

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *New York Times* Bestselling Author

SYLVIA DAY

Captivated by You

A CROSSFIRE® NOVEL

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Uluslararası çok satan 1 numaralı yazar geri dönüyor.

Sylvia Day'den yeni Crossfire romanı

Gideon bana meleğim diyor ama o benim hayatımdaki mucize. Benim muhteşem, yaralı savaşçım, kendi şeytanlarıyla yüzleşmeyi reddederken benim şeytanlarımı öldürmeye çok kararlı.

Birbirimize verdiğimiz yeminler bizi kan ve etten sıkı bağlamalıydı. Bunun yerine eski yaraları açtılar, acıları ve güvensizlikleri açığa çıkardılar ve azılı düşmanları gölgelerden çıkardılar. Onun kayıp gittiğini, en büyük gerçeğe dönüştüğünü, aşkımın dayanacak kadar güçlü olduğumdan emin olmadığım şekillerde sınandığını hissettim.

Hayatımızın en parlak döneminde, onun geçmişinin karanlığı, uğruna çok çalıştığımız her şeyi tehdit etmeye başladı. Korkunç bir seçimle karşı karşıya kaldık: Birbirimizden önce sahip olduğumuz hayatların tanıdık güvenliği ya da aniden imkansız ve umutsuz bir rüya gibi görünen bir gelecek için mücadele ...

Sylvia Day'in Berkley kitapları

Çapraz Ateş Romanları

SANA KARŞI ÇIPLAK,
SANA YANSIYAN, SENİNLE
SARMAŞ DOLAŞ, SENİN
TARAFINDAN
BÜYÜLENMİŞ

Antolojiler

KELEPÇELER İÇİNDE SICAK
(Shayla Black ve Shiloh Walker ile)

ÜNİFORMASIZ ADAMLAR
(Maya Banks ve Karin Tabke ile birlikte)

AŞK VAADI

(Lori Foster, Erin McCarthy, Kathy Love, Jamie Denton ve Kate Douglas ile birlikte)

InterMix Başlıkları

ATEŞİN SICAKLIĞINI
ALMAK
RAZOR'UN KENARI

ETKİNLEŐTİRİLDİ SİZİN TARAFINIZDAN

Sylvia Day

BERKLEY KİTAPLARI, NEA YDRK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group (USA)
LLC tarafından yayımlanmıştır
375 Hudson Street, New York, New York 10014

ABD - Kanada - İngiltere - İrlanda - Avustralya - Yeni Zelanda - Hindistan - Güney Afrika - Çin

penguin.com

Bir Penguin Random House Şirketi

Bu kitap The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Copyright © 2014 by Sylvia Day CROSSFIRE®

Sylvia Day, LLC'nin tescilli ticari markasıdır.

Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in her okur için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY® Penguin Group (USA) LLC'nin tescilli ticari markasıdır. "B"
tasarımı Penguin Group (USA) LLC'nin ticari markasıdır.

e-Kitap ISBN: 978-0-698-15346-2

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data Day,

Sylvia.

Senin tarafından büyülendim / Sylvia Day. - Berkley Ticari ciltsiz baskı.

s. cm. - (A crossfire novel ; 4)

ISBN 978-0-425-27386-9 (pbk.)

I. Başlık.

PS3604.A9875C37 2014

813'.6-dc23

2014035820

YAYINCILIK GEÇMİŞİ

Berkley ticari ciltsiz baskı / Kasım 2014

Kapak sanat yönetmeni George Long.
Kapak fotoğrafı Edwin Tse tarafından
çekilmiştir. Kapak tasarımı Sarah
Oberrender tarafından yapılmıştır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

Bu bölüm, Gideon ve Eva'nın hikayesinin sonraki bölümünü sabırla bekleyen tüm okuyucular için. Umarım siz de benim kadar seversiniz!

TEŞEKKÜRLER

Arkamda yazmamı, taahhütlerimi yerine getirmemi ve aklımı başımda tutmamı mümkün kılan sayısız insan var.

Her kitabın redaksiyonunu yaparak doğru yolda tutan Hilary Sares'e teşekkürler. Sana tahmin ettiğinden daha fazla güveniyorum.

Olağanüstü menajer Kimberly Whalen'e yaptığınız her şey için, ama özellikle de tüm desteğiniz için teşekkür ederim. Size her gün minnettarım.

Omuzlarımdan aldığın tüm stres için Samara Day'e teşekkürler. Sen olmasan ne kadar geride kalacağımı hayal bile edemiyorum.

Ben çalışırken uzun süre bensiz kalmaya (ve bununla ilişkili tüm rahatsızlıklara) tahammül eden çocuklarıma teşekkür ederim. Desteğiniz olmadan yaptığım işi yap. Sizi seviyorum.

Penguin Random House'daki tüm harika ekiplere teşekkürler: Cindy Hwang, Leslie Gelbman, Alex Clarke, Tom Weldon, Rick Pascocello, Craig Burke, Erin Galloway, Francesca Russell, Kimberley Atkins ... ve bu sadece ABD ve İngiltere'nin yüzeyini çiziyor. Avustralya, İrlanda, Kanada, Yeni Zelanda, Hindistan ve Güney Afrika'da da sıkı çalışan ekipler var. Kitaplarımı yayınlamak için harcadığınız zaman ve emek için hepinize minnettarım.

Liz Pearsons ve Brilliance Audio ekibine okuyucuların övgüyle bahsettiği sesli baskılar yaptıkları için teşekkürler!

Ve kendi bölgelerinde yorulmadan çalışan tüm uluslararası yayıncılarıma teşekkür ederim. Keşke hepinize burada şahsen teşekkür edebilseydim. Lütfen sizinle çalıştığım için kendimi kutsanmış hissettiğimi bilin.

İÇİNDEKİLER

[Sylvia Day'in Berkley](#) -
[kitapları Başlık Sayfası](#)
[Kopyalama hakkı](#)
[İthaf Teşekkür](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[*Yazar Hakkında*](#)

1

I Su iğneleri aşırı ısınmış cildimi bombardımana tuttu, acı tam olarak hatırlayamadığım bir kabusun yapışan gölgelerini kovaladı.

Gözlerimi kapatarak spreyn derinliklerine doğru adım attım, süregelen korku ve mide bulantısının ayaklarımın dibindeki giderin etrafında dönmesini diledim. İçimi bir ürperti kapladı ve düşüncelerim karıma kaydı. Yan dairede huzur içinde uyuyan meleğime. Onu acilen istiyor, kendimi onun içinde kaybetmek istiyor ve bunu yapamadığım için nefret ediyordum. Onu yakınımda tutamamaktan. Yemyeşil bedenini altıma çekip içine gömülemiyor, dokunuşunun anıları kovalamasına izin veremiyordum.

"Lanet olsun." Avuç içlerimi serin fayansa dayadım ve cezalandırıcı tufanın soğuğunu iliklerime kadar hissettim. Bencil bir pisliktim.

Eğer daha iyi bir adam olsaydım, Eva Cross'u gördüğüm anda ondan uzaklaşırdım.

Onun yerine, onu karım yaptım. Ve evlilik haberimizin bir avuç insan arasında bir sır olarak saklanmak yerine, bilinen her mecrada yayınlanmasını istedim. Daha da kötüsü, onu bırakmaya hiç niyetim olmadığından, aynı odada bile uyuyamayacak kadar berbat durumda olduğum gerçeğini telafi etmenin bir yolunu bulmam gerekecekti.

Köpürdüm, uyandığım yapışkan hızla yıkadım. Birkaç dakika içinde yatak odasına gittim ve evdeki ofisime gitmeden önce üzerime bir çift eşofman geçirdim. Saat daha sabahın yedisi bile olmamıştı.

Eva'nın en yakın arkadaşı Cary Taylor ile paylaştığı daireden sadece birkaç saat önce ayrılmıştım, işe gitmeden önce birkaç saat uyuması için ona zaman tanımak istemiştim. Bütün gece birbirimize bakmıştık, ikimiz de

Çok muhtaç ve açgözlü olduğumuzu. Ama başka bir şey vardı. Eva'da içimi kemiren ve beni huzursuz eden bir aciliyet vardı.

Karımı rahatsız eden bir şey vardı.

Bakışlarım pencereye ve ötesindeki Manhattan manzarasına kaydı, sonra Beşinci Cadde'deki evimizin çatı katındaki ofisimde aynı alanda onun ve bizim fotoğraflarımızın asılı olduğu boş duvara yerleşti. Son birkaç aydır üzerinde sayısız saat çalıştığım için kolajı net bir şekilde hayal edebiliyordum. Şehre bakmak bir zamanlar dünyayı özetlememin bir yoluydu. Şimdi bunu Eva'ya bakarak başarıyordum.

Masama oturdum ve fareyi sallayarak bilgisayarımı uyandırdım, karımın yüzü monitörümü doldururken derin ve yavaş bir nefes aldım. Masaüstü duvar kâğıdım olan fotoğrafta hiç makyaj yapmamıştı ve burnunun üzerindeki hafif çiziler onu yirmi dört yaşından daha genç gösteriyordu. Bakışlarım yüz hatlarında gezindi; kaşlarının kıvrımı, gri gözlerinin parlaklığı, dudaklarının dolgunluğu. Düşünmeme izin verdiğim anlarda, o dudakları neredeyse tenimde hissedebiliyordum. Öpücükleri, meleğimin hayatımı yaşamaya değer kılan vaatleriydi.

Kararlı bir şekilde nefes vererek telefonu açtım ve Raúl Huerta'yı hızlıca aradım. Saatin erken olmasına rağmen, hızlı ve uyanık bir şekilde cevap verdi.

"Bayan Cross ve Cary Taylor bugün San Diego'ya gidiyorlar," dedim, elim bu düşünceyle yumruk şeklinde kıvrıldı. Daha fazlasını söylememe gerek yoktu.

". "

"Anne Lucas'ın yeni çekilmiş bir fotoğrafını ve dün gece nerede olduğunun ayrıntılı bir dökümünü öğlene kadar masamda istiyorum."

"En geç," diye onayladı.

Telefonu kapattım ve Eva'nın büyüleyici güzellikteki yüzüne baktım. Onu mutlu, korunmasız bir anında yakalamıştım, bu halini hayatının sonuna kadar sürdürmeye kararlıyım. Ama dün gece, bir zamanlar kullandığım bir kadınla karşılaşma ihtimali onu rahatsız etmişti. Anne'le yollarımız kesişmeyeli uzun zaman olmuştu ama karımı kızdırmaktan o sorumluysa, beni tekrar görecekti. Yakında.

Gelen kutumu açarak e-postalarımı gözden geçirmeye, gerektiğinde hızlı cevaplar hazırlamaya ve e-postam açıldığı anda gözüme çarpan konu satırına doğru ilerlemeye başladım.

Eva'yı görmeden önce hissettim.

Başımı kaldırdım ve tuş vuruşlarım yavaşladı. Ani bir arzu patlaması, onun yanında olmadığım zamanlarda hissettiğim tedirginliği yatıştırdı.

Manzarayı daha iyi görebilmek için arkama yaslandım. "Erken kalkmışsın meleğim."

Eva elinde anahtarlarıyla kapıda duruyordu, sarı saçları omuzlarının etrafında seksi bir şekilde toplanmıştı, yanakları ve dudakları uykudan kızarmıştı, kıvrımlı vücudu atlet ve şortla kaplıydı. Sütyensizdi, dolgun göğüsleri nervürlü pamuğun altından usulca kabarıyordu. Minyon ve bir erkeği dizlerinin üzerine çöktürecek kadar yapılı olan bu kadın, sık sık kendisinden önce fotoğrafını çektiğim kadınlardan ne kadar farklı olduğunu belirtiyordu.

"Seni özleyerek uyandım," diye cevap verdi, beni sertleştirmekte asla başarısız olmayan o gırtlaktan gelen sesiyle. "Ne zamandır ayaktasın?"

"Uzun sürmez." Masamda ona yer açmak için klavye çekmecesini içeri ittim.

Çıplak ayaklarıyla beni zahmetsizce baştan çıkararak ilerledi. Onu ilk gördüğüm anda beni mahvedeceğini anlamıştım. Gözlerinde ve hareketlerinde o vaat vardı. Gittiği her yerde erkekler ona bakıyordu. Onu arzuluyordu. Tıpkı benim yaptığım gibi.

Yeterince yaklaştığında onu belinden yakaladım, onun yerine kucağıma çekmeyi tercih ettim. Başımı eğerek meme ucunu ağzıma aldım ve uzun, derin emişlerle içine çektim. Nefesinin kesildiğini duydum, vücudunun bu hisle sarsıldığını hissettim ve içten içe gülümsedim. Ona ne istersem yapabilirdim. Bana bu hakkı vermişti. Bu bana verilmiş en büyük hediye idi.

"Gideon." Elleri saçlarıma gitti ve onları karıştırdı.

Şimdiden kendimi sonsuz derecede iyi hissediyordum.

Başımı kaldırarak onu öptüm, diş macununun tarçınını ve ona özgü altta yatan lezzeti tattım. "Hmm?"

Yüzüme dokundu, bakışları araştırıyordu. "Başka bir kabus mu gördün?"

Aceleyle nefes verdim. Her zaman görebilmişti. Buna alışabileceğimden emin değildim.

Başparmağımın ucuyla meme ucuna yapışmış nemli pamuğu okşadım. "Şu ilham verdiğin ıslak rüyalar hakkında konuşmayı tercih ederim."

"Ne hakkındaydı?"

Israrı karşısında dudaklarım inceldi. "Hatırlamıyorum."

"Gideon-"

"Bırak onu meleğim."

Eva kaskatı kesildi. "Sadece sana yardım etmek istiyorum." "Bunu nasıl yapacağını biliyorsun."

Homurdandı. "Seks düşün." "

Ona daha sıkı sarıldım. Ona kollarımda nasıl hissettiğini söyleyecek kelimeleri bulamıyordum, bu yüzden boynuna sokuldum ve teninin sevilen kokusunu içime çektim.

"Ace."

Sesinin tonundaki bir şey beni . Yavaşça geri çekildim, bakışlarım yüzünde geziniyordu. "Konuş benimle."

"San Diego hakkında ..." Gözleri düştü ve alt dudağını dişlerinin arasına aldı. , konuşmanın nereye gideceğini görmek için bekledim. "Altı Dokuz orada olacak," dedi sonunda.

Zaten bildiğim bir şeyi saklamaya çalışmamıştı, bu da beni rahatlatmıştı. Ama onun yerine farklı bir gerginlik kapladı içimi.

"Bana bunun bir sorun olduğunu mu söylüyorsun?" Sesim sabitti ama hiç de sakın değildim.

"Hayır, sorun değil," dedi yumuşak bir sesle. Ama parmakları huzursuzca saçlarıma dolanıyordu.

"Bana yalan söyleme."

"Ben ." Derin bir nefes aldı ve sonra bakışlarımı tuttu. "Doğru olmayan bir şeyler var. Kafam karıştı."

"Tam olarak ne hakkında?"

"yapma," dedi sessizce. "Buz gibi olma ve beni dondurma."

"Beni affetmelisin. *Karımın* başka bir adam yüzünden kafasının karıştığını dinlemek beni iyi bir ruh haline sokmuyor."

Kucağımdan kalktı ve ben de ona izin verdim, böylece aramızda biraz mesafe bırakarak onu izleyebilecektim. "Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum."

soğuk düğümü kasıtlı olarak görmezden geldim. "Dene."

"Sadece-" Yere bakarak alt dudağını çiğnedi. "Bitmemiş bir şey var."

Göğsüm daraldı ve ısındı. "Seni tahrik ediyor mu Eva?" Sertleşti.

"Öyle bir şey değil."

"Sesi mi? Dövmeler mi? Sihirli aleti mi?"

"Kes . Bu konu hakkında konuşmak kolay değil. Daha da zorlaştırma."

"Benim için de çok zor," diye tersleyerek ayağa kalktım.

Onu tepeden tırnağa taradım, aynı hem becermek hem de cezalandırmak istiyordum. Onu , hapsetmek, onu elimde tutmamı tehdit edebilecek herkesten korumak istiyordum. "Sana bok gibi davrandı Eva. 'Altın' videosunu görmek bunu unutturdu mu? Sana vermediğim bir şeye mi ihtiyacın var?"

"Götlük yapma." Kollarını kavuşturdu, beni daha da kızdıran bir savunma pozunu.

Onun açık ve yumuşak olmasına ihtiyacım vardı. Ona tamamen ihtiyacım vardı. Ve onun benim için ne kadar önemli olduğuna kızdığım zamanlar oldu. Kaybetmeyi hayal bile edemediğim tek şey oydu. Ve duymaya katlanamadığım tek şeyi söylüyordu.

"Lütfen bu konuda çirkinleşme," diye fısıldadı.

"Şu anda ne kadar vahşi hissettiğimi düşünürsek, oldukça medeni davranıyorum."

"Gideon." Suçluluk duygusu gri gözlerini kararttı ve sonra gözyaşları parladı. Başka tarafa baktım. "Yapma!"

Ama her zaman yaptığı gibi içimi gördü.

"Seni incitmek istememiştim." Yüzük parmağındaki pırlanta -ona olan iddiam- ışığı yakaladı ve duvara çok renkli ateş kıvılcımları saçtı. "Bana kızgın ve öfkeli olmandan nefret ediyorum. Bu beni de incitiyor, Gideon. Onu istemiyorum. Yemin ederim istemiyorum."

Huzursuz bir şekilde pencereye gittim ve Brett Kline'ın yarattığı tehlikeyle başa çıkmak için ihtiyacım olan sakinliği bulmaya çalıştım. Elimden gelen her şeyi yapmıştım. Yeminleri etmiş, yüzüğü parmağına takmıştım. Onu her kendime bağlamıştım. Yine de yeterli değildi.

Şehir önümde uzanıyor, manzara daha yüksek binalar tarafından engelleniyordu. Çatı katından kilometrelerce uzağı görebiliyordum. Ama Yukarı Batı Yakası'nda Eva'nın evinin bitişiğinde tuttuğum daireden görüş alanım sınırlıydı. Sarı taksilerle tıkanmış sonsuz sokak şeritlerini ya da gökdelenlerin pencerelerinden yansıyan güneş ışığını göremiyordum.

Eva'ya New York'u verebilirim. Ona dünyayı verebilirdim. Onu daha fazla sevemezdim; bu beni tüketiyordu. Ama yine de geçmişinden gelen bir pislik beni saf dışı bırakma yolunda ilerliyordu.

Onu Kline'in kollarında, sadece benim için hissetmesi gereken bir çaresizlikle öptüğünü hatırladım. Ona duyduğu şehvetin hâlâ onu etkiliyor olma ihtimali bende bir şeyleri parçalama isteği uyandırdı.

Ellerim yumruk olurken parmak eklemlerim patladı. "Şimdiden ara vermemiz gerekiyor mu? Kline'in kafa karışıklığını gidermesi için biraz zaman ayırılım mı? Belki ben de aynısını yapmalı ve Corinne'in kendi kafasını toparlamasına yardım etmeliyim."

Eski nişanlımdan bahsedince titrek bir nefes aldı. "*Ciddi* misin sen?"

Korkunç bir sessizlik oldu.

Sonra, "Tebrikler, sık kafalı. Beni ondan daha çok incittin."

Tam zamanında döndüm ve onun odadan çıktığını gördüm, sırtı kaskatı ve gergindi. İçeri girmek için kullandığı anahtarlar masamın üzerindeydi ve onları terk edilmiş halde görmek çaresiz bir şeyi tetikledi. "*Dur.*"

Onu yakaladım ve mücadele etti, aramızdaki dinamik çok tanıdıktı - Eva koşuyor, ben kovalıyordum.

"beni!"

Gözlerim kapandı ve yüzümü ona doğru bastırdım. "Seni almasına izin vermeyeceğim."

"Şu anda sana çok kızgıyım, sana vurabilirim."

Vurmasını istedim. Acı çekmesini istedim. "Yap hadi."

Kollarımı pençeledi. "Beni yere bırak, Gideon."

Onu çevirdim ve koridorun duvarına yapıştırdım. "Bana Brett Kline konusunda *kafanın karışık* olduğunu söylediğinde ne yapmam gerekiyor? Kendimi bir uçurumun kenarında asılı gibi hissediyorum ve elim ayağım kayıyor."

"Yani için beni yırtacak mısın? Neden hiçbir yere gitmediğimi anlamıyorsun?"

Ona baktım, ilişkiyi düzeltmek için söyleyecek bir şeyler arıyordum. Alt dudağı titremeye başladı ve ben ... . Çözüldüm. "Bana bunu nasıl halledeceğimi söyle," dedim boğuk bir sesle, bileklerini çevirip hafif bir baskı uygulayarak. "Bana ne yapacağımı söyle."

"*Beni* idare etmekten mi ?" Omuzları geriye gitti. "Çünkü burada yanlış olan benim. Brett'i hayatımın kendimden nefret ettiğim ama başkalarının beni sevmesini istediğim bir döneminde tanıdım. Ve şimdi o zamanlar yapmasını istediğim gibi davranıyor ve bu da benim başımı döndürüyor."

"Tanrım, Eva." Daha sert bastırdım, bedenimi ona doğru düzleştirdim.
"Bundan nasıl tehdit altında hissetmemem beklenir?"

"Bana güvenmen gerekiyordu. Sana söyledim çünkü tuhaf hislere kapılıp hemen bir sonuca varmanı istemedim. Kendini tehdit altında hissetmemen için bu konuda dürüst olmak istedim. Kafamda çözmem gereken bazı şeyler olduğunu biliyorum. Bu hafta sonu Dr. Travis'i görmeye gideceğim ve-"

"Psikiyatristler her derde deva
değildir!" "Bana bağırma."

Yumruğumu arkasındaki alçıya vurma dürtüsüyle savaştım. Karımın terapinin iyileştirici özelliklerine olan körü körüne inancı beni çok sinirlendiriyordu. "Her sorun yaşadığımızda lanet olası bir doktora koşmayacağız. Bu evlilikte sen ve ben varız. Lanet olası psikiyatri topluluğu değil!"

Çenesi kalktı, çenesi beni çıldırtan o kararlı eğimi aldı. Sikim içinde olmadığı sürece bana bir santim bile vermiyordu. Sonra bana her şeyini verdi.

"Yardıma ihtiyacın olmadığını düşünebilirsin as, ama ihtiyacım olduğunu biliyorum."

"İhtiyacım olan şey sensin." Başını avuçlarımin arasına aldım. "Karıma ihtiyacım var. Ve onun başka bir adamı değil beni düşünmesine ihtiyacım var!" "Keşke hiçbir şey söylemeseydim dedirtiyorsun bana."

Dudağım alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Nasıl hissettiğini biliyorum.

Bunu gördüm." "Tanrım. Seni kıskanç, deli ..." Yumuşak bir şekilde inledi. "Sen neden

Seni ne kadar sevdiğimi anlıyor musun? Brett'in sende hiçbir şeyi yok. *Hem de hiç*. Ama dürüst olmak gerekirse, şu anda senin etrafında olmak istemiyorum."

Direncini, kaçmaya çalışırkenki geri itişini hissettim. Onu bir cankurtaran halatı gibi kavradım. "Bana ne yaptığını görmüyor musun?"

Eva kollarımda yumuşadı. "Seni anlamıyorum, Gideon. Nasıl olur da bir düğmeyi çevirip duygularını kapatabilirsin? Corinne hakkında ne hissettiğimi bile bile, onu nasıl böyle yüzüme fırlatırsın?"

"Nefes almamın sebebi sensin, bunu kapatamam." Ağzımı yanağında gezdirdim. "Senden başka bir şey düşünmüyorum. Bütün gün. Her gün. Yaptığım her şeyi seni yapıyorum. Başka kimseye yer yok. Ona yer açmış olman beni öldürüyor."

"Dinlemiyorsun."

"Sadece ondan uzak dur."

"Bu bir kaçış, çözüm değil." Parmakları belime saplandı. "Ben kırıldım, Gideon, bunu biliyorsun. Kendimi toparlamaya çalışıyorum."

Onu olduğu gibi seviyordum. Neden bu yeterli değildi?

"Sayende hiç olmadığım kadar glym," diye devam etti, "ama hâlâ çatlaklar var ve onları bulduğumda, onları neyin yarattığını ve nasıl kapatacağımı bulmam gerekiyor. Kalıcı olarak."

"Bu da ne demek oluyor?" Ellerim üstünün altından geçerek çıplak tenini aradı.

Sertleşti ve beni reddederek itti. "Gideon, hayır.."

Ağzımı onunkinin üzerine kapattım. Onu ayaklarından kaldırarak yere yatırdım. Mücadele etti ve ben hırladım, "Benimle kavga etme."

"Sorunlarımızı ylece ."

"Sadece seni becermek istiyorum." Başparmaklarım şortunun bel bandına takıldı ve aşağı itti. Onun içinde olmak, ona sahip olmak, teslimiyetini hissetmek için ıldırıyordum. Kafamın içinde bana her şeyi berbat ettiğimi söyleyen sesi bastırmak için her şeyi yapardım. *Yine*. Ve bu sefer affedilmeyecektim.

"Bırak beni." Karnının zerine yuvarlandı.

Sürünerek uzaklaşmaya çalıştığında kollarım kalçalarına dolandı. Eğitildiği gibi beni fırlatıp atabilir ve bir kelimeyle beni durdurabilirdi. Onun güvenli kelimesi . . .

"apraz Ateş."

Eva sesimi duyunca dondu kaldı ve beni paramparça eden duygu cümbüşünü ifade etmek için tek bir kelime kullandı.

İşte o fırtınanın tam ortasında bir şey koptu. İçimde şiddetli ve tanidik bir sessizlik patladı ve güvenimi sarsan paniği susturdu. Kıpırdamadan durdum, kargaşanın ani yokluğunu zmsedim. Kaos ve kontrol arasındaki o baş döndürücü geçişi en son hissettiğimden beri uzun zaman geçmişti. Sadece Eva beni bu kadar derinden sarsabilir, beni her şeyin ve herkesin merhametine kaldığım zamanlara geri gnderebilirdi.

"Benimle kavga etmeyi bırakacaksın," dedim ona sakince. "Ve ben de özür dileyeceğim."

Kollarımda gevşedi. Teslimiyeti tam ve hızlıydı. stnlk yine bende ydi.

Onu yukarı ve geriye doğru çektim, böylece kalçalarımın üzerine oturdu. Eva'nın kontrolün bende olmasına ihtiyaı vardı. Sersemlediğimde dağılıyor, bu da beni daha çok sarsıyordu. Bu bir kısır dngyd ve bunu daha iyi kavramam gerekiyordu.

"zr dilerim." Onu incittiğim için zgnm. Duruma hakim olamadığım için özür dilerim. Kabustan sonra sinirliydim - onun sezdiği bir şey-

ve hemen ardından Kline'la vurulmak bana kendimi toparlamak için zaman vermemişti.

Onunla ben ilgilenirdim. Onu sıkı sıkı tutardım. Nokta. Başka seçenek yoktu.

"Destegine ihtiyacım var, Gideon."

"Ona evli olduğunu söylemeni istiyorum."

şakağını yanağıma yasladı. "Yapacağım."

oturması için onu kaydurdım ve duvara yaslanıp onu kucakladım.

Kolları boynuma dolandı ve dünyam yeniden düzene girdi.

Eli göğsümden aşağı kaydı. "Ace . . ."

Sesindeki ikna edici nota iyi bildiğim bir notaydı. Bir anda sertleştim, kanım kaydadı ve yoğunlaştı. Bana boyun eğmek Eva'yı tahrik ediyordu ve ondan gelen bu tepki beni başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde ateşliyordu.

Elimi saçlarının arasına soktum ve yumuşak altın tellerini avuçladım, nazikçe çektiğimde gözlerinin nasıl ağırlaştığını izledim. Kısıtlanmıştı ve benim merhametime kalmıştı ve buna bayılıyordu. En az benim kadar buna ihtiyacı vardı.

Ağzını aldım. Sonra

ben onu aldım.

—

Angus beni ve Eva'yı işe bırakırken, randevu takvimime göz attım ve karımın sekiz buçukta kalkacak uçağını düşündüm.

Ona şöyle bir baktım. "Kaliforniya'ya giden jetlerden birine bineceksin."

Bentley'in penceresinden dışarı bakıyor, her zamanki hevesli ilgisiyle şehri inceliyordu. Bakışlarını bana çevirdi.

Ben New York'ta doğdum. şehrin içinde ve yakınında büyüdüm ve sonunda onu kendime ait kılmaya başladım. Bir noktada, onu fark etmeyi bırakmıştım. Ama Eva'nın memleketimle ilgili hayranlığı ve zevki onu bana yeniden tanıttı. şehri onun kadar yoğun bir şekilde incelemedim ama yine de taze gözlerle gördüm.

"mi?" diye meydan okudu, gözleri bana olan karşıt ilgisini ele veriyordu.

Onun sık beni bakışı beni sürekli kırmızı çizgide tuttu.

"Evet." Tablet kutumu kapattım. "Daha hızlı, daha rahat ve daha güvenli."

Ağız kıvrıldı. "."

Bu alaycı eğlence beni büyüledi, geriye sadece tam teslimiyet kalana kadar ona kötü ve çiğ olan her şeyi yapmak istememe neden oldu.

"Cary'ye sen söyleyeceksin," diye devam etti, bacak bacak üstüne atıp çoraplarının dantelli kenarını ve jartiyerinin bir kısmını ortaya çıkardı.

Kırmızı kolsuz bir gömlek ve askılı topuklu beyaz bir etek giymişti. İçindeki beden tarafından abartısız bir seksiliğe yükseltilmiş, son derece kabul edilebilir bir iş kıyafetiydi. Birbirimize mükemmel bir şekilde uymak için yaratıldığımızın içgüdüsel olarak farkına varmamızla aramızda elektrik yayıldı.

"Seninle gelmemi iste," dedim, bütün bir hafta sonu boyunca benden uzak kalacağı düşüncesinden nefret ederek.

Gülümsemesi soldu. "Yapamam. İnsanlara evli olduğumuzu söylemeye başlayacaksam, Cary ile başlamalıyım ve bunu sen etrafımdayken yapamam. Seninle yarattığım hayatın dışındaymış gibi hissetmesini istemiyorum."

"Ben de dışarıda olmak istemiyorum."

Parmaklarını benimkilerle birleştirdi. "Arkadaşlarımızla özel zaman geçirmemiz bizi daha az çift yapmaz."

"Seninle vakit geçirmeyi tercih ederim. Sen tanıdığım en ilginç insansın."

Gözleri büyüdü ve bana baktı. Sonra birden hareketlendi, eteğini yukarı sıyırdı ve ben ne yaptığını anlamadan üzerime çıktı. Yüzümü elleriyle kavradı, parıltılı dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve beni anlamsızca öptü.

"Umm," diye inledim, nefessiz bir şekilde uzaklaşırken. Parmaklarım onun muhteşem kışının cömert kıvrımlarına doğru büküldü. "Bunu tekrar yap."

"Şu anda senin için çok ateşliyim," diye nefes aldı ve başparmağıyla dudaklarımı ovarak temizledi.

"Ben iyiyim."

Boğuk kahkahası her tarafıma yayıldı. "Şu kendimi harika hissediyorum." "Koridordakinden daha mı iyi?" Neşesi bulaşıcıydı. Eğer ben zamanı durdurabilirdim, o anda yapardım.

"Bu başka türlü bir harika." Parmak uçları omuzlarımda dans ediyordu. Mutlu olduğunda ıslı ıslıldı ve aldığı zevk etrafındaki her şeyi aydınlattı. Ben bile. "Bu en iyi iltifatı,

ace. Özellikle de Gideon Cross'tan geliyorsan. Her gün büyüleyici insanlarla tanışıyorsunuz."

"Ve gitmelerini diliyorum ki sana geri dönebileyim."

Gözleri parlıyordu. "Tanrım, seni o kadar çok seviyorum ki canım ."

Ellerim titriyordu ve bunu ondan saklamak için ellerimi kalçalarının arkasına soktum. Bakışlarım dolaşıyor, beni sabitleyecek bir şey bulmaya çalışıyordu.

Keşke o üç küçük kelimeyle bana ne yaptığını bilseydi. Bana sarıldı.

"Benim için bir şey yapmanı istiyorum," diye mırıldandı. "Herhangi bir şey. Her şeyi."

"Hadi bir parti verelim."

Başka konulara geçme fırsatını değerlendirerek ... "Harika. Ben salıncağı kurayım."

Eva geri çekilerek omzumu itti. "O tür bir parti değil, şeytan." İçimi çektim.

"Yazık."

Bana hınzırca bir gülümseme verdi. "Parti karşılığında salıncak sözü vermeme ne dersin?"

"Ah, işte şimdi konuşmaya başladık." Arkama yaslandım, ondan büyük keyif alıyordum. "Bana aklında ne olduğunu söyle."

"İçki ve arkadaşlar, senin ve benim."

". " Olasılıkları düşündüm. "Sana içkini ve arkadaşlarını getireceğim ve o sırada karanlık bir köşede hızlı bir sevişme ayarlayacağım."

Boğazından hızlı bir yutkunuş geçti ve ben içimden gülümsedim. Meleğimi iyi tanıyordum. Onun gizli teşhirciliğini şımartmak benim için tam bir 360 dönüştü ve bunu düşündüğümde hala beni şaşırtıyor olsa da, en azından umursamadım. Onun için önemli olan tek şeyin sikimle dolmak olduğu o anlar için yapamayacağım hiçbir şey yoktu.

"Sıkı bir pazarlık yapıyorsun," dedi. "Tam olarak niyetim bu."

"Tamam o zaman." Dudaklarını yaladı. "Seninle şipşak görüşeceğiz ve masanın altında sana bir el işi kaldıracam."

Kaşlarını kalktı. "Giyinik," diye karşı çıktım.

havada mırıltıya benzer bir ses gümbürdedi. "Sanırım tekrar gözden geçirmeniz ve düzeltmeniz gerekiyor Bay Cross."

"Sanırım beni ikna etmek için daha çok çalışmanız gerekecek Bayan Cross."

O, her zaman olduğu gibi, günümün en canlandırıcı müzakeresiydi.

—

Yirminci katta ayrıldık, o asansörden Waters Field & Leaman fuayesine çıktı. Onu ekibime katmaya ve benim için çalışmaya kararlıydım. Bu, her gün strateji geliştirdiğim bir hedefti.

Ofisime vardığımda asistanım çoktan masasına oturmuştu.

"Günaydın," diye selamladı Scott beni, ben yaklaşırken ayağa kalktı. "PR birkaç dakika önce aradı. Bayan Tramell ile aranızdaki nişan söylentisi hakkında alışılmadık miktarda soru alıyorlarmış. Nasıl yanıt vereceklerini bilmek istiyorlar."

"Onaylamaları gerekir." Onu geçtim ve masamın arkasındaki köşede bulunan gittim.

O da takip etti. "Tebrikler."

"Teşekkür ." Ceketimi omuz silkerek çıkardım ve bir kancaya astım. Ona tekrar baktığımda sırtıyordu.

Scott Reid benim için sayısız görevi sessiz bir özenle yerine getirdi, bu da başkalarının onu genellikle hafife almasına ve fark edilmemesine izin vermesine neden oldu. Birden fazla olayda, bireyler hakkındaki ayrıntılı gözlemlerinin son derece anlayışlı olduğu kanıtlanmıştı ve bu yüzden başka bir yere gitmesini önlemek için ona pozisyonu için fazla ödeme yaptım.

"Bayan Tramell ve ben yıl sonundan önce evleneceğiz," dedim ona. "İkimizle ilgili tüm röportaj ve fotoğraf talepleri Cross Industries üzerinden yönlendirilmeli. Alt kattaki güvenliğe de aynı şeyi söyleyin. Önce benden geçmeden kimse ona ulaşmamalı."

"Onlara haber veririm. Ayrıca, Bay Madani içeri girdiğinizde haberdar edilmek istedi. Bu sabahki toplantıdan önce sizinle birkaç dakika görüşmek istiyor."

"O hazır olduğunda ben hazırım."

"Harika," dedi Arash Madani içeri girerken. "Eskiden yediden önce burada olduğun günler olurdu. Kaytarıyorsun Cross."

Avukata hiç de sıcak olmayan bir uyarı bakışı attım. Arash çalışmak için yaşıyordu ve bu işte de oldukça iyiydi, bu yüzden onu eski işvereninden ayırıp işe almıştım. Şimdiye kadar en sert avukattı ve o zamandan beri geçen yıllarda da bu değişmemişti.

Masamın önündeki iki sandalyeden birini işaret ederek yerime oturdum ve oturuşunu izledim. Koyu mavi takım elbisesi sade ama ısmarlamaydı.

Dalgalı siyah saçları hassas bir kesimle ehlileştirilmişti. Keskin zekâsı koyu kahverengi gözlerinde belirgindi ve selamdan çok uyarı niteliği taşıyan bir gülümsemeye dönüşüyordu. Bir çalışan olduğu kadar bir arkadaşı da ve saçmalamasına değer veriyordum.

"Otuz altıncı caddedeki mülk için hatırı sayılır bir teklif aldık," dedi.

"Ah?" Duygu karmaşası cevabımı bir an için engelledi. Eva'nın nefret ettiği otel, sahibi olduğum sürece bir sorun olmaya devam edecekti. "Bu iyi bir şey."

"Bu çok ilginç," diye karşılık verdi, bir bileğini diğer dizinin üzerine koyarak, "piyasanın ne kadar yavaş toparlandığını düşünürsek. Birkaç katmanı araştırmak zorunda kaldım ama teklif veren LanCorp'un bir yan kuruluşu."

"İlginç."

"Ukala. Landon bir sonraki en yüksek teklifin çok uzakta olduğunu biliyor - yaklaşık on milyon . Mülkü piyasadan çekmemizi ve bir ya da iki yıl sonra tekrar gözden geçirmemizi öneriyorum."

"Hayır." Arkama yaslanıp öneriyi elimle savuşturdum. "Bırak alsın."

Arash gözlerini kırptırdı. "Dalga mı geçiyorsun benimle? O otelden kurtulmak için neden bu kadar acele ediyorsun?"

Çünkü karıma zarar vermeden onu elimde tutamam. "Kendimce sebeplerim var."

"Birkaç yıl önce sana burayı satmanı tavsiye ettiğimde de böyle demiştin ama sen bunun yerine milyonlarca dolarlık tadilat masrafına girmeyi tercih ettin. Sonunda denkleştirmeye başladığın bir masraf ve *şimdi* hala sallantılı bir piyasada kelleni isteyen bir adama mı satmak istiyorsun?"

"Manhattan'da emlak satmak için asla kötü bir zaman değildir." Ve kesinlikle, Eva'nın "sevişme evim" dediği şeyi terk etmek için asla kötü bir zaman değildir.

"Daha iyi zamanlar var ve bunu sen de biliyorsun. Landon da biliyor. Ona satış , sadece onu cesaretlendirmiş olursun."

"Güzel. Belki oyununu geliştirir."

Ryan Landon'ın bir bildiği vardı; bunu ona karşı kullanmadım. Babam Landon servetini yok etmişti ve Ryan bunun bedelini ödetmek istiyordu. Babam yüzünden peşime düşen ilk ya da son iş adamı değildi ama en inatçısı oydu. Ve bu işe ayıracak bolca zamanı olacak kadar gençti.

Masamın üzerindeki Eva'nın fotoğrafına baktım. Diğer tüm hususlar ikinci plandaydı.

"Hey," dedi Arash, ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırarak, "bu senin işin. Sadece kuralların değişip değişmediğini bilmek istiyorum."

"Değişen bir şey yok."

"Eğer buna inanıyorsan Cross, düşündüğümden daha fazla oyunun dışında kalmışsın demektir."

Landon senin yıkımını planlarken, sen de sahilde olacaksın."

"Hafta sonu izin aldığım için kışımı tekmelemeyi kes, Arash." Bunu anında tekrar yapardım. Eva'yla Outer Banks'te geçirdiğim o günler, kendime asla izin vermediğim her lanet rüyaydı.

Ayağa kalktım ve pencereye doğru yürüdüm. LanCorp'un ofisleri iki blok ötedeki yüksek binadaydı ve Ryan Landon'ın ofisi Crossfire Binası'nın en iyi manzarasına sahipti. Her gün birkaç dakikadan fazlasını ofisime bakarak ve bir sonraki hamlesini planlayarak geçirdiğimden şüpheleniyordum. Arada sırada ben de ona bakıyor ve daha sert olması için cesaretlendiriyordum.

Babam sayısız hayatı mahvetmiş bir suçluydu. Aynı zamanda bana bisiklete binmeyi ve adımları gururla imzalamayı öğreten adamdı. Geoffrey Cross'un itibarını kurtaramazdım ama onun küllerinden inşa ettiğim şeyi koruyabilirdim.

Arash pencerede bana katıldı. "Elimden gelse Eva Tramell gibi bir hatunla birlikte olmazdım demeyeceğim. Ama lanet olası cep telefonum yanımda olurdu. Özellikle de yüksek riskli bir pazarlığın ortasında."

Eva'nın teninde erimiş çikolatanın tadını hatırlayınca, bir kasırganın çatıdan kiremitleri sökebileceğini ve buna bir saniye bile aldırmayacağımı düşündüm. "Sana acımama neden oluyorsun."

"LanCorp'un bu yazılımı satın alması araştırma ve geliştirme konusunda sizi yıllarca geriye götürdü. Ve bu onu ukala yaptı."

Arash'ın kanını da buydu, Landon'ın kendi başarısından duyduğu zevk.

"PosIT'in donanımı olmadan bu yazılımın hiçbir değeri yok."

Bana baktı. "Ee?" "Gündemin

üç numaralı maddesi."

Bana baktı. "Benim kopyamda *Belirlenecek* yazıyordu."

"Benimkinde *Posit* yazıyor. Bu oyun senin için yeterli mi?" "Kahretsin."

Masa telefonum ve ardından hoparlörden Scott'ın sesi yansıdı. "Birkaç şey var Bay Cross. Bayan Tramell birinci hatta."

"Teşekkür ederim Scott." Kanımda dolaşan av heyecanıyla alıcıya doğru yöneldim. PosIT'i ele geçirirsek, Landon

Birinci kare. "Temiz olduğumda, Victor Reyes'in hatta olmasını istiyorum."

". Ayrıca Bayan Vidal resepsiyonda," diye devam etti ve beni olduğum durdurdu. "Sabahki toplantıyı ertelememi ister misiniz?"

Annemi o mesafeden göremesem ofisimi katın geri kalanından ayıran cam bölmeden dışarı baktım. Ellerim iki yanımda kenetlenmişti. Telefonumdaki saate göre on dakikam vardı ve eşim hatta bekliyordu. İçimden annemi, onun değil de kendi programıma uydurana kadar bekletme isteği geldi ama bunu bastırdım.

"Bana yirmi dakika kazandır," dedim ona. "Ben Bayan Tramell ve Reyes'le telefon görüşmesi yapacağım, sonra siz Bayan Vidal'i geri getirebilirsiniz."

". "

Bir süre . Sonra telefonu elime aldım ve hızla yanıp sönen düğmeye bastım.

2

"ANGEL."

Gideon'un sesinin duyularım üzerindeki etkisi en az ilk kez duymuştum. Kültürlü ama tenselliğin dumanı tüten bu şarkı, hem yatak odamın karanlığında hem de telefonda, onun eşsiz güzellikteki yüzünün dikkatimi dağıtamayacağı bir yerde beni şaşkına çevirdi.

"Merhaba." Döner sandalyemi masama biraz daha yaklaştırdım. "Kötü bir zaman mı?" "Bana ihtiyacın olursa, buradayım."

Sesindeki bir şey bana doğru gelmedi. "Sonra tekrar arayabilirim."

"Eva." Adımı söylediğindeki otoriter ısırtık, çıplak askılı Louboutin ayakkabılarımın içindeki ayak parmaklarımın esnemesine neden oldu. "Ne istiyorsan söyle."

Neredeyse *sen*, diyecektim ki, sadece birkaç saat önce beynimi siktiğini düşünürsek bu biraz delilikten de öte bir şeydi. Neredeyse bütün gece beynimi siktikten sonra.

Onun yerine, "Bir iyiliğe ihtiyacım var." dedim. "Ödeşmenin tadını çıkaracağım."

Gerginliğin bir kısmı omuzlarımı terk etti. Corinne'den o şekilde bahsederek beni incitmişti ve bunu takip eden tartışma zihnimde hâlâ tazeydi. Ama bunu bir kenara itmek, zorundaydım. "Güvenlikte Crossfire'da çalışan herkesin ev adresi var mı?"

"Ellerinde kimlik fotokopileri var. Bana neden sorduğunuzu söyleyin."

"İş yerindeki resepsiyon görevlisi benim bir arkadaşım ve bütün hafta hastaydı. Onun için endişeleniyorum."

"Eğer evine gidip onu kontrol etmeyi , adresi ondan almalısınız."

"Telefonlarıma cevap verseydi verirdim." Parmak ucumu kahve fincanımın dudağında gezdirdim ve masamı süsleyen Gideon ve benim resimlerimden kolaja baktım.

"Şu anda aranız iyi değil mi?"

"Hayır, kavga etmiyoruz. Sadece benimle iletişime geçmemek onun yapacağı bir şey değil, özellikle de her gün hasta olduğunu söyleyip işe gitmezken. Konuşkan bir kızdır, bilirsiniz."

"Hayır," diye . "Hiçbir fikrim yok."

Bunu söyleyen başka bir adam olsaydı, alay ettiğini düşünürdüm. Ama Gideon değil. Kadınlarla anlamlı bir şekilde konuştuğunu hiç sanmıyordum. Benimle etkileşime girdiğinde çoğu zaman ipucu vermiyordu, sanki karşı cinsle ilişki kurma konusunda sosyal gelişimi tam olarak tamamlanmamış gibiydi.

"O zaman benim sözüme zorundasın, as. Ben sadece . . . Onun iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

"Avukatım burada , ancak istediğiniz bilgiyi size önerdiğiniz yolla vermenin yasallığını ona sormama gerek yok. Raúl'ü ara. Onu bulacaktır."

"Gerçekten mi?" Aklımdan siyah saçlı, siyah gözlü güvenlik uzmanının görüntüsü geçti. "Bunu sorun etmeyecek mi?"

"Angel, her şeyin yolunda gitmesi için para ödüyor."

"Ah." Kalemimle oynadım. Gideon'un kaynaklarını kullanırken kendimi rahatsız hissetmemem gerektiğini biliyordum ama bu bana ilişkimizin onun lehine dengesiz olduğunu hissettiriyordu. Bunu bana karşı kullanacağına inanmasam da, beni kendisiyle eşit göreceğini de düşünmüyordum ve bu benim için gerçekten önemliydi.

Benim de bir parçası olmam gereken meseleleri kendi başına halletmişti. Sam Yimara'nın Brett ve bana ait iğrenç seks kaseti gibi. Ve Nathan.

Yine de, "Ona nasıl ulaşabilirim?" diye sordum. "Sana numarasını mesaj atarım."

"Tamam. Teşekkürler."

"Onu görmeye gittiğinizde yanınızda ya ben, ya Angus ya da Raúl olsun istiyorum." "Ve bu hiç de garip olmazdı." Mark'ın ofisine şöyle bir baktım. Patronumun bana hiçbir şey için ihtiyacı olmadığından emin olmak istedim. İsteyken özel telefon görüşmeleri yapmamaya çalışıyordum ama Megumi dört gün boyunca tek bir geri arama ya da mesaj olmadan dışarıdaydı.

"Bana 'hatunlar siklerden önce gelir' deme Eva. Bana bir şey vermen gerek."

Alt metni anladım. San Diego'ya gitmem konusunda endişeliydi ve bu meseleyi görmezden geliyordu. Karşılığında benim de başka bir yerde biraz eğilmem gerekiyordu. "Tamam, . Pazartesi günü ofise dönmezse, bunu nasıl halledeceğimizi düşünürüz."

"Güzel. Başka bir şey var mı?"

"Hayır. Hepsi bu." Bakışlarım onun bir fotoğrafına döndü ve kalbim ona baktığımda her zaman olduğu gibi biraz acıdı. "Teşekkür . Umarım harika bir gün geçirirsin. Seni deliler gibi seviyorum, biliyorsun. Ve hayır, avukatın etrafta dolanırken bunu söylemeni beklemiyorum."

"Eva." Sesinde beni sözcüklerden çok daha fazla etkileyen acı bir nota vardı. "İşten çıkınca beni görmeye gel."

"Elbette. Jetini almak için Cary'yi aramayı unutma."

"Olmuş bilin."

Telefonu kapattım ve sandalyeme geri oturdum. "Günaydın, Eva."

Yönetim Kurulu Başkanı Christine Field ile yüzleşmek için döndüm. "Günaydın."

"Nişanınız için sizi tekrar tebrik etmek istedim." Bakışları omzumun üzerinden geçip çerçeveli fotoğraflara yöneldi. "Özür dilerim, Gideon Cross'la çıktığınızı fark etmemiştim."

" değil. İsteyken özel hayatım hakkında konuşmamaya çalışıyorum."

Bu açıklamayı gelişigüzel yaptım çünkü ortaklardan birini kızdırmak istemiyordum. Yine de ipucunu anlamasını umuyordum. Gideon hayatımın merkeziydi ama bazı kısımlarının sadece bana ait olmasına ihtiyacım vardı.

Güldü. "Bu iyi işte! Ama kulağımı yere yeterince yakın tutmadığımı gösteriyor."

"Önemli bir şey kaçırdığınızı sanmıyorum."

"Cross'un Kingsman kampanyası için bize gelmesinin sebebi siz misiniz?"

İçten içe irkildim. Tabii ki işverenimi erkek arkadaşına tavsiye edeceğimi düşünecekti, çünkü Gideon'la en azından bir nişanlanmayı makul kılacak kadar uzun süredir çıktığımızı varsayacaktı. Ona Waters Field & Leaman'da Gideon'la olduğumdan daha uzun süredir çalıştığımı söylemek,

Orada sadece birkaç aydır çalışırken, etrafta dolaşmasını istemediğim spekülasyonları ortaya çıkarırdım.

Daha da kötüsü, Gideon'un votka kampanyasını beni kendi dünyasına çekmek için bir bahane olarak kullandığından oldukça emindim. Bu, Mark'ın teklif talebi konusunda olağanüstü bir iş çıkarmadığı anlamına gelmiyordu. Gideon'la olan ilişkimin odağı patronumdan ve onun başarılarından uzaklaştırmasını istemiyordum.

"Bay Cross ajansa kendi başına başvurdu," diye cevap verdim, gerçeğe sadık kalarak. "Ki bu harika bir karardı. Mark o RFP'yi salladı."

Christine başını salladı. "O yaptı. . İşine dönmene izin vereceğim. Bu arada Mark da senden övgüyle bahsediyor. Sizi ekibimizde görmekten mutluluk duyuyoruz."

Gülümsemeyi başardım ama günüm kötü başlamıştı. Önce Gideon Corinne saçmalığıyla beni bir tarafa savurdu. Sonra Megumi'nin hâlâ hasta olduğunu öğrendim. Şimdi de adım Gideon'la önemli bir şekilde bağlantılı olduğu için iş yerinde farklı muamele görmeye başlamıştım.

Gelen kutumu açarak sabahki e-postaları gözden geçirmeye başladım. Gideon'un kendi hissettiklerini bana da hissettirmek istediğini, bu yüzden Corinne'i bana karşı kullandığını anladım. Brett hakkında konuşmanın sorun yaratacağını biliyordum, bu yüzden ertelemişim ama konuyu açarken de Brett'i öperken de art niyetli değildim. Gideon'u incitmişim, evet, ama bunu bilinçli olarak yapmadığımı içtenlikle söyleyebilirdim.

Diğer taraftan, Gideon kasıtlı olarak bana zarar vermeyi planlamıştı. yapabileceğini ya da yapmaya istekli olduğunu fark etmemiştim. O sabah aramızda önemli bir şey değişmişti. Sanki temel bir güven sütunu sarsılmış gibi hissettim.

Bunu biliyor muydu? Bunun ne kadar büyük bir sorun olduğunu anlıyor muydu? Masa telefonum çaldı ve her zamanki karşılama mesajımla cevap verdim.

"Bana nişanlandığınızı söylemek için ne kadar bekleyecektiniz?"

tutamadan bir iç geçirdim. Cuma günüm gerçekten de bir sınav olarak şekilleniyordu. "Merhaba anne. Öğle yemeği sırasında seni arayacaktım."

"Dün gece biliyordun!" diye suçladı. "Yemeğe giderken sana sordu mu? Çünkü babandan ve Richard'dan izin istemesi hakkında konuştuğumuzda evlenme teklifi hakkında hiçbir şey söylememiştin. Yüzüğü yemekte gördüm.

Cipriani'de ve oldukça emindim ama sen bir şey söylemeyince üstelemedim çünkü son zamanlarda çok alıngandın. Ve-

"Ve sen de son zamanlarda yasaları ihlal ediyorsun," diye karşılık verdim.

"-Gideon da bir yüzük takıyordu, ben de bunun bir tür söz ya da başka bir şey olduğunu düşündüm-"

"Öyle."

"-ve sonra internette nişanlandığınızı okudum! Yani, gerçekten, Eva. Hiçbir anne kızının evlendiğini internetten öğrenmemeli!"

Monitörüne boş boş baktım, kalp atışlarım . "Ne? İnternetin neresinde?"

"Seçiminizi yapın! Page Six, HuffPost . . . Ve size tekrar söyleyeyim, yıl sonundan önce düzgün bir düğün yapabilmemin imkanı yok!"

Günlük Google uyarım henüz gelen kutuma düşmemiştii, bu yüzden hızlı bir arama yaptım, o kadar hızlı yazdım ki kendi adımı yanlış heceledim. Önemli değildi.

Sosyetik Eva Tramell yüzüğü kaptı. Gerçek anlamda değil elbette. Adı aşırılık ve lüksle eşanlamli olan multimilyarder girişimci Gideon Cross, kendi adını taşıyacak kadının parmağına platinden azını takmazdı. (bkz. soldaki fotoğraf) Cross Industries'den bir kaynak Tramell'in sol elindeki dev taşın önemini doğruladı. Cross'un takarken görüldüğü yüzükle ilgili herhangi bir yorum yapılmadı. (bkz. sağdaki fotoğraf) Yılsonundan önce bir düğün planlanıyor. Bu acelenin merak ediyoruz. Gideva Bebek Göbeği İzleme Operasyonu başladı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, dehşete düşmüştüm. "Gitmem gerek. Babamı aramalıyım." "Eva! İşten sonra gelmen gerek. Bu konu hakkında konuşmalıyız. düğün."

Neyse ki babam Batı Yakası'ndaydı, bu da onun çalışma programına bağlı olarak bana en az üç saat kazandırdı. "Gelemem. Bu hafta sonu Cary ile San Diego'ya gidiyorum."

"Bence seyahat etmeyi bir süreliğine ertelemelisin. İhtiyacın olan-"

"Bensiz başla anne," dedim çaresizce, saate bakarak. "I aklımda belirli bir şey yok."

"Seri olamazsın-"

"Gitmem gerek. Çalışmam gerek." Telefonu kapattım, sonra akıllı telefonumun bulunduğu çekmeceyi açtım.

"Selam." Mark Garrity odanın tepesinden eğildi ve bana o büyüleyici çarpık gülümsemelerinden birini sundu. "Hazır mısın?"

"Uh . . ." Parmağım telefonumun ana ekran tuşunun üzerinde geziniyordu. Yapmak için para aldığım şeyi yapmak - çalışmak - ve babamın nişanı benden duyduğundan emin olmak arasında kalmıştım. Normalde seçim yapmak hiç de ikilem olmazdı. İşimi kaytararak riske kadar çok seviyordum. Ama babam anneme bulaştığından beri bunalımdaydım ve ben onun için endişeleniyordum. Aşık olsa bile evli bir kadınla yatmayı hafife alacak bir adam değildi.

Telefonu çekmeceye geri koydum. "Kesinlikle," diye cevap verdim ve masamdan kalkıp tabletimi kaptım.

Mark'ın masasının önündeki her zamanki yerime yerleştiğimde, tabletimden babama kısa bir mesaj göndererek onunla paylaşmam gereken önemli bir şey olduğunu ve öğlen arayacağımı söyledim.

Yapabileceğimin en iyisi buydu. Sadece yeterli olmasını umabilirdim.

3

"MAN, SEN pürüzsüzsün."

Alıcıyı yuvasına geri sonra Arash'a baktım.

"Hala burada mısın?"

Avukat güldü ve ofisimdeki geri yerleşti. Manzara, kısa bir süre önce karımın bana sunduğu manzara kadar hoş değildi.

"Kayınpederin ağzını arıyor," dedi. "Etkilendim. Eva'nın da etkileneceğini umuyorum. Eminim hafta sonuna girerken buna güveniyorsundur."

Çok doğru. San Diego'da Eva ile buluştuğumda kazanabileceğim tüm puanlara ihtiyacım olacaktı. "Şehir dışına çıkmak üzere. Sen de içeridekiler fazla huzursuzlanmadan konferans odasına gitmelisin. Elimden geldiğince çabuk size katılacağım."

Ayağa kalktı. "Evet, duydum. Annen burada. Düğün çılgınlığı başlasın. Bu hafta sonu boş olduğuna göre, bu gece benim evimde olağan şüphelilerden toplamaya ne dersin? Uzun zaman oldu ve bekarlık günlerin sayılı. Teknik olarak bitti ama bunu başka kimse bilmiyor."

Ve avukat-müvekkil gizliliğine bağlıydı.

Karar vermem biraz zaman aldı. ". Saat kaçta?" "Sekiz gibi."

Başımı salladım, sonra Scott'la göz göze geldik. Mesajı aldı ve resepsiyona gitmek için masasının etrafında döndü.

"Harika." Arash sırtıttı. "Toplantıda görüşürüz."

Yalnız kaldığım iki dakika boyunca Angus'a Kaliforniya'ya gitme konusunda mesaj attım. Orada hâlâ bitmemiş bir işim vardı ve Eva babasını ziyaret ederken bu işi halletmek bana onun olduğu yerde olmak için meşru bir bahane veriyordu. Buna kesinlikle ihtiyacım olduğundan değil.

"Gideon."

Annem içeri girdiğinde parmaklarım avuçlarımın içine kıvrıldı.

Scott peşinden gitti ve "Size bir şey getiremeyeceğimden emin misiniz, Bayan?" diye sordu. Vidal? Kahve, belki? Ya da su?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, teşekkür . Ben iyiyim."

". " Gülümsedi ve kapıyı arkasından çekerek çıktı.

Masamın üzerinde duran ve cam duvarın opaklığını kontrol ederek ana kattaki herkesin görüşünü engelleyen kumandaya bastım. Annem yaklaştı, lacivert pantolonu ve beyaz bluzuyla ince ve zarif görünüyordu. Saçlarını abanoz rengi şık bir topuz yaparak babamın hayran olduğu kusursuz yüzünü ortaya çıkarmıştı. Bir zamanlar ben de ona hayrandım. Şimdi ise ona bakmakta zorlanıyordum.

Birbirimize çok benzediğimiz için bazen kendime bakmakta zorlanıyordum.

"Merhaba anne. Seni şehre getiren nedir?"

Çantasını masamın kenarına koydu. "Eva neden benim yüzüğümü takıyor?"

Onu gördüğümde hissettiğim küçük zevk anında yok oldu. "Bu *benim yüzüğüm*. Ve sorunuzun cevabı çok açık: Yüzüğü takıyor çünkü evlenme teklif ettiğimde ona ben vermiştim."

"Gideon." Omuzlarını geriye çekti. "Onunla neye bulaştığını ."

Yüzümü ona dönmemek için kendimi zor tuttum. Bana gözlerinde acıyla bakmasından nefret . Mavi gözleri benimkilere çok benziyordu. "Bunun için zamanım yok. Seni görmek için önemli bir toplantıyı erteledim."

"Telefonlarıma cevap verseydin ya da arada bir eve gelseydin ofisine gelmek zorunda kalmazdım!" Güzel pembe ağzı onaylamaz bir ifadeyle gerildi.

"Orası benim evim *değil*."

"Seni kullanıyor, Gideon."

Paltomu aldım. "Bu tartışmayı yapmıştık."

Kollarını göğsünde bir kalkan gibi kavuşturmuştu. Annemi tanıyordum; daha yeni başlamıştı. "Şu şarkıcı Brett Kline ile ilişkisi var. Bunu biliyor muydun? Ve hiç görmediğin çirkin bir tarafı var. Dün gece bana çok kötü davrandı."

"Onunla konuşacağım." yakalarını hızlıca çekiştirerek düzelttim ve kapıya doğru yöneldim. "Zamanını boşa harcamamalı."

Annemin nefesi kesildi. "Sana yardım etmeye çalışıyorum."

"Bunun için biraz geç değil mi sence de?"

Ona attığım bakış karşısında titrek bir adımla geri çekildi. "Geoffrey'nin ölümünün senin için zor olduğunu biliyorum. Hepimiz için zor bir dönemdi. Sana vermeye çalıştım."

"Bunu burada yapmayacağım!" Ben çalışırken babamın intiharı gibi kişisel bir konuyu gündeme getirmesine çok sinirlenmiştim. Hem de bu konuyu açmasına. "Sabahımı çaldın ve beni kızdırdın. açıkça belirteyim. Eva ile sizi karşı karşıya getiren ve sizin galip geleceğiniz bir senaryo yok."

"Beni dinlemiyorsun!"

"Söyleyeceğin hiçbir şey hiçbir etkilemez. Eğer paramı isteseydi, ona her kuruşunu verirdim. Eğer başka bir adam isteseydi, onu unutmasını sağlardım."

Kararsız bir elini saçlarına götürdü ve parlak tek bir tel bile yerinde olmamasına rağmen saçlarını düzeltti. "Ben sadece senin için en iyisini istiyorum ve o uzun zamandır bir kenara atılmış saçmalıkları karıştırıyor. Bu senin için sağlıklı bir ilişki olamaz. Ailenle aranda bir uçurum yaratıyor."

"Birbirimize yabancılaştık anne. Eva'nın bununla hiçbir ilgisi yok."

"Böyle olmasını istemiyorum!" Bir adım daha yaklaşarak elini uzattı. Bluzunun yakalarının arasından bir dizi siyah inci görünüyordu ve bileğini safir yüzü bir Patek Philippe süslüyordu. Babamın ölümünden sonra hayatını yeniden ; tamamen silip yeniden başlatmıştı. Ve asla arkasına bakmadı. "Seni özlüyorum. Seni seviyorum."

"Yeterli değil."

"Bu adil değil, Gideon. Bana bir şans vermeyeceksin."

"Eğer bir araca ihtiyacınız olursa, Angus hizmetinizdedir." Kapının kolunu tuttum ve durakladım. "Bir daha buraya gelme anne. Seninle hoşlanmıyorum. Uzak durman ikimiz için de en iyisi olur."

Kapıyı arkamda açık bıraktım ve konferans odasına doğru yöneldim.

—

"Bu fotoğrafı bugün sen mi çektin?"

Masamın önünde duran Raúl'e baktım. Sade siyah bir takım elbise giymiş, hayatını her şeyi görerek ve duyarak kazanan bir adamın sabit ve dikkatli bakışlarına sahipti.

"Evet," diye cevap verdi. "Bir saatten fazla olmadı."

Dikkatimi tekrar önümdeki fotoğrafa verdim. Anne Lucas'a bakmak zordu. Keskin çenesi ve daha keskin gözleriyle tilkiye benzeyen yüzünü görmek, zihnimden silmek istediğim anıları geri getiriyordu. Sadece onun değil, tüylerimi diken diken eden bir şekilde ona benzeyen kardeşinin de.

"Eva kadının uzun saçlı olduğunu söyledi," diye mırıldandım, Anne'in hâlâ kırpılmış saçları olduğunu fark ettim. Saçlarının plastik hissini hatırladım, aletimi derinlemesine emerken sivri uçları kalçalarımı çiziyordu, beni onu sikecek kadar sertleştirmek için umutsuzca çalışıyordu.

Tableti Raúl'e geri verdim. "Kim olduğunu bul."

"Bulacağım."

"Eva seni aradı mı?"

Kaşlarını çattı. "Hayır." Ama akıllı telefonunu çıkardı ve kontrol . Tekrar "Hayır," dedi.

"Sen San Diego'ya uçana kadar bekleyebilir. Senden bir arkadaşını bulmanı istiyor."

"Sorun değil. Ben hallederim."

"Ona iyi bak," dedim bakışlarını tutarak.

"Söylememe gerek yok."

"Biliyorum. Teşekkür ."

O ofisimden ayrılırken ben de sandalyeme geri oturdum. Geçmişimde karımla sorun yaşamama neden olabilecek birkaç kadın vardı. Yattığım kadınlar doğaları gereği agresifti, beni üstünlüğü ele geçirmem gereken bir konuma sokuyorlardı. Eva, liderliği ele geçiren ve daha fazlasını istememi sağlayan tek kadındı.

Benden uzak kalmasına izin vermek giderek zorlaşıyordu, kolaylaşmıyordu. Scott hoparlörden, "Envoy'dan gelen ekip burada," dedi. "Onları içeri gönderin."

—

Günümü güçlü bir şekilde geçirdim, haftanın gündemini tamamladım ve daha fazlası için zemin hazırladım. Eva'ya zaman ayırmadan önce halletmem gereken çok şey vardı. Bir günlük balayımız mükemmeldi ama çok kısaydı. Onunla en az iki hafta, tercihen bir ay uzaklaşmak istiyordum. İşten ve diğer sorumluluklarımdan uzakta, kesintisiz olarak onunla baş başa kalabileceğim bir yer.

Akıllı telefonum masaüstümde titreşti ve ekranda kız kardeşimin yüzünü görünce şaşırarak ona baktım. Nişanı haber vermek için daha önce İrlanda'ya mesaj atmıştım. Cevabı kısa ve basitti: Yaşasın! Sevindim.

Tebrikler, kardeşim!

Telefonu hızlıca bir merhaba diyerek açmıştım ki sözümü kesti. "Çok heyecanlıyım!" diye bağırdı ve beni telefonu çekmeye zorladı. kulağımdan.

"Ağızına dikkat et."

"Şaka mı yapıyorsun? On yedi yaşındayım, yedi değil. Bu harika bir şey. Uzun zamandır bir kız kardeşim olsun istiyordum ama sen ve Christopher zıplamayı bırakıp yuva kurana kadar yaşlanıp saçlarımin ağaracağını düşünmüştüm."

Sandalyeme geri oturdum. "Hizmet etmek için yaşıyorum."

"Ha. Evet, doğru. İyi iş çıkardın, biliyorsun. Eva tam bir kaleci."

"Evet, biliyorum."

"Onun sayesinde artık seni taciz edebiliyorum. Her zaman günümün en önemli anı."

Göğsüm sıkıştı ve rahat bir ses tonuyla cevap vermeden önce bir dakika düşünmek zorunda kaldım. "Garip bir şekilde, benim de en sevdiğim şeylerden biri."

"Şey, evet. Öyle olmalı." Sesi alçaldı. "Annemin bu konuda çıldırdığını duydum. Babama senin iş gittiğini ve kavga ettiğinizi falan söyledi. Sanırım biraz kıskanıyor. Bunu atlatacaktır."

". Her şey ."

"Biliyorum. Sadece o kadar gün içinde bugün kendini toparlayamaması çok kötü. Her neyse, çok heyecanlıyım ve bunu bilmeni istedim."

"Teşekkür ederim."

"Ama ben çiçekçi kız olmayacağım. Bunun için çok yaşıyım. Ama nedime olmaya hazırım. Hatta sağdıç ya da her neyse. Sadece söylüyorum."

". Ağızım kıvrıldı. "Bunu Eva'ya ileteceğim."

Tam telefonu kapatmıştım ki Scott ofis aradı.

"Bayan Tramell geldi," diye anons etti ve saatin ne kadar geç olduğunu fark etmemi sağladı. "Ve bir hatırlatma olarak, Kaliforniya'daki geliştirme ekibiyle yapacağınız video konferans beş dakika içinde başlayacak."

Masadan kalkarken Eva'nın köşeyi döndüğünü ve görüş alanıma girdiğini gördüm. Onun yürüyüşünü saatlerce izleyebilirdim. Kalçalarında onu becermek için can atmama neden olan bir salınım ve çenesinde sahip olduğum tüm baskın içgüdülere meydan okuyan kararlı bir eğim vardı.

At kuyruğunu avucumun içine almak, ağzını tutmak ve ona sürtünmek istedim. Tıpkı onu ilk gördüğümde yapmak istediğim gibi. Ve o zamandan beri her seferinde.

Scott'a "Teklif destesini ekibe gönder," dedim. "İncelemelerini söyle, ben de kısa süre içinde katılacağım."

"Evet, efendim."

Eva kapıdan içeri girdi.

"Eva." Ayağa kalktım. "Günün nasıl geçti?"

Masanın etrafında döndü ve beni kravatımdan yakaladı. Anında sertleşmişim ve tamamen ona odaklanmışım.

"Seni seviyorum amına koyayım," dedi ağzımı onunkiyle buluşmak için aşağı çekmeden önce.

Bir kolumu beline doladım ve diğer elimle opaklığı kontrol etmek için etrafı yokladım, bir yandan da sanki bana sahipmiş gibi beni izin verdim. Ki öyleydi. Kesinlikle.

Dudaklarının benimkilere değdiğini hissetmek ve hareketlerindeki açık sahiplenme duygusu, geçirdiğim günden sonra tam da ihtiyacım olan şeydi. Onu kendime yakın tutarak döndüm ve masanın kenarına yarı oturarak onu kalçalarımın arasına çektim. Bunun onu tutmak için daha güvenli bir yol olduğunu söyleyebilirdim ama dürüst olmak gerekirse dizlerimin bağı çözülmüştü.

Onun öpücükleri bana bunu yaptı. Antrenörümle üç saatlik idmanın yapamadığını yaptı.

Yükselen şehveti içime çekerek, parfümünün narin kokusunun ve sadece ona ait olan kışkırtıcı kokunun beni sarhoş etmesine izin vererek onu içime çektim. Dudakları benimkilere karşı yumuşak ve nemliydi, en ince yollardan talepkârdı. Dili nazikçe yalıyor, tadını çıkarıyor, alay ediyor ve beni zahmetsizce tahrik ediyordu.

Eva beni sanki şimdiye kadar tattığı en lezzetli şeymişim, can ve çaresizce bağımlısı olduğu bir tatmışım gibi öptü. Bu duygu baş döndürücüydü ve artık gerekli hale gelmişti. Onun öpücükleri için yaşıyordum.

Beni öptüğünde, olduğum yere ait olduğumu anladım.

Başını eğerek ağzımın içinde yumuşak bir zevk ve teslimiyet sesiyle inledi. Parmakları saçlarımdaydı, saçlarımin arasında geziniyor, onları çekiştiriyordu. Yakalanma, sahiplenilme hissi beni en derin seviyede zorluyordu. Karnının sertliği ereksiyonumun sertliğine yapana kadar onu daha yakına çektim.

Aletim zonkluyor, ağrıyordu.

"Beni boşaltacaksın," diye mırıldandım. Bir zamanlar orgazm olacak kadar tahrik olmak için harcadığım tüm çaba karımla gereksizdi. Onun var olduğu gerçeği bile kanımı kaynatıyordu. Onun arzusunun gücü beni harekete geçirmek için yeterliydi.

Hafifçe arkasına yaslandı, benim gibi nefesi kesilmişti. "Benim için sorun değil." "Bekleyen bir toplantım olmasaydı benim için de sorun olmazdı."

"Seni istemiyorum. Sadece babama söylediklerin için teşekkür etmek istiyorum."

Gülümseyerek kığını iki elimle sıktım. "Avukatım bunun için büyük puan söyledi."

"İşler çok yoğun ve öğle yemeğine kadar onu arama fırsatım olmadı. Ben ona söyleyemeden nişanlandığımızı duymasından çok endişelendim." Omzumu itti. "Bunu tüm dünyaya duyuracağın konusunda beni uyarabilirdin!"

Omuz silktim. "Planlanmış bir şey değildi ama sorulduğunda inkâr edecek de değildim."

Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Tabii ki hayır. Bebek yumrusuyla ilgili o saçma paylaşımı gördün mü?"

"Bu noktada korkutucu bir düşünce," dedim, hissettiğim ani telaşa rağmen ses tonumu hafif tutmaya çalışarak. "Seni bir süre kendime saklamayı planlıyorum."

"Biliyorum, değil mi?" Başını iki yana salladı. "Babam nişanlı ve hamile olduğumu düşünecek diye çok korktum ve ona haber verme zahmetine katlanamadım. Onu arayıp her şeyi açıkladığını ve yolu yumuşattığını öğrenmek beni çok rahatlatmış."

"Benim için zevk." Ona bir yol açmak için dünyayı ateşe verebilirdim, eğer bu gerekiyorsa.

Elleri yeleğimin düğmelerini çözmeye başladı. Kaşlarım sessiz bir sorguyla kalktı ama onu durdurmayacaktım.

"Daha gitmedim bile ama seni şimdiden özlüyorum," dedi sessizce, kravatımı düzeltirken.

"Gitme."

"Eğer Cary ile bir gizlenecek , bunu San Diego'da değil, burada, evimde yapardım." Bakışlarını yüzüme doğru kaldırdı. "Ama Tatiana hamile olduğu için kafayı yemiş durumda. Ayrıca, babamla vakit geçirmem gerekiyor. Özellikle de şimdi."

"Bana söylemen gereken bir şey mi var?"

"Hayır. Onunla konuştuğumda sesi iyi geliyordu ama sanırım ben evlenmeden önce birlikte daha fazla zaman geçirebileceğimizi umuyordu. Ona göre sen ve ben yeni tanışmışız gibi görünüyor."

Çenemi kapalı tutmam gerektiğini biliyordum ama yapamadım. "Ve Kline'ı unutamayız."

Çenesi sertleşti. Dikkatini tekrar parmaklarının yeleğimin düğmelerini iliklediği yere verdi. "Yakında gidiyorum. Tekrar kavga etmek istemiyorum."

Ellerini tuttum. "Eva. Bana bak."

Fırtınalı gözlerine bakarken, göğsümdeki çekilmeyi hissettim: beni alt üst edebilecek yavaş bir burkulma. Bana kızgın olmayı bırakmamıştı ve ben buna dayanamıyordum. "Bana ne yaptığını hâlâ anlamıyorsun. Beni nasıl delirttiğini."

"Bana bunu söyleme. Corinne konusunu bu şekilde açmamalıydın."

". Ama dürüst ol, bu sabah Kline konusunu açtın çünkü onu görmekten endişeleniyorsun."

"Endişelenmiyorum!"

"Angel." Ona sabırlı bir bakış attım. "Endişeleniyorsun. Onunla yatacağını sanmıyorum ama yapmaman gereken bir çizgiyi aştığın için endişelendiğini düşünüyorum. Benden güçlü bir tepki bekliyordun, yüzden açık sözlü davrandın ve karşılığını aldın. Bunun bana ne yapacağını görmem gerekiyordu. Seni onunla düşünmek bile beni nasıl çıldırtıyor."

"Gideon." Pazularımı kavradı. "*Hiçbir şey*."

"Bahane uydurmuyorum." Parmak uçlarımı yanağında gezdirdim. "Seni incittim ve özür dilerim."

"Ben de özür dilerim. Herhangi bir soruna yol açmaktan kaçınmak istedim ama yine de oldu."

Kavgamızdan pişman olduğunu biliyordum. Bunu gözlerinde görebiliyordum. "Gittikçe öğreniyoruz. Arada bir hata yapacağız. Sadece bana güvenmelisin meleğim."

"Yaptım, Gideon. Bu yüzden bu kadar ilerledik. Ama beni *bilerek* incittiğin gerçeği ..." salladı ve söylediklerimin içini nasıl kemirdiğini görebiliyordum. "Beni asla kasten incitmeyeceğine güvenebileceğim kişi hep sen olmalıydın."

Bana olan güveninden şüphe ettiğini duymak ağır bir darbe oldu. Darbeyi aldım, sonra kendimi sadece ona yaptığım gibi açıkladım. Bana inanması için ne yapardım, her şeyi açıklardım, saatlerce konuşurdum, sözümü kanla yazardım.

"Kasıt ve kötü niyet arasında bir fark var, değil mi?" Yüzünü ellerimin arasına aldım. "Sırf seni incitmek için sana asla acı çektirmeyeceğime söz . Benim de en az senin kadar savunmasız olduğumu görmüyor musun? Beni incitmek için aynı güce sahipsin."

Yüzü yumuşadı, daha da çarpıcı hale geldi. "Yapmazdım." "Ama yaptım. Beni affetmek zorundasın."

Geri adım attı. "Bu ses tonunu kullanmandan nefret ediyorum."

Kendimi korumaya meyilli olduğumdan, hissettiğim gülümsemenin ortaya izin vermedim. "Ama seni ıslatıyor."

Omzunun üzerinden bana bir bakış fırlatan Eva pencereye doğru ilerledi ve o sabah benim durduğum yerde durdu. Atkuyruğu saçları güzelliğini ortaya çıkarıyor ve duygularını gizlemesine imkân bırakmıyordu. Yanaklarında sıcak bir renk yükseldi.

Böyle öfkелendiğinde onu bağlamayı ne kadar sık düşündüğümü biliyor muydu? Onu kafese koymak ya da tasma takmak için değil, onun o canlı enerjisini, sahip olmayı asla öğrenemediğim o yaşam arzusunu tutmak için. Bunu bana verdi, tamamen teslim oldu.

"Beni seksle kontrol etmeye çalışma, Gideon," dedi sırtı bana dönük olarak.

"Seni hiç kontrol etmek istemiyorum."

"Beni manipüle ediyorsun. Sadece benden belirli bir tepki almak için bir şeyler yapıyorsun ... bir şeyler söylüyorsun ..."

Kline'ı öptüğünü hatırlayınca kollarımı kavuşturdum. "Senin gibi, ki bunu az önce konuşmuştuk."

Benimle yüzleşti. "iznim var, ben bir kadınıym." "Ah."

Sonra gülümsedim. "Bunu biliyordum."

"Benim için tam bir muammasın." İçini çekti ve içindeki kızgınlığın görebiliyordum. "Ama sen beni çözmüşsün. Tüm düğmelerimi ve onlara nasıl basacağını biliyorsun."

"Her günümün önemli bir kısmını seni çalışarak geçirmediğimi düşünüyorsan, dikkatini vermiyorsun demektir. Ben bu toplantıyı hallederken bunu düşün ve sonra düzgün bir şekilde vedalaşalım."

Sandalyeme oturduğumda bakışları beni takip etti. Kulaklığımın uyumunu ayarladım ve bana baktığını fark ettiğimde durakladım. Bana bakmayı seviyordu. Ve onunki, kendimi iyi hissetmemi sağlayan tek açlık duygusuydu. Onun cinsel ilgisine karşı başkalarının savunmacı tepkiyi hiç vermemiştim. Bana sevdiğimi ve istendiğimi en ufak bir tehdit içermeyen bir şekilde hissettirdi.

"Seni iş moduna girerken izlemek beni azdırıyor," diye açıkladı, sesi tamamen işe odaklanmamı engelleyecek kadar boğuktu. "Cehennem kadar seksi."

Dudaklarım alaycı bir şekilde büküldü. "Angel, on beş dakikalığına uslu dur." "Bunun ne eğlencesi olabilir ki? Ayrıca benden hoşlanıyorsun." Aynen öyle.

"On beş dakika," diye tekrarlardım. Toplantının bir saate yakın sürmesini planladığımı düşünürsek, bu büyük bir tavizdi.

"Ne yapman gerekiyorsa yap." Eva sandalyemin yanında durdu ve bir pinup kızı gibi eğilerek kulağıma nefes verdi. "Sen telefonda milyonlarınla oynarken ben de kendimi meşgul edecek bir şeyler bulurum."

Aletim aniden, acı verici bir şekilde sertleşti. İlk çıkmaya başladığımızda bana da benzer bir şey söylemişti ve o zamandan bu yana geçen haftalarda bunun hayalini kurmuştum.

Ona beklemesini söyleyebilirdim ama bunu yapmayacağını biliyordum. Gözlerinde kararlı bir bakış vardı ve masamın etrafında dolanırken kalçalarını alaycı bir şekilde sallıyordu. Her şeyi berbat etmişim ve o da kendi payını almak istiyordu.

Bazı çiftler birbirlerini acıyla ya da mahrumiyetle cezalandırırdı. Eva ve ben, birbirimizi zevkle cezalandırdık.

Gözden kaybolduğu anda kameramı etkinleştirmeden toplantıya girdim ve mikrofonomun sesini kapattım. Yarım düzine katılımcının hepsi Scott'ın sağladığı materyalleri aktif bir şekilde tartışıyordu. Giriş yaptığımı fark etmeleri için onlara bir an verdim.

. . . ve bu zamanı ayağa kalkıp fermuarımı açmak için kullandım.

Eva topuklarını tekmeledi. "Güzel. İşbirliği yaparsan senin için daha kolay olur." "Ben video konferans yaparken ağzını sikime dolamanın herhangi bir seviyede kolay olacağına gerçekten inanmıyorsun." O zaman bile, Kaliforniya'daki ekip kulaklığımdan beni selamlıyordu. O an için onları görmezden geldim ve sadece ofisimde gerçekleşmek üzere olanları düşündüm.

Daha birkaç hafta önce çalışırken oyun oynama ihtimalim yok denecek kadar azdı. Eva'nın yapısı farklı olsaydı, ona tamamen ayıracak zamanım ve ilgim olana kadar onu bekletirdim.

Ama meleşim tehlikeli bir aşığı, keşfedilmeye *bu kadar yakın* olmanın heyecanından zevk alan biriydi. O olmasaydı bu sınırdan zevk aldığımı asla bilemezdim. Onu tüm dünyanın görmesi için becermek istediğim zamanlar oldu, böylece ona ne kadar tamamen sahip olduğum kesin olarak bilinecekti.

Sırtışı saf kötülüktü. "Kolay şeyleri sevseydin benimle evlenmezdin."

Ve mümkün olan en kısa sürede onunla tekrar evlenecektim. Bu son kez olmayacaktı. Yeminlerimizi sık sık yenileyecek, hayat bize ne getirirse getirsin sonsuza kadar birlikte olacağımıza dair verdiğimiz sözü birbirimize hatırlatacaktık.

Masamın uzak tarafında zarifçe dizlerinin üzerine çöken Eva, ellerini yere koydu ve ava çıkmış bir dişi aslan gibi bana doğru ilerledi. Masaüstümün füme cam yüzeyinden onun yerine geçmesini, dilinin dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlamasını izledim.

Beklenti, meydan okumanın ve erotik beklentinin telaşı içimde dolaşıyordu. Karımla ilgili her şey bana zevk veriyordu ama ağzı başlı başına bir sınıftı. Sanki döllere açmış gibi, sanki tadı bağımlısı olduğu bir şeymiş gibi beni emiyordu. Eva bana oral seks yapıyordu çünkü bunu seviyordu. O bunu yaparken benim çözülüşümü izlemek sadece bir bonusu.

Fermuarımın aralığını düzelttim ve boxer külotumun kemerini aşağı ittim, beni nasıl etkilediğini ortaya çıkarırken yüzünü inceledim. Nefesi hızlanırken dudakları aralandı, vücudu bir yalvarıcı gibi topuklarının üzerinde oturana kadar geriye kaydı.

Sandalyeme yerleşirken, uyluklarımın etrafındaki alışık olmadığım kısıtlama hissini ve taşaklarımın altındaki lastiğin çekişini özümsedim. Tepkim hızlı ve nahoştu, bağlı olma hissi acımasızca gömdüğüm anıları canlandırdı.

Yeniden düşünürken, kalp atışlarım hızlanınca masa sandalyemde geriye doğru yuvarlanmaya başladım.

Eva beni yuttu.

"Siktir," diye tısladım, parmaklarım kolçaklara gömülürken onun parmakları da kalçalarımın gömüldü.

Aletimin hassas tepesindeki ıslak ısının acelesi şok edici derecede yoğundu. Sert emme etrafımda sıkılaştı ve saten yumuşaklığında bir dil mükemmel noktaya masaj yaptı. Kalbimin çarpıntısından, ekibin web kameramın ve kulaklığımın düzgün çalışıp çalışmadığını sorguladığını duydum.

Omurgamı dikleştirerek öne doğru kaydım ve beslemelerimi etkinleştirdim. Eva benden daha fazlasını alırken hızlıca, "Gecikme için özür dilerim," dedim. "Şimdi desteyi gözden geçirme şansınız olduğuna göre, önerilen ayarlamaları uygulamak için atacağınız adımları tartışalım."

Eva onayını mırıldandı ve titreşim içimde yankılandı. Çivi çakacak kadar sertleşmişim ve ince parmakları benimle alay ediyor, daha fazlasını istemem için yeterli basınçla okşuyordu.

İlk olarak proje yöneticisi ve ekip lideri Tim Henderson konuştu. Onu önümdeki monitörden çok hafızamda gördüğüm için zorlukla odaklanabiliyordum. Soluk tenli, uzun boylu, acı verecek kadar zayıf bir adamdı ve koyu renk buklelerden oluşan vahşi bir yelesi vardı, konuşmayı severdi, ağzımın ne kadar kuruduğunu düşünürsek bu bir nimetti.

"Bunu incelemek için daha fazla zaman istiyorum," diye söze başladı, "ama ilk bakışta bunun ciddi anlamda hızlandırılmış bir program olduğunu düşünüyorum. Bunların bir kısmı harika ve neler yapabileceğimizi görmek beni heyecanlandırıyor, ancak tüketici beta testine geçmek altı ay değil, en az bir yıl uzakta."

"Altı ay önce de bana böyle demiştin," diye hatırlattım ona, Eva sikimi boğazının arkasına götürürken yumruğum sıkılıyordu. Ağzımı sıcak kadife gibi emerek çektiğinde ensemden terler.

"En iyi tasarımcımızı LanCorp'a kaptırdık-"

"başka birini önerdim, sen de reddettin."

Henderson'ın çenesi gerildi. Parlak bir yaratıcı zekaya sahip bir kodlama dehasıydı ama başkalarıyla iyi oynamazdı ve dışarıdan müdahaleye karşı dirençliydi. Eğer benim zamanımı ve paramı yemiyor olsaydı, bu onun ayrıcalığı olurdu.

"Yaratıcı ekip hassas bir dengedir," diye savunuyor. "Boşluğa rastgele birini öylece atamazsınız. Şu anda bu işte doğru adamımız var-"

"Teşekkür ," diye araya giren Jeff Simmons'ın köşeli yüzü bu övgü karşısında sırıttı.

"-ve ilerleme kaydediyoruz," diye etti Tim. "Biz-"

"-kendinize koyduğunuz teslim tarihlerini aşmaya devam edin." Karımın hınzırca kıvrak dili yüzünden ses tonum amaçladığımdan daha sertti. Kökten uca yumuşak, eğlenceli yalamalar aklımı başımdan alıyordu. Uyluklarım gerginlikten ağrıyordu, kaslarım beni sandalyemde tutmak için harcadığım güçle sertleşmişti. Her hassas damarın çizgisini takip ediyor, dilinin düz kısmıyla zonklayan çıkıntıların üzerinde geziniyordu.

"Olağanüstü ve çığır açan bir kullanıcı deneyimi yaratırken," karşılık verdi. "İşimizi yapıyoruz ve doğru yapıyoruz."

Eva' masamın üzerine yatırıp sıkmek istedim. Hem de çok.

Bunu yapmak için lanet toplantıyı atlatmam gerekiyordu.

"Mükemmel. Şimdi, bunu daha hızlı yapmanız gerekiyor. Hedeflere zamanında ulaşmanıza yardımcı olması için bir ekip gönderiyorum. Onlar-"

Henderson web kamerasına yaklaşarak, "Dur bakalım Cross," diye tersledi. "Bize nefes aldirmek için birkaç şirket muhasebecisi gönderirseniz bizi sadece yavaşlatırsınız! Geliştirme işini bize bırakmalısınız. Eğer yardımınıza ihtiyacımız olursa, bunu isteriz."

"Sana paramı vereceğimi ve sessiz bir ortak olacağımı düşündüysen, ev ödevini yapmamışsın demektir."

"Uh-oh," diye mırıldandı Eva, gözleri camın altında kahkahalarla parlıyordu.

Masanın altından uzandım ve ensesini kavrayıp sıktım. "Uygulama alanı son derece rekabetçi. Bu yüzden bana yaklaştınız. Bana benzersiz ve ilgi çekici bir oyun konsepti ve ekibim tarafından makul ve ulaşılabilir olarak değerlendirilen bir yıllık bir geliştirme-yaygınlaştırma zaman çizelgesi sundunuz."

Nefes almak durakladım, sıcak dudakların azgın aletimde aşağı yukarı kaydığını hissederek işkence çektim. Eva şimdi bir amaç uğruna çalışıyordu, beni tahrik ediyordu.

Yumruğunun sert vuruşlarıyla. Daha fazla biriktirme, alay etme yoktu. Boşalmamı istiyordu. Şimdi.

Ken Harada elini mavi keçi sakalının üzerinde gezdirerek, "Bu işe yanlış açıdan bakıyorsunuz Bay Cross," dedi. "Teknik zaman çizelgeleri organik bir yaratıcı sürece izin vermiyor. Nasıl olduğunu anlamıyorsunuz-"

"Beni burada kötü adam yapma." İtme, sevişme dürtüsü pençeliyordu. Saldırganlık içimde bir gelgit dalgası gibi yükseliyor, beni herhangi bir nezaket görüntüsü için savaşılmaya zorluyordu. "Kendi yarattığın bir programa göre tüm unsurların zamanında teslim edileceğini garanti ettin ve sözünü tutmuyorsun. Şimdi verdiğiniz sözleri tutmanıza yardım etmek zorundayım."

Sanatçı koltuğunda geriye doğru yığıldı ve nefesinin altında mırıldandı.

Eva'nın boynunu sıkıca kavrayarak onu çalıştırdım. Sonra vazgeçtim ve onu hareket ettirmeye başladım, daha hızlı emmesi için kabaca zorladım. Daha sert. Beni tüketmesi için. "Bu iş böyle yürüyecek. Gönderdiğim ekiple birlikte çalışacaksın. Eğer bir kez daha teslim tarihini kaçırırsan, Tim'i gözetimden alırım."

"Saçmalık!" diye bağırdı. "Bu benim lanet uygulamam! Onu benden alamazsınız."

Kurnazlığa ihtiyacım vardı ama hiç yoktu, beynim hayvani çiftleşme ihtiyacıyla bulanıklaşmıştı. "Sözleşmeyi daha dikkatli okumalıydın. Bunu bu gece yap ve yarın ekip geldikten sonra tekrar gözden geçirelim."

Ben geldikten sonra . . .

Karincalanmalar omurgam boyunca ilerledi. Taşaklarım kalktı. Bir dakika uzaktaydım ve Eva bunu biliyordu. Yanakları emiş gücüyle çukurlaşıyor, dili sikimin başının hassas alt tarafında çırpınıyordu. Kalbim küt küt atıyordu, avuçlarım terden ıslanmıştı.

Kulaklığımdan patlayan protesto sesleriyle yarım düzine kızgın yüze bakarken, orgazmın bir yük treni gibi beni vurduğunu hissettim. Sessiz düğmesini el yordamıyla buldum ve Eva'nın açgözlülükle çalışan ağzına güçlü bir şekilde fışkırırken inlemenin boğazımdan yırtılmasına izin verdim. İnledi ve iki eliyle sikimi sağdı, ben durduramadığım bir sel gibi boşalmaya devam ederken çekip sıktı.

Sıcaklığın yüzüme doğru yükseldiğini hissettim. Taş kesilmiş bir şekilde monitörüne bakarken, gözlerimi kapatıp başımı arkaya atma dürtüsüyle savaştım, karım için boşalmanın tekil zevkini özümsemek için kendimi serbest bıraktım. Onun için boşalıyordum.

Baskı hafifleyince saçlarını bıraktım ve parmak uçlarımla yanağına dokundum.

Mikrofonumun sesini açtım.

"Yöneticim birkaç dakika içinde sizi arayacak," diye araya girdim, sesim kısıktı, "yarınki toplantıyı ayarlamak için. Umarım dostane bir anlaşmaya varabiliriz. O zamana kadar."

Tarayıcıyı kapattım ve kulaklığımı çektim. "Buraya gel, meleğim."

Sandalyem geriye itildi ve kendi başına dışarı çıkmaya fırsat onu dışarı çektim.

"Sen bir makinesin!" diye soludu, sesi benimki kadar sertti, dudakları kızarmış ve şişmişti. "Seğirmediğine bile inanamıyorum! Nasıl- Oh!"

İç çamaşırı olarak giydiği küçük dantel parçası parçalar halinde yere düştü.

"O külotları sevdim," dedi nefes nefese.

Onu kaldırarak çıplak kıcını soğuk camın üzerine koydum ve sikimi alması için mükemmel bir şekilde hizladım. "Bunu daha çok seveceksin."

—

"ANGEL."

Ofisimin tuvaletinden çıktığımda Eva uyuklu bir kedi yavrusu gibi gözlerini kırıştırarak bana baktı. "Hmm?"

Onu hâlâ masamdaki sandalyeye yığılmış halde bulunca sırttım. "İyi olduğunu varsayıyorum."

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Uzandı ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Az önce sikip attığın beynimi özlüyorum ama onun dışında kendimi harika hissediyorum, çok teşekkür ederim."

"Bir değil." Elimde sıcak ve nemli bir bezle ona doğru yöneldim. "Bir günde en çok orgazm olma rekorunu kırmaya mı çalışıyorsun?" "İlgi çekici bir teklif. Denemeye hazırım."

Beni istercesine elini uzattı. "Artık yok, manyak. Beni bir daha becerirsen ağzı salyalı, geveze bir salak olurum."

"Fikrini değiştirirsen bana haber ver." Önünde diz çöktüm ve bacaklarını açmaya zorladım. Ağdalanmış pürüzsüz ve oldukça pembe amcığı çok . Mükemmeldi.

Onu temizlerken beni izledi, parmakları saçlarımı taramak için uzandı.
"Bu hafta sonu çok çalışma, tamam mı?"
"Sanki sen yapmaya değer başka bir şey varmış gibi," diye mırıldandım.
"Uyu. Kitap oku. Bir parti planla."
Ağzım bir karış açıldı. "Unutmadım. Bu gece çocuklara soracağım." "Oh?"
Tembellik gözlerini terk etti. Bacakları kapanmadan önce geri çektim.
"Ne çocuklar?"
"Tanışmak istedikleriniz." "Onları mı arıyorsun?"
Ayağa kalktım. "Bir araya geliyoruz." "Ne yapmak için?"
"İç. ." Banyoya dönüp el bezini sepete attım ve ellerimi yıkadım.
Eva beni takip etti. "Bir kulüpte mi?"
"Belki. Muhtemelen değil."
Kapı pervazına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "evli olan var mı?"
"Evet." El havlusunu askıya geri astım. "Ben." "Bu kadar mı? Arnoldo da orada olacak mı?"
"Belki. Muhtemelen."
"Bu kısa cevaplar da neyin nesi?"
"Bu sorgulama da neyin nesi?" Soruyu ben sordum ama biliyordum. Karım kıskanç ve sahiplenici bir kadındı. İkimizin de şansına, ben bundan hoşlanıyordum. Hem de çok.
Omuz silkti ama bu savunmacı bir hareketti. "Sadece ne yaptığını bilmek istiyorum, hepsi bu."
"Eğer istersen evde kalırım."
"Senden bunu yapmanı istemiyorum."
Gözlerinin altında koyu bir makyaj lekesi vardı. Onu karıştırmayı ve ona yeni sıkılmış görüntüsü vermeyi seviyordum. Hiçbir kadın bunu daha iyi yapamazdı. "Sadede gel o zaman."
Sinirli bir ses çıkardı. "Neden bana ne planladığınızı ?"
"Bilmiyorum Eva. Genellikle bizim mekanlardan birinde buluşur ve içeriz. Kart oynarız. Bazen de dışarı çıkarız."

"Trolleme. Kafası güzel olan ve iyi vakit geçirmek isteyen bir grup seksi adam."

"Bu bir suç değil. Çekici olduklarını kim söyledi?"

Bana bir bakış attı. "Seninle trollük yapıyorlar. Bu da demek oluyor ki ya senin gölgende tamamen solmayacak kadar ateşliler ya da bunu dert kadar kendilerine güveniyorlar."

Sol elimi kaldırdım. Alyansımdaki kan kırmızısı yakutlar ışığı yakaladı. Yüzüğümü hiç çıkarmadım ve asla çıkarmayacaktım. "Bunu hatırlıyor musun?"

"Senin için endişelenmiyorum," diye , kolları iki yanına düşmüştü. "Eğer seni yeterince becermiyorsam, yardıma ihtiyacın var demektir."

"Bunu on beş dakika bekleyemeyen eş söylüyor."

Dilini bana doğru uzattı.

" bu yüzden sikildin."

"Arnoldo bana güvenmiyor, Gideon. Seni gerçekten benimle istemiyor."

"Bu onun vereceği bir karar değil. Ve bazı arkadaşların da benden hoşlanmayacak. Cary'nin kararsız olduğunu biliyorum."

"Ya Arnoldo benim hakkımda hissettiklerini diğerlerine anlatırsa?"

"Angel." Yanına gittim ve onu kalçalarından yakaladım. "Benim hakkımda konuşmak duygular ağırlıklı olarak kadın bölgesidir."

"Cinsiyetçi olma."

"Haklı olduğumu biliyorsun. Ayrıca, Arnoldo bunun nasıl olduğunu bilir. Daha önce de aşık oldu."

O eşsiz güzellikteki gözleriyle bana baktı. "Aşık mısınız, Bay Cross?"

"Geri dönülmez bir şekilde."

—

MANUEL Alcoa sararken sırtıma bir tokat attı. "Az önce bana bin dolara mal oldun Cross."

Mutfak adasına yaslandım ve elimi kot pantolonumun cebine sokarak akıllı telefonuma sardım. Eva uçuşun ortasındaydı ve ondan ya da Raúl'den gelecek herhangi bir haber için tetikteydim. Uçmaktan hiç korkmamıştım, seyahat ederken kimsenin güvenliği için endişelenmemiştim. Şimdiye kadar.

"Nasıl yani?" Biramdan bir yudum almadan önce sordum.

"Düğümü atacağını düşündüğüm son adam sendin ama ilk sen oldun."
Manuel başını salladı. "Beni öldürüyor."

Şişeyi indirdim. "Bana karşı bahse mi girdin?"

"Evet. Yine de birilerinin içeriden aldığından şüpheleniyorum." Portföy yöneticisi gözlerini adanın diğer ucundaki Arnolddo Ricci'ye dikti ve Ricci tek omzunu kaldırarak omuz silkti.

"Teselli olacaksa," dedim, "ben de kendime karşı bahse girerdim."

Manuel sırtıttı. "Latinler hüküm sürer, dostum. Seksi, kıvrımlı. Yatakta ve dışarıda ele avuca sığmazlar. Öfkeli. Tutkulu." Mırıldandı. "İyi seçim."

"Manuel!" Arash oturma odasından bağırdı. "Şu limonları buraya getir."

Manuel'in bir kase limon dilimiyle mutfaktan çıkışını izledim. Arash'ın dairesi modern ve ferahtı, Doğu Nehri'nin panoramik manzarasına sahipti. Banyoları gizleyenler dışında duvarların olmaması dikkat çekiciydi.

Granit tepeli adanın etrafında dönerek Arnolddo'ya yaklaştım. "Nasılsın?"

"Güzel." Bakışları bir bardakta çevirdiği kehribar renkli sıvıya kaydı. "Ben de sana aynısını sorardım ama iyi görünüyorsun. Buna sevindim."

Havadan sudan konuşarak vakit kaybetmedim. "Eva onunla bir sorunun olduğundan ."

Bana baktı. "Senin kadınına karşı asla saygısızlık yapmadım." "Öyle olduğunu hiç söylemedi."

Arnolddo , yutmadan önce güzel likörün tadını çıkarmak için bir an bekledi. "Anladığım kadarıyla bu kadın tarafından esir tutuluyorsun -nasıl ?"

"Büyülenmiş," dedim, neden sadece İtalyanca konuşmadığını merak ederek.

"Ah, evet." Bana hafif bir gülümseme verdi. "Ben de o yollardan geçtim dostum.

biliyorsun. Seni yargılamıyorum."

Arnolddo'nun anladığını biliyordum. Onu Floransa'da bulmuştum, kaybettiği kadının acısını içkiye boğularak çıkarıyor ve deli gibi yemek yapıyordu, o kadar çok beş yıldızlı yemek yapıyordu ki, hepsini dağıtıyordu. Umutsuzluğunun bütünlüğü karşısında büyülenmişim ve bir ilişki kuramamışım.

Böyle bir şeyi asla bilemeyeceğimden o kadar emindim ki. Ofisimdeki cam duvarın donukluğu ve ses geçirmezliği gibi, hayata bakışım da körelmişti. Eva'ya bana nasıl görüldüğünü asla açıklayamayacağımı biliyordum.

Onu ilk gördüğümde çok canlı ve sıcaktı. Siyah-beyaz bir manzarada renkli bir patlama.

"Voglio che sia felice." Basit bir ifadeydi ama meselenin özüydü. *Onun mutlu olmasını istiyorum.*

"Eğer onun mutluluğu benim ne düşündüğüme bağlıysa," diye cevap verdi İtalyanca, "çok şey istiyorsun. Onun aleyhinde asla bir şey söylemeyeceğim. Birlikte olduğunuz sürece ona her zaman sana duyduğum saygıyla davranacağım. Ama inandığım şey benim seçimim ve benim hakkım, Gideon."

Oturma odasındaki barda shot bardaklarını dizmekte olan Arash'a baktım. Baş avukatım olarak hem evliliğimi hem de Eva'nın seks kasetini biliyordu ve her ikisiyle de bir sorunu yoktu.

"İlişkımız karmaşık," diye açıkladım sessizce. "Onun beni incittiği kadar ben de onu incittim, belki de daha fazla."

"Bunu duyduğuma şaşırmadım ama üzgünüm." Arnoldo beni inceledi. "Seni seven ve sana sorun çıkarmayacak diğer kadınlardan birini seçemedin mi? Hayatına hiçbir dalgalanma olmadan yerleşecek rahat bir süs eşyası?"

"Eva'nın da dediği gibi, bunun ne eğlencesi olabilir ki?" Gülümsemem soldu. "Bana meydan okuyor, Arnoldo. Daha önce görmediğim şeyleri görmemi, düşünmemi sağlıyor. Ve beni seviyor. Diğerleri gibi değil." Tekrar telefonuma .

"Diğerlerinin seni sevmesine izin vermedin."

"Yapamadım. Onu bekliyordum." Yüzünde düşünceli bir ifade belirdi ve ben de "Bianca'nın sorunsuz olduğunu hayal edemiyorum" dedim.

Güldü. "Hayır. Ama benim hayatım basit. Karmaşıklıkları kullanabilirim." "Benim hayatım düzenliydi. Şimdi ise bir macera."

Arnoldo ayıldı, kara gözleri ciddileşti. "Ama onda sevdiğin o vahşilik beni en çok endişelendiren şey."

"Endişelenmeyi bırak."

"Bundan sadece bir kez bahsedeceğim, sonra bir daha asla. Söylediklerim için bana kızabilirsiniz, ancak kalbimin doğru yerde olduğunu anlayın."

Çenem gerildi. "Göğsünden çıkar şunu."

"Akşam yemeğinde Eva ve Brett Kline ile oturdum. Onları birlikte gözlemledim. Bianca ile beni terk ettiği adam arasında gördüğümünden farklı olmayan bir kimya . Eva'nın bunu görmezden geleceğine inanmak isterdim ama bunu yapamayacağını çoktan kanıtladı."

Bakışlarını tuttum. "Kendince sebepleri vardı. Ona benim verdiğim sebepler."
Arnoldo bir içki daha aldı. "O zaman ona daha fazla sebep vermemen için dua edeceğim."

"Hey," diye bağırdı Arash. "İtalyanlarla uğraşmayı bırakın ve kızıncınızı kaldırıp buraya gelin."

Arnoldo beni geçmeden önce bardağını benim şişeme dokundurdu.

Biramı tek başıma bitirdim ve bir an Arnoldo'nun söylediklerini düşündüm.

Sonra ben de partiye katıldım.

("NE DA KAŞLARINI ÇATTIRDIN, bebeğim?" Cary sordu, sesi alçaktı ve kalkışta aldığı Dramamine yüzünden uykuluydu.

İmlecimin üzerinde gezindiği açılır menüdeki seçeneklere bakarak hangisini seçeceğimi tartıştım. *Nişanlı* mı yoksa *karışık* mı? *Evli* de başvurduğu için, *Yukarıdakilerin Hepsi'nin* bir seçenek olması gerektiğini düşündüm.

Bunu açıklamak eğlenceli olmaz mıydı?

Gideon'un özel jetinin lüks kabinine baktığımda, en iyi arkadaşımı ellerini başının arkasında birleştirmiş, beyaz deri koltuğa yayılmış halde buldum. Uzun ve zayıftı; gömleği yüksek, kargo pantolonu alçaktı ve Grey Isles'ın kot pantolon, iç çamaşırı ve diğer erkek kıyafetlerini satmasına yardımcı olan muhteşem karın kaslarını ortaya çıkarıyordu.

Cary, Gideon'un muazzam zenginliğinin getirdiği lüks konfora alışmakta hiç zorlanmamıştı. Ultra modern kulübenin zarif eşyalarına hemen ve rahatça uyum sağlamıştı. Ve her nasılsa, rahat bir şekilde giyindiğinde bile, fırçalanmış çelik ve gri meşenin arasında mükemmel bir şekilde evinde gibi görünüyordu.

"Bazı sosyal medya hesapları kurmaya çalışıyorum," diye cevap verdim.

"Vay be." Zahmetsiz bir zarafetle doğrulup oturdu, duruşu şaşırtıcıydı ve Anında alarm. "Büyük adım."

"Evet." Nathan beni saklamıştı, kendimi ortaya koymaktan ve onun beni bulmasını kolaylaştırma riskini almaktan korkuyordu. "Ama zamanı geldi. Kendimi ... gibi hissediyorum. Boş ver. Sadece zamanı geldi."

." Dirseklerini dizlerinin üzerine koydu ve parmak uçlarını birbirine vurdu. "O zaman yüzün neden böyle buruş buruş?"

"Düşünülmesi gereken çok şey var. Yani, orada ne kadarını paylaşabilirim? Artık Nathan için endişelenmeme gerek yok ama Gideon sürekli gözetim altında."

Gideon hakkındaki düşüncelerimle birlikte profilini arattım. Karşıma ona ait olduğunun doğrulandığını gösteren küçük mavi onay işareti çıktı. Üç parçalı siyah takım elbisesi ve sevdiğim mavi kravatıyla çekilmiş fotoğrafını görünce içimde bir özlem duygusu uyandı. Bir çatı katında fotoğrafı çekilmişti ve Manhattan'ın silueti arkasında bulanık bir şekilde odak dışı kalırken, kameranın objektifi tarafından keskin ve canlı bir şekilde yakalanmıştı.

Gerçekte daha da keskin ve canlıydı. Gideon'un gözlerine baktım, o imkânsız mavinin içinde kayboldum. Siyah saçları o mükemmel melek yüzünü parlak, mürekkep gibi ipek tellerle çevreliyordu.

Şiirsel mi? Evet, şiirsel. Ama o zaman bakışları sonelere ilham verebilir. Ani bir evliliğe hiçbir şey söylememek için.

Fotoğraf ne zaman çekilmişti? Biz tanışmadan önce mi? Onu imkânsız bir rüya gibi gösteren amansız, uzak bir bakışı vardı.

"Ben evliyim," diye ağzımdan kaçırdım, bakışlarımı hayatımda gördüğüm en muhteşem adamdan ayırarak. "Gideon'la tabii ki. Başka kiminle evli olabilirim ki?"

Ben saçmalarken Cary dondu kaldı. "Yine mi geldin?"

Avuçlarımı yoga pantolonuma sürttüm. Taşıt tutması ilaçları beynini uyuştururken ona haberleri anlatmak bir kaçıştı, ama elde edebileceğim her avantajı kullanacaktım. "Geçen hafta sonu gittiğimizde. Kaçtık."

Uzun, ağırlıklı bir dakika boyunca sessiz kaldı. Sonra ayağa fırladı. "Dalga mı geçiyorsun benimle?"

Raúl'ün başı bize doğru döndü. Hareketleri rahat ve telaşsızdı ama bakışları ve dikkatliydi. Uzak köşede oturuyordu, böylesine dikkat çekmesi zor bir adam için ürkütücü bir şekilde göze batmıyordu.

"Ne bu acele?" Cary tersledi.

"Birden oluverdi." Bunu açıklayamadım. Çok erken olduğunu düşünmüştüm. Hâlâ da öyle. Ama Gideon bu kadar bütünüyle sevebileceğim tek erkekti. Bunu düşündüğümde Gideon'un haklı olduğunu anladım; sadece kaçınılmaz olanı ertelemiş olacaktık. Ve Gideon'un benim onun olacağıma dair söz vermeme ihtiyacı vardı.

Sonsuza dek. Sevilebileceğine çok zor bulan muhteşem kocam. "Üzgün değilim."

"Henüz değil." Cary iki elini de saçlarının arasına soktu. "Tanrım, Eva. Ciddi bir ilişki yaşadığın ilk adamla evlenmezsin."

"değil," diye itiraz ettim, garip bir şekilde Raúl'e bakmaktan kaçınarak.

"Birbirimiz hakkında ne hissettiğimizi biliyorsun."

"Elbette. Siz ikiniz ayrı ayrı kaçıksınız. Birlikte ise tam bir ."

Ona ters ters baktım. "Bunun üzerinde çalışacağız. Yüzük takmak bir şeyleri çözmeyi bırakacağımız anlamına gelmez."

sandalyeye çöktü. "Bir şeyleri düzeltmek için ne gibi bir teşviki var? Ödülü paketledi ve etiketledi. Onun psikotik rüyaları ve Büyük Kanyon büyüklüğündeki ruh hali değişimleriyle baş başa kaldınız."

"Bekle bir dakika," dedim sıkıca, sözlerindeki gerçeğin acısını hissederek.

"Sana nişanlandığınızı söylediğimde üzülmedin."

"Çünkü Monica'nın düğün işini halletmesinin en az bir yıl süreceğini düşünmüştüm. Belki bir buçuk yıl. En azından ikinizin birlikte yaşamayı denemeniz için biraz zaman."

Bıraktım atıp tutsun. Bunu tüm dünyanın duyabileceği halka açık bir yerde yapmasındansa otuz bin fit yükseklikte yapması daha iyiydi.

Daha yakına eğildi, yeşil gözleri hiddetliydi. "Bir bebeğim olacak ve evlenmeyeceğim. Neden biliyor musun? Çünkü çok berbat durumdayım ve bunu biliyorum. Bu çılgın yolculukta bir yolcuya otostop çekecek halim yok. Eğer seni sevseydi, *seni* ve *senin* için en iyi olanı düşünürdü."

"Benim adıma mutlu olmana çok sevindim, Cary. Bunun anlamı çok büyük."

Kelimeler alaycılıkla doluydu ama kendi içlerinde dürüstlerdi.

Arayabileceğim ve bana ne kadar şanslı bir sürtük olduğumu söyleyecek kız arkadaşlarım vardı. Cary benim en yakın arkadaşımdı çünkü umutsuzca şekerleme istediğimde bile bana her zaman doğruyu söylerdi.

Ama Cary sadece karanlığı düşünüyordu. Gideon'un hayatıma getirdiği ışığı anlamıyordu. Kabullenmeyi ve sevgiyi. Güvenliği. Gideon bana özgürlüğümü, korkusuz bir hayatı geri vermişti. Karşılığında ona yemin etmek bunun için çok basit bir karşılıktı.

Dikkatimi tekrar Gideon'un profiline yönelttim ve en son gönderinin nişanımızla ilgili bir makaleye bağlantı olduğunu görmek için aşağı kaydardım. Bunu kendisinin paylaştığından şüpheliydim; bir şeyle uğraşamayacak kadar meşguldü.

böyle. Ama onayladığını düşündüm. Onaylamadıysa bile, iş odaklı bir profile paylaşılmasında sakınca olmayan tek kişisel haber olacak kadar önemli olduğumu bir şekilde belli etmişti.

Gideon benimle gurur duyuyordu. Benimle evlendiği için gurur duyuyordu, geçmişî kötü seçimlerle dolu bir dağınıklıkla. Başkaları ne düşünürse düşünsün, ödülü paketleyen ve etiketleyen kişinin *ben* olduğumu biliyordum.

"Siktir." Cary sandalyeye doğru eğildi. "Kendimi bir gibi hissettiriyorsun."

"Eğer ayakkabı uyarsa ..." Gideon'un diğer fotoğraflarını görmek için bağlantıya tıklayarak mırıldandım.

Bu bir hataydı.

Sosyal medya yöneticisi tarafından yayınlanan tüm fotoğraflar işle ilgiliydi, ancak etiketlendiği gayri resmi fotoğraflar öyle değildi. Orada, canlı renklerde, onun güzel kadınlarla çekilmiş görüntüleri vardı. Ve beni çok etkilediler. Kıskançlık midemi tırmaladı ve burktu.

Tanrım, smokin içinde harika görünüyordu. Karanlık ve tehlikeli. Yüzü vahşice güzeldi, elmacık kemikleri ve ağzı mükemmeldi, duruşu kendinden emin ve biraz da kibirliydi. Olgunluk çağında bir alfa erkeği.

Fotoğrafların yeni olmadığını biliyordum. Fotoğraflardaki kadınların onun yataktaki çılgın yetenekleri hakkında ilk elden bilgi sahibi olmadıklarını biliyordum; bu konuda bir kuralı vardı. Bunların hiçbirî görüntülerin beni seğırtmesini engellemedi.

"Son öğrenen ben miyim?" Cary sordu.

"Bir sen varsın." Raúl'e baktım. "En azından benim tarafımda. Gideon dünyaya anlatmak istiyor ama biz bunu gizli tutacağız."

Beni inceledi. "Ne kadar?"

"Sonsuza kadar. Bir sonraki düğünümüz, başkaları söz konusu olduğunda bizim ilk düğünümüz olacak."

"Tereddütlerin mi var?"

Cary'nin seyircimiz olduğunu umursamaması beni öldürüyordu. Yaptığım her hareketin, söylediğim her sözün izlendiğinin aşırı farkındaydım.

Raúl'ün varlığının cevabım üzerinde herhangi bir etkisi olmadı. "Hayır. Evlendiğimiz için mutluyum. Onu seviyorum, Cary."

Gideon benim olduğu için mutluydum. Ve onu özledim. O resimleri gördükten sonra daha da kötü oldu.

Cary iç çekerek, ", " dedi.

Kendime engel olamayarak dizüstü bilgisayarındaki mesajlaşma uygulamasını açtım ve Gideon'a bir mesaj gönderdim. Seni özledim.

Neredeyse anında mesaj attı. Uçağı geri çevir.

Bu beni gülümsetti. Tam ona göre idi. Ve bana hiç benzemiyordu. Pilotların zamanını, yakıtını boşa harcamak. . . bana çok anlamsız geliyordu. Bundan daha fazlası, Gideon'a ne kadar bağımlı hale geldiğimin kanıtı olacaktı. Bu ilişkimiz için ölüm öpücüğü olacaktı. Her an her şeye, her kadına sahip olabilirdi. Eğer onun için çok kolay biri haline gelirsem, ikimiz de bana olan saygımızı kaybederdik. Onun sevgisini kaybetmek de çok uzakta olmazdı.

Yeni profilime döndüm ve akıllı telefonumdan senkronize ettiğim Gideon ile çektiğim bir selfie'yi yükledim. Bunu künyenin resmi yaptım. Sonra onu etiketledim ve bir açıklama ekledim: *Hayatımın aşkı*.

Sonuçta, eğer fotoğraflarında bir kadınla yer alacaksa, en azından bir tanesinin ben olmasını istiyordum. Ve seçtiğim fotoğraf inkar edilemeyecek kadar samimiydi. Sırt üstü uzanmıştık, şakaklarımız birbirine değiyordu, benim yüzüm makyajsızdı ve onunki gözlerinde bir gülümsemeyle rahatlamıştı. Ona bakıp da onunla aramda dünyanın asla bilemeyeceği özel bir bağ olduğunu görmeyecek birine meydan okuyordum.

Birden onu aramak istedim. O kadar çok istiyordum ki, o inanılmaz seksi sesini neredeyse duyabiliyordum, en iyi likör kadar sarhoş edici, yumuşak ve bir parça ısırıklı. Onunla birlikte olmak istiyordum, ellerim ellerinde, dudaklarım boğazında, teninin kokusu içimdeki aç ve ilkel bir şeyi çağırıyordu.

Bazen ona bu kadar ihtiyaç duymam beni korkutuyordu. Diğer her şeyin dışında. En iyi arkadaşım da dahil olmak üzere daha fazla birlikte olmak istediğim kimse yoktu, o da o anda bana neredeyse aynı şiddetle ihtiyaç duyuyordu.

"Her şey Cary," diye onu temin ettim. "Merak etme."

"Buna gerçekten inandığını düşünseydim daha çok endişelenirdim." Sabırsız bir eliyle alnındaki perçemleri itti. "Daha çok erken Eva."

Başımı salladım. "Ama her şey yoluna girecek."

Öyle olmalıydı. Hayatımı Gideon olmadan hayal edemezdim.

Cary'nin başı geriye düştü ve gözleri kapandı. Taşıt tutması haplarına yenik düştüğünü düşünebilirdim ama kolçakları sıkıca kavradığı için parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. Haberi çok sert almıştı. Onu rahatlatmak için ne söyleyebileceğimi bilmiyordum.

Hâlâ yanlış yöne gidiyorsun, diye mesaj attı Gideon.

Neredeyse bunu nereden bildiğini soracaktım ama kendimi tuttum. Çocuklarla iyi vakit geçiriyor musun?

Seninle daha çok eğlenirdim.

Sırttım. Umarım öyledir. Sonra parmaklarım durakladı: Cary'ye söyledim.

Cevap anlık değildi. Hâlâ arkadaş mıyız? Beni henüz evlatlıktan reddetmedi.

Buna bir şey söylemedi ve ben de kendime çok fazla okumamamı söyledim. onun sessizliğine. Adamlarıyla dışarıdaydı. Ondan haber alabilmek için bile çok şey istemişti.

Yine de, on dakika sonra ondan bir mesaj aldığımda çok mutlu oldum.

Beni özlemekten vazgeçme.

Cary'ye baktım ve onun da beni izlediğini gördüm. Gideon da arkadaşları tarafından benzer bir onaylamama durumuyla mı karşı karşıyaydı?

Beni sevmekten vazgeçme, mesaj attım.

Cevabı basitti ve Gideon'a çok benziyordu. Anlaştık.

—

"SOCAL, bebeğim, seni özledim." Cary uçaktan piste inen merdivenlerden inerken başını geriye doğru eğerek gece gökyüzüne baktı. "Tanrım, Doğu Yakası'nın nemini geride bırakmak ne güzel."

Parlak siyah bir Suburban'ın yanında bekleyen uzun boylu, esmer figüre ulaşmak için sabırsızlanarak peşinden aşağıya indim. Victor Reyes dikkat çeken bir erkekti. Bunun bir kısmı polis olmasından kaynaklanıyordu. Geri kalanı ise tamamen kendisiydi.

"Baba!" Ona doğru koştum ve o da cipe yaslandığı yerden kalkıp bana kollarını açtı.

Vücudumun çarpışını içine çekti ve beni ayaklarımdan kaldırarak nefes alamayacağım kadar sıktı. "Seni görmek güzel bebeğim," dedi hoyratça.

Cary bize doğru yürüdü. Babam beni yere bıraktı.

"Cary." Babam Cary'nin elini sıktı, sonra onu hızlıca kucaklamak ve sırtına içten bir tokat atmak için kendine çekti. "İyi görünüyorsun, evlat."

"Deniyorum."

"Her şeyi aldın mı?" diye sordu babam. Uçaktan ilk inen Raúle baktı ve şimdi park edilmiş ve yakında bekleyen siyah bir Benz'in yanında sessizce duruyordu.

Gideon bana Raúl'ün orada olduğunu unutmamı söylemişti. Bunu yapmak benim için kolay değildi.

"Evet," diye cevap verdi Cary, omzundaki spor çantasının kayışının ağırlığını ayarlarken. Onunkinden daha hafif olan benim çantamı elinde taşıyordu. Tüm makyaj malzemelerim ve üç çift ayakkabımla bile Cary benden daha fazla eşya toplamıştı.

Bu çok severdim.

"Siz ikiniz aç mısınız?" Babam benim için yolcu kapısını açtı.

Kaliforniya'da saat dokuzu biraz geçiyordu ama New York'ta gece yarısını geçiyordu. Normalde yemek yemek için çok geç bir saatti ama akşam yemeği yememiştik.

Cary arka koltuğa tırmanmadan önce cevap verdi. "Açlıktan ölüyorum." Güldüm. "Sen her zaman açsın."

"Sen de öylesin, tatlı yanak," diye karşılık verdi, öne doğru eğilip ortama karışabilmek için orta koltuğa kaydı. "Sadece bu konuda hiç suçluluk duymuyorum."

Uçaktan ayrıldık ve pistte çıkışa doğru ilerlerken uçağın küçülmesini izledim. Babamın profiline baktım, Gideon'un karısı olarak yaşayacağım hayat tarzı hakkındaki düşüncelerine dair bir ipucu arıyordum. Özel jetler. Tam zamanlı korumalar. Stanton'ın zenginliği hakkında ne düşündüğünü biliyordum ama o benim üvey babamdı. Bir kocanın biraz gevşeyeceğini umuyordum.

Yine de rutindeki değişikliğin göze battığını biliyordum. Önceden San Diego limanına uçardık. Gaslamp'a gider ve Dick's Last Resort'ta bir masa kapar, bir saat ya da daha uzun bir süreyi aptallıklara gülerek ve akşam yemeğiyle birlikte biranın tadını çıkararak geçirirdik.

Daha önce olmayan bir gerilim vardı şimdi. Nathan. Gideon. Annem. Hepsi geziniyordu.

Berbattı. Hem de çok.

"Peki ya Oceanside'daki şu sulu birası ve yerdeki fıstık kabukları olan yere ne dersin?" Cary önerdi.

"Evet." Ona minnettar bir gülümseme vermek için koltuğumda döndüm. "Bu eğlenceli olurdu."

Rahat ve tanıdık. Mükemmel.

Babamın da böyle düşündüğünü, ona baktığımda ağzını bükmesinden anlayabiliyordum. "Anladın sen onu."

Havaalanını geride bıraktık. Telefonumu çıkardım ve açtım, Suburban'ın ses sistemiyle senkronize etmek istiyordum, böylece müzik dinleyebilecektik.

bizi daha az karmaşık zamanlara geri götürecektir.

Mesajlar o kadar hızlı geliyordu ki ekranımı doldurduktan sonra

kayarak . En sonuncusu Brett'ten gelmişti. Şehre indiğinde beni ara.

Ve tam o sırada radyoda "Golden" çalmaya başladı.

—

Ertesi gün telefonum titremeye başladığında babamın küçük verandasının basamaklarını tırmanıyordum. Şortumun cebinden çıkardım ve ekranda Gideon'un resmini görünce içimi bir mutluluk ürpertisi kapladı.

"Günaydın," diye cevap verdim, ön kapının yanındaki iki minderli ferforje sandalyeden birine yerleşerek. "İyi uyudun mu?"

"Yeterince iyi." Sesinin sevilen yumuşak tınısı tatlı bir şekilde içime işledi. "Raúl, Victor'un kahvesinin kış uykusundaki bir ayıyı uyandırabileceğini söylüyor."

Dar sokağın karşısına park etmiş Benz'e baktım. Renkli camlar o kadar karanlıktı ki içerideki adamı göremiyordum. Raúl'ün ben daha eve dönmeden, zar zor götürdüğüm kahve hakkında Gideon'la konuşmayı bir şekilde başarmış olması biraz ürkütücüydü. "Beni bu kadar yakından izleyerek gözümü korkutmaya mı çalışıyorsun?"

"Amacım göz korkutmak olsaydı, bu konuda ince davranmazdım."

Raúl'e java teslimatımı yapmadan önce küçük veranda masasına bıraktığım kupayı aldım. "Bu ses tonuyla seni kızdırmak istediğimi biliyorsun, değil mi?"

"Çünkü meydan okumamdan hoşlanıyorsun," diye mırıldandı ve yaz gününün sıcaklığına rağmen tüylerimi diken diken etti.

Ağzım kıvrıldı. "Peki, dün gece tam olarak ne yaptınız?"

" zamanki gibi. İçki. Birbirimize zor anlar yaşattık."

"Dışarı çıktınız mı?"

"Birkaç saatliğine."

dolaşan bir grup seksi erkeği hayal ettiğimde telefonu sıkıca kavradım.

"Umarım eğlenmişsinizdir."

"değildi. Bana gün için planlarını anlat."

Sözlerinde az önce hissettiğim gerginliğin aynısını hissettim.

Ne yazık ki evlilik kıskançlığına çare olmuyordu. "Cary uyanıp kışını koltuktan kaldırdığında babamla hızlı bir öğle yemeği yiyeceğiz. Sonra da Dr. Travis'i görmek için San Diego'ya gideceğiz."

"Peki ya bu gece?"

Kahvemden bir yudum aldım ve kendimi tartışmaya hazırladım. Brett'i düşündüğünü biliyordum. "Grubun menajeri bana VIP biletlerini nereden alabileceğime dair bir e-posta gönderdi ama ben konseri izlememeye karar verdim. Cary isterse bir arkadaşını götürebilir diye düşündüm. Söyleyeceklerim çok uzun sürmeyecek, o yüzden ya yarın gitmeden önce Brett'i görürüm ya da telefonda konuşuruz."

Yumuşak bir şekilde nefes verdi. "Sanırım ona ne söyleyeceğin konusunda bir fikrin vardır."

"Bunu basit tutacağım. 'Golden' ve benim nişanım nedeniyle birbirimizi sosyal olarak görmemizin uygun olacağını sanmıyorum. Umarım arkadaş oluruz ve iletişim halinde , ama benimle birlikte olmadığın sürece e-posta ve mesajlar daha iyi."

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki telefonun kesilmiş olabileceğini düşündüm. "Gideon?"

"Onu görmekten korkup korkmadığını bilmem gerekiyor."

Tedirgin bir şekilde bir yudum daha aldım. Kahve soğumuştur ama yine de tadını zar zor alabiliyordum. "Brett hakkında kavga etmek istemiyorum."

"Yani çözümünüz ondan uzak durmak."

"İkimizin kavga edecek yeterince meselesi var, bir de onu karıştıрма. O buna değmez."

Gideon yine sessizdi. Bu sefer onu bekledim.

Sesi tekrar geldiğinde kendinden emin ve kararlıydı. "Bununla yaşayabilirim Eva."

Omuzlarım gevşedi ve içimde bir şeyler rahatladı. Ve sonra, paradoksal bir şekilde, göğsüm sıkıştı. Bir keresinde bana söylediği şeyi hatırladım, bana sahip olduğu sürece başka bir adamı sevmemle yaşayabileceğini söylemişti.

Beni kendinden çok daha fazla seviyordu. Kendini bu kadar ucuza satması kalbimi kırdı. Kendimi tutmamı imkansız hale getirdi.

"Sen benim her şeyimsin," diye nefes aldım. "Her zaman seni düşünüyorum."

"Benim için de durum farklı değil."

"Gerçekten mi?" Sesimi alçaltmaya çalışarak daha da . "Çünkü sana karşı çok kötü hissediyorum. Ateşleniyorum. Sanki sana dokunmak için çaresizce bir *ihtiyaç duyuyorum*. Beynim dağılıyor ve kendime gelmek için bir dakika ayırmak zorunda kalıyorum ama bununla başa çıkmak çok zor. Birçok kez sana ulaşmak için neredeyse yaptığım her şeyi bırakıyordum."

"Eva-"

"Toplantılarınızdan birine dalıp doğrudan sizinle karşılaşmak gibi fantezilerim var. Bunu sana söylemiş miydim? Canım çektiğinde, neredeyse beni çektiğini *hissede biliyorum*."

Hafifçe hırladığını duyduğumda aceleyle devam ettim. "Seni her gördüğümde nefesim kesiliyor. Gözlerimi kapattığımda sesini duyabiliyorum. Bu sabah uyandım ve çok uzakta olduğun için biraz panikledim. Sana ulaşabilmek için *her şeyimi* verirdim. Ağlamak istedim çünkü ağlayamadım."

"Tanrım. Eva, lütfen-"

"Eğer bir şey için endişeleneceksen, Gideon, *bu ben olmalıyım*. Çünkü konu sen olunca mantıklı olamıyorum. Senin için çıldırıyorum. Gerçekten. Sensiz bir gelecek düşünemiyorum, bu beni çıldırtıyor."

"Lanet . *Asla* bensiz olmayacaksınız. Birlikte yaşlanacağız. Birlikte öleceğiz. tek bir gün bile yaşamayacağım."

Gözümün kenarından bir damla yaş süzüldü. Onu . "Benim parçalarım la asla yetinmek zorunda kalmayacağını anlamamı istiyorum. Hiç razı olmamalısın. Sen çok daha iyisini hak ediyorsun. Herhangi birine sahip olabilirsin-"

"Bu kadar yeter!"

Sesinin kırbacıyla sıçradım.

"Bana bir daha asla böyle bir şey söylemeyeceksin," diye tersledi. "Yoksa yemin ederim meleğim, seni cezalandırırım."

Şok olmuş bir sessizlik aramızdaki boşluğu doldurdu. Söylediğim sözler zihnimde huzursuzca dönüp duruyor, ne kadar zavallı olabileceğimle alay ediyordu. Ona bağımlı olmayı hiç istememiştim ama zaten öyleydim.

"Gitmem gerek," dedim kısık sesle.

". Tanrı aşkına Eva, biz *evliyiz*. Birbirimize aşığız. Bunda utanılacak bir şey yok. Çılgınca olsa ne ? Bu *biziz*. Biz . Bunu kabullenmeniz gerekiyor."

Babam verandaya çıkarken kapı gıcırdadı. Ona ve "Babam burada, Gideon. Seninle sonra konuşacağım."

"Beni mutlu ediyorsun," dedi, kesin bir karar verirken kullandığı o derin ve kararlı ses tonuyla. "Bunun bir his olduğunu unutmuşum. Benim için ne ifade ettiğinin değerini düşürme."

Tanrım.

"Ben de seni seviyorum." Görüşmeyi sonlandırdım ve telefonu titreyen bir elle masaya bıraktım.

Babam kahvesiyle birlikte diğer sandalyeye yerleşti. Uzun bir şort ve koyu zeytin rengi bir tişört giymişti ama ayakları çıplaktı. Tıraş olmuştu ve saçları hâlâ nemliydi, kurudukça uçları hafifçe kıvrılıyordu.

O benim babamdı, ama bu onun gülünç derecede çekici olduğu gerçeğini takdir etmeme engel değildi. Formunu çok iyi koruyordu ve doğal olarak kendinden emin bir duruşu vardı. Tanıştıklarında annemin ona neden karşı koyamadığını anlayabiliyordum. Ve görünüşe göre hala da edemiyor.

"Konuştuğunuzu duydum," dedi bana bakmadan.

"Oh." Midem bulandı. Gideon'a içimi dökmek yeterince kötüydü.

Babamın bunu yaptığını duyduğunu bilmek durumu daha da kötüleştirdi.

"Seninle ne yaptığını bilip bilmediğin hakkında konuşacaktım. Bu kadar erken ve genç yaşta nişanlanmak."

Bacaklarımı yukarı çektim ve çaprazladım. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Ama sanırım şimdi ne hissettiğini anlıyorum." Bana baktı, Gri gözleri yumuşak ve araştırıcı. "O günlerde bunu benim ifade çok daha iyi ifade ediyorsun. En fazla 'Seni seviyorum' diyebildim ve bu da yeterli değildi."

Annemi düşündüğünü görebiliyordum. Ona bu kadar benzediğimde düşünmemenin zor olduğunu biliyordum. "Gideon da bu sözlerin yeterli olmadığını düşünüyor."

Yüzüklerime baktım. Biri Gideon'un bana tutunma ihtiyacını ifade etmek için verdiği yüzüktü, diğeri ise hem bağlılığının bir sembolü hem de geçmişte en son sevildiğini hissettiği zamanın bir anısıydı. "Yine de bana gösteriyor. Her zaman."

"Onunla birkaç kez konuştum." Babam durakladı. "Kendime onun yirmili yaşlarda olduğunu hatırlatmak zorundayım."

Bu beni gülümsetti. "Kendine çok hakim." "Okuması da çok zor."

Gülümsemem genişledi. "O bir poker oyuncusu. Ama söylediklerinde ciddi."

Gideon'a içtenlikle inandım. Bana her zaman doğruyu söylerdi. Sorun şuydu ki, bana söylemediği çok şey vardı.

"Ve kızım ile evlenmek istiyor."

Ona bir bakış attım. "Ona onay verdin."

"Sana her zaman göz kulak olacağını söyledi. Seni güvende tutacağına ve mutlu edeceğine söz verdi." Caddenin karşısındaki Benz'e baktı. "Ben hâlâ

Ona neden inandığımı bilmiyorum, senin için yerime göz dikmişken bile. Sana sormak için beklediği konusunda yalan söylemesi de yardımcı olmuyor."

"Bekleyemedi baba. Bunu ona karşı kullanma. Beni çok seviyor."

Tekrar bana baktı. "Az önce onunla konuşurken sesin hiç mutlu gelmiyordu."

"Hayır. Sesim çaresiz ve güvensiz geliyordu." İçimi çektim. "Onu deli gibi seviyorum ama muhtaç hale gelmekten nefret ediyorum. İlişkimizde dengeli olmalıyız. Eşit olmalıyız."

"İyi hedef. Bunu gözden kaçırmayın. O da bunu istiyor mu?"

"Birlikte olmamızı istiyor. Her şeyde. Ama o bir itibar ve imparatorluk kurdu, ben de kendiminkini kurmak istiyorum. İlle de imparatorluk değil, ama kesinlikle itibar."

"Onunla bu konuyu konuştun mu?"

"Oh evet." Ağzım bir karış açıldı. "Ama Bayan Cross'un doğal olarak Cross Takımı'nda oynaması gerektiğine inanıyor. Ve ne demek istediğini anlayabiliyorum."

"Bunu enine boyuna düşündüğünü duymak güzel."

Duraksamayı duydum. "Ama?"

"Ama ciddi bir sorun olabilir, değil mi?"

Babamın beni yönlendirmeye ya da yargılamaya çalışmadan keşfetmeye teşvik etmesini seviyordum. O her zaman . "Evet. Bunun bizim için bir anlaşma bozucu olacağını sanmıyorum ama sorunlara neden olabilir. İstedini elde edememeye alışık değil."

"O zaman onun için iyisin."

"Öyle düşünüyor." Omuz silktim. "Sorun Gideon değil. Sorun benim. Hayatında çok şey yaşadı ve bunlarla kendi başına başa çıkmak zorunda kaldı. Artık her şeyi kendi başına halletmek zorundaymış gibi istemiyorum. Bir bütün olduğumuzu ve onu desteklemek için burada olduğumu hissetmesini istiyorum. Ben de kendi bağımsızlığımı isterken bu zor bir mesaj."

"Bana çok benziyorsun," dedi yumuşak bir gülümsemeyle, o kadar yakışıklı görünüyordu ki kalbim gururla kabardı.

"Onunla iyi anlaşacağınızı biliyorum. O iyi bir adam, güzel bir kalbi var. Benim için her şeyi yapar baba." *Hatta benim için öldürür.*

Bu düşünce midemi bulandırdı. Gideon'un Nathan'ın ölümünün hesabını bir şekilde vermek zorunda kalacağı ihtimali çok gerçektir. Ona bir şey olmasına izin veremezdim.

"Düğün masraflarını benim ödememe izin verir mi?" Babam bir kahkaha attı. "Sanırım annenin benimle ne kadar kavga edeceğini düşündüğünü sormalıyım."

"Baba. . ." Göğsüm tekrar gerildi. Üniversite masraflarımı karşılama konusunda yaptığımız tartışmalardan sonra, benim için mali kaynaklarını sonuna kadar zorlamak zorunda olmadığını söylemekten daha iyisini biliyordum. Bu bir gurur meselesiydi ve babam çok gururlu bir adamdı. "Teşekkür etmekten başka ne diyeceğimi bilmiyorum."

Bana rahatlamış bir gülümseme verdi ve onun da benim direnç göstermemi beklediğini fark ettim. "Yaklaşık elli binim var. Fazla olmadığını biliyorum-"

Elini uzattım. "Bu mükemmel."

Annemin çıldırışını şimdiden kafamda duyabiliyordum. Zamanı geldiğinde bununla başa çıkabilirdim.

Babamın o anki yüz ifadesi için buna değerdı.

—

"Hiç değişmedi." Cary eski rekreasyon merkezinin önündeki kaldırımda durdu ve güneş gözlüklerini yüzünden çekti. Bakışları spor salonunun girişine kaydı. "Burayı özlemişim."

Elini uzattım ve parmaklarımızı birleştirdim. "Ben de."

Yürüyüşe çıktık ve kapının yanında sigara içen çifte başımızla selam verdik. Sonra içeri girdik ve devam etmekte olan bir basketbol maçının görüntü ve sesleriyle . Üçer kişilik iki takım yarı sahada birbirleriyle alay ederek ve gülerek maç yapıyordu. Deneyimlerimden biliyordum ki bazen Dr. Travis'in sıra dışı muayenehaneleri insanın kendini gülebilecek kadar özgür ve güvende hissettiği tek yerdi.

Bizi kaydetmek için yeterince uzun süre duraklayan oyunculara el salladık ve ardından hala *Koç* kapıya doğru ilerledik. Kapı aralıktı ve sevilen bir figür yıpranmış bir masa sandalyesine uzanmış, ayaklarını masaya dayamıştı. Duvara bir tenis topu fırlattı ve ustalıkla defalarca yakaladı, bu sırada daha önceden tanıdığım bir hasta arkadaşı elektronik sigarasını tütürüyor ve konuşuyordu.

"Aman Tanrım." Kyle telaşla ayağa kalktı, güzel kırmızı ağzı açık kaldı ve dışarıya bir buhar bulutu yayıldı. "İkinizin döndüğünü bilmiyordum!"

Kendini Cary'ye doğru fırlattı ve bana elini bırakacak zamanı zar zor verdi.

Dr. Travis bacaklarını kavuşturdu ve ayağa kalktı, nazik yüzü hoş bir sırıtışla bölündü. Her hakileri ve gömleğini giymişti; ayağındaki deri sandaletler ve kulağındaki küpeler onun biraz sıra dışı olduğunu ele veriyordu. Kumlu kahverengi saçları dağınıktı ve tel çerçeveli gözlükleri burnunun üzerinde hafifçe eğik duruyordu.

"İkinizi saat üçten sonraya kadar beklemiyordum," dedi.

"New York'ta saat üçü geçiyor," diye yeniden söze girdi Cary, Kyle'dan ayrılarak.

Cary'nin bir noktada güzel sarışınla yattığından ve onun kadar kolay geçiştirmediğinden şüpheleniyordum.

Dr. Travis beni çabucak kucakladı, sonra aynısını Cary'ye yaptı. En iyi arkadaşımın gözlerinin kapanışını ve yanağının bir anlığına Dr. Travis'in omzuna yaslanışını izledim. Cary'yi mutlu gördüğümde her zaman olduğu gibi gözlerim doldu. Dr. Travis sahip olduğu babaya en yakın kişiydi ve Cary'nin onu ne kadar çok sevdiğini biliyordum.

"Siz ikiniz hâlâ Büyük Elma'da birbirinizin arkasını mı kolluyorsunuz?" "Elbette," diye cevap verdim.

Cary başparmağını bana doğru salladı. "O evleniyor. Benim de bir bebeğim olacak."

Kyle'in nefesi kesildi.

Cary'nin kaburgalarına dirsek attım.

"Oww," diye yakındı, yan tarafını ovuşturarak.

Dr. Travis gözlerini kırptırdı. "Tebrikler. İkiniz de hızlı çalıştınız."

"Söyleyeceğim," diye mırıldandı Kyle. "Ne kadar oldu? Bir ay mı?"

"Kyle." Dr. Travis sandalyesini masasına sıkıştırdı. "Bize bir dakika izin verir misiniz?"

Homurdandı ve kapıya doğru yürüdü. "İyisin Doktor, ama sanırım bundan daha fazla zamana ihtiyacın olacak."

—

"Nişanlandınız, ha?" Kyle e-sigarasından bir nefes daha çekti, gözleri Dr. Travis'in kafasının üzerinden sıçrayıp smaç yapan Cary'deydi. Yıpranmış tribünlerde en üstten üç sıra kadar uzakta oturuyorduk, sahada gerçekleşen terapi seansına kulak misafiri olamayacak kadar uzaktaydık.

Kapıyı açtığında Cary huzursuz oluyordu. Dr. Travis, Cary'yi konuşturmak istiyorsa onu fiziksel olarak aktif tutması gerektiğini kısa sürede öğrenmişti.

Kyle bana baktı. "Her zaman Cary ile birlikte olacağınızı düşünmüştüm."
Güldüm ve başımı salladım. "Bizim aramız öyle değil. Hiç olmadı."

Omuz silkti. Gözleri San Diego gökyüzünün rengindeydi ve elektrik mavisi göz kalemiyle yoğun bir şekilde çevrelenmişti. "Evleneceğin adamı uzun zamandır mı tanıyorsun?"

"Yeterince uzun."

Dr. Travis bir bank vuruşu yaptı ve ardından Cary'nin saçlarını şefkatle karıştırdı. Bana baktığını gördüm ve sıranın bende olduğunu anladım.

Ayağa kalktım ve gerindim. Kyle'a "Sonra görüşürüz," dedim. "İyi şanslar."

Ağzım alaycı bir şekilde çarpıldı ve Dr. Travis'e ulaşana kadar merdivenlerden aşağı .

Yaklaşık Gideon'un boyundaydı, bu yüzden en alttaki merdivene varmadan durdum, böylece kısaca göz hizasına geldik. "Hiç New York'a taşınmayı düşündün mü, Doktor?"

O çarpık gülümsemesiyle gülümsedi. "Sanki Kaliforniya vergileri yeterince kötü değilmiş gibi." Dramatik bir şekilde iç çektim. "Denemek zorundaydım."

Saha kenarında ona katıldığımda kolunu omuzlarıma doladı. "Cary de öyle. Gururum okşandı."

Ofisine gittik. Ben kapıyı kapatırken o da metal bir sandalyeyi kaptı ve kollarını arkalığa dolayarak arkası dönük bir şekilde oturdu. Bu onun tuhaflıklarından biriydi. Öylesine takılırken masa sandalyesine otururdu; işe koyulduğunda ise kalıntının üzerine binerdi.

"Bana nişanlından bahset," dedi, koli bandıyla bir arada tutulan ve eski ve mevcut hastaların imzalarıyla süslenmiş yeşil vinil koltukta her zamanki yerimi aldığımda.

"ama," diye azarladım. "İkimiz de Cary'nin seni bilgilendirdiğini biliyoruz."

Cary seanslarına her zaman benim hayatım ve benim hakkımda konuşarak başlardı. Bu sonunda onun hakkında konuşmaya dönüştü.

"Ve Gideon Cross'un kim olduğunu biliyorum." Dr. Travis her nasılsa hiç huzursuz ya da sabırsız görünmeyen bir şekilde ayaklarını yere vurdu. "Ama ben evleneceğin adam hakkında bir şeyler duymak istiyorum."

Bir dakika düşündüm ve ben düşünürken o da sessizce oturdu, beklemedi, sadece gözlemledi. "Gideon ... .. Tanrım, o çok fazla şey. O karmaşık biri. Biz

çözmemiz gereken bazı sorunlar var ama . Daha acil sorunum, eskiden görüştüğüm bu şarkıcıya karşı hissettiklerim."

"Brett Kline?"

"Onun adını hatırlıyorsun."

"Cary bana hatırlattı ama onunla ilgili tartışmalarımızı hatırlıyorum." "Evet, şey." Çarpıcı alyansına baktım, etrafında döndürdüm

Parmağımı. "Gideon'a çok aşığım. Hayatımı pek çok yönden değiştirdi. Kendimi güzel ve değerli hissetmemi sağlıyor. Çok hızlı görüldüğünü biliyorum ama o benim için doğru kişi."

Dr. Travis gülümsedi. "Ben ve eşim için ilk görüşte aşktı. Tanıştığımızda lisedeydik ama evleneceğim kızın o olduğunu biliyordum."

Bakışlarım masasının üzerinde duran karısının fotoğraflarına kaydı. Bir tanesi gençken, bir diğeri de daha yeni çekilmişti. Ofisin kendisi kâğıtlar, spor malzemeleri, kitaplar ve eski spor şahsiyetlerinin posterlerinden oluşan bir karmaşaydı ama fotoğrafları koruyan çerçeveler ve camlar tertemizdi.

"Brett'üzerimde neden bir etkisi olduğunu anlamıyorum. Onu istediğimden değil. Gideon'dan başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum. Cinsel ya da başka türlü. Ama Brett'e karşı kayıtsız değilim."

"Neden olası ki?" diye sordu basitçe. "Çok önemli bir zamanda hayatınızın bir parçasıydı ve ilişkinizin sona ermesi sizin için bir tür aydınlanmaya neden oldu."

"Benim ... ilgim -doğru kelime bu değil- nostalji gibi hissettirmiyor." "Hayır, eminim öyle değildir. Sanırım biraz pişmanlık hissediyorsun. Ya olursa diye düşünüyorsun. Sizin için oldukça cinsel bir ilişkiydi, bu yüzden oraya bir daha asla gitmeyeceğinizi bilseniz bile devam eden bir çekim olabilir."

Bu konuda haklı olduğundan neredeyse emindim.

Parmak uçları sandalyenin arkalığına vuruyordu. "Nişanlınızın karmaşık bir adam olduğunu ve bazı sorunlar üzerinde çalıştığınızı söylediniz. Brett çok basit biriydi. Onunla ne elde edeceğinizi biliyordunuz. Son birkaç ay içinde büyük bir taşınma yaşadınız, annenize daha yakınsınız ve nişanlısınız. Zaman zaman her şeyin daha basit olmasını dileyebilirsiniz."

Bu söz kazınınca ona bakakaldım. "Nasıl bu kadar mantıklı konuşabiliyorsun?" "Pratik yaparak."

Korku bana "Gideon'la işleri berbat etmek istemiyorum" dedirtti.
"New York'ta konuştuğun biri var mı?" "Çift terapisindeyiz."
Başını salladı. "Pratik. Bu iyi bir şey. O da işe yaramasını istiyor. O biliyor mu?"

Nathan hakkında mı?

"Evet." "Seninle gurur duyuyorum, evlat."

"Brett'ten uzak duracağım ama acaba bu sorunun kökeniyle ilgilenmediğim anlamına mı geliyor? İçki içmeyen alkoliğin hala alkolik olması gibi. Sorun hala orada, sadece ondan uzak duruyorlar."

"Tam olarak doğru değil ama bağımlılık benzetmesi yapman ilginç. Erkeklere karşı kendine zarar verici davranışlar sergilemeye yatkınsınız. Senin geçmişine sahip pek çok kişi böyle, bu yüzden bu beklenmedik bir durum değil ve bunu daha önce de ele almıştık."

"Biliyorum." İşte bu yüzden Gideon'da kaybolmaktan çok korkuyordum.

"Dikkate almanız gereken birkaç şey var," diye devam etti. "Sen Görünüşte annenizin sizin için isteyeceği türden bir adamla nişanlısınız. Annenizin erkeklere olan bağımlılığı hakkında hissettikleriniz göz önüne alındığında, hissettiğiniz bazı dirençler olabilir."

Burnum kırıştı.

Parmağını bana doğru salladı. "Ah, bir olasılık mı? Diğeri ise onunla bulduğunuz şeyi hak etmediğinizi düşünebilirsiniz."

bir taş oturdu. "Ve ben Brett'i hak ediyorum?"

"Eva." Bana nazik bir gülümseme verdi. "Bu soruyu soruyor olman bile senin sorunun."

5

("Takım elbise ve kravat olmadan seni TANIYAMADIM bile," dedi Sam Yimara, karşısındaki koltuğa yerleşirken. Ufak tefek bir adamdı, iyi Boyu 1.80'den kısa ama kaslıydı. Kafası tıraşlı ve , kulak memeleri delinmişti, öyle ki içlerini görebiliyordum.

Pete's 69th Street Bar, Altmış dokuzuncu Cadde üzerinde değildi, bu nedenle ismin nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Six-Ninths'in birkaç yıl boyunca sahnesinde çaldıktan sonra adını buradan aldığını anladım. Ayrıca arka taraftaki tuvaletlerin Brett Kline'ın karımı becermesi için bir yer sağladığını da anladım.

Bunun için ona yumruklarımı indirmek istedim. O sarayları ve özel adaları hak ediyordu, köhne bar tuvaletlerini değil.

Pete's tam olarak bir batakhane sayılmazdı ama sınıfsızdı. En iyi karanlıkta görünen ve çoğunlukla SDSU öğrencilerinin ne yaptıklarını ya da kimi becerdiklerini hatırlayamayana kadar takılıp içtikleri yer olarak bilinen bir sahil barı.

Mekânı yerle bir ettikten sonra barı da hatırlamayacaklardı.

Yimara'nın mekan seçimi ve oldukça zekiceydi.

Bu beni gerdi ve neyin tehlikede olduğunu gösterdi. Eğer tek başıma, kot pantolon ve tişört giyerek gelme kararım onu , meydan okumayı yerine getirmiş sayılırdım.

Koltuğumda arkama yaslandım ve onu dikkatle izledim. Barın birkaç müşterisi vardı ve çoğu verandada oturuyordu. Plaj temalı iç mekânda sadece bir avuç insan vardı. "Teklifimi kabul etmeye karar verdin mi?"

"Bunu düşündüm." Bacak bacak üstüne attı ve kolunu koltuğun arkasına koyabilecek şekilde eğildi. Kendine aşırı güveniyordu ve tedbirli kadar zeki değildi. "Ama hey, değerini düşünülduğünde Eva'nın mahremiyetinin senin için bir milyon dolardan daha değerli olmamasına şaşırdım."

İçten içe gülümsedim. "Eva'nın huzuru benim için paha biçilemez. Ama teklifimden vazgeçeceğimi düşünüyorsan, sağlıklı düşünemiyorsun demektir. Aleyhinizdeki tedbir kararı *uygulanacak*. Bir de Eva'nın rızası olmadan filme alınmasının yasallığıyla ilgili sinir bozucu küçük bir ayrıntı var ki bu, karşılıklı mutabık kalınan özel bir seks kasetinin halka açılmasından çok farklı bir senaryo."

Çenesi gerildi. "Bunu gizli tutmak istediğini sanıyordum, halka açık bir kayıt haline getirmek değil. Eva herhangi bir davada tek başına kalacak, biliyorsun. Brett'le çoktan konuştum ve işleri yoluna koyduk."

Gerginlik omuzlarımı sıktı. "Görüntüleri izledi mi?"

"Onda." Sam elini cebine attı ve bir flash bellek çıkardı. "İşte Eva için bir kopyası. Ne için para ödediğini görmek gerektiğini düşündüm."

Kline'ın Eva'nın cinsel görüntülerini izlediği düşüncesi içimde öfke kabarmasına neden oldu. Anıları yeterince kötüydü. Bir kayıt kabul edilemezdi.

Elim flaş belleğin etrafında yumruk oldu. "Görüntülerin var olduğu ortaya çıkacak; bunu durduramam. Satma çok fazla gazeteciyle temasa geçtin. Yapabileceğim tek şey seni yok etmek. Şahsen benim tercihim bu olurdu. Yanışını izlemek istiyorum, seni bok parçası."

Sam koltuğunda kıpırdandı.

Öne doğru eğildim. "Kameralarınızla Eva ve Kline'dan daha fazlasını yakaladınız. İbraname imzalamayan düzinelerce kurban daha var. Bu barın sahibi benim. Grubun sahibi de benim. Sen tuvaletlerde yasadışı çekim yaparken burada olan müdavimleri ve Six- Ninths takipçilerini bulmak için fazla çaba sarf etmene gerek yoktu."

Bakışlarındaki son hırs kırıntısı da söndü, sonra tamamen kayboldu. "Daha akıllı olsaydın," diye devam ettim, "uzun vadeli yatırımlar yapardın. kazanç elde edeceksin. Bunun yerine, birazdan önünüze koyacağım sözleşmeyi imzalayacak ve çeyrek milyonluk bir çekle çekip gideceksiniz."

Doğrudu. "Siktir et onu! Bir milyon demiştin. Anlaşma buydu." "Ki sen kabul etmedin." Ayağa kalktım. "Artık masada değil. Ve eğer karar vermeniz biraz daha uzun sürerse, yeni teklif de olmayacak. Sadece koşacağım

ve doğruca bir hapishane hüccresine. Eva'ya denediğimi söylemem yeterli."

Uzaklaşırken flaş belleği cebime soktum ve hemen orada görmezden gelemeyeceğim bir delik açtım. Barda oturup içeri girmek için işaretini bekleyen Arash'ın yanından geçerken bakışlarım onunkilerle buluştu.

Bar taburesinden zıpladı. "Birinin ödünü koparmanı izlemek her zaman bir zevktir," dedi ve az önce boşalttığım koltuğa doğru ilerledi, elinde gerekli sözleşme ve çek vardı.

Loş bardan çıkıp parlak San Diego güneşine adım attım. Eva görüntüleri izlememi istemiyordu; izlemeyeceğime dair bana söz verdirmişti.

Ama Kline için bir şeyler hissediyordu. O hâlâ gerçek bir tehditti. Onları birlikte, yakından görmek, onunla savaşmak için ihtiyacım olan bilgiyi bana verebilirdi.

Onunla da benimle olduğu gibi cinsel açıdan ham mıydı? Onun için bu kadar çaresiz ve açgözlü müydü? Onu benim gibi boşaltabilir miydi?

Kafamdaki görüntülere karşı gözlerimi sıkıca kapattım, ama gitmiyorlardı.

Verdiğim sözü hatırlayarak park alanını geçip kiralık arabama gittim.

—

Senin "arkadaşın" olmaktan, karın olmaktan heyecan duyduğum kadar heyecan duymam aptalca mı?

Eva'nın mesajını okuyup cevap verirken içimden güldüm. Kocan olacağım için olduğu kadar sevgilin olacağım için de heyecanlıyım.

Tanrım.

Bu beni yüksek sesle güldürdü.

"O ses de neydi?" Arash tabletinin kenarından bana baktı, otel odamdaki kanepeyi kendine ev edinmişti. "Bu bir kahkaha mıydı Cross? Gerçekten sadece gülüyor muydun? Yoksa felç mi geçiriyordun?"

Onu tersledim.

"Ciddi misin?" diye karşılık verdi. "Parmak mı?" "Eva bunun bir klasik olduğunu söylüyor."

"Eva bundan paçayı kurtaracak kadar ateşli. Sen değilsin."

Dizüstü bilgisayarımda yeni bir pencere açtım ve sosyal medya profilime girdim, Eva'nınkine bağladım ve artık *Nişanlı* olduğumuzu belirttim.

"arkadaş" olduklarını söyledi. İlişki bağlantısını kabul etmesini beklerken, profiline tıkladım ve seçtiği kapak resmine tekrar gülümsedim. Kendini ilk kez dünyaya açıyordu ve bunu benim olan kadın olarak yapıyordu.

Birleşme durumumuzu onayladığında ona mesaj attım. Artık ikiniz de varsınız. 😊 Anlaşmamızın kendi payıma düşen kısmını tutuyorum.

Bakışlarım mesaj penceresinden onun üzerindeki fotoğrafımıza kaydı. Profil. Parmak uçlarımla yüzünü okşadım ve yanına gitme isteğine direndim. Daha çok erkendi. Ona verebileceğim boşluğa ihtiyacı vardı.

Ben de öyle, .

—

Kumarhanedeki tiyatro büyük bir salon değildi ama küçük de değildi ve doldurulması daha kolaydı. Six-Ninths için kapalı gişe konserlerle övünmek, kendi memleketlerinde bile utanç verici bir şekilde boş koltuk riskine girmekten daha iyiydi. Christopher bunu düşünebilirdi.

Kardeşim yaptığı işte iyiydi. Yine de ona bunu söylememeyi öğrenmişim. Bu onu daha da pislik yapıyordu.

Koltuk sıraları yavaşça boşalırken kulise doğru ilerledim. Vidal Records'un ana hissedarı olarak taşıdığım tüm erişim iznine rağmen benim alanım değildi. Kline kesinlikle avantajlıydı.

Ama en akıllıca hareketin bu olduğunu bilmeme rağmen sabaha kadar uzak duramadım. O zaman yorgun olurdu. Muhtemelen akşamdan kalmaydı. O zaman üstünlük *bende olacaktı*.

O bekleyemezdim. Görüntüler ondaydı. En az bir kere izlemiştir. Belki daha fazla. Tekrar izleyeceği düşüncesini midem kaldırmıyordu. Bunu ondan uzaklaştırmak gündemimdeki en önemli şeydi.

Eva ile buluşmadan önce yakınlarda olduğumu bilmesini istedim. Tabiri caizse bölgemi işaretliyordum ve bunu Yimara'yla tanıştığım da giydiğim kot pantolon ve tişörtle yapmayı tercih ettim. Eva ile ilgili her şey kişisel bir meseleydi, iş değil ve Kline beni gördüğü anda bunun anlaşılmasını istedim.

Sahnenin solundan girdim ve doğruca kaosun içine yürüdüm. Seçtikleri uyuşturucu ya da içkiyle kafayı bulmuş, açık saçık giyimli kadınlar sürtünmeli, dar koridorda sıralanmıştı. Düzinelerce dövme ve piercingli adam dağılmış ve toplanmıştı.

verimli, pratik beceri ve hız ile ekipman. Gizli hoparlörlerden gelen sert müzik sesi, odalardan yayılan melodilerle çarpışıyordu. Kargaşanın içinden sıyrılarak buzlu sivri uçlu bir baş aradım.

Birkaç metre açık kapıdan, saçları omuzlarına dökülen ve dikkatleri harika bir kalçanın gür kıvrımlarına çeken, son derece tanıdık bir sarışın tökezleyerek çıktı.

Adımlarım yavaşladı. Kalp atışlarım hızlandı. Kline onu dışarı kadar takip etti, bir elinde bira vardı ve diğer eli ona uzanıyordu. Kadın onu yakaladı ve kanada doğru çekti.

O narin elin nasıl hissettirdiğini, teninin ne kadar pürüzsüz olduğunu biliyordum. Ne kadar sıkı kavradığını. O tırnakların sırtıma nasıl battığını biliyordum. Ağzıma boşalırken parmaklarının saçlarımı nasıl çektiğini. Dokunuşundaki elektrik cızırtısını. İlkel farkındalık.

Donup kalmıştım, içim içimi yiyordu. Kline'a yakın, çok yakın duruyordu. Omzu duvara yaslanmıştı. Kalçası kışkırtıcı bir şekilde eğilmişti, parmak uçları Kline'ın karnını müstehcen bir şekilde okşuyordu. Kline ona ukala ve çapkın bir gülümseme takındı, eli Kline'ın üst kolunu fazlasıyla samimi bir şekilde okşuyordu.

Onları birlikte gören hiç kimse sevgili olduklarını düşünemezdi. Öfke kanımı ateşledi. İçime hastalıklı bir karanlık yayıldı.

Acı. Yakıcı ve ruhun derinliklerinde. Nefesimi ve tüm kontrolümü aldı.

Bir kadının kolu omzuma dolandı. Eli tişörtümün boynunun altından kayarak göğsüme dokundu, diğer eli ise kalçama dolanarak sikimi okşadı. Ağır makyajlı, mavi gözlü, manken gibi ince bir esmer kadın beni önümden sandviçlemeye çalışırken bile iğrenç parfüm burnuma saldırdı ve beni onu şiddetle silkmeye teşvik etti.

"Geri çekilin!" , ikisine de öyle bir baktım ki geri çekildiler ve bana pislik dediler.

Başka bir zaman olsa ikisini de sikerdim, avlanma hissini tam bir kontrol hissine .

Hugh'dan sonra cinsel saldırganlarla nasıl başa çıkacağımı öğrenmiştim. Onları nasıl yerlerine koyacağımı.

Kalabalığı yaparak ilerledim, Kline'ın çenesinin yumruğuma hissi hatırladım. Gövdesinin acımasız sertliğini. Ona tüm gücümle vurduğumda vücudundan çıkan havanın homurtusunu.

Onu yere serip dövmek istedim. Kanlı. Kırılmış.

Kline onun üzerine eğilmiş, kulağına yakın konuşuyordu. Ellerim kenetlendi. Başını geriye atıp güldü ve ben tökezleyerek durdum. İrkildim ve kafam karıştı. Gürültünün yüksekliğine rağmen ses bana yanlış gelmişti.

Eva'nın gülüşü değildi.

Çok yüksekti. Karımın kahkahası alçak ve gırtlaktan geliyordu. Seksi. Ait olduğu kadın kadar eşsizdi.

Sarışın başını çevirdi ve onu profilden gördüm. O Eva değildi. Vücut ve saç benzerdi. Yüzü değil.

Ne oluyor lan?

Zihnim gerçeği yakaladı. Kız "Golden" klibindeki kızdı. Eva'nın dublörü.

Yolcular ve hayranlar etrafımda süzülüyordu ama Kline eşsiz karımın soluk bir taklidini okşayıp baştan çıkarırken ben yerimde sabit kaldım.

Telefonum cebimde titreyerek beni irkiltti. Küfredip çıkardım ve Raúl'den gelen mesajı okudum: Az önce kumarhaneye geldi.

Yani Kline'la görüşmek konusunda fikrini değiştirmişti. Durumu kendi lehime çevirmek için geri yazdım: Onu hemen sol kanada götürün.

Duvara yaslandım ve el kamyonlarına istiflenmiş çelik ekipman kasalarının yarı gizlediği bir girdim. Dakikalar yavaş yavaş ilerliyordu.

Onu görmeden önce hissettim, tanıdığımın heyecanını hissettim. Başımı çevirdiğimde onu kolayca buldum. Küçük, dar bir elbise giyen taklitçisinin aksine Eva, her kıvrımı saran bir kot pantolon ve sade gri bir atlet giymişti. Topuklu sandaletler ve halka küpeler takmıştı, rahat ve rahattı.

Açlık beni acımasız bir güçle vurdu. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel ve yaşayan en seksi kadındı. Yanından geçerken diğer kadınlar başlarını çevirip onu takip ediyor, zahmetsiz güzelliğini ve cinselliğini kıskanıyorlardı. Erkekler ona ateşli bir ilgiyle bakıyordu ama o bunu fark etmemiş gibi görünüyordu, dikkati Kline'ın üzerindeydi.

Birkaç dakika önce benim gördüğüm sahneyi o da gördüğünde bakışları daraldı. Durumu değerlendirmesini izledim ve benimle aynı sonuca vardığında anladım. Yüzünden sayısız duygu geçti. Eski sevgilisinin bir zamanlar onunla yaşadıklarını yeniden yakalamak için bu kadar çaresiz olduğunu görmek için tuhaf olmalıydı.

Bu benim için akıl almaz bir şeydi. Eğer Eva'ya sahip olamazsam, hiç kimseye sahip olamazdım.

Omuzları geriye gitti. Çenesi kalktı. Sonra ağzını bir gülümseme kapladı. Kabullenişin üzerine çöktüğünü görebiliyordum, yeni bir tür huzur. İhtiyacı olan her neyse, onu bulmuştu.

Eva beni fark etmeden yanımdan geçti ama Raúl bana katıldı.

"Tuhaf," dedi, şarkıcı başını kaldırıp karımı fark ettiğinde dikkati Kline'ın üzerindeydi, vücudu gözle görülür şekilde kaskatı kesilmişti.

Karım Kline'a sol elini uzatarak onu selamlarken, "Mükemmel," diye cevap verdim. Parmağındaki yüzüğüm ıslıl ıslıl parlıyordu, gözden kaçması imkânsızdı. "Beni haberdar edin."

Gittim.

—

Kaslarım sekseninci şnavımı çekerken bakışlarım halının üzerinde duran flaş bellekteydi. Yimara ve Kline ile başa çıkma yöntemim etkili ama tatmin edici olmamıştı. Hâlâ gergin ve sinirliydim, kavga etmek için sabırsızlanıyordum.

Ter damlaları alnımdan aşağı akarken gözlerim acıdı. Göğsüm eforla kabardı. Eva'nın Cary ve SoCal'daki bazı arkadaşlarıyla kulüpte olduğunu bilmek, üzerinde durduğum sınırı daha da keskinleştirdi. Dışarıda içip dans ederken ne kadar hazır olduğunu biliyordum. Vücudu terden nemli ve buharlıyken, amcığı kaygan ve açgözlüyken çivilemeyi seviyordum.

Tanrım. Aletim zonkladı ve daha da sertleşti. Kas yorgunluğu noktasına yaklaştıkça kollarım titriyordu. Ön kollarım ve ellerim boyunca damarlar sert bir rahatlamayla göze çarpıyordu. Soğuk bir duşa ihtiyacım vardı ama kendimi . Onu hep Eva'ya saklardım. Her kalın, kremi damlayı.

Dizüstü bilgisayarındaki mesaj uygulaması pırıldadı ve ben de yavaşladım, ayağa kalkmadan önce yüz sayısına ulaştım. Flaş belleği alıp masanın üzerine bıraktım, ardından sandalyenin arkasına astığım havluyu aldım. Dizüstü bilgisayarımın penceresini açmadan önce yüzümü silerek Eva'nın akşamıyla ilgili son gelişmeleri okumayı umdum. Gördüğüm şey ondan gelen bir mesajdı.

Hangi odadasın?

Bir süre ekrana baktım ve soruyu değerlendirdim. Bir başka ping Raúl'den gelen bir mesajı duyurdu: Otelinize doğru geliyor.

Beklenti, odağımı egzersiz yapmaktan nefis, zeki karıma kaydırđı. Ona bir cevap yazdım: 4269.

Masanın üzerindeki telefona uzandım ve oda servisini aradım. "Bir şişre Cristal," diye sipariş verdim. "İki flüt, çilek ve çırpılmış krema. On dakika içinde burada olsun. Teşekkürler."

Ahizeyi yerine geri koyarak havluyu boynuma geçirdim. Saate hızlıca bir göz attığımda saatin sabah iki buçuk olduğunu gördüm.

Kapı zili çaldığında, hem oturma odasının hem de yatak odasının tüm ışıklarını yakmış ve mehtaplı okyanus manzarasını engelleyen perdeleri açmıştım.

Kapıya gidip açtığımda hem Eva'yı hem de oda servisini beklerken buldum. Daha önce gördüğüm gibi giyinmiş olan Eva kötü bir kız gibi görünüyordu ve bir anda ereksiyonumu yeniledi. Saçları gevşek ve yüzü parlaktı, rimeli hafifçe akıyordu. Temiz ter ve alkol gibi kokuyordu.

Eğer sunucu arkasında durmasaydı, o daha ne olduğunu anlamadan onu antredeki fayansın üzerine sırt üstü yatırırdım.

"Vay anasını," diye nefes aldı ve beni tepeden tırnağa süzdü.

Aşağıya baktım. Hâlâ aşırı ısınmıştım, tenim terden parlıyordu. Eşofmanımın bel bandı da terle ıslanmıştı ve dikkatleri uzaklaştırmaya bile çalışmadığım ereksiyonuma çekiyordu. "Üzgünüm, beni antrenmanın ortasında yakaladın."

"San Diego'da ne işin var?" diye sordu koridordan. Geri adım atarak içeri girmesini işaret ettim.

Hareket etmedi. "Bana cevap verene kadar senin seks tanrısı girdabına çekilmeyeceğim."

"Buraya iş için geldim."

"Saçmalık." Kollarını kavuşturdu.

Uzanarak onu dirseğinden yakaladım ve içeri çektim. "Kanıtlayabilirim o."

Oda servisi arabayı onun arkasından getirdi.

"Çok iyimsersin," diye mırıldandı, ben siparişe bakarken makbuzu imzaladı.

Hesabı ve kalemi geri verdim, servis elemanının gitmesini bekledim, sonra kanepenin yanındaki telefona doğru yürüdüm. Arash'ın odasını aradım.

"Ciddi misin?" diye cevap verdi, sesi sersemlemiş gibiydi. "Bazılarımız uyur, Cross."

"Karım sizinle konuşmak istiyor."

"Ne?" Çarşafı hışırdadı. "Neredesin sen?"

"Odamda." Ahizeyi Eva'ya uzattım. "Avukatım."

"Delirdin mi sen?" diye sordu. "New York'ta saat sabahın beşi! Hem de bir Pazar günü!"

"O yan odada. Al . Bugün çalışıp çalışmadığımı sor."

Yanıma geldi ve telefonu elimden kaptı. "Yeni bir iş bulmalısın," dedi ona. "Patronun delinin teki."

Adam cevap verdi ve kadın iç çekti. "Daha önce." Bana baktı. "Tanrı'ya şükür çok seksi. Yine de kafamı kontrol ettirmeliyim. Seni uyandırdığı için üzgünüm. Uyumaya devam et."

Eva telefonu bana uzattı.

Aldım ve kulağıma götürdüm. "Dediği gibi, uyumaya devam et."

"Ondan hoşlanıyorum. Sana bok veriyor."

Bakışlarım onun üzerinde kaydı. "Ben de ondan hoşlanıyorum. İyi geceler." Telefonu kapattım ve ona doğru uzandım.

Elimi tutmaktan kaçınarak geri . "Neden burada olduğunu bana söylemedin?"

"Tarzını bozmak istemedim." "Bana güvenmiyor musun?"

Kaşlarım kalktı. "Telefonumu otelime kadar takip eden karıma soruyorum." "Sadece çatı katında kalıp kalmadığınızı merak ettim!"

Ben ona bakmaya devam edince suratını astı. "Ve . . . Seni özledim." "Ben buradayım meleğim." Ona kollarımı açtım. "Gel ve beni al." Burnu kırıştı. "Duş almam lazım. Leş gibi kokuyorum."

"İkimiz de terliyiz." Ona doğru gittim. Bu sefer çekilmedi. "Ve senin kokunu seviyorum. Bunu biliyorsun."

Ellerimi beline koydum ve göğüslerinin kabarıklığının hemen altındaki narin göğüs kafesine sarılana kadar yukarı kaydardım. Onları üstünden kavradım, ağırlıklarını hafifçe kaldırdım ve usulca sıktım.

Eva'ya kadar kadın vücudunun belirli kısımları için hiç fetiş yapmamıştım. Onun her santimine tapıyor, tüm cömert kıvrımlarına değer veriyordum.

Başparmaklarım meme uçlarının etrafında dönerek sertleştiklerini hissetti. "Hissettiklerine bayılıyorum."

Başımı eğerek boynunun kıvrımını buldum ve nemli saçlarımı ona sürterek burnuna sokuldum.

İnledi. "Hiç adil değil. Sen yırtık pırtık, parlak ve çoğunlukla ve benim hiç iradem yok."

"İhtiyacın yok" Ellerimi atletinin altına soktum ve sütyeninin kopçasını açtım. "Seni bana bırak Eva."

Kemerimin lastiğinin altına uzanıp sikimi kavradığımda yavaş ve derin bir nefes aldım.

"Nefis," diye fısıldadı. "Bakın ne buldum."

"Angel." Kıçını avuçladım. "Tam olarak sana vermek istediğim şekilde istediğini söyle bana."

Ağırlaşmış gözlerle bana baktı. "Peki bu nasıl olacak?" "Burada. Yerde. Kot pantolonun bileğine dolanmış, gömleğin iç çamaşırını kenara it. Sikimin içinde olmasını, döllerimin seni doldurmasını istiyorum." Dilimi boynundaki hızlı nabız boyunca kaydardım. "Seni yatağa götürdüğümde seninle ilgileneceğim, ama şu anda ... . Sadece seni kullanmak ."

Titriyordu. "Gideon."

Bir kolumu kalçasının arkasına dolayarak ayaklarını altından çektim ve onu dikkatlice halının üzerine indirdim. Ağzım onunkini yumuşak, sıcak ve ıslak buldu, dili benimkini yalıyordu. Kolları boynuma dolandı, beni tutmaya çalışıyordu. Ona izin verdim, dizlerim kalçalarının üzerindeydi, parmaklarım kotunu açıyordu.

Karnı dümdüz ve ipeksi bir pürüzsüzlükteydi, parmak uçlarım yanlarına değdiğinde kıkırdadı. Onun gıdıklanması öpüşürken gülümsememe neden oldu, göğsümü içine alamayacak kadar küçük hissedene kadar neşe doldurdu.

"Benimle kalacaksın," dedim ona. "Benimle uyanacaksın." "Evet." Pantolonunu indirmeme yardım etmek için kalçalarını kaldırdı.

Bir bacağını serbest bıraktım ve diğerini sıkışmış halde bıraktım, ellerim onu görebilmek için uyluklarını açmaya zorladı. Kot pantolonunu çıkardığı için külotu yamulmuştu ve ona tam istediğim görüntüyü veriyordu.

O benim karımdı. En değerli varlığımdı; ona değer veriyordum. Ama onu sürtük ve kirli de seviyordum. Benim zevkim için cinsel bir obje. Kafamdaki anıları susturup beni özgür bırakabilecek tek kadın.

"Angel." Aşağı kaydım, yüzükoyun uzandım, ağzım onun tadını almak için sulanıyordu.

"Hayır," diye itiraz etti, elleriyle kendini kapattı.

Bileklerini iki yanına sabitledim ve ters ters baktım. "Seni istiyorum."

"Gideon-"

Onu ipeğin üzerinden yaladım ve bir iniltiyle kamburlaştı, topukları haliya gömüldü ve amını ağzıma doğru kaldırdı. Dişlerimle külotunu kenara çektim ve inanılmaz derecede yumuşak tenini ortaya çıkardım. Sert bir ses beni terk etti, aletim acı verecek kadar sertleşti.

Dudaklarımı klitorisine dolayarak emdim, yaladım. Gerginleştiğini hissettim. Ellerini bıraktım, artık benim olduğunu biliyordum, benimle savaşmak için çaresizdi.

"Oh Tanrım," diye nefes aldı, kıvranıyordu. "Ağzın ..."

Omuzlarımla onu iyice aralayarak dilimle onu boşalmaya zorladım. Parmakları saçlarımı çekti, köklerinden acıyla çekiştirdi, ürkmüş bir çığlıkla doruğa ulaşana kadar beni teşvik etti. İçini yaladım, onu becerdim, dilimin etrafında titrediğini hissettim. Daha da kayganlaştı, daha da ısındı.

sürtündüm ve iki parmağımı içine kaydırdım, sıkı pelüslüğünü hissedince kalçalarımı yere vurdum. Sikim, ne kadar harika hissettirdiğini bilerek, daralmayı arzularak o rahat sıcaklığın içine batmak için can atıyordu.

"Lütfen," diye yalvardı Eva, parmaklarımın itişine sürtünerek, onu doldurmak için aletimin kaymasına ihtiyaç duyuyordu.

Sikişmek istiyordum. Boşalmak. Sekse ihtiyacım olduğu için değil, *ona* ihtiyacım için.

Vücudu başka bir orgazmla büküldü ve gerildi, haykırırken boynu kamburlaştı.

Islak ağzımı iç uyluğuna silerek dizlerimin üzerine çöktüm ve eşofmanlarımı aşağı ittim. Bir elimi yere koydum ve diğer elimle sikimi doğrulttum, ona doğru eğildim ve zonklayan başını ona doğru çentikledim. Vücudumun ağırlığını arkasına vererek sertçe ittim, bir iniltiyle sıkı tokadan geçtim.

"Gideon."

"Tanrım." Terden sıırıslam olmuş alnımı yanağına sürterek benim gibi kokmasını istedim. Tırnakları sırtıma , kazıyordu. Beni işaretlemelerini, yaralamalarını istiyordum.

Kıçını kavrayarak onu kaldırdım, açtım, sonuna kadar itmek için ihtiyacım olan kaldıraç için ayaklarımı haliya . Eva'nın nefesi kesildi ve kalçalarını sallayarak bana sığmaya çalıştı.

"Al beni," diye tısladım sıkılmış dişlerimin arasından, o sikimin tamamını almadan önce gelme ihtiyacıyla savaşıyordum. "Bırak gireyim."

Amcığı dalgalanıyor, beni emiyordu. Onu tutmak için omzunu sıkıştırdım ve daha sert ittim. Teslim oldu, ona sahip olmama izin verdi.

Aletimin tüm uzunluğunu kavradığını hissetmek ihtiyacım olan tek şeydi. Kendimi ona sardım, onu kendime doğru çektim, kabaca öptüm, kollarında titrememe neden olan bir şiddetle geldim.

—

Eva'yı süitin devasa küvetinde kucaklarken buhar etrafımızda kıvrılıyordu. Islak saçları göğsüme yapışmış, kolları beline sarıldığı yerden benimkilere dolanmıştı.

"Ace."

"Hmm?" Dudaklarımı şakağına bastırdım.

"Eğer birlikte olamasaydık -bu hiç olmayacak bir şey değil, sadece varsayımsal olarak- bana benzeyen biriyle yatar mıydın? Yani, her zamanki tipin olmadığımı biliyorum, ama sana beni hatırlatan biriyle rol yapmak ister miydin?"

"Asla gerçekleşmeyecek durumlar hakkında spekülasyon yapmayacağım."

"Gideon." Bana bakmak için başını geriye doğru eğerek yana doğru eğildi. "I Anladım. Sana benzeyen biriyle birlikte olmanın beni rahatlatıp rahatlatmayacağını düşünmeye çalıştım. Mesela belki esmer olsaydı ve saçları senin boyunda olsaydı-"

Tutuşum sıkılaştı. "Eva. Bana başka erkeklerle ilgili fantezilerinden bahsetme." "Tanrım. Her zamanki gibi dinlemiyorsun."

"Bu da ne oluyor?" Biliyordum elbette. Ama konuyla ilgili keşfetmek istediğim hiçbir yol yoktu.

"Brett 'Golden' klibindeki kızla yatıyor. Bana benzeyen kızla."

"Kimse sana benzemiyor."

Gözlerini devirdi.

"Senin kıvrımlarına sahip olabilir," diye kabul ettim, "ama sesi senin gibi değil. Senin mizah anlayışın, zekân onda yok. Senin kalbine sahip değil."

"Oh, Gideon."

Islak parmak uçlarımı alnında gezdirdim. "Işıkları kapatmak bana hiç yardımcı olmaz. Rastgele, yığılmış bir sarışın senin gibi kokmaz. O

senin gibi hareket . Bana aynı şekilde dokunmazdı, bana aynı şekilde ihtiyaç duymazdı."

Yüzü yumuşadı ve yanağını omzuma bastırdı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bunu yapamazdım. Ve Brett'i o kızla gördüğüm anda senin de yapamayacağını anladım."

"Kimseyle değil. Asla." Burnunun ucunu öptüm. "Seksin benim için anlamını değiştirdin Eva. Geri dönemem. Denemem bile."

Üzerime doğru kaykıldı ve küvetin kenarından yukarıya doğru su akıtmaya başladı. Ona baktım, buğday renginde geriye taranmış saçlarını, makyajının bıraktığı lekeleri, altın sarısı tenindeki su parıltısını inceledim.

Parmaklarıyla masaj yaptı. "Babam düğün masraflarını karşılamak istiyor."

"Şimdi öyle mi?"

Başını salladı. "Bu konuda iyi olmana ihtiyacım var."

Çıplak, ıslak ve oynak karım sarılmışken her şeye razıydım. "Ben istediğim gibi bir düğün yaptım. Bu sefer ne istersen yapabilirsin."

Parlak gülümsemesi ve coşkulu öpücüğü ihtiyacım olan tek ödüldü. "Seni seviyorum."

Onu daha yakına çektim.

Alt dudağını ısırdı, sonra da "Annem kriz geçirecek. Sadece çiçekler ve davetiyeler için elli bin dolar harcayabilir."

"Ailene babanın düğün masraflarını karşılayacağını ve annenin de resepsiyon için katkıda bulunabileceğini söyle. Sorun çözülmüş olur."

"Ooh. Bunu sevdim. Etrafta olmanız çok kullanışlı, Bay Cross." Onu kaldırdım ve meme ucunu yaladım. "Bunu kanıtlamama izin ver."

—

Eva'nın nefes alış veriş uyğunun derin ve düzenli ritmine yerleştiğinde yatak odası şafakla birlikte aydınlanıyordu. Kollarından ve çarşaflardan olabildiğince dikkatli bir şekilde sıyrıldım ve yatağın yanında durup onu izledim. Saçları omuzlarına dökülmüş, dudakları ve yanakları seks yüzünden kızarmıştı. Göğsümü ovuşturdum, ne kadar sıkılaştığını görünce acı çektim.

Ondan bu şekilde ayrılmak her zaman zordu ve gün geçtikçe daha da zorlaşıyordu. Ondan ayrılmak tenimi acıtıyordu.

Yatak odasındaki perdeleri kapattım, sonra oturma odasına geçtim ve aynısını orada da yaparak odayı karanlığa gömdüm.
Sonra kanepeye yerleştım ve uykuya daldım.

—

Anı bir ışıık parlaması beni uyandırdı. Gözlerimi kırpıştırarak kumlanmış gözlerimi ovuşturdum ve perdelerin açılarak güneş ışığının yüzüme vurduğunu gördüm. Eva bana doğru yürüyordu, ışık çıplak vücudunun etrafında haleleniyordu.

"Hey," diye fısıldadı, dizlerinin üzerine çökerek. "Seninle uyanacağımı söylemiştin."

" kaç?" Saatime baktım ve sadece bir buçuk saattir uyuduğumu gördüm. "Daha uzun süre uyuman gerekiyordu."

Dudaklarını karın kaslarıma bastırdı. "Sensiz iyi uyuyamıyorum."

Pişmanlık beni delip geçti. Karımın ona veremeyeceğim şeylere ihtiyacı vardı. Tepkimden korktuğu için beni dokunmak yerine ışıkla uyandırdı. Tedbirli olmakta haklıydı. Bir kâbusun pençesindeyken, bir elin darbesi yumruklarımin havada uçuşmasıyla uyanmama neden olabilirdi.

Saçlarını yüzünden geriye doğru taradım. "Özür dilerim." *Her şey için. Benimle olmak için vazgeçtiğin her şey için.*

"Şşş." Eşofmanımın elastik kemerini kaldırdı ve sikimin üzerinden aşağı doğru itti. Onun için sertleşmişim. Bana çıplak ve uykulu gözlerle geldiğinde ona nasıl yardım edebilirdim ki?

Ağzı aletimin başının etrafını sarmıştı.

Gözlerimi sıkarak kapattım ve teslim olarak inledim.

—

Bir sonraki sefer kapının çalınması beni uyandırdı. Eva kollarımda kıpırdandı, kanepenin dar kısmında bana sarıldı.

"Lanet ," diye mırıldandım, onu kendime doğru daha sıkı çekerek. "Boş ver onu."

Kapı çalmaya devam etti.

Başımı arkaya yasladım ve "buradan" diye bağırdım.

"Kahve ve kruvasan getirdim," bağırdı Arash. "Aç Cross, öğlen oldu ve hanımınla tanışmak istiyorum."

"Tanrım."

Eva gözlerini kırpıştırarak bana baktı. "Avukatın mı?"

"Öyleydi." Doğrudum ve ellerimi saçlarımın arasından geçirdim. "Biz gidiyoruz, sen ve ben. Yakında. Çok uzaklara."

Sırtımın küçük kısmını öptü. "Kulağa hoş geliyor."

Ayaklarımı eşofmanımın paçalarına soktum, sonra onları yukarı çekmek için ayağa kalktım. Eva bu fırsatı değerlendirerek çıplak kıkıma bir şaplak attı.

"Bunu duydum!" Arash bağırdı. "Kes şunu ve kapıyı aç."

"Kovuldun," dedim ona ve kapıya doğru yürüdüm. Eva'ya üstünü örtmesini söylemek için arkama baktım ama o çoktan yatak odasına doğru koşmaya başlamıştı.

Arash'ı oda servisi arabasıyla süitimin önünde beklerken buldum. "Senin derdin ne lan?"

Üzerimden geçmeden önce geri çekilmek zorunda kaldım.

"Bırak." Sırıttı, arabayı kenara itti ve bana bir bakış attı. "Maraton seksini balayına sakla."

"Onu dinlemeyin!" Eva yatak odasının kapısından bağırdı.

"Yapmayacağım." Ondan uzaklaştım. "Artık benim için çalışmıyor." "Bunu bana karşı kullanamazsın," dedi Arash, beni oturma odasına kadar takip ederek.

oda. "Vay canına. Sırtın bir dağ aslanıyla kavgaya tutuşmuş gibi görünüyor. Yorgun olmana şaşmamalı."

"Kapa çeneni." Gömleğimi yerden kaptım. "Eva'nın da San Diego'da olduğunu bana söylemedin." "Bu seni ilgilendirmezdi."

Teslim olmak için iki elini havaya kaldırdı. "Ateşkes."

"Yimara hakkında tek kelime etme," dedim ona sessizce. "Onun bu konuda endişelenmesine izin vermeyeceğim."

Arash ayıldı. "Bitti. Bir daha bundan bahsetmeyeceğim."

"Güzel." Arabaya gittim ve iki fincan kahve doldurdum, Eva'nınkini onun sevdiği şekilde hazırladım.

"Bir fincan alacağım," dedi.

"Kendin servis yap."

Bana katılırken dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Çıkıyor mu?" Omuz silktim.

"Kızgın değil, değil ?"

"Bundan şüpheliyim." İki fincanı da sehpaye götürdüm, sonra perdelerin kumandalarının olduğu duvara gittim. "Onu için biraz çalışmak gerekiyor."

"Bu işte iyisin." Gülümsedi ve koltuklardan birine yerleşti. "Bryant Park'ta kapıştığınız o viral videoyu hatırlıyorum."

Güneş ışığı odaya dolmaya başladığında ona bir bakış attım. "İşinden gerçekten nefret ediyor olmalısın."

"Sadece birkaç aydır tanıdığım bir kızla kaçsam merak etmez miydin?"

"Ona başsağlığı dileklerimi
iletirdim." Güldü.

Yatak odasının kapısı açıldı ve Eva bir gece önceki kıyafetleriyle dışarı çıktı. Yüzü yeni yıkanmıştı ama gözlerinin altındaki koyu halkalar ve şişmiş ağzı onu hem iyi sikilmiş de son derece sikilebilir gösteriyordu. Çıplak ayakları ve zorlukla düzeltilmiş saçlarıyla çok etkileyiciydi.

Gurur göğsümü kabarttı. Makyajsız halinden belli olan burnundaki çiller onu sevimli kılıyordu. Vücudu size onu becermek için bir rüya olduğunu, duruşundaki güven size kimseden bir bok almayacağını ve gözlerindeki yaramaz eğlence size asla sıkıcı bir an olmayacağını söylüyordu.

O bir erkeğin sahip olabileceği her vaat, her umut, her fanteziydi.
Ve o benimdi.

Ben baktım. Arash da baktı.

Eva duruşunu değiştirdi ve utangaç bir şekilde gülümsedi. "Merhaba."

Kadının sesi onu getirdi. O kadar hızlı ayağa kalktı ki kahvesini döktü.
"Kahretsin. Özür dilerim. Merhaba."

Kupasını yere bıraktı ve pantolonundan akan damlaları fırçaladı. Kadının yanına gitti ve elini uzattı. "Ben Arash."

Elini sıktı. "oldum, Arash. Ben Eva."

Arash'ı ön kolumla geri iterek onlara katıldım. "Salyalarını akıtmayı kes."

Bana baktı. "Komik, Cross, seni göt."

Eva güldü ve kolumu omuzlarına doladığımda bana doğru eğildi.

"Kendisinden korkmayan insanlarla çalıştığını görmek güzel," dedi.

Arash göz kırptı, açıkça flört ediyordu. "Nasıl çalıştığını biliyorum." "Gerçekten mi? Her şeyi duymak isterim."

"Sanmıyorum," diye söylendim.

"Oyunbozanlık yapma, as."

"Evet, as," diye alay etti Arash. "Saklayacak neyiniz var?"

Gölümsedim. "Cesedin."

Karıma baktı ve iç çekti. "Neyle zorunda olduğumu görüyor musun?"

A Güzel San Diego'da, hayatımdaki en önemli üç erkekle, öğleden sonra açık havada öğle yemeği kesinlikle en iyilerimin başında yer alıyor-anlar listesi. Ben Gideon ile babamın arasına , Cary ise masanın tam karşısındaki koltuğa uzanmıştı.

Bana birkaç ay önce sorsaydınız, palmiye ağaçlarına karşı ilgisiz olduğumu söylerdim. Bir süredir palmiye görmediğim için şimdi onları yeniden takdir etmeye başladım. Ilık okyanus esintisinde nazikçe sallanmalarını izledim ve kovaladığımı ama nadiren yakaladığımı türden bir huzur hissettim. Martılar masaların altındaki kırıntılar için güvercinlerle yarışırken, dalgaların sahile vuran çok da uzak olmayan sesi tıklım tıklım dolu restoranın telaşını destekliyordu.

En iyi arkadaşımın aynalı gözlükleri gözlerini gizliyordu ama gülümsemesi sık sık ve kolayca geliyordu. Babam şort ve tişört giymişti ve yemeğe alışılmadık derecede sessiz başlamıştı. Biradan sonra gevşemişti ve şimdi Cary kadar rahat görünüyordu. Kocam taba rengi kargo pantolon ve beyaz bir tişört giymişti, onu ilk kez açık renkli giysiler içinde görüyordum. Havacı gözlükleri içinde havalı ve rahat görünüyordu, parmakları sandalyemin kolunda benimkilerle birleşmişti.

"Akşamüstü bir düğün," diye düşündüm yüksek sesle. "Gün batımı civarında. Sadece aile ve yakın arkadaşlar." Cary'ye baktım. "Tabii ki sen onur konuğu olacaksın."

Ağzı tembel bir gülümsemeye bir tarafa doğru kıvrıldı. "Olsam iyi olur." Gideon'a baktım. "kimin durmasını isteyeceğini biliyor musun?"

Dudaklarındaki gerginlik neredeyse fark ama ben fark ettim. "Henüz karar vermedim."

Mutlu ruh halim biraz karardı. Şefin bana karşı olan hislerini göz önünde bulundurarak Arnoldo'nun uygun olup olmayacağını mı tartışıyordu? Bu ilişkiyi zorlayabileceğimi düşünmek beni üzdü.

Gideon çok özel bir insandı. Kesin olarak bilmesem de, arasının iyi olduğundan ama çok fazla arkadaşının olmadığından şüpheleniyordum.

Elini sıktım. "İreland'dan nedime olmasını isteyeceğim." "Bundan hoşlanacaktır."

"Christopher konusunda ne yapacağız?"

"Hiçbir şey. Şansımız varsa gelmeyecektir."

Babam kaşlarını çatı. "Kimden ?" "Gideon'un erkek ve kız kardeşleri," diye cevap verdim.

"Kardeşin Gideon ile anlaşamıyor musun?"

Babamın kocama karşı bir şey yapmasını istemediğimi açıkladım.

"Christopher iyi bir adam değil."

Gideon'un başı bana doğru döndü. Yüksek sesle ama ben mesajı almıştım: Onun adına konuşmamı istemiyordu.

Cary, "Tam bir dallama demek istiyorsun," diye araya girdi. "Alınma Gideon."

"Alınmadı." Omuz silkti ve sonra babam için detaylandırdı. "Christopher beni bir rakip olarak görüyor. Ben olsam farklı davranırdım ama bu benim seçimim değil."

Babam yavaşça başını salladı. "Bu çok kötü."

"Hazır düğünü konuşuyorken," diye yumuşak bir şekilde araya girdi Gideon, "ulaşımı sağlamak benim için bir zevk olur. Bu bana da katkıda bulunma şansı verir ki bunu takdir ederim."

Derin bir nefes aldım, babamın da bildiğim gibi, kocamın açık sözlülüğü ve nezaketinin onu reddetmeyi zorlaştırdığını anladım.

"Çok cömertsin Gideon."

"Bu daimi bir teklif. Bir saat önceden haber verirsiniz sizi uçurup yola çıkarabiliriz. Bu, sizin ve Eva'nın programlarınıza uymanızı ve birlikte geçireceğiniz zamanı en üst düzeye çıkarmanızı kolaylaştıracaktır."

Babam hemen cevap vermedi. "Teşekkür . Bu fikre alışmam biraz zaman alabilir. Biraz abartılı ve ben de yük olmak istemiyorum."

Gideon güneş gözlüklerini çıkarıp gözlerini açtı. "Para bunun için var. Tek istediğim kızınızı mutlu etmek. Bunu benim için kolaylaştırın, Bay.

Reyes. Hepimiz Eva'yı mümkün olduğunca gülümserken görmek istiyoruz."

O zaman babamın Stanton'ın herhangi bir şey için para ödemesine neden bu kadar karşı olduğunu anladım. Üvey babam bunu benim için değil, annem için yapardı. Gideon karar verirken sadece *beni düşünürdü*. Babamın bununla yaşayabileceğini biliyordum.

Gideon'un bakışlarını yakaladım ve "*Seni seviyorum*," diye *mırıldandım*.

Elimi tutuşu acıyana kadar sıkılaştı. Aldırmadım.

Babam gülümsedi. "Eva'yı mutlu etmek. Buna nasıl karşı çıkabilirim?"

—

Yeni demlenmiş kahvenin kokusu ertesi sabah iyi eğitilmiş duyularımı canlandırdı. Yukarı Batı Yakası'ndaki dairemin yatak odasının tavanına gözlerimi kırptırdım ve Gideon'un yatağımın yanında durup tişörtünü çıkardığını fark ettiğimde uykulu bir gülümseme verdim. Zayıf kaslı gövdesi ve karın kaslarının görüntüsü, onun kollarında uykuya daldıktan sonra geceyi yalnız geçirdiğim gerçeğini neredeyse telafi ediyordu.

"Günaydın," diye mırıldandım, pijamasının altını indirip tekmeleyerek çıkarırken yanıma döndüm.

Pazartesi günlerinin berbat olduğunu kim söylediye, belli ki hiç çıplak bir Gideon Cross'la uyanmamış.

"olacak," dedi ve yorganı kaldırıp benimle birlikte çarşafların arasına girdi.

Serin teni benimkine dokunduğunda ürperdim. "Yikes!"

Kolları bana dolandı ve dudakları boynuma dokundu. "Isıt beni meleşim."

Onunla işim bittiğinde ve bana getirdiği kahve soğumuştı.

Zerre kadar umursamadım.

—

İşe gittiğimde harika bir ruh halindeydim. Bunda sabah seksinin de vardı elbette. Ayrıca Gideon'un gün için giyinişini görmek, onun tanıdığım ve sevdiğim özel adamdan karanlık ve tehlikeli küresel patrona dönüşmesini izlemek de. Yirminci kattan çıktığımda Megumi'yi masasında otururken gördüğümde gün daha da güzelleşti.

Cam güvenlik kapılarının ardından ona el salladım ama ona iyice baktığım anda gülümsemem soldu. Solgundu ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Her zamanki şımarık asimetrik saç kesimi gevşek ve uzun görünüyordu ve Ağustos ayının bunaltıcı havasına uymayan uzun kollu bir bluz ve koyu renk bir pantolon giymişti.

"Merhaba," diye selamladım beni içeri aldığıında. "? Senin için endişelendim."

Bana zayıf bir gülümseme verdi. "Seni geri aramadığım için özür dilerim."

"Merak etme. Hastalandığımda tamamen antisosyal oluyorum. Sadece yatağa kıvrılmak ve yalnız kalmak istiyorum."

Alt dudağı titredi ve gözleri yaşlarla parladı.

"İyi misin?" Diğer çalışanlar resepsiyon alanından geçerken onun mahremiyeti konusunda endişelenerek etrafıma bakındım. "Bir doktora göründünüz mü?"

Ağlamaya başladı.

Dehşete kapılmış bir halde bir dakika boyunca donup kaldım. "Megumi. Neyin *var*?"

Kulaklığını çıkardı ve gözyaşları yüzünden aşağı dökülürken ayağa kalktı.

Başını şiddetle salladı. "Şu anda bunun hakkında konuşamam."

"Mola ne zaman?"

Ama beni arkasından bakakalmış bir halde bırakarak çoktan banyoya doğru koşmaya başlamıştı.

—

Odama çantamı bıraktıktan sonra koridordan aşağı inerek Will Granger'ın masasına gittim. Orada değildi ama kahve almak için durduğumda onu dinlenme odasında buldum.

"Hey, sen." Kare çerçeveli gözlüklerinin arkasındaki gözleri benim hissettiğim kadar endişeli bakıyordu. "Megumi'yi gördün mü?"

"Evet. görünüyor. Nasıl olduğunu sorduğumda ağlamaya başladı."

Yarım buçukluk kartonu bana doğru kaydırды. "İyi değil, her ne ise."

"Bilmemek konusunda kötüyümdür. Hayal gücüm çılgınca çalışıyor. Kanser, hamilelik ve bunların arasındaki her şey arasında gidip geliyorum."

Will çaresizce omuz silkti. Düzgün kesilmiş favorileri ve ilginç desenli gömlekleriyle, hoşlanılmaması zor, cana yakın ve yumuşak huylu adamdı.

"Eva." Mark kafasını kapıdan içeri uzattı. "Haberlerim var."

Patronumun parlak gözleri bana konuda heyecanlı olduğunu söylüyordu.

"Can kulağıyla dinliyorum. Kahve ister misin?"

"Tabii. Teşekkürler. Ofisimde görüşürüz." Tekrar dışarı çıktı. Will tezgâhtan kupasını aldı. "İyi günler."

Gitti. Kahveyi hazırlamak için acele ettim, sonra Mark'ın ofisine gittim. Ceketini çıkarmış, monitöründe bir şeyler inceliyordu. Beni görünce gülümseyerek başını kaldırdı.

"Yeni bir RFP talebimiz var." Gülümsemesi genişledi. "Ve özellikle beni istediler."

Gerildim. Kahvesini yere bırakarak ihtiyatla sordum: "Başka bir Cross Industries ürünü mü?"

Gideon'u ne kadar sevsem ve başardığı her şeye hayran olsam da, onun dünyasının tamamen gölgesinde kalmak istemiyordum. Çift olmamızın bir parçası da ayrı iş hayatları olan iki insan olmamızdı. İşe kocamla birlikte gitmekten keyif alıyordum ama ona veda etmeye de ihtiyacım vardı. Onun beni tüketmediği o birkaç saate ihtiyacım vardı.

"Hayır, daha büyük."

Kaşlarım kalktı. Cross Industries'den daha büyük bir şey ya da kimse düşünemiyordum.

Mark gümüş ve kırmızı bir kutunun resmini masanın üzerinden bana doğru kaydırды. "Bu LanCorp'un yeni PhazeOne oyun sistemi."

İçimden rahat bir nefes alarak masasının önündeki koltuğa yerleştim.

"Güzel. Kulağa eğlenceli geliyor."

—

Megumi öğle yemeği için müsait olup olmadığını sormak için aradığında saat on biri biraz geçiyordu.

"Elbette," dedim ona.

"Sessiz bir yerde."

Seçeneklerimizi değerlendirdim. "Benim bir fikrim var. Bana bırakın." "Harika. Teşekkürler."

Masama oturdum. "Sabahın nasıl geçti?" "Meşguldüm."

Yetişmem gereken işler var."

"Yardımcı olabileceğim bir şey olursa haber verin."

"Teşekkür ederim Eva." Derin, titrek bir nefes aldı, soğukkanlılığı azalıyordu. "Sana minnettarım."

Telefonu kapattık. Gideon'un ofisini aradım ve sekreteri açtı. "Selam Scott. Ben Eva. Nasılsın?"

"Ben iyiyim." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. "Sizin için ne yapabilirim?"

Ayaklarım huzursuzca yere vuruyordu. Arkadaşım için endişelenmekten kendimi alamıyordum. "Gideon'a boş bir dakikası olduğunda beni aramasını söyleyebilir misin?"

"Sizi şimdi bağlayacağım."

"Oh. Tamam, harika.

Teşekkürler." "Bekle."

Bir an sonra sevdiğim sesi duydum. "Ne istiyorsun Eva?" Kaba tavrı karşısında bir an irkildim. "Meşgul müsün?" "Bir toplantıdayım."

Hay sikeyim. "Benim

hatam. Güle güle." "Eva-"

Telefonu kapattım ve sonra Scott'ı tekrar arayarak gelecekte aramaları nasıl ele almamız gerektiğini konuştum, böylece bir pislik gibi görünmeyecektim. O cevap vermeden önce, ikinci hat gelen bir aramayla yanıp söndü. Değiştirdim. "Mark Garrity'nin ofisi-"

"Sakin telefonu kapatma," diye Gideon.

Ses tonuna sinirlendim. "Toplantıda mısın, değil

misin?" "Toplantıdaydım. Şimdi seninle uğraşıyorum."

Biri benimle "anlaşacaksa" lanet olsun. Haftanın herhangi bir günü onun kadar sinirli olabilirdim. "Biliyorsun, Scott'tan zamanın olduğunda sana bir mesaj iletmesini istedim ve o da beni bağladı. Eğer meşgulsen bunu yapmamalıydı-"

"Her zaman bağlama emri var. Eğer bana mesaj bırakmak , mesaj ya da e-posta gönderin."

"Sizinle temasa geçmenin görgü kurallarını bilmediğim için kusura bakmayın!"

"Boş ver şimdi bunu. Ne istiyorsan söyle." "Hiçbir şey.

Unut gitsin."

Kabaca nefes verdi. "Benimle oyun oynama, meleğim."

Onu en son isteyken aradığım zamanı ve o zaman da sesinin ne kadar kötü çıktığını hatırladım. Eğer onu rahatsız eden bir şey varsa, bunu kesinlikle paylaşmıyordu.

Masamın üzerine eğildim ve sesimi alçalttım. "Gideon, tavırların beni sinirlendiriyor. Sinirlendiğin zaman *seninle uğraşmak* istemiyorum. Eğer benimle konuşamayacak kadar meşgulsen, seni rahatsız edecek emirler almamalısın."

"Asla ulaşamaz olmayacağım."

"Gerçekten mi? Çünkü şu anda öyle görünüyorsun."

"Tanrı aşkına."

Öfkesini duymak bana bir memnuniyet dalgası verdi. "Sana mesaj atmadım çünkü seni toplantıda rahatsız etmek istemedim. E-posta da göndermedim çünkü bu zamana duyarlı bir iyilik ve gelen kutuna ne sıklıkla baktığını bilmiyorum. Scott'la bir mesajlaşmanın işi en iyi şekilde halledeceğini düşündüm."

"Ve şimdi tüm dikkatim sende. Bana ne istediğini söyle." "Telefonu kapatmak istiyorum ve senin de işine dönmeni istiyorum. toplantı."

"Eğer saçmalamayı kesip neden aradığını açıklamazsan masanda beni bulacaksın," dedi tehlikeli bir eşitlikle.

Fotoğrafına ters ters baktım. "New Jersey'de bir iş bulma isteği uyandırıyorsun bende." "Beni delirtiyorsun." Yumuşak bir şekilde homurdandı. "Birlikte olduğumuzda Savaşmak, bunu biliyorsun. Sadece ihtiyacın olanı söyle Eva ve şimdilik beni affet. Daha sonra tartışabilir ve makyaj seksi yapabiliriz."

Gerginlik beni terk etti. Onu ne kadar savunmasız bırakabileceğimi itiraf ettikten sonra ona nasıl kızgın kalabilirdim?

"Lanet olsun sana," diye mırıldandım. "Beni sinirlendirdikten sonra mantıklı davranmandan nefret ediyorum."

Alçak sesle isteksiz bir eğlence sesi çıkardı. Anında kendimi daha iyi hissettim. "Angel benim." Sesi ihtiyacım olan seksi, hırıltılı bir sıcaklığa büründü.

duyun. "Kesinlikle sessiz, rahat bir değil." "Sen neden bahsediyorsun?"

"Bunun için endişelenme. Sen . Bana neden aradığını söyle." Bu ses tonunu biliyordum. Onu bir şekilde tahrik etmiştim. "Sen bir manyaksın.

Ciddiyim."

Ne şanslıyım.

"Neyse, as, Megumi ile öğle yemeği için konferans salonlarınızdan birini ödünç alabilir miyim diye soracaktım. Geri döndü, ama berbat durumda ve sanırım

Bu konuda konuşmak istiyor ama yakınlarda özel ve sessiz bir yer yok."

"Ofisimi kullan. Bir şeyler sipariş ettiririm ve ben dışarıdayken size ait bir alanınız olur."

"Gerçekten mi?"

"Elbette. Ancak Cross Industries için çalıştığınızda öğle yemeği için kendinize ait bir ofisiniz olacağını hatırlatmak isterim."

Başım arkaya düştü. "Kapa çeneni."

—

PhazeOne RFP'ye hazırlanırken yaptığım araştırmalar beni zıplattı, ancak Megumi'den bilgi almak için sabırsızlanıyordum, bu yüzden saatler yine de uzadı.

Öğlen resepsiyonda onunla buluştum. Çekmecedan çantasını çıkarırken, "Çok tuhaf olmayacaksa," dedim, "öğle yemeği için Gideon'un ofisini kullanacağız. O dışarıda ve özel bir yer."

"Oh adamım." Bana özür dileyen bir bakış attı. "Özür dilerim Eva. Seni tebrik etmeliydim. Will bana nişanlandığınızı söyledi ama ben unutmuşum."

"Hiç değil. Endişelenme."

Uzandı ve elimi sıktı. "Senin adına gerçekten çok mutluyum."

"Teşekkür ederim."

Endişem derinleşti. Megumi her zaman en son dedikoduları takip ederdi. Tanıdığım arkadaşı nişanı neredeyse benden önce duymuş olmalıydı.

Asansörle en üst kata çıktık. Cross Industries'in giriş holü Gideon'un kendisi kadar dikkat çekiciydi. Binadaki diğerlerinden çok daha büyüktü ve asılı sepetler içinde zambaklar ve eğretili otlarıyla süslenmişti. Fume cam güvenlik kapılarının üzerine erkeksi ama zarif bir yazı tipiyle CROSS INDUSTRIES kazınmıştı.

Resepsiyon görevlisinin bizi içeri almasını beklerken Megumi, "Etkileyici," diye mırıldandı.

Resepsiyonda görmeye alışık olduğum kızıl saçlı adam öğle yemeğine çıkmış olmalıydı, çünkü bizi siyah saçlı bir adam içeri aldı.

Yaklaştığımızda ayağa kalktı. "İyi günler Bayan Tramell. Scott hemen içeri girmeniz gerektiğini söyledi."

"Bay Cross gitti mi?"

"Emin değilim. Burayı yeni devraldım."

". Teşekkür ." Megumi'yi geri götürdüm. Köşeyi dönüp Gideon'un ofisine vardığımızda tam zamanında dışarı çıktığını gördük.

Şiddetli gurur ve sahiplenme beni etkiledi. Beni gördüğünde adımları biraz duraksadığında da zevk aldım. Birbirimizi yarı yolda karşıladık.

"Merhaba," diye selamladım onu.

O da bana başıyla karşılık verdi ve elini Megumi'ye uzattı. "Resmi olarak tanıştırıldığımızı sanmıyorum. Gideon Cross."

"Megumi Kaba." Onu sıkıca sarstı. "Seni ve Eva'yı tebrik ederim."

Seksi ağzına bir gülümseme hayaleti dokundu. "Ben şanslı bir adamım. Rahatınıza bakın. Bir şeye ihtiyacınız olursa resepsiyonu arayın, Ron halledecektir."

"İyi olacağız," dedim ona. "Sen yokken içeride çılgın bir parti verdiğimiz bile anlamayacaksın."

Düpedüz gülümsedi. "Güzel. Daha sonra bir toplantım var. Shot bardakları ve flamalar açıklamak için ilginç olurdu."

Dışarı çıkmasını bekliyordum. Bunun yerine yüzümü kavradı, başımı istediği açığa getirdi ve gözlerimde küçük yıldızlar bırakan telaşsız, iffetli bir öpücükle dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Sonra kulağıma fısıldadı, "Sonra barışmak için sabırsızlanıyorum." Ayak parmaklarım kıvrıldı.

Geri çekilerek, dünyanın geri kalanına gösterdiği çekingen kişiliğine kolayca büründü. "Afiyet olsun hanımlar."

Başları döndüren kendinden emin, doğuştan seksi adımlarla yürüdü.

Megumi başını sallayarak, "Ve sen hâlâ dimdik ayaktasın," diye mırıldandı. "Beni öldürüyor."

Gideon'un beni ne kadar zayıflattığını açıklayamazdım. Ne kadar sarsılmış ve muhtaç hale gelebildiğimi. "Hadi," dedim nefes nefese. "Yemek yiyelim."

Beni Gideon'un ofisine kadar takip etti. "Yapabileceğimi sanmıyorum."

O panoramik manzarası ve tek renkli renkleriyle geniş mekânı incelerken ben de öğle yemeğinin bizi beklediği bara gittim. Odaya ilk girdiğimde neler hissettiğimi hatırladım. Konukları oturmaya ve bir süre kalmaya davet edebilecek çok sayıda oturma alanına rağmen, giderek çağdaşlaşan, son teknoloji ürünü tasarım ziyaretçilerin fazla rahat etmesini engelliyordu.

Evlendiğim adamın pek çok yönü vardı. Ofisi sadece birini yansıtıyordu. Çatı katının klasik Avrupa tarzı ise bir diğerini yansıtıyordu.

"Hiç BDSM denedin mi?" Megumi dikkatimi çekerek sordu.

Şaşkınlık elimde tuttuğum peçeteye sarılı kapları düşürmeme neden oldu. Onunla yüzleşmek için döndüm ve onu pencereden şehre bakarken buldum. "Bu kısaltma çok geniş bir alanı kapsıyor."

Bileğini ovuşturdu. "Bağlı ve ağzı tıkalı olmak. Çaresizlik."

"Çaresizdim, evet."

Başını çevirdi. Gözleri solgun yüzünde ikiz gölgeler gibiydi. "Hoşuna gitti mi? Seni tahrik etti mi?"

"Hayır." En yakın kanepeye doğru yürüdüm ve oturdum. "Ama doğru kişiyle birlikte değildim."

"Korktun mu?"

"Dehşete düştüm."

"Bunu biliyor muydu?"

Eskiden iştah açıcı olan öğle yemeği kokusu midemi bulandırmaya başladı. "Neden bana bu soruları soruyorsun Megumi?"

Kolunu kıvrarak cevap verdi ve neredeyse simsiyah kadar morarmış bir bileği ortaya çıktı.

I Eva'nın dairesine girdiğimde saat sekizi geçiyordu ve onu Cary ile birlikte oturma odasındaki beyaz kanepede otururken buldum. İki elinde birer bardak kırmızı şarap.

Eşim modern geleneksel mobilyalara yönelmişti ama dekorda annesinin ve oda arkadaşının dokunuşlarını görebiliyordum. Monica ve Cary'den kalan bu parçalara kızmıyordum ama Eva ile *bizi* yansıtan bir evi paylaşacağım günü sabırsızlıkla bekliyordum.

Yine de o daire benim için her zaman özel bir yer olacaktı. Eva'ilk geldiğimde nasıl görüldüğünü asla unutmuyacaktım. Uyluklarına kadar uzanan ipek bir bornozun altında çırılçıplaktı, yüzü geceye hazırды, elmas bilekliği bana göz kırpyordu. Benimle alay ediyordu.

Tüm mantıklı düşüncelerimi kaybetmiştim. Ağzımı dayamış, ellerimi üzerinde gezdirmiş, parmaklarımı ve dilimi içine sokmuştum. Onu "sikiş pedi"ne götürmeyi bile. Düşünmüş olsaydım bile bekleyemezdim. Ondan önce gelen hiçbir kadına benzemiyordu. Sadece kim olduğu için değil, aynı zamanda onunla birlikteyken kim olduğum için de.

Mülk yönetiminin burayı tekrar kiralamasına izin vermem pek olası değildi. Hem iyi hem de kötü çok fazla anı barındırıyordu.

Selamlamak için çenemi Cary'ye doğru eğdim ve Eva'nın yanına oturdum. Eşimin en yakın arkadaşı dışarı çıkmak için giyinmişti, Eva ise Cross Industries tişörtü giymiş ve saçlarını toka ile toplamıştı. İkisi de bana baktı ve bir şeylerin ters gittiğini anladım.

Konuşulacak şeyler vardı ama Eva'nın canını sıkan şey öncelikliydi.

Cary ayağa kalktı. "Ben çıkıyorum. İhtiyacınız olursa beni arayın."

Başını salladı. "İyi eğlenceler."

"Benim göbek , bebeğim."

Eva'nın başı hafifçe omzuma düşerken ön kapı arkasından kapandı. Kolumu ona dolayarak kanepenin daha derinlerine yerleştirdim ve onu daha da yakınımaya çektim. "Konuş benimle, meleğim."

"Ben Megumi." İçini çekti. "Hoşlandığı bir adam varmış ve işler yolunda - adam bir sıcak bir soğukmuş ve kendini veremiyormuş - bu yüzden ayrılmış. Ama daha sonra adam biraz hızlandı ve kız da onun gelmesine izin verdi. Küçük bir esaretle uğraşmaya başladılar ama işler kötü bir şekilde kontrolden çıktı."

Esaretten bahsetmesi beni alarma geçirdi. Elimi sırtında gezdirdim ve onu kendime daha sıkı bastırdım. Arzularımı onun korkularıyla uyumlu hale getirme konusunda sabırlı olmasam olmazdı. Aksilikler beklenir ve kabul edilirdi ama başka birinin talihsizliklerinin Eva ve benim yüzleşmemiz için yeni engeller yaratmasını istemiyordum.

"Kulağa kötü karar gibi geliyor," dedim. "İçlerinden birinin ne yaptığını bilmesi gerekirdi."

"de bu." Geri çekildi ve benimle yüzleşti. "Bunu Megumi'yle konuştum. Adam onun ağzını tıkayana kadar *hayır* dedi. Onun acısından zevk alıyordu, Gideon. Şimdi de o gece çektiği mesajlar ve fotoğraflarla korkutuyor. Ondan durmasını istedi ama durmadı. O hasta. Onda bir sorun var."

En iyi nasıl cevap vereceğimi tarttım. Açık sözlü olmayı seçtim. "Eva. ve sonra onu geri aldı. Bu sefer ciddi olduğunu anlamayabilir."

Geri çekildi, sonra da kıvrımlı, altın rengi bacaklarıyla hızla koltuktan kaydı. "Onun için bahane uydurma! Her yeri morarmış. Bir hafta oldu ve morluklar hâlâ koyu. Günlerce oturamadı!"

"Onu mazur görmüyorum." Onun yanında durdum. "Bir asla haklı çıkarmayacağımı biliyorsun. Tüm hikâyeyi bilmiyorum ama *senin* biliyorum. Onun durumu seninki gibi değil. Nathan bir sapkınlıktı."

"Yansıtmıyayım, Gideon. Resimleri gördüm. Bileklerini, boynunu gördüm. Mesajlarını gördüm. Çizgiyi aştı. O tehlikeli biri."

"Bu işe karışmaman için bir neden daha."

Elleri kalçalarına gitti. "Aman Tanrım. Bunu az önce söylemedin! O benim arkadaşım."

"Ve sen benim karımsın. Yüzündeki o bakışı biliyorum. Bazı savaşlar vardır ki senin savaşman gerekmez. Anneme ve Corinne'e yaptığın gibi bu adamla yüzleşmeyeceksin. Kendini bu işin ortasına atmayacaksın."

"Bunu yapacağımı söyledim mi? Hayır, demedim. Ben aptal değilim. Clancy'den onu bulmasını ve onunla konuşmasını istedim."

İçeride hareketsiz kaldım. Benjamin Clancy onun üvey babasının adamıydı, benim değil. Tamamen benim kontrolüm dışında. "Bunu yapmamalıydın."

"Onun yerine ne yapmam gerekiyordu? Hiçbir şey mi?"

"Tercihen. En fazla Raúl'e sormalıydın."

Ellerini havaya kaldırdı. "Bunu neden yapayım ki? Raúl'ü ondan kişisel bir iyilik isteyecek kadar tanımıyorum."

Kızgınlığımı kontrol ettim. "Bunu konuşmuştuk. O senin için çalışıyor. Ondan iyilik istemek zorunda değilsiniz, sadece ne yapılmasını istediğinizi söylemeniz yeterli."

"Raúl *senin* için çalışıyor. Ayrıca ben insanlara ders vermek için kiralık katiller gönderen bir mafya babası değilim. Güvendiğim birinden, bir arkadaş olarak, başka bir arkadaşıma yardım etmesini istedim."

"Bunu nasıl gerekçelendirirseniz gerekçelendirin, sonuç aynı. Ben Clancy'nin üvey babanın çıkarlarını korumak için çalıştığını unutuyorsun. Seninle ilgilenmesinin tek nedeni, Stanton'ın güvenliğini ve itibarını güvence altına alma konusunda daha fazla kontrol sahibi olmasını sağlamak."

Kadın . "Onun niyetinin ne olduğunu nereden biliyorsun?"

"Angel, basitleştirelim. Annen ve Stanton'ın bir süredir senin mahremiyetini ihlal ettiği gerçeğine odaklan. Onların kaynaklarını kullanarak bu kapıyı açık tutuyorsun."

"Ah." Eva alt dudaklarını dişlerinin arasına aldı. "Bu şekilde düşünmemiştim."

"Bu adamla 'konuşması' için eğitilmiş bir profesyonel gönderdiniz. Ama geri tepme olasılığını tam olarak değerlendirmediniz. Sana yardım etmesi için Raúl'ü görevlendirseydin, daha dikkatli olması gerektiğini bilirdi." Çenem sıkıştı. "Lanet olsun, Eva.

Seni güvende tutmamı zorlaştırma!"

"Hey." Bana doğru uzandı. "Merak etme, tamam mı? Kapıdan girer girmez neler olduğunu sana anlattım. Ve Clancy bir saat öncesine kadar benimleydi, Krav Maga dersimden sonra beni bıraktığında. Henüz beni tehlikeye atacak bir şey olmadı."

Onu kendime çektim ve haklı olduğundan emin olmak isteyerek ona tutundum. "Nereye gidersen git Raúl'ün sana eşlik etmesini istiyorum," dedim sertçe. "Derslerine, spor salonuna, alışverişe... ne olursa. Sana göz kulak olmama izin vermelisin."

"bebeğim," dedi yatıştırıcı bir şekilde, öfkesi . "Ama bu konuda takıntılı ."

Konu ona gelince hep saplantılı olurdum. Bunu kabullenmeye başlamıştım. Sonunda o da kabul edecekti. "Sana veremeyeceğim şeyler var. Verebileceğim şeyler için benimle kavga etme."

"Gideon." Yüzü yumuşadı. "Bana ihtiyacım olan her şeyi veriyorsun."

Parmaklarımı çenesinde gezdirdim. Çok yumuşaktı. Narin. Akıl sağlığımın bu kadar kırılgan bir şeye bağlı olduğunu hiç tahmin etmemiştim. "Eve başka bir adamla geliyorsun. Hayatını için çalışarak kazanıyorsun. Senin için olmak istediğim kadar gerekli değilim."

Gözleri mizahla parladı. "Ben sana olabildiğince bağımlıyken."

"Karşılıklı." Ellerimi kollarında gezdirerek onu bileklerinden yakaladım ve odaklanmasını sağlayacak kadar sıktım. Göz bebeklerinin büyümesini ve dudaklarının aralanmasını izledim, vücudu içgüdüsel olarak kısıtlamaya tepki veriyordu. "sonra ilk bana geleceğine söz ver."

"Tamam," diye nefes aldı.

Sesindeki uyarılma ve teslimiyet duyguları kanımı kaydattı. Bana doğru sallandı, vücudu yumuşadı. "Aslında şimdi boşalmak istiyorum."

"Her zamanki gibi hizmetinizdeyim."

—

GIDEON.

Eva'nın sesindeki paniği duymanın şoku içimde yankılandı. Vücudum sarsıldı ve beni en derin uykumdan uyandırdı. Kısık bir iniltiyle yanıma yuvarlandım, saçlarımı yüzümden iterek onu yatağın kenarında diz çökmüş halde bulmak için mücadele ederek uyandım.

Ağır, kaçınılmaz bir korku hissi kalbimi hızlandırdı ve soğuk terler tenimi kapladı.

Bir dirseğimin üzerinde doğruldum. " var?"

Ay ışığı odanın içinden süzülüp onu aydınlatıyordu. Yan dairedaki yatak odamızda bana gelmişti. Bir şey onu uyandırmıştı ve ben korkmuştum. Korku beni iliklerime kadar ürpertmişti.

"Gideon." İpeksi teni ve parlayan saçlarıyla bir anda içime kaydı. Bana doğru kıvrıldı, uzandı ve yüzüme dokundu. "Rüyanda ne görüyordun?"

Parmak uçlarının darbeleri tenimde ıslak bir iz bıraktı. İrkildim, dehşete kapıldım, gözlerimi ovuşturdum ve yanağıma daha fazla gözyaşı bulaştırdım. Zihnimin bir köşesinde, bir rüyanın devam eden gölgesini hissettim.

Anıların fırçası beni titretti, daha da aşağıya doğru sarmal çizdim.

Ona doğru yuvarlandım ve onu kendime doğru çektim, çok sert sıkıştımda nefesini duydum. Teni dokunulamayacak kadar soğuktu, ama etinin altı sıcacıktı ve ben onun sıcaklığını içime çektim, kokusunu içime çektim, içimde süregelen korkunç kederin onun yakınlığıyla hafiflediğini hissettim.

Gördüğüm rüyayı kavrayamıyordum ama o beni bırakmayı reddediyordu.

"Şşşt," diye mırıldandı, parmakları saçlarımın terden köklerini itiyor, eli sırtımda bir aşağı bir yukarı geziniyordu. "Sorun yok. Ben buradayım."

Nefes alamıyordum. Hava almak için savaştım ve yanan ciğerlerimden korkunç bir ses yükseldi.

Hıçkırık. Tanrım. Sonra bir tane daha. Şiddetli kasılmaları durduramıyordum.

"Bebeğim." Bana daha sıkı sarıldı, bacakları benimkilere dolandı.

Sallanıyordu.

Kalp atışlarım ve hayalet ağrımın haykırıışları arasında duyamadığım kelimeleri fısıldayarak nazikçe bize yaklaştı.

Kendimi ona sardım, beni kurtarabilecek sevgiye tutundum.

—

"GIDEON!"

Ben sertçe iterken Eva'nın sırtı kavislendi, dizlerim kalçalarını genişçe açtı, sikim derinlere doğru tünel açtı. Bilekleri ellerimle tutturulmuştu, ben onu sertçe sikerken başı dönüyordu.

Bazı günler onu şefkatle uyandırırđım. Bugün o sabahlardan biri değildi.

Zonklayan bir ereksiyonla uyandım, aletimin başı Eva'nın kıçının kıvrımına karşı ön spermle ıslanmıştı. Onu açlıkla, sabırsızlıkla tahrik ettim, meme uçlarını sert noktalara kadar emdim, amını

Parmaklarım. Dokunuşumla ateşlendi, kendini bana teslim etti, kendini bana verdi. Bana.

Tanrım. Onu çok sevdim.

Boşalma ihtiyacı taşaklarımı saran bir mengene gibiydi, baskı enfesti. Çok sıkı, inanılmaz derecede rahat ve çok ıslaktı. Doyamıyordum. Yeterince derine inemiyordum, ucunun sikimin başına yapıştığını hissettiğimde bile.

Vuruşlarımın altında titriyor, topukları çarşafın kayıyor, göğüsleri itişlerimin gücüyle sallanıyordu. Çok küçüktü, çok yumuşaktı ve ben içimdeki her şeyle onun yemyeşil vücudunu beceriyordum.

Al beni. Her al. İyi ve kötü. Her şeyimi. Hepsini al.

Yatak başlığı, iki dairemiz arasındaki ortak duvara, dinleyen herkese *çılgınca seks* çığlıkları atan sert bir ritimle çarpıyordu. Boğazımdan dökülen hırıltılar gibi, zevkimin hayvani seslerini de tutmaya çalışmadım. Karımı sismeyi seviyordum. Can atıyordum.

Buna ihtiyacım vardı. Ve bana ne yaptığını kimin bildiği umurumda değildi.

Eva doğrulup dişlerini geçirdi, ısırıkları terden kayganlaşmış tenimin üzerinde kayıyordu. Sahip olma işareti beni çılgına çevirdi, onu yatağa itecek kadar sert bir şekilde itmemi sağladı.

Haykırdı. Ağgözlü bir yumruk gibi etrafımda sıkılaşıırken tısladım. "Gel," diye ısırdım, çenem aynı şeyi yapma dürtüsüne karşı sıkıldı, "Gel," dedim. Bıraktım ve elimdeki her damlayı ona pompaladım.

Kalçalarımı döndürerek klitorisine bastırdım, adımın inlediğinde ve etrafımda titreşen dalgalar halinde doruğa ulaştığında zevk omurgamda cızırdadı.

Onu kabaca öptüm, tadını içime çektim ve ürpertici bir iniltiyle içine boşaldım.

—

Crossfire'in önündeki Bentley'in arkasından inmesine yardım ederken EVA biraz tökezledi.

Yüzüne sıcak bir kızarıklık yayıldı ve bana bir bakış attı. ". " Kaşlarım sorgulayıcı bir şekilde kalktı.

"Ben titriyorum ama sen değilsin, seks makinesi." Masumca gülümsedim. "Özür dilerim."

"Hayır, değilsin." Caddeden aşağı bakarken alaycı gülümsemesi soldu. "Paparazzi," dedi suratsızca.

Bakışlarını takip ettim ve fotoğrafçının arabasının açık yolcu camından dışarıya bir kamera doğrulttuğunu gördüm. Onu dirseğinden tutarak binaya doğru götürdüm.

"Eğer her gün saçlarımı şekillendirmeye başlamak zorunda kalırsam," diye mırıldandı, "sabah odunuyla kendi başına uğraşıyorsun."

"Angel," diye fısıldadım onu yanıma çekerek, "her sabah amından vazgeçmeden önce senin için tam zamanlı bir kuaför tutardım."

Kaburgalarımın dirsek attı. "Tanrım, çok kabasın, bunu biliyor muydun? Bazı kadınlar bu kelimedenden alınıyor."

Güvenlik turnikelerinden benden önce geçti ve bir sonraki asansör kabini için bekleyen ceset yığına katıldı.

Arkasından yaklaştım. "Sen onlardan biri değilsin. Yine de gözden geçirmeye istekli. *Orifis*'in senin favorin olduğunu hatırlıyorum."

"Aman Tanrım. Kapa çeneni," dedi gülerek.

Yirminci kattan çıktığında ayrıldık ve ben onsuz Cross Industries'e gittim. Bunu uzun süre yapmayacaktım. Bir gün Eva benimle birlikte çalışacak ve bir ekip olarak geleceğimizi inşa etmemize yardımcı olacaktı.

Ofisime yaklaşırken köşeyi döndüğümde bu hedefe ulaşmak için sayısız yolu tartışıyordum. Scott'ın masasının yanında bekleyen söğüt gibi esmer kadını gördüğümde adımlarım yavaşladı.

Annemle tekrar uğraşmak için kendimi hazırladım.

Sonra kafasını çevirdi ve Corinne olduğunu gördüm.

"Gideon." Zarifçe ayağa kalktı, gözleri Eva'nın yüzünde gördüğüm için tanıdığım bir bakışla parlıyordu.

Corinne'in gözlerinde o sıcaklığı görmek bana hiç zevk vermedi. Tedirginlik omurgamdan aşağı kayarak sırtımı sertleştirdi. Onu en son kendini öldürmeye çalıştıktan kısa bir süre sonra görmüştüm.

"Günaydın, Corinne. Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi." Bana doğru geldi ve ben bir adım geri çekildim, bu da onun yavaşlamasına ve gülümsemesinin dalgalanmasına neden oldu. "Biraz vaktin var mı?"

Ofisimi işaret ettim.

Derin bir nefes alarak döndü ve benden önce geldi. Scott'a baktım. "Bize on dakika ver."

Başını salladı, bakışları sempatikti.

Corinne masama doğru yürüdü, ben de ona katıldım ve kapıyı kapatan düğmeye bastım. Camı temiz tuttum ve gözlüğümü çıkarmadım.

ceket, ona uzun süre yerleşmemesi gerektiğine dair her türlü sinyali gönderiyor.

"Kaybın için üzgünüm Corinne." Bu sözleri söylemek yeterli değildi ama ona verebileceğim tek şey buydu. Hastanedeki o gecenin anıları bir süre benimle birlikte olacaktı.

Dudakları beyazlaştı. "Buna hala inanamıyorum. Bunca yıl denedim. Hamile kalamayacağımı sanıyordum." Masamdaki Eva'nın fotoğrafını aldı. "Jean-François birkaç kez beni sormak için aradığını söyledi. Keşke beni arasaydın. Ya da aramalarımı geri dönseydin."

"Bu şartlar altında bunun uygun olduğunu düşünmüyorum."

Bana baktı. Gözleri anneminkiyle aynı mavi tonunda değildi ama yakındı ve tarzları da benziyordu.

Corinne'in zarif bluzu ve pantolonu bir zamanlar annemin giydiğini gördüğüm bir şeye benziyordu.

"Evleniyorsun," dedi Corinne.

Bu bir soru değildi ama de cevapladım. "Evet."

Gözleri kapandı. "Eva'nın yalan söylediğini umuyordum."

"Söz konusu olduğunda çok korumacıyım. Dikkatli ol."

Gözlerini açarak resmi sertçe yere bıraktı. "Onu seviyor musun?" "Bu seni ilgilendirmez."

"Bu bir cevap değil."

"Sana bir borcum yok ama duymak istersen, o benim her şeyim."

Ağzının gerginliği bir titremeye yumuşadı. "Sana boşanacağımı söylesem bir şey fark eder mi?"

"Hayır." Kabaca nefes verdim. "Sen ve ben bir daha asla birlikte olamayacağız Corinne. Bunu kaç kez ya da kaç şekilde söyleyebileceğimi bilmiyorum. Ben asla senin istediğin gibi biri olamam. Nişanımızı bozduğunda ucuz atlattın."

İrkildi, saçları omzunun üzerinden kayarak beline kadar indi. "Bizi ayıran şey bu mu? Bunun için beni affedemiyor musun?"

"Seni affetmek mi? Minnettarım." Gözleri yaşla dolunca sesim yumuşadı. "Zalim olmak istemiyorum. Bunun ne kadar acı olabileceğini tahmin edebiliyorum. Ama hiç umut yokken umutlanmanı istemedim."

"Eva sana bunları söyleseydi ne yapardın?" diye meydan okudu. "Pes eder ve çekip gider miydin?"

"Aynı şey değil." Kelimeleri bulmakta zorlanarak bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Eva ile aramda ne olduğunu anlamıyorsun. Onun bana ihtiyacı var."

benim ona ihtiyacım olduğu kadar. İkimizin de iyiliği için denemekten asla vazgeçmem." "Sana ihtiyacım var, Gideon."

Hayal kırıklığı beni . "Beni tanıımıyorsun. Senin için bir rol oynadım. Sadece görmeni istediğim şeyi, kabul edebileceğini düşündüğüm şeyi görmene izin verdim." Karşılığında ben de onda sadece görmek istediğim şeyi, bir zamanlar olduğu kızı gördüm. Uzun zaman önce gerçek dikkatimi vermeyi bırakmıştım ve bu yüzden onun nasıl değıştiğini görememiştim. Benim için kör bir noktaydı, ama artık değil.

Bir şaşkın bir sessizlikle bana baktı. "Elizabeth, Eva'nın senin geçmişini yeniden yazdığı konusunda beni uyarmıştı. Ona inanmamıştım. Seni hiç kimsenin etkilediğini görmemiştim ama sanırım her şeyin bir ilki var."

"Annem istediğı şeye inanır ve sen de ona katılabilirsin." Bu yönden de birbirlerine benziyorlardı. İstediklerine inanmakta ve aksi yöndeki kanıtları görmezden gelmekte iyiydiler.

Corinne'e karşı rahat olduğumu fark etmek bir keşifti çünkü onun burnunu sokmayacağını biliyordum. Ona karşı normalmişim gibi davranabiliyordum ve o da asla daha derine inmiyordu. Eva bunu benim için değıştirmişti. Normal değildim ve olmam da gerekmiyordu. Eva beni olduğum gibi kabul etti.

Geçmişimi herkese açıklayacak değildim ama yalanlarla birlikte oynadığım günler sona ermişti.

Corinne elini bana doğru uzattı. "Seni seviyorum, Gideon. Eskiden sen de beni severdin."

"Sana minnettarım," diye düzelttim. "Ve her zaman da öyle olacağım. Senden etkilendim, seninle eğlendim, hatta bir süre sana ihtiyaç duydum ama aramızdaki ilişki asla yürümezdi."

Elini tekrar yanına indirdi.

"Eninde sonunda Eva'yı bulacaktım. Ve onu isterdim, ona sahip olmak için her şeyden vazgeçerdim. Onunla birlikte olmak için seni terk edecektim. Son kaçınılmazdı."

Corinne arkasını döndü. "Eh... en azından her zaman arkadaş kalacağız."

Ses tonumdan özür dilemeyi çıkarmak için bir çabaydı. Onu cesaretlendirmek istemedim. "Bu mümkün olmayacak. Bu seninle son konuşmamız olacak."

Omuzları kesik kesik nefes alarak titriyordu ve ben başımı çevirerek rahatsızlık ve pişmanlıkla savaştım. Bir zamanlar benim için önemliydi. Onu özleyecektim ama onun istediğı şekilde değil.

"Sen yanımda olmadıktan sonra ne için yaşayabilirim ki?"

Sorusu üzerine döndüm ve bana doğru koştuğunda onu zorlukla yakaladım, kollarının üstünden tutarak onu uzakta tuttum.

Daha ne dediğini güzel yüzündeki yıkım beni etkiledi. Sonra anladım. Dehşete kapılarak onu ittim. Topukları halıya takılınca tökezleyerek geri çekildi.

"Bunu benim üzerime yıkma," diye uyardım, sesim alçak ve sertti. "Senin mutluluğundan ben sorumlu . Senden hiç sorumlu değilim."

"Neyin var senin?" diye bağırdı. "Bu sen değilsin."

"Sen bilemezsin." Kapıya gittim ve çekerek açtım. "Evine, kocanın yanına git Corinne. Kendine iyi bak."

"Siktir git," diye tısladı. "Buna pişman olacaksın ve ben de seni affedemeyecek kadar incinebilirim."

"Güle güle Corinne."

Uzun bir süre bana baktı ve sonra hışımla ofisimden çıktı. "Lanet olsun."

Nereye gideceğimi ya da ne yapacağımı bilmeden döndüm ama *Bir şeyler* yapmak için. Herhangi bir şey. Volta attım.

Bilinçli olarak böyle bir karar vermeden önce akıllı telefonumu ve Eva'yı aramıştım.

"Mark Garrity'nin ofisi," diye başladı.

"Angel." Bu tek kelime onun sesini duyduğumda yaşadığım rahatlamayı ele veriyordu. İhtiyacım olan şey oydu. İçimden bir ses bunu biliyordu.

"Gideon." Sık sık yaptığı gibi beni hemen anladı. "Her şey yolunda mı?"

bölmelerde günün ritmine ayak uydurmaya çalışan personelime baktım. Camı buzlandırmak için kumandaya bastım ve eşimle baş bir an geçirdim.

Onu strese sokmak istemediğim için ses tonumu yumuşattım. "Seni şimdiden özledim."

Cevap vermeden önce bir süre bekledi, ruh halime uyum sağlamaya çalışıyordu. "Yalancı," karşılık verdi. "Çok meşgulsün."

"Asla. Şimdi, beni ne kadar özlediğini söyle."

Güldü. ". Seninle ne yapacağım ben?" "Her şeyi."

"Aynen öyle. Ee, ne var ne yok? Yoğun bir gün olacak ve benim gitmem gerekiyor."

Masama gittim ve fotoğrafını inceledim. Omuzlarım gevşedi. "Sadece seni düşündüğümü bilmeni istedim."

"Güzel. Sakın durma. Ve bilgin olsun, işte huysuz olmadığını duymak güzel." Onu duymak güzeldi, nokta. Beni neden şekilde etkilediğini anlamaya çalışmaktan vazgeçmişim. Sadece günümü yeniden düzenleyebilmesini takdir ediyordum.

"Beni sevdiğini söyle."

"Çılgınca. Dünyamı sarsıyorsunuz, Bay Cross."

Gülen gözlerine baktım, parmak camın üzerinde hafifçe geziniyordu. "Sen benim merkezimsin."

—

Sabahın geri kalanı hızlı ve olaysız geçti. Bir başka kişisel kesinti ortaya çıktığında, önerilen bir tatil köyü zincirine olası bir yatırımla ilgili bir toplantıyı . İş akışı için çok fazla.

"Her şeyi berbat etmek zorundasın, değil mi?" diye suçladı ağabeyim, peşinde Scott'la birlikte ofisime dalarak.

Bir bakışla Scott'a geri çekilmesi için onay verdim. Kapıyı arkasından kapattı.

"Sana da iyi günler Christopher."

Aynı kanı paylaşıyorduk ama birbirimize daha az benzeyemezdik. Babasıninki gibi onun saçları da dalgalı ve kahverengi ile kıızıl arasında bir yerdedi. Gözleri yeşille karışık griydi, ben ise kesinlikle annemizin oğluydum.

"Vidal Records'un İrlanda'nın mirası olduğunu unuttun mu?" diye tersledi, gözleri sertti.

"Bunu asla unutmayacağım."

"O zaman umurunda bile değil. Brett Kline'a karşı olan kan davan bize paraya mal oluyor, lanet olsun sana. Sadece ona değil, hepimize zarar veriyorsun."

Masama doğru ilerledim, ona yaslandım ve kollarımı kavuşturdum. Christopher'ın "Golden" videosunun Times Meydanı'ndaki lansmanında ne kadar sinirlendiğini düşünürsek, bunun olacağını tahmin etmeliydim. Kline ve Eva'yı birlikte istiyordu.

Daha da ötesi, Eva ve benim ayrılmamızı istiyordu.

Kardeşimin içindeki kötülüğü ortaya çıkardığım acı bir gerçektir. Zalimce ya da düşüncesizce davrandığı tek zaman beni incitmeye çalıştığı zamanlardı. Onun harika konuşmalar yaptığını, doğal karizmasıyla insanları etkilediğini ve sektör bilgisiyle yönetim kurulu üyelerini etkilediğini görmüştüm ama bu özellikleri bana karşı asla sergilemedi.

Sebepsiz düşmanlığı karşısında hayal kırıklığına uğrayarak onu kışkırttım. "Yakında konuya gireceğini varsayıyorum."

"Masum rolü yapma, Gideon. Vidal'in Six-Ninths için elde ettiği tüm medya fırsatlarını sistematik olarak yok ederken ne yaptığını çok iyi biliyordun."

"Eğer bu fırsatlar Eva'yı merkeze alıyorsa, en başından bu fırsatların peşinden gidilmemeliydi."

"Bu senin vereceğin bir karar değil." Ağzı küçümseyici bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Verdiğin zararın farkında mısın? *Behind the Music* özel programını erteledi çünkü Sam Yimara grubun ilk yıllarına ait derlediği görüntülerin haklarına artık sahip değil. *Diners, Drive- Ins and Dives*, Pete's 69th Street Bar'ı San Diego bölümüne dahil edemiyor, çünkü bölümlerini çekmeden önce yıkılıyor. Ve *Rolling Stone*, nişanınız duyurulduğundan beri 'Golden' üzerine önerdikleri yazıyı sürdürmekle ilgilenmiyor. Şarkı mutlu son olmadan ilgisini kaybediyor."

"Size VH1'in istediği görüntüleri sağlayabilirim. Onları Arash ile temasa geçirin, o halleder."

"Eva'nın tüm izlerini sildikten sonra mı? Ne anlamı var ki?"

Kaşlarım kalktı. "Mesele Doksan Altı olmalıydı, karım değil." "O henüz senin karın değil," diye karşılık verdi, "ve bu senin sorunun."

Brett'e geri döneceğinden korkuyorsun. Onun tipi değilsin ve bunu hepimiz biliyoruz. Partilerde onun amını yalayabilirsin ama onun asıl sevdiği şey rock yıldızlarına herkesin içinde sakso çekmek-"

Gözünü kırpmadan üzerine atıldım. Yumruğum çenesine çarptı; başı geriye gitti. Devam eden bir solla onu yakaladım ve cam duvara çarptı.

Bu sırada Scott'ın ayağa kalktığını gördüm ve sonra Christopher'ın vücudunun benimkine çarpması için . Yere düştük. Yuvarlandım, inleyene kadar kaburgalarını yumrukladım. Kafasını şakağıma çarptı.

Oda döndü.

Sersemlemiş bir halde yuvarlandım ve ayağa kalktım.

Christopher kendini sehpanın yanına çekti, dudaklarının kenarından halıya kan akıyordu. Çenesi şişmişti ve sert nefesler alarak soluk soluğa kalmıştı. Yumruklarım ağrıyordu ve ellerimi büktüm,

Ona tekrar vurma ihtiyacıyla gerildim. Başka biri olsaydı, vururdum.

"Yap hadi," diye alay etti, ağzını koluna silerek. "Doğduğum günden beri ölmemi istiyorsun. Neden şimdi duruyorsun?"

"Sen delisin."

İki güvenlik görevlisi koşarak köşeyi döndüler ama onları durdurmak için elimi kaldırdım.

"Senin peşindeyim, pislik herif," diye homurdandı kardeşim, ağır adımlarla ayağa kalkarken. "Yönetim kurulu üyeleriyle konuştum. Ne yaptığını açıkladım. Beni alaşağı etmek istiyorsan, seninle sonuna kadar savaşırım."

"Kaçırılmışsın, seni aptal. Deliliğini başka bir yere götür. Eva'yı da rahat bırak. Benden bir düşman yaratmak istiyorsan, bunu yapmanın yolu onunla uğraşmaktır."

Uzun bir bana baktı, sonra sertçe güldü. "Brett'e ne yaptığını biliyor mu?"

Derin bir nefes alarak yüzümü buruşturdum, yan tarafımda oluşmakta olan bir çürükten kaynaklanan donuk bir ağrı vardı. "Kline'a hiçbir şey yapmıyorum. Eva'yı koruyorum."

"Ve grup sadece ikincil hasar mı?" "Ondan daha iyi."

"Siktir et," diye hırladı.

"Siktir git."

Christopher kapıya doğru yürüdü.

Gitmesine izin vermeliydim ama onun yerine kendimi konuşurken buldum. "aşkına Christopher, onlar yetenekli. Başarılı olmak için bir numaraya ihtiyaçları yok. Yaptığımı hayal ettiğin bir şeyin bedelini bana ödetmeye bu kadar hevesli olmasaydın, onları tek vuruşluk bir mucize haline getirmek yerine daha iyi açılara odaklanırdın."

Yumruklarını sıkarak üzerime yürüdü. "Bana işimi nasıl yapacağımı söyleme. Ve yoluma çıkma yoksa seni dışarı atarım."

Güvenlik eşliğinde gidişini izledim. Sonra masama gittim ve mesaj kaydımı kontrol ettim. Scott gün içinde Vidal Records'un iki yönetim kurulu üyesinin aradığını not etmişti.

Scott'la hattı açtım. "Bana Arash Madani'yi bağlayın." Christopher bir savaş isteseydi, ona bir savaş verirdim.

—

Saat altıda Dr. Lyle Petersen'in ofisine vaktinde vardım. Psikolog beni hoş bir gülümsemeyle karşıladı, koyu mavi gözleri sıcak ve dostçaydı.

Geçirdiğim günden sonra, bir psikiyatristle bir saat geçirmek yapmak istediğim son şeydi. Eva ile yalnız bir saat geçirmek daha çok ihtiyacım olan şeydi.

Seansımız her zaman olduğu gibi Dr. Petersen'in haftamın nasıl geçtiğini sorması ve benim de mümkün olduğunca kısa cevaplar vermemle başladı. Sonra "Kabuslar hakkında konuşalım." dedi.

Kolumu kanepenin kol dayanağına koyarak arkama yaslandım. Eva'nın geceleri yanımda olmasını marjinal olarak daha güvenli hale getiren reçeteli ilaçları alabilmek için başından beri uyku problemlerimi açıkça dile getirmiştım ama rüyaları incelemek hiçbir zaman tartışma konularından biri olmamıştı.

Bu da onları başka birinin gündeme getirdiği anlamına geliyordu.

"Eva'yla konuştun." Bu bir soru değildi, çünkü cevabı belliydi.

"Daha önce bana bir e-posta gönderdi," diye onayladı ellerini tablet ekranının üzerinde kavuşturarak.

Parmaklarım sessizce davul çaldı.

Bakışları hareketi takip etti. "Benimle iletişime geçmiş olması seni rahatsız ediyor mu?"

Cevabımı vermeden önce tarttım. "Endişeleniyor. Sizinle konuşmak bunu hafifletecekse, şikayet etmeyeceğim. Siz aynı zamanda *onun* terapistisiniz, bu yüzden sizinle konuşmaya hakkı var."

"Ama sen bundan hoşlanmıyorsun. Benimle paylaşacağın konuları kendin seçmeyi tercih ediyorsun."

"Eva'nın güvende hissetmesini tercih ederim."

Dr. Petersen başını salladı. "İşte bu yüzden buradasınız.

Onun için." "Elbette."

"Seanslarımızın sonucunun ne umuyor?" "Bilmiyor musun?"

Gülümsedi. "Bu soruya cevabınızı duymak isterim."

Bir süre sonra ona verdim. "Eva daha önce kötü kararlar verdi. Terapistlerin tavsiyelerine güvenmeyi öğrendi. Bu onun için iyi oldu ve bildiği şey bu."

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Bir şey hissetmek zorunda mıyım?" Ben de karşı çıktım. "Benden denememi istedi ve ben de kabul ettim. İlişkiler uzlaşmayla ilgilidir, değil mi?"

"Evet." Kalemmini eline alarak tabletinin ekranına dokundu. "Bana terapiyle ilgili önceki deneyimlerinizden bahsedin."

Bir nefes aldım. . "Ben çocuktum. Hatırlamıyorum."

Gözlüklerinin kenarından bana baktı. "Birini gördüğünde nasıl hissettin? Kızgın mı, korkmuş mu, üzgün mü?"

Alyansıma bakarak, "biraz" diye cevap verdim. "Babanızın intiharı konusunda da benzer şeyler hissettiğinizi tahmin ediyorum."

Sustum. Onu incelerken bakışlarım daraldı. "Ne istiyorsun?"

"Sadece konuşuyoruz, Gideon." Arkasına yaslandı. "Sık sık açının ne olduğunu merak ediyormuşsun gibi hissediyorum. Benim bir yok. Sadece sana yardım etmek istiyorum."

Rahatlamak için duruşumu zorladım.

Kabusların bitmesini istedim. Karımla aynı yatağı paylaşmak istiyordum. Bunu yapmama yardım etmesi için Dr. Petersen'a ihtiyacım vardı.

Ancak, oraya ulaşmak için değiştirilemeyecek şeyler hakkında konuşmak istemedim.

"HEY, KIZIM. Karaoke hakkında ne düşünüyorsun?" Shawna Ellison telefonu açar açmaz sordu.

Kalemimi karaladığım not defterinin üzerine bıraktım, sonra koltuğa geri oturdum ve bacaklarımı minderin üzerine kıvırdım. dokuzu geçiyordu ve Gideon'dan henüz haber alamamıştım. Daha önce Dr. Petersen ile randevusu olduğunu düşünürsek, bunun iyiye mi kötüye mi işaret olduğunu bilmiyordum.

Güneş neredeyse bir saat önce batmıştı ve zamandan beri her beş saniyede bir kocamı çalışıyordum. Shawna ile sohbet etmek hoş bir dikkat dağıtıcıydı.

"Şey," dedim, "ses sağırlığım olduğu için toplum içinde şarkı söylemekle ilgili düşüncelerim yok denecek kadar az. Neden?"

Kafamda, hızla arkadaşım olmaya başlayan canlı kızıl saçlı kızı canlandırdım. Birçok yönden, patronumla nişanlı olan kardeşi Steven'a benziyordu. İkisi de eğlenceli ve uyumlu, çabuk kızdıran ama bir o kadar da sağlam insanlardı. Ellison kardeşleri çok severdim.

"Çünkü bugün işte duyduğum şu yeni karaoke bara gidebileceğimizi düşünüyordum," diye açıkladı. "O sevimsiz arka plan parçaları yerine burada canlı bir grup var. İstemiyorsan şarkı söylemek zorunda değilsin. Birçok insan sadece izlemek için gidiyor."

üzerinde duran tablete uzandım. "Bu yerin adı ne?"

"Starlight Lounge. Cuma günü için eğlenceli olabileceğini düşündüm."

Kaşlarım . Cuma günü ekibi bir araya getirme gecemizdi. Arnoldo ya da Arash'ı karaoke yaparken hayal etmeye çalıştım.

beni gülümsetti. Neden olmasın ki? En azından aradaki buzları eritirdi.

"Gideon'a bundan bahsedeceğim." Bar için bir arama yaptım ve web sitesi. "Güzel görünüyor."

İsim eski tarz şarkıcı mekânlarını çağırıyordu ama sitedeki görseller mavi tonlarında ve krom aksanlarla dekore edilmiş çağdaş bir kulübe aitti. Lüks ve havalı görünüyor.

"Değil mi? Ben de öyle düşünmüştüm. Ve eğlenceli olacak."

"Evet. Cary'yi mikrofonla görene kadar bekle. Utanmazın teki."

Güldü ve ben de şampanya kadar köpüklü olan bu sese sııttım. "Steven da öyle. Kararınızı bana bildirin. Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Telefonu ve telefonumu yanımdaki minderin üzerine . Projeme geri dönmek için öne doğru eğilmişim ki bir mesaj sesi duydum.

Brett'ten geldi. Konuşmamız lazım. Beni ara.

Uzun bir süre ekrandaki resmine baktım. Bütün gün aramış ama sesli mesajımı alınca kapatmıştı. Hâlâ bana ulaşıyor olması konusunda çelişkiye düşmedim yalan olur, ama bu bir çıkmaz sokaktı.

Belki bir gün arkadaş olurduk ama şimdi değil. Ne buna ne de Gideon'u strese sokmaya hazırdım.

Eskiden beni rahatsız eden sorunlarla yüzleşmenin güç ve sorumluluk gösterdiğini düşünürdüm. Şimdi, bazen amacın çözüm olmadığını fark ettim. Bazen sadece kendinizi daha iyi inceleme fırsatını değerlendirmeniz gerekir.

Müsait olduğumda seni ararım, diye yazdım. Sonra telefonu tekrar kenara koydum. Gideon yanımdayken onu arardım. Sır yok ve saklayacak bir şey yok. "Selam."

Cary koridordan oturma odasına doğru yürürken üzerinde pijama altı ve yırtık pırtık bir tişört giymişti. Koyu kahverengi saçları, Tatiana bir saat önce ayrıldıktan sonra almış olması gereken duştan dolayı hâlâ nemliydi.

Geceyi burada geçirmediğine sevinmişim. En yakın arkadaşımın bebeğini taşıdığını söyleyen bu kadından hoşlanmak istiyordum ama uzun bacaklı model işimi kolaylaştırmıyordu. Fırsat buldukça beni kasıtlı olarak tuzağa düşürdüğünü hissediyordum. Cary'yi tamamen kendine saklamaktan başka bir şey istemediği ve beni de bunun önünde büyük bir engel olarak gördüğü izlenimine kapıldım.

En iyi arkadaşım kanepenin diğer bölümüne yüzüstü uzanmış, başı kalçama yakın ve uzun bacaklarını . "Ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Liste yapıyorum. Tacizden kurtulanlar için bir şeyler yapmaya başlamak istiyorum." "Öyle mi? Ne düşünüyorsun?"

Omuzlarımdan biri çaresiz bir omuz silkmeye kalktı. "Gerçekten bilmiyorum. Megumi'yi ve kimseye söylemediğini düşünüp duruyorum. Ben de kimseye söylemedim. Çok sonraya kadar sen de söylemedin."

"Çünkü kimin umurunda olacak ki?" dedi huysuzca, çenesini ellerinin üzerine koyarak.

"Ve bu konuda konuşmak korkutucu. Mağdurlar için pek çok yardım hattı ve sığınma evi var. Fark yaratacak başka bir şey bulmak istiyorum ama çığır açacak bir fikrim yok."

"O halde fikir insanlarıyla konuşun."

Ağzım kıvrıldı. "Çok kolaymış gibi söylüyorsun."

"Neden tekerleği yeniden icat edelim ki? Bu işi doğru yapan birini bul ve ona yardım et." Sırt üstü yuvarlandı ve iki eliyle yüzünü ovaladı.

Bu hareketi ve ne anlama biliyordum. Bir şeyler onu yiyip bitiriyordu.

"Bana gününüzden bahsedin," dedim. Onunla daha çok birebir Gideon'la San Diego'da Cary'yle geçirdiğimden daha az zaman geçirmiştım ve bunun için kendimi kötü hissediyordum. Cary eski iyi vakit geçirdiğini söylemişti ama gezimizin amacı bu değildi. Beni suçlamasa da onu hayal kırıklığına uğratmış gibi hissediyordum.

Ellerini iki yanına indirdi. "Bu sabah bir çekimim vardı ve sonra geç bir öğle yemeği için Trey'i gördüm."

"Ona bebek hakkında bir şey söyledin mi?"

Başını iki yana salladı. "düşündüm ama yapamadım. Tam bir hıyarım."

"Kendine karşı sert olma. Zor bir dönemden ."

Cary'nin gözleri kapandı ve irislerinin canlı yeşilini susturdu. "Geçen gün Trey iki tarafa da çalsaydı ne kadar kolay olurdu diye düşünüyordum. O zaman ikimiz de hem Tat'a hem de birbirimize çakabilirdik ve ben de her şeye sahip olabilirdim. Sonra Trey'i Tat'la paylaşmak istemediğimi fark ettim. Onu paylaşmak sorun değil. Ama onu değil. Bunun beni tam bir hödük yapmadığını söyle."

Uzanarak parmaklarımı siyah saçlarının arasından geçirdim. "Bu seni insan yapıyor."

Gideon'la da benzer bir durumdaydım, Brett'le arkadaş olmanın bir yolunu bulabileceğimi düşünüyordum, Gideon'un

Corinne ile arkadaş. "Mükemmel bir dünyada hiçbirimiz bencil olmayız ama işler böyle yürümüyor. Biz sadece elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz."

"Benim için hep bahaneler uyduruyorsun," diye mırıldandı.

Bir an için bunu düşündüm. "Hayır," diye düzelttim , eğilip alnına bir öpücük kondurmak için. "Ben sadece seni affediyorum. Sen kendini affetmediğin için birinin affetmesi gerekiyor."

—

ÇARŞAMBA sabahı bir telaş içinde geldi ve geçti. Ben farkına bile varmadan öğle yemeği hazırды.

"İki hafta önce nişanımızı kutluyorduk," dedi Steven Ellison, bana uzattığı sandalyeye yerleşirken. "Şimdi de sizinkini kutlayacağız."

Gülümsedim; elimde değildi. Patronumun nişanlısında bulaşıcı bir neşe vardı, bunu fark etmemek mümkün değildi. "Suda bir şey olmalı."

"Öyle olmalı." Önce ortağına, sonra da bana baktı. "Mark seni kaybetmiyor, değil mi?"

Mark başını sallayarak, "Steven," diye uyardı. "Yapma."

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye cevap verdim ve bu da patronumun bana şaşkın ve memnun bir sırtışıla bakmasını sağladı. Keçi sakalıyla gülümsemesi Steven'ın girişkenliği kadar bulaşıcıydı. Gerçekten de, planlanmış öğle yemeklerimiz giriş ücretine değerdı.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Mark.

"Ben de." Steven sanki önemli bir şeye karar verilmiş gibi kararlı bir menüsünü açtı. "Burada kalmanı istiyoruz, evlat."

"Yapışıyorum," diye onları temin ettim.

Sunucu aramızdaki masaya bir sepet zeytinyağı sürülmüş sarımsaklı ekmek koydu ve ardından günün spesiyallerini sıraladı. Adamların seçtiği restoranın iki menüsü vardı: İtalyan ve Yunan.

Manhattan'daki çoğu lokanta gibi burası da küçüktü ve masalar sıkıca bir araya toplanmıştı; bir parti diğerine akacak kadar yakındı ve dirseklerinize dikkat etmeniz gerekiyordu. Mutfaktan yayılan ve yanımdan geçen garsonların tepsilerinden yayılan kokular midemin sesli bir şekilde guruldamasına neden oldu. Neyse ki öğle yemeği kalabalığının gürültüsü beni bastıracak kadar yüksekti.

Steven elini birçok kadının uğruna işleyeceği parlak kızıl saçlarında gezdirdi. "Ben musakka alacağım."

"Ben de." Menüümü kapattım. "Benim için biberli pizza," dedi Mark.

Steven ve ben maceracı olduğu için onunla dalga geçerdik.

"Lanet olsun," diye karşılık verdi, "Steven'la evlenmek yeterince macera." Steven sırtarak dirseğini masaya dayadı ve çenesini yumruğunun üzerine koydu. "Peki,

Eva. Cross nasıl evlenme teklif etti? Sanırım sokak ortasında ağzından kaçırmadı."

Ortağının yanındaki bankta oturan Mark ona kızgın bir bakış attı.

"Hayır," diye kabul ettim. "Bana haberi özel bir plajda verdi. Sorduğunu söyleyemem, çünkü bana evleneceğimizi hemen hemen söyledi."

Mark'ın ağzı düşüncelere daldı ama Steven her zamanki gibi açık sözlüydü. "Romantizm, Gideon Cross tarzı."

Güldüm. "Kesinlikle. Romantik olmadığını ilk o söyleyecektir ama bu konuda yanılıyor."

"Yüzüğü göreyim."

Elimi Steven'a uzattım ve Asscher kesim pırlanta rengârenk ateş kıvılcımları . Gideon için güzel anılar barındıran güzel bir yüzüktü. Elizabeth Vidal'in bu konudaki düşünceleri buna dokunamazdı.

"Vay canına. Mark, sevgilim, bana da bunlardan bir tane almalısın."

Benimki gibi bir yüzük takan alev saçlı, iri yarı müteahhidin kafamdaki resmi komikti.

Mark ona bir bakış attı. "Yani onu bir iş sahasında parçalayabilir misin? Hemen ilgileneyim."

"Elmaslar zorlu küçük güzelliklerdir, ama ona iyi bakacağım." "Kendi ajansımı kurana kadar beklemeniz gerekecek," diye karşılık verdi patronum bir homurtuyla.

"Bunu yapabilirim." Steven bana göz kırptı. "bir yere kayıt yaptırdın mı?" Başımı salladım. "Sen mi?"

"Tabii ki evet." Yanındaki postacı çantasını açmak için döndü ve evlilik dosyasını çıkardı. "Bana bu desenler hakkında ne düşündüğünü söyle."

Mark acı dolu bir iç çekişle bakışlarını göğe kaldırdı. Bir parça sarımsaklı ekmek aldım ve mutlu bir mırıltıyla öne doğru eğildim.

—

Öğleden sonra LanCorp RFP'si üzerinde çalıştım.

Günüm sona erdiğinde Raúl ile Krav Maga dersime doğru yola çıktım. Yolda Clancy'nin beni bırakmasına gerek olmadığını belirten mesajıma verdiği yanıtı tekrar okudum. Sorun olmadığını yazmıştı ama ben daha fazla açıklama yapma ihtiyacı hissettim.

Gideon ileriye dönük olarak çalışanlarının benimle birlikte olmasını istiyor, bu yüzden şu andan itibaren özgürsünüz. 😊 Tüm yardımlarınız için teşekkürler.

Cevap vermesi uzun sürmedi. Ne zaman istersen. Bana ihtiyacın olduğunda seslen. Bu arada, senin arkadaşın daha fazla sorun yaşamamalı.

Geri gönderdiğim "teşekkür" yeterli gelmedi. Ona minnettarlığımı daha iyi ifade edecek bir şey göndermek için not aldım.

Raúl, Parker Smith'in Krav Maga stüdyosu olan tuğla yüzölçümüne dönüştürülmüş deponun dışına park etti ve sonra bana içeriye kadar eşlik ederek tribünlere oturdu. Onun varlığı beni biraz şaşırttı. Clancy her zaman dışarıda beklerdi. Raúl'ün beni izliyor olması beni biraz utandırdı.

Devasa açık alan, minderlerin üzerindeki ve eğitmenlerle bire bir çalışan tüm müşteriler sayesinde hâlâ kalabalık görünmeyi başarıyordu. Gürültü neredeyse sağır ediciydi; vücutların minderlere çarpması, etin etle çarpışması ve katılımcıların birbirlerinin psikolojisini bozarken kendilerini de motive ettikleri çeşitli bağırışlardan oluşan bir kakofoni. Dev metal teslimat bölmesi kapıları hem stüdyonun endüstriyel havasına hem de klima ve çok sayıda ayakta duran vantilatörün bile tam olarak hafifletemediği sıcağa katkıda bulundu.

Önümdeki yorucu tatbikata hazırlanmak için esniyordum ki bir çift sırık bacak görüş alanıma girdi. Doğrudum ve NYPD dedektifi Shelley Graves'le yüzleştim.

Kıvırcık kahverengi saçlarını yüzü kadar sert bir topuz yapmıştı ve mavi gözleri beni keskin bir vurdumduymazlıkla değerlendiriyordu. Ondan ve Gideon'a yapabileceklerinden korkuyordum ama ona büyük bir hayranlık da duyuyordum. Benim sadece özendiğim bir şekilde sert ve kendinden emindi.

"Eva," diye selamladı beni.

"Dedektif Graves." İşe uygun koyu renk pantolon ve kırmızı jarse üst giymişti. ya da silahını gizlemeyen siyah bir blazer ceket giymişti. Botları tıpkı tavrı gibi yıpranmış ve saçma sapan görünüyordu.

"Çıkarken seni gördüm. Nişanlandığını duydum. Tebrikler."

Midem biraz bulandı. Gideon'un mazeretinin bir kısmı -eğer öyle denebilirse- Nathan öldürüldüğünde ayrılmış olmamızdı. Güçlü, namuslu bir halk figürü neden arkasına bile bakmadan terk ettiği eski sevgilisi için birini öldürsün ki?

Bu kadar çabuk nişanlanmak şüpheli görünmeliydi. Graves bana ortağıyla birlikte başka davalara baktıklarını söylemişti ama ben onun bir polis olduğunu anlamıştım. Shelley Graves adalete inanırdı. Nathan'ın hak ettiğini bulduğuna inanıyordu ama içinde bir şeylerin Gideon'un da ödemesi gereken bir şey olup olmadığını sorguladığını biliyordum.

"Teşekkür ," diye cevap verdim omuzlarımı geriye çekerek. Bu konuda Gideon ve ben bir takımdık. "Ben şanslı bir kızım."

Tribünlere baktı. Raúl'e. "Ben Clancy nerede?" Kaşlarımı çattım.

"Bilmiyorum. Neden?"

"Sadece merak ettim. Biliyor musun, Yedemsky hakkında konuştuğum federallerden birinin soyadı da Clancy." Bakışları beni delip geçti. "Sence bir akrabalıkları var mı?"

Cesedinde Nathan'ın bileziği olan Rus gangsterden bahsedilince kan beynime sıçradı. Ani bir baş dönmesiyle biraz sallandım. "Ne?"

Sanki o da bekliyormuş gibi başını salladı. "Muhtemelen hayır. Neyse, sonra görüşürüz."

Onun uzaklaşmasını izledim, dikkati Raúl'ün üzerindeydi. Sonra durakladı ve tekrar bana döndü. "Beni düğüne mi davet ediyorsun?"

Kafamdaki uğultuyla mücadele ederek "Resepsiyon. Düğünü küçük tutuyoruz, sadece aile."

"Gerçekten mi? Bunu beklemiyordum." İnce yüzünde gülümsemeye benzer bir şey belirdi. "Sürprizlerle dolu, değil mi?"

Bunun ne anlama geldiğini çözmeye başlayamadım bile. Söylediği diğer her şeyi anlamaya çalışmakla meşguldüm. Dirseğini elime alana kadar peşinden gittiğimi bile fark etmemiştim.

Durdu, vücudu gergin bir şekilde bana söyledi. Ben de öyle yaptım. Derhal.

Düşüncelerimi çalışarak bir ona baktım. Clancy. Gideon. Nathan. Bu ne anlama geliyordu? Nereye varmaya çalışıyordu?

En , neden bana yardım ediyormuş gibi hissediyordum? Beni kolluyordu. Gideon için.

Sonunda söylediğim şey beni şaşırttı. "Tacizden kurtulanlar için iyi işler yapan bir kuruluşu desteklemek istiyorum."

Kaşları kalktı. "Neden bana anlatıyorsun?"

"Nereden başlayacağımı bilmiyorum."

Bana bir bakış fırlattı. "Crossroads'u dene," dedi kuru bir sesle. "Orası hakkında iyi şeyler duydum."

—

Gideon eve geldiğinde yatak odamın oturma odasında yere bağdaş kurmuş oturuyordum. Bol paçalı bir kot pantolon ve V yakalı beyaz bir tişört giymiş, parmağında evimin anahtarları dönerken içeri girdi.

Baktım. değildi. Kalbimi hep durduracak mıydı? Umarım öyledir. Oda küçük ve kız gibiydi, annem tarafından antikalarla dekore edilmişti, Masa olarak kullanmam gereken aptal yazı tahtası gibi. Gideon mekâna uyuşturucu dozda testosteron aşılıyarak kendimi yumuşak, kadınsı ve ırzıma geçilmeye hevesli hissetmemi sağladı.

"Selam, Ace." İlham verdiği sevgi ve özlem bu iki kelimedede açığa çıktı.

Anahtarlar aniden elinde kaldı ve Crossfire lobisindeki o ilk günkü gibi bana bakarak durdu. Gözleri, çılgınca heyecan verici bulduğum, düşünceli bir sertliğe bürünmüştü.

Muhtemelen asla anlayamayacağım bir nedenden ötürü, o da benim için aynı şeyi hissediyordu.

"Melek benim." Zarifçe çömeldi, saçları sevgi dolu bir okşayışla elmacık kemikleri boyunca kısa bir süre kaydı. "Ne üzerinde çalışıyorsun?"

Parmakları etrafımda yere saçılmış kâğıtları karıştırdı. Crossroads Vakfı ilgili araştırmalarım dikkatini dağıtmadan önce elini tuttum ve sıktım.

Bildiklerimi kaçırdım, tıpkı bilginin aniden önüme serilmesi gibi. "Clancy yaptı, Gideon. Clancy ve FBI'daki kardeşi Nathan'ın bileziğini o gangstere yerleştirdi."

Başını salladı. "Anlamıştım."

"Yaptın mı? Nasıl?" Omzuna bir şaplak attım. "Neden bir şey söylemedin? Çok endişelendim."

Gideon önümde yere oturdu ve uzun bacak bacak üstüne atarak benimkini yansıtan bir poz verdi. "Henüz tüm cevaplara sahip değilim. Angus ve ben olayı daraltmaya . Sorumlu her kimse ya Nathan'ı ya da beni izliyor ve hareketlerimizi takip ediyordu, biz de oradan başladık."

"Ya da ikinizi birden izlemek."

"Kesinlikle. Bunu kim yapar? Kimin bu işte bir çıkarı var? Senin mi?"

"Tanrım." Yüzünü aradım. "Dedektif Graves biliyor. FBI. Clancy -"

"Graves?"

"Bu gece Parker'ın stüdyosunda konuyu açtı. Haberi nasıl karşılayacağımı görmek için geçerken bana attı."

Bakışları daraldı. "Ya seninle dalga geçiyor ya da endişelenmeyi bırakmanı istiyor. Ben ikincisi üzerine bahse girerim."

Neredeyse nedenini soracaktım ama sonra benim de aynı sonuca vardığımı fark ettim. Dedektif çivi gibi sertti ama bir kalbi vardı. Birbirimizle etkileşimde bulunduğumuz birkaç zaman boyunca bunun anlık görüntülerini yakalamıştım. Belli ki işinde de iyiydi.

"O zaman ona güvenmek zorundayız?" Broşürlerin ve evrakların üzerinden sürünerek kucağına kıvrıldım.

Beni içine çekti, sanki her zaman orada olmam gerekiyormuş gibi vücudunun sert düzlemlerine oturttu. Bana sarıldığında ben de öyle hissediyordum.

Güvende.

Değerli. Tapılan.

Dudakları alnıma dokundu. "Emin olmak için Clancy ile konuşacağım ama o aptal değil. Hiçbir şeyi şansa bırakmaz."

Elim tişörtünü avuçlayarak sıkıca kavradı ve tüm gücümle ona tutundum. "Böyle şeyleri benden saklama, Gideon. Beni korumaya çalışmayı bırak."

"Yapamam." Onun da beni kavrayışı sıkılaştı. "Belki de bir şeyler söylemeliydim ama her gün sadece birkaç saatimiz var ve ben onların mükemmel olmasını istiyorum."

"Gideon. Beni içeri almalısın."

Göğsü yanağımın altında genişledi, kalbi güçlü ve emin bir şekilde atıyordu. "Üzerinde çalışıyorum Eva."

Tek buydu.

Ertesi sabah çıplak ayakla mutfağa girdiğimde Gideon'u kahve doldururken buldum. Adımlarıma bahar katan şeyin kahve kokusu olduğunu söyleyebilirdim, ama bunu yapan şey kocamın yeni tıraş olmuş ve yelegei açık bir şekilde giyinmiş görüntüsüydü. Onu biraz çıplak görmek hoşuma gidiyordu.

Yanına gittiğimde bana baktı, topuklarım mermere vuruyordu, yüzü donuk ve gözleri sıcaktı. Günümün üstesinden gelmeye hazır olduğumu gördüğünde de aynı tepkiyi vermiş miydi? Bundan şüpheliydim. Erkeklerin sadece seksi gördüklerine inanıyordum ... ya da görmediklerine.

Parmaklarımı bileğine dolayarak elini etrafımda dolaştırdım ve kalçamın alt kıvrımını avuçlamak için eteğimin arkasından yukarı kaldırdım.

Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi. "Size de merhaba Bayan Cross."

Jartiyerimin arkasını kalçama yapıştırdı. Acıyla sıçradım ve sıcaklık o noktadan dışarı doğru yayılırken nefes nefese kaldım.

"Hmm... hoşuna gitti." Sırıttı.

Alt dudağım somurarak dışarı çıktı. "Acıdı."

Gideon kayarak tezgâha yaslandı ve iki eliyle uyluklarımın arkasını hafifçe kavrayarak beni açık bacaklarının arasına çekti. Burnunu şakağıma dayadı ve yanan yere masaj yaptı. "Özür dilerim meleğim."

Sonra diğer taraftaki jartiyerimi kopardı.

Şaşkınlıkla doğruldum, vücudum onunkiyle aynı hizaya geldi. Sertleşmişti. Yine sertleşmişti. Düşük bir inilti benden kaçtı. "Kes şunu."

"Bu seni ediyor," diye mırıldandı kulağıma.

"Acıyor!" Ona sürtünürken bile şikayet ettim. Beni yumuşak öpücükler ve kışkırtıcı ellerle uyandırmıştı. Duşta ona ağzımla teşekkür etmişim. Yine de tekrar gidebilirdi. Ben de yapabiliirdim. Birbirimize bağımlıydık.

"Öpmemi ve daha iyi yapmamı ister misin?" Parmakları kalçalarımın arasına kayd ve beni sıcak ve hazır buldu. İnledi. "Tanrım. Bana , Eva. Yapacak o kadar çok şeyim var ki..."

Tanrım, kendini iyi hissediyordu. Daha da güzel kokuyordu. Kollarım boynuna dolandı. "İşe gitmemiz gerekiyor."

Beni ayak parmaklarıma kadar çekerek ereksiyonuna doğru itti. "Bu jartiyerlerle daha sonra oynayacağız."

Onu öptüm. Açık onunkinin üzerine koydum ve dilimi onunkine değdirerek onu yuttum. Açgözlülükle okşadım. Emiyordum.

Gideon'un eli at kuyruğumu kavradı, öpücüğü devralırken beni yerinde tuttu, ağzımı sikti, beni içine çekti. Bir anda sıcak bastı, tenim terden nemlendi.

Dudakları karşı sert ama yumuşaktı, beni tam istediği gibi kavırıyor, dişleri alt dudağımda hafifçe geziniyordu. Bir parça zengin siyah kahveyle nefis bir şekilde tatlandırılmış tadı beni sarhoş etti.

Onun sarhoşluğuyla saçlarını ellerimle , tutundum, ayak parmaklarım beni daha yakına itmek için esnedi. Her zaman daha yakın. Ama asla yeterince yaklaşmadım.

"Whoa." Cary'nin sesi beni Gideon'un şehvetli büyüden kurtardı. "Burada yemek yediğimizi unutma."

Kocamdan uzaklaşmaya başladım ama o beni sıkıca tuttu ve sadece öpüşmeyi kesmeme izin verdi. Bakışlarım onunkilerle buluştu. Gözleri ağır kapakların altında keskin bir şekilde uyanıktı, dudakları yumuşamış ve nemliydi.

"Günaydın Cary," dedi, Cary kahve makinesinin yanında bize katılırken dikkati en yakın arkadaşına kaydı.

"İkiniz için belki." Cary kupaların bulunduğu dolabı açtı ve bir tane . "Ne yazık ki gösteriden tahrik olamayacak kadar yorgunum. Günün geri kalanı için pek iyimser hissetmiyorum."

Dar kot pantolon ve lacivert bir tişört giymiş, saçlarını ustalıkla son moda bir pompadour şeklinde düzenlemişti. O gün onu dışarıda gören bekâr acıyordum. Hem fiziksel olarak de yaydığı sahte güvenle çok çarpıcı bir adamdı.

"Bugün bir çekiminiz var mı?" Ben sordum.

"Hayır. Tat biliyor ve beni orada istiyor. Sabah bulantıları var, o yüzden kendini iyi hissetmezse ona yardım etmek için yanında olacağım."

Uzandım ve sempati duyarak pazularını ovdum. "Bu harika, Cary. Sen en iyisisin."

Buharlı fincanını ağzına götürürken dudakları alaycı bir şekilde büküldü. "Başka ne yapabilirim ki? Onun için hasta olamam ve o da çalışabildiği kadar çalışmak zorunda."

"Yapabileceğim bir şey olursa bana haber verir misin?"

Omuz silkti. "Elbette."

Gideon'un eli sırtımı bir aşağı bir yukarı okşayarak sözsüz bir destek sundu. "Vaktin varsa, Cary, randevu için orada olmanı istiyorum."

Beşinci Cadde'deki evimizi yenileyen tasarımcıyla." "Evet, ben de bunu düşünüyordum." Cary kalçasını eğerek karşı. "Tat'la henüz tam olarak anlaşılmadık ama bir noktada birlikte düşünüyorum. Yan komşunuzda çılgılık atan bir bebek istemeyeceksiniz. Buna hazır olduğunuzda kendinizinkini alırsınız, benimkine katlanmak zorunda kalmazsınız."

"Cary. . ." En iyi arkadaşım hayatının önümüzdeki on beş dakikasının ötesine nadiren bakardı. Bu kadar sağlam bir şekilde ortaya çıktığını duymak onu daha da çok sevmemi sağladı.

"Çatı katının her iki bölümü de tamamen ses geçirmez," dedi Gideon, sesinde duyan herkese güven veren kesin bir komut notası vardı. "Her şeyi halledebiliriz, Cary. Sen sadece bana endişelerini söyle, biz de onları giderelim."

Cary kupasına baktı, güzel yüzü aniden yıpranmış ve yorgun görünüyordu. "Teşekkürler. Tat'la bu konuyu konuşacağım. Bu çok zor, biliyor musun? O bundan sonra ne olacağını düşünmek istemiyor ve ben de bunu düşünmeden edemiyorum. Bize tamamen bağımlı olan bir kişi olacak ve buna hazırlıklı olmamız gerekiyor. Bir şekilde."

Geri adım attım ve Gideon beni bıraktı. Cary'nin çırpınısını izlemek zordu. Korkutucuydu da. Zorluklarla iyi başa çıkamıyordu ve ben de bildik, kendine zarar veren başa çıkma mekanizmalarına geri dönmelerinden çok korkuyordum. Bu ikimizin de günlük olarak karşı karşıya kaldığı bir tehditti. Beni ayakta tutan bir grup insan vardı. Cary'nin ise sadece ben vardım.

"Aileler bunun için vardır, Cary." Gülümsedim. "Birbirimizi delirtmek ve doğrudan terapiye gitmek için."

Homurdandı, sonra yüzünü kupasının arkasına sakladı. Kaba bir cevap vermemesi beni daha da endişelendirdi. Ağır bir sessizlik çöktü.

Gideon ve ben de ona bir dakika verdik, kendi kahve fincanlarımızı alıp kafeinlenmek için zaman ayırdık. Cary'yi dışarıda bırakan bir birim oluşturmak istemediğimiz için konuşmadık, hatta birbirimize bakmadık ama ne kadar uyumlu olduğumuzu hissettim. Bu benim için çok şey ifade ediyordu. Hayatımda daha önce hiç gerçek bir partner, iyi vakit geçirmekten daha fazlası için yanımda olan bir sevgili olmamıştı.

Gidyon pek çok açıdan bir mucizeydi.

O zaman bazı ayarlamalar yapmam, Gideon ile çalışma konusunda biraz daha taviz vermem gerektiğini anladım. Gideon'u düşünmeyi bırakmalıydım.

Team Cross ona aitti. Ben de ona sahip olmalıydım, böylece onunla paylaşabilirdim.

"Gelecek hafta vaktim var," dedi Cary sonunda, önce bana sonra Gideon'a bakarak.

Gideon başıyla onayladı. "O zaman Çarşamba günü plan yapalım. Hafta sonunu atlatmak için bize biraz zaman tanıyın."

Cary'nin ağzı seğirdi. "Demek o tür bir parti." Ben de gülümsedim. "Başka türlü var mı?"

—

"?" Perşembe öğleden sonra öğle yemeği için oturduğumuzda Megumi'ye sordum.

Pazartesi gününe göre daha iyi görünüyordu ama yine de yaz sıcağına göre fazla giyinmişti. Bu nedenle salata siparişi verdim ve dışarıdaki buharlı güne göğüs germek yerine dinlenme odasına yerleştik.

Silik bir gülümsemeyle idare etti. "Daha iyi."

"Lacey ne biliyor mu?" Megumi'nin oda arkadaşıyla ne kadar yakın olduğundan emin değildim ama Lacey'nin önce Michael'la çıktığını unutmamıştım.

"Hepsi değil." Megumi plastik bir çatalla salatasını itti. "Kendimi çok aptal hissediyorum."

"Her zaman kendimizi suçlamakta aceleci davranırsınız ama hayır, hayır demektir. Bu senin hatan değil."

"Bunu biliyorum, ama yine de ..."

Onun nasıl hissettiğini biliyordum. "Biriyle konuşmayı düşündün mü?"

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak bana baktı. "Danışman gibi bir şey mi?"

"Evet."

"Pek sayılmaz. Böyle birini aramaya nasıl başlıyorsun ki?" "Akıl sağlığı yardımlarımız var. Kartınızın arkasındaki numarayı arayın.

sigorta kartı. Size aralarından seçim yapabileceğiniz sağlayıcıların bir listesini verecekler." "Ve ben sadece ... birini mi seçeceğim?"

"Sana yardım edeceğim." Ve eğer kendimi, onun ve benim gibi daha fazla kadına yardım etmenin bir yolunu bulacaktım. Deneyimlerimizden iyi bir şey çıkmalıydı. Motivasyonum ve imkanlarım vardı. Sadece yolu bulmam gerekiyordu.

Gözleri parlıyordu. "Sen iyi bir arkadaşınsın Eva. Burada olduğun için teşekkürler." Eğildim ve ona sarıldım.

"Son zamanlarda bana mesaj atmadı," dedi geri çekildiğimde. "Mesaj diye ödüm kopuyor ama atmadığı her saat kendimi daha iyi hissediyorum."

Koltuğuma geri yerleşerek Clancy'ye sessiz bir teşekkür gönderdim. "Güzel."

—

Saat beşte işten çıktım ve Dr. Petersen'le randevumuzdan önce Gideon'la biraz vakit geçirmeyi umarak Cross Industries'e giden asansöre bindim.

Bütün gün onu, birlikte olmamızı istediğim geleceği düşünüyordum. Bireyselliğime ve kişisel sınırlarıma saygı duymasını istiyordum ama aynı zamanda kendi sınırlarını da açmasını istiyordum. Bu sabah Cary ile yaşadığımız gibi, Gideon ve benim birlikte durduğumuz, bir durumla tek vücut olarak yüzleştığımız daha çok an olsun istiyordum. Aynı çabayı göstermeye istekli olmasaydım bunun için gerçekten zorlayamazdım.

Cross Industries'deki kızıl saçlı resepsiyonist beni içeri aldı. Beni gözlerine ulaşmayan sert bir gülümsemeyle karşıladı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Hayır, böyle iyiyim, teşekkürler," diyerek geçip gittim. Gideon'un tüm çalışanları Scott kadar yumuşak huylu olsa ne güzel olurdu ama resepsiyon görevlisinin benimle bir sorunu vardı ve ben de bunu kabullenmiştim.

Gideon'un ofisine geri döndüm ve Scott'ın masasını boş buldum. Camın arkasından kocamı iş başında, sıradan bir otoriteyle bir toplantıya başkanlık ederken gördüm. Masasının önünde durmuş, bir bileğini diğerinin üzerine koyarak masaya yaslanmıştı. Ceketini giymiş, takım elbiseli iki beyefendi ve harika bir çift Louboutin giyen bir kadından oluşan dinleyicilere bakıyordu. Scott bir kenarda oturmuş, tabletine notlar alıyordu.

Scott'ın masasının yanındaki sandalyelerden birine yerleşerek Gideon'odadaki diğerleri gibi dikkatle izledim. Sadece yirmi sekiz yaşında bir adam için bu kadar kendinden emin olması beni şaşırtmaktan asla vazgeçmedi. Görüştüğü adamlar onun iki katı yaşında görünüyorlardı ama yine de vücut dilleri ve odaklanmış dikkatleri bana kocama ve söylediklerine saygı duyduklarını söylüyordu.

Evet, para konuşurdu - yüksek sesle - ve Gideon'da tonlarca vardı. Ama komuta ve kontrolü ince hareketlerle aktarırdı. Annemin ilk kocası olan Nathan'ın babasıyla yaşadıktan sonra bunu fark etmişim, o da gücü kör bir alet gibi kullanıyordu.

Gideon göğsünü yumruklamadan bir odaya nasıl sahip olunacağını biliyordu. Ortamın bir fark yarattığından şüpheliydim; herhangi birinin ofisinde müthiş bir varlık olurdu.

Başını çevirdi ve bakışları benimkilerle buluştu. parlak mavi gözlerinde hiçbir sürpriz yoktu. Orada olduğumu biliyordu, tıpkı benim onun yaklaştığını çoğu zaman bakmadan hissettiğim gibi o da beni hissetmişti. Bir şekilde, açıklayamadığım bir düzeyde birbirimize bağlıydık. Yanımda olmadığı zamanlar oluyordu ve keşke olsaydı diyordum ama yine de onu yakınımda hissediyordum.

Gülümsedim ve telefonumu almak için çantamı karıştırdım. Gideon'un öylece oturup beklediğimi hissetmesini istemiyordum, böyle yapmak onu hiç zorlamayacaktı.

Annemden gelen düzinelerce e-posta mesajında gelinliklerin, çiçeklerin ve düğün mekânlarının fotoğrafları vardı ve bana babamın tören masraflarını karşılaması konusunda onunla konuşmam gerektiğini . Bütün hafta boyunca bu konuşmayı ertelemiş, onun tepkisine karşı kendimi hazırlamaya çalışmışım. Brett'ten de acilen konuşmamız gerektiğini söyleyen bir mesaj daha geldi.

Ayağa kalkarak, bu aramayı yapabileceğim sessiz bir köşe aradım. Christopher Vidal Sr.'ın köşeyi döndüğünü gördüm.

Gideon'un üvey babası, yakası açık ve kolları kıvrılmış soluk mavi bir elbise gömleği ile beklediğim hakiler ve mokasen ayakkabılar giymişti. Christopher Jr'a devrettiği koyu bakır dalgaları boynunda ve kulaklarında düzgünce kesilmişti ve arduvaz yeşili gözleri eski tip pirinç çerçeveli gözlüklerin arkasında kaşlarını çatmıştı.

"Eva." Chris bana yaklaşırken yavaşladı. "?" "İyiyim. Sen nasılsın?"

Başını salladı ve omzumun üzerinden Gideon'un ofisine baktı. "Şikayet edemem. Bir dakikan var mı? Seninle bir şey konuşmak istiyorum."

"Elbette." Kapı arkamdan açıldı ve Scott'ın dışarı çıktığını görmek için döndüm.

"Bay Vidal," dedi bize doğru gelirken. "Bayan Tramell. Bay Cross on beş dakika daha bekleyecek. Beklerken ikinize de içecek bir şeyler getirebilir miyim?"

Chris başını salladı. "Benim için bir şey yok, teşekkürler. Ama kullanabileceğimiz özel bir odanız varsa, bu harika olur."

"Elbette." Scott bana baktı.

"Böyle iyiyim, teşekkürler," diye cevap verdim.

Tabletini masasının üzerine bırakan Scott bizi şehrin geniş manzarasına sahip bir konferans odasına götürdü. Uzun, cilalı ahşap bir masa gömme aydınlatmanın altında, bir duvarı kaplayan eşleşen bir dolap ve diğerini kaplayan büyük bir monitör vardı.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa," söze başladı, "sadece bir numarayı çevirin, biz hallederiz. Şuradaki dolapta kahve ve su var." Chris başıyla onayladı. "Teşekkür ederim Scott. Minnettarım."

Scott gitti. Chris oturmamı işaret etti, sonra benimkinin sağındaki sandalyeyi aldı ve bana bakacak şekilde çevirdi.

"Öncelikle nişanız için sizi tebrik etmeme izin verin." Gülümsedi. "Ireland övgüyle bahsediyor ve onun Gideon'la olduğunu biliyorum. Bunun için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Pek bir şey yapmadım ama düşünceniz için minnettarım."

Masanın üzerinde duran sol elime uzandı. Başparmağı nişan yüzüğümün üzerinde hafifçe gezindi ve ağzı alaycı bir şekilde kıvrıldı.

Elizabeth için yüzüğü Geoffrey Cross'un seçmiş olduğu gerçeğini mi düşünüyordu?

"Çok güzel bir yüzük," dedi sonunda. "Eminim Gideon'un bunu sana vermesinin anlamı büyüktür."

Buna ne diyeceğimi bilemedim. Kocam için çok şey ifade ediyordu çünkü bu anne ve babası arasındaki sevginin bir simgesiydi.

Chris elimi bıraktı. "Elizabeth bunu çok zor karşılıyor. Eminim bir annenin ilk çocuğu evlenmeye karar verdiğinde hissetmesi gereken pek çok karmaşık duygu vardır, özellikle de bir oğul söz konusuysa. Annem derdi ki, bir oğul evlenene kadar oğuldur, sonra kocadır ama bir kız ömür boyu kızdır."

Bu uzlaşmacı açıklama bana geldi. Nazik olmaya çalışıyordu ama tüm bahanelerden bıkmıştım, özellikle de Elizabeth Vidal söz konusu olduğunda. Numara yapmak sona ermeliydi yoksa Gideon'un canı yanmayı asla bırakmayacaktı.

Acının dinmesini istiyordum. Her ağlayarak uyandığında, bu beni biraz daha paramparça ediyordu. Bunun ona verdiği zararı sadece hayal edebiliyordum.

Yine de şimdilik bu işin peşini bırakmayı düşündüm. Sonsuza kadar tartışabilir ve zorlayabilirdim ama cevapları talep edecek ve verildiğini duyacak kişinin Gideon olması gerekiyordu.

Bir kenara koy. Doğru zaman geldiğinde, gerçekleşecektir.

Ama bunun yerine kendimi öne doğru eğilirken buldum, Gideon'un tuttuğu sessizliği uzun süre koruyamadım.

"Dürüst olalım," diye ısrar ettim sessizce. "Gideon Corinne'le nişanlandığında karın böyle bir tepki vermemiştin." Bundan emin değildim ama Elizabeth'i Corinne'in ailesiyle birlikte hastanede gördüğümünden, bu muhtemel görünüyordu.

Yüzündeki mahcup gülümseme beni haklı çıkardı. "Bence o farklıydı çünkü Gideon bir süredir Corinne'le birlikteydi ve biz onu tanıyorduk. Sen ve Gideon uzun süredir birlikte değilsiniz, bu yüzden hâlâ alışmanız gereken şeyler var. Bunu kişisel olarak algılamamı istemiyorum Eva."

Gülümseme canımı sıktı ama benim için çok fazla olan kelimelerdi. Kızgınlık kabardı ve onu arkasına hapsetmeye çalıştığım duvarın üzerinden aktı.

Chris de suçsuz değildi. ve sorunlu bir çocuğu evine almak zor olmuş olmalıydı, özellikle de Christopher Jr. ve yolda olan Ireland ile kendi ailesini kurarken. Ama Elizabeth'le evlendiğinde üvey baba rolünü kabul etmişti. Yaralı ve istismara uğramış bir çocuk için adaleti sağlama sorumluluğunu paylaşıyordu. Bir *yabancı*ın suçu ihbar etme yükümlülüğü olabilirdi.

Öne doğru eğilerek ne kadar kızgın olduğumu görmesini sağladım. "Bu *çok* kişisel Bay Vidal. Elizabeth kendini tehdit altında hissediyor çünkü bu saçmalığa daha fazla katlanmayacağım. İkiniz de Gideon'a bir özür borçlusunuz ve onun da istismarı kabul etmesi gerekiyor. İşleri düzeltmesi için ona baskı yapmaya devam edeceğim. Buna güvenebilirsiniz."

Duruşu gözle görülür biçimde sertleşti. "Sen neden ?"

Tiksintiyle homurdandım. "Ciddi misin?"

"Elizabeth çocuklarını asla istismar etmez," dedi ben cevap vermeyince sertçe. "O harika, sadık bir annedir."

Gözlerimi kırıştırdım, sonra ona baktım. O da Elizabeth kadar kuruntulu muydu? Nasıl olur da ikisi de bilmiyormuş gibi davranabilirdi?

"Sanırım kendini açıklasan iyi olur Eva. Çabuk."

bir halde sandalyeye geri çöktüm. Eğer rol yapıyorsa, lanet olası bir Akademi Ödülü'nü hak ediyordu.

Ayağa kalkmadan ileri atıldı, sert ve agresifti. "Konuşmaya başla. *Şimdi*."

Sesim kısık çıktı. Küçüktü. "Tecavüze uğradı. Görüştüğü terapist tarafından."

Chris dondu kaldı. Uzun bir dakika boyunca nefes bile almadı.

"Elizabeth'e söyledi ama Elizabeth ona inanmadı. Onun doğruyu söylediğini biliyordu ama aklına gelen her türlü berbat sebepten dolayı bunu inkâr etti."

Başını sertçe sallayarak doğruldu. "Hayır."

Tek kelimelik cevap beni ayağa kaldırdı. "Sen de mi inkar edeceksin? Kim böyle bir konuda yalan söyler ki? Olanları itiraf etmenin onun için ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı? Güvendiği bir adamın ona bunları yapmasının kafasını ne kadar karıştırmış olabileceğini?"

Chris başını kaldırıp bana baktı. "Elizabeth böyle bir şeyi asla görmezden gelmez. Bir yanlış anlaşılma var. Kafan karışmış."

Büyümüş gözbebeklerini ve beyaz kenarlı dudaklarını inceledim ama onun için üzülmeyi reddettim. "Harekete geçti. Hepsi bu. İş başa düştüğünde, kendi çocuğu dışında herkesin tarafını tutmayı seçti."

"Ne dediğini bilmiyorsun."

Çantamın sapını tuttum ve omzuma attım. Ona doğru eğildim ve göz hizasında buluştuk. "Gideon tecavüze uğradı. Bir gün sen ve karın benim size baktığım gibi onun gözlerinin içine bakacaksınız ve bunu itiraf edeceksiniz. Ve onunla tek başına yaşadığı onca yıl için özür dileyeceksiniz."

"Eva."

Gideon'un sesi havayı yararak beni sıçrattı. Telaşla doğrulurken, onunla yüzleştüğimde tökezledim.

Açık kapı aralığında durdu, eli kolu öyle bir kuvvetle kavırıyordu ki kırılması gerekirdi. Yüzü sertti, vücudu kaskatı kesilmişti, bakışları beni farklı bir sıcaklıkla yakıyordu.

Öfke. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim.

Chris ağır adımlarla ayağa kalktı. "Gideon. oluyor? Ne diyor o?"

Gideon'un kolu fırladı ve beni yakaladı. Beni öyle bir güçle koridora doğru çekti ki . Beni bıraktıktan sonra bile parmaklarının ısırığını hissettim.

Elini sırtıma koyarak beni ileri doğru itti, adımları o kadar uzun ve hızlıydı ki ayak uydurmak için çabalamak zorunda kaldım.

"Gideon, bekle," dedim nefes nefese, kalbim küt küt atıyordu. "Biz-"

"Tek kelime etme," diye tersledi ve beni kabaca kazınmış cam güvenlik kapılarından asansör girişine doğru itti.

Chris'in Gideon'un adını söylediğini duydum. Asansör kapıları onu dışarı atmadan hemen önce bize doğru koştuğunu gördüm.

A Eva'ya Crossfire'dan çıkarken yol gösterdim, Angus yüzüme bir kez baktı ve gülümsemesi kayboldu. Bentley'in arka kapısını açtı ve kenara çekildi ve karımı arka koltuğa itmemi izledi.

O arkaya doğru kayarken bakışlarımız başının üzerinde buluştu. Soluk mavi gözlerindeki mesajı okudum. *Ona karşı nazik ol.*

Kendimi bu kadar kısıtlamanın benim için ne kadar zor olduğunu bilmiyordu. Şakağımda zonklayan damarı hissedebiliyordum, sikimin zonklamasına neden olan nabız atışını yankılıyordu.

Eva'yı bir hayvan gibi duvara yaslayıp becermek için neredeyse asansörü yarı yolda durduracaktım. Beni caydıran tek şey güvenlik kameraları ve yayını izleyen dikkatli bekçi gözleriydi.

Ona tasma takmak istedim. Onu çivilerken dişlerimi omzuna gömmek. Ona hükmetmek. Bana yanlış yaptığını düşündüğü herkese pençe atan ve tıslayan bir dişi kaplandı ve onu sıkıştırmam gerekiyordu. Boyun eğmesini sağlamalıydım.

"Lanet olsun," diye ısırdım, diğer taraftan binmek için arabanın arkasına . Eva vahşi bir karttı. Onu kontrol edemiyordum.

Koltuğa kıvrıldım ve kapıyı kapattım, camdan dışarı baktım çünkü ona bakarsam ne yapacağımdan korkuyordum. O benim soluduğum havaydı ve şu anda nefesimi tutamıyordum.

Elini bacağıma koydu. "Gideon . . ."

Yüzüğümü takan o ince eli kavradım, bacaklarımın arasına soktum ve ağrıyan sikimi avucunun içine soktum. "Ağzını tekrar aç ve içine koyacağım şey bu."

Nefesi kesildi.

Angus direksiyonun arkasına geçti ve arabayı çalıştırdı. Eva'nın bakışlarını yüzümün yan tarafında hissettim. Elini çekti ve dokunuşunu kaybettiğim için neredeyse inleyecektim. Sonra yer değiştirerek yanıma kıvrıldı. Diğer eli bacaklarımın arasına geri kayarak sikimi sahiplenici bir şekilde kavradı. Dudakları çeneme bir öpücük kondurdu.

Kolumu sırtına doladım. Kokusunu içime çekerek derin bir nefes aldım. Bentley kaldırımdan çekildi ve şehir merkezindeki trafiğe karıştı.

—

Dr. Petersen'in ofisinin bulunduğu binanın önünde durana kadar randevumuzu hatırlamamıştım. Eve varana kadar dakikaları sayıyordum ve Eva'yı istediğim gibi ... hızlı ... sert ... öfkeli bir şekilde alabilecektim.

Angus arabadan indiğinde oturmaya başladı. Kolumu ona sımsıkı doladım. "Bugün olmaz," dedim sıkıca.

"Tamam," diye fısıldadı ve çenemi tekrar öptü.

Angus kapıyı açtı. çekildi, sonra yine de arabadan indi. Döner kapılardan geçti ve beni bakakaldı. "Tanrım."

Angus bana baktı. "Çift terapisi ikiniz için de geçerli."

Ona ters ters baktım. "Bundan zevk almayı bırak."

Gözlerindeki gülümseme dudaklarını geniş bir sırıtışa dönüştürdü. "Hoşuna gitse de gitmese de o seni seviyor delikanlı."

"Tabii ki hoşuma gitti," diye mırıldandım, kapımı açıp dışarı çıkmadan önce omzumun üzerinden trafiği kontrol etmek için . Bagajın etrafında döndüm. "Bu onun serseri mayın olmadığı anlamına gelmez."

Angus kapıyı kapattı. Nadir bir yaz esintisi, şoför şapkasının altından görünen kırlaşmış kızıl saçlarını karıştırdı. "Bazen liderlik edeceksin, bazen de takip edeceksin. Takip etme kısmı için bir süre daha homurdanmanı bekliyorum."

Öfkeli bir şekilde hom. "Chris'le konuştu."

Başını sallarken bile kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Onu içeri girerken gördüm."

"Neden bu işin peşini bırakmıyor?" Kaldırıma adımımı attım, yeleşimi çekiştiriyor ve düşüncelerimi düzeltebilmeyi diliyordum.

kolayca. "Geçmiş değiştiiremez."

"geçmiş değil." Elini kısa bir süreliğine omzuma koydu. "Bu gelecek."

—

Eva'yı Dr. Petersen'in ofisinde volta atarken buldum, konuşurken ellerini sallıyordu. İyi kalpli doktor her zamanki koltuğunda oturmuş, dikkatini tabletine vermiş not alıyordu.

"Bütün bu durum beni çok kızdırıyor," diye homurdandı. Sonra kapı aralığında durduğumu gördü ve adımlarının ortasında durakladı.

"Gideon." Güzel yüzünü parlak bir gülümseme aydınlattı.

Ona o mutlu bakışı takınmak için yapamayacağım şey yoktu. Sırf beni gördüğü için böyle gülümsemesi...

"Eva. Doktor." Kanepeye oturdum. Ona ne kadarını anlatmıştı?

Dr. Petersen bakışlarıyla beni takip etti. "Merhaba, Gideon. Sonunda bize katılabildiğine sevindim."

Yanımdaki minderi okşadım ve Eva'nın oturmasını bekledim.

"Cary'yle birlikte Beşinci Cadde'deki çatı katına taşınma planları yapıyoruz," dedim yumuşak bir ve konuşmayı daha rahat konuşabileceğim bir alana yönlendirdim. "Sanırım hepimiz için zorlu bir geçiş dönemi olacak."

Eva ağzı açık kaldı.

Dr. Petersen kalemini yere bıraktı. "Eva az önce bana üvey babanızla olan ziyaretinizden bahsediyordu. Devam etmeden önce bu konuda daha fazla şey duymak isterim."

Parmaklarımı Eva'ninkilerle birleştirdim. "Bu tartışmaya açık bir konu değil."

Bana baktı. Bakışlarını karşılamak için başımı çevirdim ve nefesim acıyla beni terk etti.

Yüzündeki yeni ifade beni bambaşka bir nedenle acıttı.

Seans daha yeni başlamıştı ve benim için yeterince çabuk bitemezdi.

—

Angus'a bizi eve, çatı katına götürmesini söyledim.

Eva'nın kendi düşünceleri içinde kaybolduğu, vale ona kapıyı açtığında gösterdiği şaşkınlıktan belliydi. Binanın altındaki yeraltı garajındaydık.

Bana baktı.

"Açıklayacağım," dedim dirseğinden tutup onu asansöre götürürken. Sessizce yola çıktık. Arabanın kapıları özel fuayemize açıldığında, Elimin altında gerildiğini hissettim. Neredeyse bir aydır çatı katına birlikte çıkmamıştık. Fuayede en son Nathan'ın ölümü hakkında benimle yüzleştigi gece bulunmuştuk.

O zaman ben de korkmuştum. Beni affedemeyeceği bir şey yaptığım için korkmuştum.

Burada pek çok patlayıcı an yaşamıştık. Çatı katı, Yukarı Batı Yakası'ndaki gizli dairemiz kadar neşe ve aşka sahne olmamıştı. Ama bunu değiştirecektik. Bir gün geriye dönüp baktığımızda burası bize birlikte çıktığımız yolculuktaki iyi ve kötü tüm adımları hatırlatacaktı. Başka bir şey hayal etmeyi reddediyordum.

Kapıyı açtım, benden önce içeri girmesini işaret ettim. Çantasını bir koltuğa bıraktı ve ayakkabılarını tekmeledi. Ceketimi çıkardım, mutfaktaki bar taburelerinden birinin arkasına astım ve sonra şarap rafından bir şiraz aldım.

"Beni hayal kırıklığına uğrattın," diye seslendim şarabın mantarını açarken.

Eva açık kemere doğru ilerledi ve yuvarlanmış taşa yaslandı. "Hayır, sende değil."

Bir sürahi ve iki kadeh alarak cevabımı düşündüm. Karımla pazarlık yapmak zordu. Diğer tüm anlaşmalarda, kabul edebileceğimi ya da etmeyebileceğimi bilerek girdim. Hiçbir yerde vazgeçemeyeceğim bir anlaşma yoktu.

Eva'ya olan bağlılığımı tehlikeye atanlar hariç.

Şarabı şişesinden sürahiye doldururken, o da adada bana .

Elini omzuma koydu. "Uzun zamandır birlikte değiliz Gideon ve sen şimdiden çok yol kat ettin. Seni daha da ileriye gitmen için zorlamayacağım. Bu işler zaman alır."

Şarabı bıraktım ve yüzümü ona dönerek onu kendime çektim. Son bir saattir kendini çok uzakta hissediyordu ve bu mesafe beni öldürüyordu.

"Öp beni," diye mırıldandım.

Başını arkaya yatıran Eva ağzını bana doğru kaldırdı. Dudaklarımı onunkilere bastırdım ama başka bir şey yapmadım, kişinin o olmasını istiyordum. Ona ihtiyacım vardı.

Dilinin dudaklarımın kenarında gezinmesi beni inletti. Parmaklarının ensemdeki saçlara kaydığını hissetmek beni yatıştırdı. Dudaklarının benimkiler üzerinde kayarkenki yumuşaklığında bir özür, sessiz teslimiyet iniltisinde ise sevgi vardı.

Onu yakaladım, ayaklarını yerden kaldırdım, beni hâlâ istediği için o kadar rahatlamıştım ki başımın döndüğünü hissettim. "Eva . . . Özür dilerim."

"Şşş, bebeğim, sorun yok." Geri çekildi ve iki eliyle yüzümü kavrayarak dokundu. "Benden özür dilemek zorunda değilsin."

Boğazımın arkası yandı. Onu tezgâhın üzerine kaldırdım ve açılmış bacaklarının arasına girdim. Eteği yukarı kalkmış, jartiyerinin uçları ortaya çıkmıştı. Onu istiyordum. Her yönden.

Alnım onunkine dokundu. "Chris hakkında konuşmak istemediğim için üzgünsün."

"Bundan bu kadar tamamen kaçınmanı beklemiyordum, hepsi bu." Alnımdan öptü, parmaklarıyla yüzümdeki saçları okşadı. "Crossfire'dan ayrıldığımızda ne kadar kızgın olduğunu düşününce bu ihtimali göz önünde bulundurmalıydım."

"Seninle değil."

"Chris'te mi?"

"Bu durumda." Kabaca nefes verdim. "İnsanların değişmesini bekliyorsun ve bu gerçekleşmiyor. Bu arada, başımızın yeterince dertte olduğu bir zamanda ortalığı karıştırıyorsun. Sadece seninle biraz huzur bulmak istiyorum Eva. Yalnız, mutlu ve her türlü saçmalıktan uzak olduğumuz günler."

"Ya başka bir yatakta uyuduğunuz geceler? Başka bir odada?" Gözlerim sıkıca kapandı. "Bütün bunlar bununla mı ilgili?"

"Tamamen değil ama bir kısmı, evet. Gideon, seninle olmak istiyorum. Uyanmak ve uyumak."

"Anlıyorum, ama-"

"Aradığınız o huzur mu? Gündüzleri ona sahipmiş gibi davranıyor, geceleri ise onsuz acı çekiyorsun. Bu seni içten içe parçalıyor ve sana olanları izlemek beni de parçalıyor. Sonsuza kadar böyle yaşamayı istemiyorum. Sonsuza kadar böyle yaşamamızı istemiyorum."

Ona baktım, ruhumu hiçbir şeyi saklamama izin vermeyen o muhteşem çelik renkli gözlerle açtım. Bana bakışında çok fazla sevgi vardı. Sevgi ve endişe, hayal kırıklığı ve umut. Adanın üzerindeki sarkıt lambalar sarı saçlarını aydınlatıyor, bana onun ne kadar değerli olduğunu hatırlatıyordu. Hiç beklemediğim bir hediye.

"Eva. . . Dr. Petersen ile kabuslar hakkında konuşuyorum." "Ama onlara neyin sebep olduğu hakkında değil."

"Sorunun Hugh'da olduğunu varsayıyorsun," dedim içimdeki nefret ve aşağılanma ateşini hissederek. "Onun yerine babam hakkında konuşuyorduk."

Geri çekildi. "Ace . . . Rüyalarında tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama iki farklı şekilde uyandığını gördüm: birini dövmeye hazır ya da kalbin kırılıyormuş gibi ağlıyorsun. Ortaya çıktığında, söylediğin şeyler Hugh ile savaştığından neredeyse emin olmamı sağlıyor."

Hızlı ve derin bir nefes çektim. Eski terapistimin -ve tacizcimin- mezardan çıkıp benim aracılığım ile Eva'ya dokunabilmesi beni çileden çıkarıyordu.

"Dinle." Bacaklarını kalçalarıma doladı. "Seni zorlamayacağımı söyledim ve bunda ciddiydim. İlişkimizin üzerinden iki yıl geçmiş olsaydı, belki yaygara koparırdım. Ama sadece birkaç ay oldu, Gideon. Biriyle görüşüyor olman ve baban hakkında konuşuyor olman şimdilik yeterli."

"Öyle mi?"

"Evet ama sizi de rahatsız eden ve asla konuşamayacağımız şeyler var. Dr. Petersen zaten bu yüzden bir handikapla çalışıyor. Ondan ne kadar çok şey saklarsanız, o kadar az yardım edebilir."

Nathan. İsmi söylemesine gerek yoktu.

"Çaba gösteriyorum Eva."

"Biliyorum." Elleri omuzlarımda , sonra yeleğimin düğmelerine uzandı. "Sadece bana bu konu hakkında konuşmaktan sonsuza kadar kaçınmayı ummadığınızı söyle. Bana sadece bunun için çalıştığınızı söyle."

Kalp atışlarım hızlandı. Bileklerine uzandım, sıkıca tuttum ve kendimi ona sabitledim. Kendimi köşeye sıkışmış, onun ihtiyaçları ile benimkiler arasında sıkışmış hissediyordum ki o anda bunlar birbirinden çok farklı görünüyordu.

Kavrayışımın baskısıyla dudakları aralandı, göğüsleri hızlı bir nefesle kalktı. Kısıtlayıcı bir dokunuş, ateşli bir bakış, sesimin tonu ses . . . Eva, dile taleplerime sanki eğitilmiş gibi tepki verdi.

"Elimden geleni yapıyorum," dedim

ona. "Bu bir cevap değil."

"Şu anda sahip olduğum tek şey bu, Eva."

Yutkundu, vücudu kıpırdandıkça düşünceleri dağılıyordu. "Benimle oynuyorsun," dedi sessizce. "Beni manipüle ediyorsun."

". Duymak bu olmasa da sana gerçeği söylüyorum. Bana zorlamayacağını söylemiştin. Ciddi miydin?"

Alt dudacağını dilinin bir fırçasıyla ıslatarak bana baktı.

Sonra başını salladı. "Evet."

"Güzel. Biraz şarap içelim ve yemek yiyelim. Daha sonra, gerçekten oynamak istersen, bana haber ver."

"Oynamak mı? Nasıl?"

"Senin için aldığım ipek bir kordon var."

Gözleri büyüdü. "İpek kordon mu?"

"Crimson, elbette." Onu serbest bıraktım ve geri çekildim, ona bir bardak doldurmak için sürahiye uzanırken düşünmesi için biraz alan verdim. "Buna hazır olduğunda seni bağlamak isterim. Bu gece olmasa bile bir gün. Seni zorlamayacağım da."

İkimiz de birbirimizi rahatsız edici yönlerle doğru yönlendiriyorduk. O, eğitimli bir gözlemcinin aradığımız cevabın bir parçası olduğuna inanmayı seçti. Ben ise cevapların çoğunu kendi başımıza bulabileceğimize inanıyordum, sadece ikimiz mümkün olan en samimi yollarla birbirimize bağlanıyorduk.

Cinsel iyileşme. Eva ve benim paylaştığımız geçmişe sahip iki insan için daha mükemmel ne olabilirdi?

Eva ona uzattığım şarabı kabul etti. "Bunu ne zaman aldın?"

"Bir hafta önce. Belki iki. Yakın zamanda kullanmak gibi bir beklentim yoktu ama bugün bunu istememi sağladın." Bir yudum aldım, şırazın dilimde yuvarlanmasına izin verdim. "Bununla birlikte, seni sertçe becermekten son derece mutluyum."

Kadehi ağzına götürdüğünde şarap biraz şırıldadı. Yuttu ve dibinde birkaç damla bıraktı. "Çünkü Chris'le konuştuğum için bana ."

"Olmadığımı söylemiştim."

"Ayrıldığımızda çok öfkeliydin."

"Öfkeyle oldum." Alaycı bir şekilde gülümsedim. "Nedenini açıklayamam, çünkü ben de anlamıyorum."

"Dene."

Uzandım ve başparmağımın ucuyla dudaklarına dokundum. "Seni öfkeli, tutkulu, savaşıma hazır görüyorum ve tüm bu şiddetin altımda sıkışıp kalmasını istiyorum. Seni bastırmak, pençelemek ve çığlık atmak istiyorum, ben içine girerken amın sikimi sağlıyor. Benimkini. Hepsi benim."

"Gideon." Bardağını bir kenara bırakıp beni yakaladı ve hiç dinmeyeceğini umduğum vahşi bir açlıkla ağızma yapıştı.

—

"Nasıl oldu da Chris'e Hugh ile olanlardan hiç bahsetmedin?"

Bu istenmeyen soru birdenbire ortaya çıkıverdi. Yemeğin ortasında durakladım, ağızımdaki pizza lokması birden iştahımı kaçırdı. Dilimden kalanları önümdeki tabağa bırakıp bir peçete aldım ve ağızımı sildim. "Bunu neden tekrar tartışıyoruz?"

Eva oturma odasında sehpa ile kanepenin arasında, yerde, yanımda oturduğu yerden kaşlarını çatarak bana baktı. "Bu konu hakkında konuşmadık."

"değil mi? Her neyse, önemli değil. Annem ona söyledi."

Kaşları daha da çatıldı. Televizyonun kumandasına uzandı ve sesi kısarak ekrandaki NYPD dedektiflerinin sesini kısıtı. "Hiç sanmıyorum."

Ayağa kalktım ve tabağımı kaptım. "O yaptı, Eva."

"Bundan emin misin?" Beni mutfığa kadar takip etti. "Evet."

"Nasıl?"

"Bir gece yemek masasında bunu tartıştılar, yapmak istemediğim bir şey."

"Bilmiyormuş gibi davrandı." Yemek artıklarını çöpe atarken ellerini tezgâha dayadı. "Gerçekten kafası karışmış ve dehşete düşmüş gibiydi."

"O zaman o da annem kadar kalın kafalı. Şaşırmamalısın."

"Ya bilmiyorsa?"

"Ne olmuş yani?" Tabağı lavaboya bıraktım, kalan yemek kokusu midemi bulandırıyor. "Artık ne önemi var ki? Bitti Eva. Bitti ve bitti. Bırak gitsin."

"Neden bu kadar kızgınsın?"

"Çünkü geceyi karımla geçirmek için yerleşmiştim. Akşam yemeği, şarap, biraz televizyon, uzun ve zorlu bir günün ardından birkaç saat sevişmek." Mutfaktan . "Unut gitsin. Sabah görüşürüz."

"Gideon, bekle." Kolumu tuttu. "Yatağa kızgın gitme. Lütfen. Özür dilerim."

Durakladım ve elini kolumdan çektim. "Ben de öyle."

—

"Yavaş başla," diye fısıldıyor, dudakları kulağıma yakın.

Heyecanlandığını hissedebiliyorum. Kalçamın etrafından penisimi okşadığım yere uzanıyor. Eli benimkini örtüyor. Nefesi hızlı ve sığ. Ereksiyonu kalçalarımın sürtünüyor.

Midem bulanıyor. Terliyorum. Yağlı yumruğum onunkinin rehberliğinde aşağı yukarı kayarken bile sert kalamıyorum.

"Çok fazla düşünüyorsun," diyor bana. "Ne kadar iyi hissettirdiğine odaklan. Önündeki kadına bak. Onu becermenin istiyor.

Sikini onun içine sokmanın nasıl bir his olduğunu hayal et. Yumuşak. Sıcak. Islak. Ve sıkı." Kavrayışı benimkine daha da yaklaşıyor. "Çok sıkı."

Tuvaletimin su deposunun üstündeki orta sayfaya bakıyorum. Koyu renk saçları ve mavi gözleri var, bacakları da uzun. Hugh'un getirdiği resimlerdeki kadınlar hep böyle görünüyor.

Kulağıma pantolonunu çekti ve hastalık geri geldi. Yanlış. Bende bir sorun var. Bu yanlış hissettiriyor. Onun hevesi beni kirli hissettiriyor. Kötü. Ben kötü bir çocuğum, annem bile öyle söylüyor. Ağladığında, babama kızdığında bana bağırıyor.

Ağır nefeslerinin sesini kısık bir inilti kesiyor. Bu sesi çıkaran benim. İstemesem de iyi hissettiriyor.

Nefes almak, düşünmek, savaşmak çok zor.

"böyle," diye ikna ediyor. Diğer eliyle kalçalarımın arasına bastırıyor.

Uzaklaşmaya çalıştım ama beni tuzağa düşürdü. Benden daha büyük, Daha güçlü. Ne kadar mücadele edersem edeyim, onu itemiyorum. "Yapma," diyorum ona, kıvranarak.

"Hoşuna gidiyor," diye . Eli beni daha sert pompalıyor. "Her bir gayzer gibi fişkiriyorsun. değil. İyi hissettirmesi gerekiyor. Boşaldıktan sonra daha iyi olacaksın. Annenle bu kadar çok kavga etmeyeceksin."

"Hayır. Yapma! Oh, Tanrım . . ."

İki kaygan parmağını içime sokuyor. Bağıriyorum, kıvraniyorum ama o bırakmıyor. İçime sürtünüyor ve itiyor, boşalmayı her şeyden çok istememe neden olan noktaya vuruyor. Gözlerimi yakan yaşlara rağmen zevk artıyor.

Başım öne düşüyor. Çenem kabaran göğsüme değiyor. Geliyor. Durduramıyorum.

Aniden, daha yüksek bir yerden aşağı bakıyorum. Elim aniden daha büyük, ön kolum daha kalın ve damarlarla dolu. Koyu renk tüyler kollarımın ve göğsümün tozunu alıyor, istemediğim orgazmla savaşırken karnım kaslarla dalgalanıyor.

Ben artık bir çocuk değilim. Artık bana zarar veremez.

Orta sayfanın üstünde, yanımdaki makyaj masasının ışığında parıldayan bir bıçak var. Onu kaptım ve beni beceren parmaklardan kurtuldum. Dönüyorum ve bıçak göğsüne batıyor.

"Dokunma bana!" Kükreyerek omzundan tuttum ve onu bıçağın kabzasına çektim.

Hugh'un gözleri dehşetle açılır. Sessiz bir çığlıkla ağzı açık kalır.

Yüzü Nathan'inkine dönüşüyor. Çocukluğumun banyosu parıldıyor ve dönüşüyor. Ürkütücü derecede tanıdık bir otel odasındayız.

Kalbim daha çok çarpıyor. Burada olmamalıyım. Beni burada bulamazlar. Hiçbir izimi bulamazlar. Gitmek zorundayım.

Tökezleyerek geri çekildim. Bıçak yumuşak, kana bulanmış bir geri çekiliyor. Nathan'ın gözleri ölümden süt rengine döndü. Gri. Gri gözler. Güzel, sevgili güvercin grisi irisler. Eva'nın gözleri. Bulutlanıyor . . .

Eva önünde kan kaybediyor. Gözlerimin önünde ölüyor. Onu öldürdüm. Aman Tanrım.

Angel!

Hareket edemiyorum. Ona ulaşamıyorum. Yere yığılıp kalıyor, fırtınalı gözleri donuk ve görüşsüz-

Bir solukla sarsılarak uyandım, terden sıırılsıklam olmuş tenime klimalı bir esinti gönderen bir telaşla doğrudum. Beni boğan panik ve korku yüzünden nefes alamıyordum. Bacaklarıma dolanan çarşafı iterek yataktan çıktım, dehşetten gözlerim kararmıştı. Midem protesto edercesine kasıldı ve banyoya koştum, kusmadan önce tualete zar zor ulaştım.

—

Duş aldım, üzerimi kaplayan yapışkan teri yıkadım.

Keder ve umutsuzluktan uzaklaşmak o kadar kolay değildi. Kuru bir havluyu cildime sürdüğümde, ağırlaşıyor ve beni boğuyorlardı. Eva'nın ihanet ve ölümle kazanmış solgun yüzü aklımdan çıkmıyordu. Aklımdan çıkaramıyordum.

Sert, sarsıntılı hareketlerle yatağı soydum, sonra yatağın üzerine temiz bir çarşaf çektim.

"Gideon."

Eva'nın doğruldum ve döndüm. Yatak odamın kapısında durmuş, giydiğı tişörtün eteklerini elleriyle kıvrıyordu. Pişmanlık beni fena çarptı. Yukarı Batı Yakası'ndaki yatak odası gibi görünmesi için yeniden tasarladığım odada tek başına uyumaya gitmişti.

"Hey," dedi usulca, çekingen bir tavırla, ne kadar rahatsız hissettiğini belli edecek şekilde ayaklarının üzerinde kayarak. Ne kadar temkinli. "Sen iyi misin?"

Banyodan gelen ışık yüzünü aydınlattı, koyu halkalar ve kızarmış gözler ortaya çıktı. Ağlayarak uykuya dalmıştı.

Bunu ona ben yapmıştım. Ona istenmediğini, istenmeyen biri olduğunu hissettirmiştim; onun düşünceleri ve duyguları benim için kendi düşüncelerimden daha az önemliydi. Geçmişimin aramızı açmasına izin verdim.

Hayır, bu doğru değildi. Korkumun onu uzaklaştırmasına izin vermiştim. "Hayır meleğim, değilim."

Tek bir adım daha yaklaştı, sonra kendini durdurdu.

Kollarımı açarak kısık sesle "Özür dilerim Eva" dedim.

Aceleyle yanıma geldi, vücudu gür ve sıcaktı. Ona çok sıkı sarıldım ama o şikâyet etmedi. Yanağımı başının üstüne bastırarak kokusunu içime çektim. O benimle kaldığı sürece her şeyle *yüzleşebilirdim*, her şeyle yüzleşebilirdim.

"Korkuyorum." Sesim neredeyse bir fısıltı gibiydi ama o duydu.

Beni daha yakına çekerken parmakları sırtımdaki kaslara saplandı. "Üzülme. Ben buradayım."

"Daha çok çalışacağım," diye söz verdim. "Benden vazgeçme."

"Gideon." İçini çekti, nefesi göğsümde yumuşacıktı. "Seni çok seviyorum. Sadece mutlu olmanı istiyorum. Yapmayacağımı söylediğim halde seni zorladığım için özür dilerim."

"Bu benim hatam. Her şeyi berbat ettim. Özür dilerim,

Eva. Çok üzgünüm." "Şşş. Özür dilemene gerek yok."

Onu kucağıma aldım ve yatağa taşıyarak dikkatlice yatırdım. Kollarına girdim, kendimi ona sardım ve yüzümü karnına yasladım. Parmaklarını saçlarımda gezdirdi, önce kafa derime, sonra enseme, sonra da sırtıma masaj yaptı. Tüm kusurlarıma rağmen beni kabul ediyordu.

Tişörtünün pamuğu gözyaşlarımla ıslandı ve utanarak daha sıkı kıvrıldım. "Seni seviyorum," diye mırıldandı. "Asla durmayacağım."

—

GIDEON.

Eva'nın sesiyle irkildim, sonra elinin göğsümden aşağı kaydığını hissettim. Yorgun ve yanan gözlerimi açtığımda, onun eğildiğini gördüm, oda yaklaşan şafakla hafifçe aydınlanmıştı, saçları yetersiz ışıktaki parlıyordu.

"Angel?"

Yer değiştirdi, bir bacağını kaydırды. Ayağa kalkarak üzerime oturdu.

"Bugünü şimdiye kadarki en iyi günümüz yapalım."

Sertçe yutkundum. "Ben de bu plana katılıyorum."

Gülümsemesi dünyamı sarstı. Yastığının üzerinde bıraktığı bir şeye uzandı ve an sonra tavandaki hoparlörlerden yumuşak bir müzik sesi yükseldi.

Bunu fark etmem bir anımı aldı. "Ave Maria."

Yüzüme dokundu, parmak uçları alnımda gezindi. "Tamam mı?"

Ona cevap vermek istedim ama boğazım çok sıkılmıştı. Sadece başımı sallayabildim. Ona bunun bir rüya gibi geldiğini, hak etmediğim nefes kesici bir cennet olduğunu nasıl söyleyebilirdim?

Çarşafı kalçalarımın altına itmek ve yoldan çekmek için arkasına uzandı. Kolları gövdesini çaprazlayarak gömleğini yukarı ve başının üzerine çekti. Bir kenara fırlattı.

Hayretler içinde sesimi duyurmaya çalıştım. "Tanrım, çok güzelsin," dedim kısık sesle.

Ellerim kalktı, onun şehvetli vücudunun kıvrımları ve vadileri üzerinde kayıyordu. Doğrudum ve topuklarımı yatağa gömdüm, yatak başlığına yaslanana kadar bizi geriye doğru itti. Ellerim saçlarına ve boğazına gitti. Ona günlerce dokunabilir ve doyamayabilirdim.

"Seni seviyorum," dedi ve başını eğerek sıcak, talepkâr bir öpücükle ağzımı aldı.

Beni almasına izin verdim, ona açıldım. Eva yaladı, diliyle beni okşadı, dudakları benimkilere karşı yumuşak ve ıslaktı.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diye mırıldandım, hafifçe kısılan müziğin içinde kaybolmuştum.

Onu kaybettim.

"Sen. Sadece sen."

"Al beni o zaman," dedim ona. "Seninim."

—

"Bunu sana söyleyen kişi olmaktan nefret ediyorum Cross," dedi Arash, parmakları masamın önündeki sandalyenin kolçağına vurarak, "ama sen katil içgüdünü kaybettin. Eva seni evcilleştirdi."

Monitörümünden başımı kaldırıp baktım. Sabahımın iki saatini karımla sevişerek sonra, kendimi pek de agresif hissetmediğimi kabul edebilirdim. Sönmüş ve rahatlamış demek daha doğru olur. Yine de . . . "LanCorp'un PhazeOne oyun sisteminin GenTen için bir tehdit olduğunu düşünmemem dikkat etmediğim anlamına gelmez."

"Farkındasın," diye düzeltti, "bu dikkat etmekle aynı şey değil ve Ryan Landon'ın fark ettiğine eminim. Eskiden her iki haftada bir onu dürtecek bir Geyler yapardın, bu da iyi ya da kötü ona yapacak bir Geyler verirdi."

"PosIT anlaşmasını daha geçen hafta yapmamış mıydık?"

"Bu tepkisel, Cross. Onun istemediği bir hamle yapmalısın." Ofis telefonum akıllı telefonumla senkronize olan hatta çalmaya başladı. Ekranda Ireland'ın adı belirdi ve ahizeye uzandım. "Buna cevap vermeliyim."

"Elbette biliyorsun," diye mırıldandı.

Cevap verirken gözlerimi ona diktim. "İrlanda, "

Kız kardeşimin arayacağı bir şey değildi. Genellikle mesajlaşırdık, bu ikimizin de rahat ettiği bir iletişim biçimiydi. Garip sessizlikler yoktu, sahte bir neşe ya da rahatlığa gerek yoktu.

"Selam, günün ortasında aradığım için özür dilerim." Sesi kapalıydı.

Endişeyle kaşlarımı çattım. "Sorun nedir?"

Ireland durakladı. "Belki de şu an iyi bir zaman değildir."

İçimden lanet ettim. Çok kaba olduğumda Eva da benzer tepkiler veriyordu. Hayatımdaki kadınların beni biraz rahat bırakması gerekiyordu. Sosyal etkileşimler söz konusu olduğunda büyük bir öğrenme eğrim vardı. "Sesin üzgün geliyor."

"Sen de öyle," diye karşılık verdi.

"Evayı arayıp bu durumdan şikayet edebilirsin. Seni . Şimdi bana sorunun ne olduğunu söyle."

İç çekti. "Annem ve babam bütün gece kavga ettiler. Ne hakkında olduğunu bilmiyorum ama babam bağıırıyordu. O asla bağırılmaz, bunu biliyorsun. O gelmiş geçmiş en rahat adamdır. Hiçbir şey onu etkilemez. Annem de kavgadan nefret eder. Çatışmadan kaçınır."

Zekâsı beni hem şaşırttı hem de etkiledi. "Bunu duymak zorunda kaldığınız için üzgünüm."

"Babam bu sabah erkenden gitti ve annem o zamandan beri ağlıyor. Neler olduğunu biliyor musun? Eva ve senin evlenmenle mi ilgili?"

garip ama tanıdık bir sessizlik çöktü. Ona ne diyeceğimi bilemedim ve hemen bir sonuca varmayı reddedtim. "Muhtemelen bununla bir ilgisi vardır."

Kesin olarak bildiğim tek şey, İrlanda'nın anne babasının kavgasını dinlemesini istemediğimdi. Babamın mali dolandırıcılığının ortaya çıkmasından sonraki günlerde annemle babamın kavga etmesinin nasıl bir his olduğunu hatırladım. O panik ve korkunun yankılarını hâlâ hissedebiliyordum. "Hafta sonu yanında kalabileceğin bir arkadaşın var mı?"

"Sen."

Bu öneri sinir bozucuydu. "Benimle kalmak mı istiyorsun?"

"Neden olmasın? Evini hiç görmedim."

Beni izleyen Arash'a baktım. Öne eğildi ve dirseklerini dizlerinin üzerine koydu.

Nasıl reddedeceğimi bilmiyordum ama kabul de edemezdim. Geceyi benimle geçiren tek kişi Eva'ydı ve belli ki o da pek iyi sonuçlanmamıştı.

"Boş ," dedi. "Unut ."

"Hayır, bekle." Lanet olsun. "Eva ve benim akşam arkadaşlarla planlarımız var, hepsi bu. Onları değiştirmek için biraz zamana ihtiyacım olacak."

"Oh, anladım." Sesi yumuşadı. "Planlarını mahvetmek istemem. Arayabileceğim bazı arkadaşlarım var. Endişelenmeyin."

"*Senin* için endişeleniyorum. Eva ben bazı ayarlamalar yapabiliriz; sorun değil."

"Ben çocuk değilim, Gideon," dedi, açıkça sinirlenmişti. "Eva'yla dışarıda olmanız gerektiğini bile bile senin evinde takılmak istemiyorum."

eğlenmek. Bu tamamen berbat olurdu, bu yüzden hayır teşekkürler. Kendi arkadaşlarımla takılmayı tercih ederim."

Rahatlama omurgamı gevşetti. "Onun yerine Cumartesi akşam yemeğine ne dersin?" "Olur mu? Ben varım. O zaman gece kalabilir miyim?"

Bunu nasıl başaracağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Eva'nın ne yapacağını bileceğine güvenmek zorundaydım. "Bunu ayarlayabiliriz. O zamana kadar iyi olacak mısın?"

"Tanrım, dinle kendini." Güldü. "Ağabey gibi konuşuyorsun. Bana bir şey . Sadece garipti, bilirsin işte, onları kavga ederken duymak. Beni korkuttu. Çoğu insan anne babasının kavga etmesine alışkındır ama ben değilim."

"İyi olacaklar. Bütün çiftler eninde sonunda kavga eder." Kelimeleri söyledim ama hem tedirgin hem de meraklıydım.

Eva, Chris'in bilmediği konusunda haklı olamazdı. Buna inanmak imkansızdı.

—

Eva aynanın yansımasına adım attığında siyah gömleğimin kollarını sıvamayı henüz bitirmiştim. Dondum kaldım, bakışlarım onun üzerinde gezindi.

Kısa bir şort, kolsuz bir bluz ve yüksek topuklu sandaletler seçmişti. Saçlarını her zamanki gibi at kuyruğu şeklinde toplamıştı ama saçlarına bir şeyler yaparak dağınık görünmesini sağlamıştı. Göz makyajı koyu, dudakları solgundu. Kulaklarında büyük altın halkalar vardı ve bileklerini bilezikler süslüyordu.

Bir meleğe uyanmışım. Yatağa tamamen farklı bir kadınla girecektim.

Takdirle ıslık çaldım ve aynaya sırtımı dönerek gerçek görüntüyü yakaladım. "Çok kötü bir kıza benziyorsun."

Kıçını oynattı ve başını ukala bir şekilde salladı. "Öyleyim." "Buraya gel."

Bana baktı. " sanmıyorum. Sende beni becerme bakışı var ve gitmeliyiz."

"Biraz geç kalabiliriz. O şortu sadece benim için giymen için seni ikna etmek ne kadar sürer?"

Başkalarının onu istemesini ve benim olduğunu bilmesini istedim. Ayrıca onu sadece kendime saklamak istiyordum.

Gözleri hesapçı bir parıltıya büründü. "El işi için yeniden pazarlık yapabiliriz."

Yaptığımız anlaşmayı hatırlayınca - giyinik bir el için hızlı bir seks - şortun ilkinin olabileceğinden biraz daha zorlaştıracığını fark ettim. İkincisine gelince, bir şeyler ayarlayabilirdim.

Başımı onaylarcasına eğerek ona, "Bir etek giy meleşim ve partiyi başlatalım," dedim.

—

"Bu sizin fikriniz miydi?" Starlight Lounge'un zemin kat girişinde karşılaştığımızda Arash sordu.

Lobinin camından, bir fedainin kendilerini çatı katına çıkaracak asansöre binen müşterilerin sayısını denetlemesini izledim. İki fedai daha dış kapıda nöbet tutuyor, görüşlerine, kıyafetlerine ve/veya cazibelerine dayanarak içeri girmeyi uman kalabalığı engelliyordu.

"Sizin için olduğu kadar benim için de sürpriz oldu."

"Sana söyleyecektim." Eva kelimenin tam anlamıyla heyecandan zıplıyordu. "Shawna hakkında iyi şeyler duymuş ve ben de eğlenceli olacağını düşündüm."

"İnternette harika yorumlar var," dedi Shawna, "ve bazı müdavimlerim burası hakkında övgüler yağıdırıyordu."

Manuel iplerin arkasındaki hevesli kalabalığı kontrol ederken, Megumi Kaba Cary ve Eva arasında temkinli bir şekilde durdu. Mark Garrity, Steven Ellison ve Arnoldo geride durarak VIP Listesinde isimleri bulunanlara yolu açtılar.

Cary kolunu Megumi'ye doladı. "Benimle kal, evlat." Ona geniş bir gülümseme verdi. "Onlara bu işin nasıl yapıldığını göstereceğiz."

Eva kolumu tuttu. "Sürprizin burada."

Bakışlarını takip ettim ve bize yaklaşan bir çift gördüm. Magdalene Perez'i tanıdığımında kaşlarım kalktı. Elini yanındaki adamın eliyle ve koyu renk gözleri uzun zamandır görmediğim kadar parlaktı.

"Maggie," diye selamladım onu, uzattığı elini sıktım ve yanağından öptüm. "Geldiğine çok sevindim."

Eva'nın ona sormasına hâlâ sevinliyordu. İki kadın kötü bir başlangıç yapmıştı ve bu tamamen Maggie'nin suçuydu. Aralarındaki sürtüşme Maggie'yle olan ilişkiyi haftalar içinde germişti ve ben bunu belirsiz bir olarak kabul etmeye hazırdım. Ancak buna gerek kalmaması güzeldi.

Maggie sırtıttı. "Gideon. Eva. Bu benim erkek arkadaşım, Gage Flynn."

Eva'nın elini sıktıktan sonra adamın elini tuttum, tutuşunun gücüne ve benim bakışımı karşılayışındaki kararlılığa dikkat ettim. O da bana bir göz attı ama benimki daha kapsamlı olacaktı. Bir hafta dolmadan, adam hakkında bilinmeye değer her şeyi öğrenmiş olacaktım. Maggie Christopher'la yeterince şey yaşamıştı. Onun tekrar incindiğini görmek istemiyordum.

"İşte Will ve Natalie," dedi Eva, grubumuzun son üyesi de geldiğinde.

Will Granger'ın kendisine yakışan retro bir beatnik görünümü vardı. Kolu, aynı elliler tarzında giyinmiş ve çift kollu dövmeleleri olan yanındaki küçük mavi saçlı kadına sıkıca sarılmıştı.

Eva tanışma faslını gerçekleştirirken, partimizin son üyelerinin gelişini işaret için fedaiye başımla işaret ettim. Sırayı tuttu ve bizim için kapıyı açtı.

Karım bana şüpheli bir bakış attı. "Sakın bana buranın sahibi olduğunu söyleme."

"Tamam,

yapmayacağım."

"Yani var mı?"

Elim sırtından aşağı kaydı ve hafifçe kalçasının kıvrımında durdu. Şortunu çıkarıp arkası yırtmaçlı, vücuda oturan bir etek giymişti. Neredeyse hiç değişmemiş olmasını dileyecektim. Şort bacaklarını, etek ise muhteşem kalçalarını gösteriyordu.

"Soruya cevap vermemi isteyip istemediğine karar vermelisin," dedim kulübe doğru ilerlerken. Müziğin sesi yüksekti, sahnedeki amatör şarkıcının sesi daha da yüksekti. Stratejik aydınlatma, yürüyüş yollarını ve masaları aydınlatırken Manhattan'ın gece manzarasının müşterilerin gözlerini kamaştırmasına izin veriyordu. Duvarlardan ve zeminden pompalanan klima, açık havayı rahat bir sıcaklığa kadar soğutuyordu.

"New York'ta sahip *olmadığınız* bir şey var mı?"

Arash güldü. "Artık Otuz Altıncı Cadde'deki D'Argos Regal'in sahibi değil."

Eva yürümeyi bıraktı ve Arash'ın ona arkadan çarpıp tökezlemesine neden oldu. Ona ters bir bakış attım.

Kolumu tutan Eva, kalabalık kulübün sesini bastırarak bağırdı. "Otelden kurtuldun mu?"

Ona baktım. Yüzündeki merak ve umut, aldığım maddi darbeyi fazlasıyla telafi ediyordu. Başımı salladım.

Kendini bana doğru attı, kolları boynuma dolandı. Çeneme hızlı ve sert öpücükler kondurdu, ben de gülümsedim, bakışlarım Arash'inkilerle buluştu. "Ve birdenbire," dedi, "her şey anlam kazandı."

"GOD, BU İKİSİ ÇOK TATLI," dedi Shawna, Will ve Natalie'nin sahnede "I Got You, Babe" şarkısını söylemesini izlerken.

"Bana şeker hastalığı bulaştırıyorlar." Manuel içkisiyle birlikte ayağa kalktı. "Affedersiniz millet. İlginç bir şey görüyorum."

Gideon'un kulağının dibindeki sesi eğlenceyle doluydu. "Hoşça kal de meleğim. Onu bir daha görmeyeceğiz."

Onun görüş açısını takip ettim ve güzel bir esmerin Manuel'e bariz bir şekilde baktığını gördüm.

"Hoşça kal Manuel!" El sallayarak arkasından bağırdım. Sonra pahalı deri döşemenin üzerine yarı yayılmış olan Gideon'a doğru eğildim. "Nasıl oluyor da birlikte çalıştığın bütün erkekler seksi oluyor?"

"mi?" diye sordu boynumu ve kulağının kıvrımını okşayarak. "Belki de benimle daha fazla çalışmayacaklar."

"Aman Tanrım." Yıldızlı gökyüzüne baktım. "Her neyse, mağara adamı."

Kolunu kalçalarımın dolayarak beni daha da yaklaştırdı, böylece dizimden omzuna kadar tamamen ona doğru bastırılmış oldum. İçime bir sevinç yayıldı. Bir gün önce yaşadığımız onca saçmalıktan sonra, sadece birbirimizin tadını çıkarmak harikaydı.

Megumi, işgal ettiğimiz dikdörtgen oturma alanının ortasını dolduran alçak sehpanın üzerine eğildi. İki koltukla sınırlanmış olan VIP bölümü tüm partimizi rahatça ağırlayabiliyordu. "Kendinizi aptal yerine koymak için ne zaman oraya çıkıyorsunuz?" diye sordu.

"Asla."

Megumi'yi eğlenecek kadar rahatlatmak için birkaç içki ve Cary' tüm dikkatini vermesi gerekmişti. En iyi arkadaşım

"Only the Good Die Young" şarkısının coşkulu bir yorumuyla başladı ve sonra Megumi'yi oraya sürükleyerek "(I've Had) The Time of My Life" şarkısını söyledi. Masaya ısılt ısılt dönmüştü.

Onunla ilgilendiği için Cary'ye çok şey borçluydum. Daha da iyisi, Manuel'in yaptığı gibi fetihler için bizi ekmeye hiç niyeti yok . Onunla gerçekten gurur duyuyordum.

"Eva," diye ikna etti Steven. " sen seçtin. Şarkı söylemek zorundasın."

"kız kardeşin seçti," diye karşılık verdim ona bakarak. Shawna masumca omuz silkti.

"İki kez şarkı söyledi!" diye karşı çıktı.

Saptırdım. "Mark hiçbir şey söylemedi."

Patronum başını salladı. "Hepinize bir iyilik yapıyorum, bana güvenin."

"Bana mı söylüyorsun. Gıcırdayan lastiklerin sesi daha lirik!"

Arnoldo şarkı seçeneklerinin olduğu tableti bana doğru itti. Girişte merhaba demek dışında, bütün gece ilk kez bana doğru bir hareket yaptı. Gecenin çoğunu Magdalene ve Gage'e odaklanarak geçirmişti, bunu kişisel bir küçümseme olarak algılamamaya çalıştım.

"Hiç adil değil," diye yakındım. "Hepiniz bana karşı birleşiyorsunuz! Gideon da henüz şarkı söylemedi."

Kocama baktım. Omuz silkti. "Sen ben de çıkarım."

Şaşkınlık gözlerimi açtı. Gideonun şarkı söylediğini hiç duymamıştım, hayal bile etmemiştim. Şarkıcılar duygularını sesleriyle açığa vurur ve ifade eder. Gideon'un durgun suları çok derindi.

"Kahretsin, bunu şimdi yapmalısın," dedi Cary, menüyü rastgele bir sayfada açmak için uzanarak.

Midem biraz burkuldu. şarkılara çaresizce baktım. Bir tanesi gözüme çarptı ve ona bakakaldım.

Derin bir nefes alarak ayağa kalktım. "Tamam. Unutmayın, bunu hepiniz . Ne kadar kötü olduğumla ilgili hiçbir şey duymak istemiyorum."

Ben ayağa kalktığımda ayağa kalkmış olan Gideon beni kendine çekti ve kulağıma mırıldandı, "Bence mükemmel emiyorsun meleğim."

Kaburgalarına dirsek attım. Sahneye doğru ilerlerken kısık kahkahası beni takip etti. O sesi duymayı seviyordum, dertlerimizi unutup bizi seven insanlarla eğlenirken onunla vakit geçirmeyi seviyordum. Evliydik ama hâlâ görüşmemiz gereken o kadar çok şey vardı ki.

arkadaşlarla geceler. Umarım bu gece birçoğunun sadece ilkiydi.

Şarkı seçimimle kırılğan barışı tehdit ettiğim için pişmanlık duydum. Ama fikrimi değiştirecek kadar değil.

Natalie'yle birlikte grubumuza dönerken yanımdan geçen Will'e beşlik çıktım. Yemek ve içecek siparişlerimizi verdiğimiz gibi şarkı seçimimi de masadaki tablete girebilirdim ama Gideon'un başlığı görmesini istemedim.

Ayrıca, mekandaki diğer herkesin kuyrukta sırasını beklemek zorunda olduğunu, ancak bizim seçimlerimizin hızlı bir şekilde yapıldığını fark . Adımı listeye şahsen eklemenin, ihtiyacım olan cesareti toplamak için bana biraz zaman kazandıracağını umuyordum.

Daha iyi bilmeliydim. Hostese seçimimi sisteme girdi ve "Tamam, burada bekle. Sıra sende." dedi.

"Şaka yapıyorsun." Tekrar masamıza baktım. Gideon bana göz kırptı. Ooh, bunun bedelini daha sonra ödeyecekti.

Sahnede "Diamonds" şarkısını söyleyen piliç her şeyi ve salon alkıştan yıkıldı. Kız iyiydi, ama gerçekten de canlı grup pek çok hatayı telafi etti. Gerçekten iyiydiler. Benim için de yeterince iyi olacaklarına dair parmaklarımı çaprazladım.

Sahneye çıkan kısa basamakları tırmanırken titriyordum. Masamızdan ısıklar ve alkışlar yükseldiğinde, gerginliğime rağmen gülmekten kendimi alamadım. Mikrofonu standında kavradım ve ritim hemen devreye girdi. Sevdığım tanıdık bir şarkı, başlamak için ihtiyacım olan desteği verdi bana.

Gideon'a bakarak açılış şarkı sözlerini mırıldanarak söyledim ve ona harika olduğunu söyledim. Müzikten bile korkunç sesime atılan kahkahaları duyabiliyordum. Kendi masamda da kahkahalar patladı ama bunu bekliyordum.

"Cesur "u seçmiştim. Bunu söylemek için ya o olmalıydım ya da deli.

Gülmeyen ya da gülümsemeyen kocama odaklandım. Sara Bareilles'in sözleri aracılığıyla ona konuşmasını ve cesur olmasını istediğimi söylediğimde dikkatle yüzüme baktı.

Akılda kalıcı beste ve bana destek olan grubun becerisi, aşağı yukarı şarkı söylemeye başlayan kalabalığı kazanmaya başladı. Kalbim sesimi güçlendiriyor, sadece Gideon için yazılmış mesaja güç veriyordu.

Sessizliğini korumayı bırakmalıydı. Ailesine gerçeği söylemesi . Benim ya da onlar için değil, kendisi için.

Şarkı bittiğinde arkadaşlarım alkışlarla ayağa fırladı ve ben de enerjik bir şekilde sııttım. Cömert bir selam verdim ve sahnenin önündeki masalarda oturan yabancılar da hak edilmemiş övgülere katılınca güldüm. Güçlü yönlerimi biliyordum. Şarkı söyleme sesim kesinlikle onlardan biri değildi.

"Bu !" Masaya döndüğümde Shawna bağırdı ve beni şiddetle kucakladı. "Bunu sen yaptın, kızım."

"Hatırlat da sonra ödeyeyim," dedim kuru sesle, partimizin geri kalanı övgüler yağdırırken yüzümün ısındığını hissettim. "Siz çok iyisiniz."

"Ah, bebeğim," dedi Cary, yeşil gözleri kahkahalarla parlayarak, "her şeyde iyi olamazsın. Hepimiz gibi senin de kusurlu olduğunu bilmek rahatlatıcı."

Dilimi ona doğru uzattım ve yerimin önünde duran taze votka kızılıcığını aldım.

Arash, Gideon'a sırtarak, "Sıra sende, aşık çocuk," diye çıkıştı.

Kocam başını salladı, sonra bana baktı. Yüzünde düşüncelerine dair hiçbir ipucu yoktu ve endişelenmeye başladım. ya da gözlerinde yumuşaklık yoktu, bana ipucu verecek hiçbir şey yoktu.

Sonra salağın biri "Golden" şarkısını söylemeye başladı.

Gideon sertleşti, çenesi gözle görülür biçimde gerildi. Elini uzattım, sıktım ve o da sıkınca biraz rahatladım.

Yanağıma bir öpücük kondurdu ve kalabalığı kolayca yararak sahneye doğru ilerledi. Gidişini izledim, diğer kadınların başlarını çevirip onu takip ettiklerini gördüm. Önyargılıydım elbette ama odadaki en çarpıcı erkeğin o kesinlikle biliyordum.

Cidden, bir erkeğin bu kadar seksi olması suç olmalı.

Arash ve Arnoldo'ya baktım. "İkinizden biri onu şarkı söylerken dinledi mi?" Arnoldo başını salladı.

Arash güldü. "Tabii ki hayır. Şansımız varsa, sesi senin gibi çıkar. Cary'nin dediği gibi, her şeyde iyi olamaz, yoksa hepimiz ondan nefret etmek zorunda kalırız."

Sahnedeki adam işi . Bir süre sonra Gideon sahneye . Nedense kalbim, oraya çıktığım zamanki kadar kötü çarpmaya başladı. Avuçlarım nemlendi ve onları eteğime sildim.

Gideon'u orada izlemenin nasıl bir şey olacağından korkuyordum. Her ne bunu düşünmekten nefret etsem de, Brett takip etmesi zor biriydi ve "Golden,"

Mikrofona asla erişmemesi gereken biri tarafından söylene bile, bu iki dünyayı birbirine çok yaklaştırdı.

Gideon mikrofonu kaptı ve sanki bu hareketi daha önce binlerce kez yapmış gibi standdan çekti. Seyirciler arasındaki kadınlar çılgına dönmüştü, ne kadar seksi olduğu hakkında bağırıyor ve görmezden gelmeyi tercih ettiğim müstehcen sözler söylüyorlardı. Adam fiziksel olarak çok lezzetliydi ama asıl vurucu olan onun hükmedici, kendinden emin duruşuydu.

Bir kadını nasıl becereceğini bilen bir adama . Ve Tanrım, gerçekten de öyle. "Bu," dedi, "karım için."

Gideon sivri bir bakışla grubun başlamasını işaret etti. Anında fark edilen bir bas ritmi nabzımı hızlandırdı.

"Lifehouse!" Shawna ellerini çırparak haykırdı. "Onlara bayılıyorum!"

"Sana şimdiden karım diyor!" Megumi bana doğru eğilerek bağırdı. "Ne kadar şanslısın?"

Ona bakmadım. Bakamazdım. Dikkatim Gideon'a odaklanmıştı, doğrudan bana bakıp şarkı söylüyor, tatlı ve hırıltılı bir sesle bana değişim için umutsuz olduğunu ve gerçeğe aç olduğunu söylüyordu.

Şarkıma cevap veriyordu.

Kalbim farklı bir ritimle atmaya başladığında bile gözlerim yanıyordu. Duygusuz olacağını mı düşünmüştüm? Tanrım, beni öldürüyordu, sesinin sert tınısında ruhunu ortaya koyuyordu.

"Vay anasını," dedi Cary, gözleri sahnede idi. "Adam şarkı söyleyebiliyor."

Ben de bir an için asılı kalmıştım, her kelimeye tutunmuştum, peşimden koşması ve daha çok aşık olmasıyla ilgili mesajını . Koltuğumda kıpırdandım, dayanamayacağım kadar heyecanlanmıştım.

Gideon bardaki herkesin dikkatini üzerine çekmişti. O gece duyduğumuz tüm sesler arasında onunki gerçekten profesyonel düzeydeydi. Tek spot ışığı altında, ayakları bir karış açıkta, zarif bir şekilde giyinmiş bir şekilde durdu ve bir rock şarkısı söyledi ve o kadar iyi söyledi ki, başka bir şekilde söylendiğini hayal bile edemezdim. Ne Gideon'un sunumunda ne de benim ona verdiğim tepkide Brett ile kıyaslanabilecek bir şey yoktu.

Ne olduğunu anlamadan ayağa kalkmış, kalabalığın arasından ona doğru ilerliyordum. Gideon şarkıyı bitirdiğinde barda yer yerinden oynadı ve ona giden yolum kesildi. Etrafımdaki omuzların ötesini göremeyecek kadar kısa olduğum için kalabalıkta kayboldum.

Beni buldu, kollarının arasına almak için yolunu zorladı. aldı, beni kabaca öptü, yeni bir çığlık ve tezahürat turunu kışkırttı. Çevreden grubun yeni bir şarkıya başladığını duydum. Neredeyse Gideon'un üzerine tırmanacaktım, kulağına "Şimdi!" diye bağırdım.

Açıklamama gerek yoktu. Beni yere bıraktı, elimi tuttu ve beni bardan geçirip mutfaktan servis asansörüne götürdü. Kapılar kapanmadan önce kendimi ona yapıştırdım, ama telefonunu çıkarıp kulağına götürüyordu, ağzım hararetle boğazında kayarken başını geriye eğiyordu.

"Limuzini getir," diye sertçe emretti ve sonra telefon cebine geri döndü ve bir zamanlar içinde kilitli tüm tutkuyla beni tekrar öpüyordu.

Açgözlülükle onu yuttum, alt dudağını dişlerimin arasında yakaladım ve dilimin hızlı darbeleriyle tadına baktım. Onu asansörün yastıklı duvarına doğru ittiğimde inledi, ellerim göğsünden aşağı inerek ereksiyonunun ağırlığını avuçlarımda kavradı.

"Eva. . . Tanrım."

Aşağı inmeyi bıraktık ve birden hareketlendi, beni dirseğimden yakaladı ve hızlı, sabırsız adımlarla kapıdan dışarı itti. Servis koridorundan lobiye çıktık, bir kez daha kalabalığın arasından manevralar yaparak yaz gecesi sıcağına adım attık. Limuzin caddede rölantide gidiyordu.

Angus dışarı fırladı ve arka kapıyı hızla açtı. Gideon arkama doluşurken ben de içeri daldım. Angus'a, "Fazla uzağa gitme," dedi.

Aramızda bir karış mesafe olacak şekilde bank koltuğuna yerleştik, gizlilik bölmesi yavaşça yükselirken ve limuzin hareket etmeye başlarken ikimiz de birbirimizden başka her yere bakıyorduk.

Ayırıcı yerine kilitlendiği anda, koltuğa yaslandım ve eteğimi yukarı çektim, becerilme hevesimle kendi kıyafetlerimi yüzünüzce yırttım.

Gideon döşeme tahtasının üzerinde dizlerinin üzerine çökerken, elleri beline gitti ve pantolonunu açtı.

İç çamaşırimdan sıyrıldım ve sandaletlerimle birlikte tekmeleyerek çıkardım.

"Angel." Hırıltısı beni beklentiyle inletti.

". , " diye mırıldandım, benimle oynamasını ya da beklemesini istemiyordum. Yine de beni test etti, eliyle cinsel organımı kavradı. Parmakları beni ayırdı, klitorisimi okşuyor, doğru itiyor. "Tanrım, Eva.

Sırılsıklam olmuşsun."

"Sana binmeme izin ver," diye yalvardım, koltuğun arkalığından iterek. Tempoyu, derinliği, ritmi ben ayarlamak istiyordum. . .

Gideon pantolonunu ve boxer külotunu dizlerine kadar indirdikten sonra bankın üzerine oturdu ve gömleğinin kuyruğunu çekip çıkardı. Aleti kalçalarının arasından kalın ve uzun bir şekilde kalktı, en az geri kalanı kadar vahşice güzeldi.

Aşağı kayarak bacaklarının arasına diz çöktüm ve ellerimle penisini okşadım. Sıcak ve ipeksi bir yumuşaklıktaydı. Düşüncemi formüle ağzım onun üzerindeydi. Nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı, başı geriye düşerken bir eli at kuyruğumu kavradı.

Gözleri sıkıca kapandı. "Evet."

Dilimi geniş başının etrafında döndürdüm, onu tattım, kalın damarların avuçlarımda zonkladığını hissettim. Dudaklarımı sıkarak çekildim, sonra onu tekrar içime çektim.

İnledi ve ağzımın içine doğru iterek yukarı doğru yükseldi. "Derinden al."

Ona itaat ederken kıvrandım, aldığı zevk beni öfkeyle tahrik ediyordu. Gideon'un gözleri açıldı, beni görebilmek için çenesini indirdi.

"Buraya gel." Alçak sesle verilen komut içimde bir arzu titremesine yol açtı.

Muhteşem vücuduna sürünerek yaklaştım, kalçalarını kavradım ve kollarımı omuzlarına attım. "Çok ateşlisin."

"Ben mi? Sen yanıyorsun meleğim."

Ona pozisyon vermek için kalçalarımı hareket ettirdim. "Beni içeriden hissedene kadar bekle."

Etrafıma uzandı ve sikini kavradı, ben aşağı doğru batmaya başladığımda kendini sabit tuttu. Penisinin kalın tepesi içime girip beni gererken bacaklarım titredi.

"Gideon." Ele geçirilmiş, sahiplenilmiş olma hissini asla atlatamadım.

Kalçalarımı kavrayarak beni destekledi. Onu daha derine çektim, gözlerim ağırlaşıp onunkilere bakıyordum. Gürleyen bir ses aramızdaki boşluğu doldurdu ve ben daha da kayganlaştım, daha da ateşlendim.

Ona kaç kez sahip olduğum önemli değildi, hep daha fazlasını istiyordum. Bana verdiği tepkinin daha fazlasını, sanki hiçbir şey aynı hissettirmemiş gibi, sanki ben

ona başka hiçbir yerde bulamayacağı bir şey verdi.

Koltuğun arkasına yapıştım ve kalçalarımı döndürerek biraz daha aldım. En derin yerime bastırıldığını hissedebiliyordum ama hepsini sığdıramıyordum. İstiyordum. Sahip olduğu her şeyi istiyordum.

"İlk seferimiz," dedi kısık sesle, beni izliyordu. "Beni tam burada siktin, aklımı başımdan aldın. Kafamın tepesini ."

"Çok ," diye nefes aldım, boşalmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştım. Çok kalındı, çok sertti. "Ah, Tanrım. Şimdi daha iyi."

Parmakları kalçalarımına saplandı. "Seni şimdi daha çok istiyorum." Nefes nefese, şakağımı onunkine bastırdım.

"Yardım et bana."

" tutun." Kalçalarımı aşağı doğru çekerek yukarı doğru itti ve içime girdi. "Al onu, Eva. Hepsini al."

Haykırdım ve içgüdülerimle hareket ederek son parçasını da içime çektim.

"Evet ... evet ..." Nefes nefese, kalçalarımı onunkilere çarparak, seksimi ereksiyonunun sert uzunluğuna yukarı ve aşağı pompaladım.

Gideon'un yüzü şehvetten sertleşmişti, ihtiyacı acımasızca kazanmıştı. "Senin için çok sert boşalacağım," diye söz verdi karanlık bir şekilde. "Bütün gece beni hissedeceksin."

Sesinin tınısı... sahnede nasıl görüldüğü... Hiç bu kadar heyecanlanmamıştım. Zorlanacak olan tek kişi o değildi.

Başı koltuğa , göğsü kabardı, boğazından sert zevk sesleri yükseldi. Elleri beni bıraktı, koltuğa karşı yumruk oldu. Onu istediğim gibi becermeme, kullanmama izin verdi.

Geriye doğru eğilerek bir çığlıkla doruğa ulaştım, tüm vücudum titriyor, seksim kavırıyor, onun horozu boyunca dalgalanıyordu. Ritmim bozuldu, görüşüm karardı. İçimden sonsuz bir inilti döküldü, rahatlama baş döndürücüydü.

Dünya yer değiştirdi ve ben sırtüstü yattım, Gideon üzerimde yükseldi, kolu sol bacağımın altından geçerek onu omzuna kaldırdı. Ayaklarını döşeme tahtasına gömdü, tekrar tekrar soktu, derinlere battı. Çok derine.

Kıvrandım, onu hissetmek o kadar güzeldi ki canımı yaktı.

Beni kıstırmış, açmış ve savunmasız bırakmıştı, benim onu kullandığım gibi o da beni kullanıyordu, kontrolü orgazm ihtiyacıyla paramparça olmuştu. İçime girerken vücudunun gücü, aletini hassas seksime sokarkenki kuvveti, beni tekrar eşikte titretti.

"Seni seviyorum," diye inledim, ellerim onun esneyen kalçalarını okşuyordu. Adımı homurdandı ve boşalmaya başladı, dişleri kenetlendi, kalçaları benimkilere sıkıca bastırdı, derinlemesine becerdi. İçime boşalma hissi beni harekete geçirdi.

"Çok iyi," diye inledi, seksimin spazmlarına doğru sallanıyordu.

Birbirimize tutunarak birlikte gerildik.

Yüzünü boğazıma gömdü. "Seni seviyorum."

Gözlerim yaşardı. Bu kelimeleri o kadar nadir söylüyordu ki. "Tekrar söyle," diye yalvardım, ona tutunarak.

Ağzı benimkini buldu. "Seni seviyorum. ."

—

"DAHA FAZLA," dedim dudaklarımı yalayarak.

Gideon omzunun üzerinden bana baktı. Önündeki tavada domuz pastırması cızırdıyordu ve ağızım bir dilim daha yemek için sulandı. "Ben de iki paket pastırmanın bütün hafta sonu bize yeteceğini sanıyordum."

"İçkili bir geceden sonra gres yağı olmazsa olmazdır," dedim ona, tabağındaki bir kısmını parmak ucumla silip ağızıma "Akşamdan kalma değilsen yani."

"Ki ," diye mırıldandı Cary, üzerinde sadece kot pantolonu vardı ve düğmelerini sonuna kadar ilikleme zahmetine girmemişti. "Biran var mı?"

Gideon maşasıyla buzdolabını işaret etti. "Alt çekmece."

En iyi arkadaşına başımı salladım. "Bu sabah çok mu zorlandın?" "Evet.

Başım ikiye ayrılacakmış gibi hissediyorum." Cary bir bira çekti dışarı çıktı ve adada bana katıldı. Şişenin kapağını açıp geriye doğru eğdi ve içindekilerin yarısını bir kerede yuttu.

"Nasıl uyudun?" Zihinsel olarak parmaklarımı çaprazlayarak sordum.

Geceyi bitişikteki tek yatak odalı dairede ve umarım burayı sevmiştir. Gideon'un çatı katının tüm güzel savaş öncesi detaylarına sahipti ve benzer şekilde döşenmişti. Cary'nin tarzının daha çağdaş olduğunu biliyordum, ama Central Park manzarasını yadırgayamazdı. Geriye kalan her şey değiştirilebilirdi, yeter ki söylesin.

Şişeyi ağzından indirdi. "Ölümler gibi." "Daireyi seviyor musun?"

"Tabii ki. Kim istemez ki?"

"Orada yaşamak istiyor musun?" Israr ettim.

Cary bana orantısız bir gülümseme verdi. "Evet, bebeğim. Bu bir rüya. Acıma sevişmesi için teşekkürler, Gideon."

Kocam elinde bir tabak pastırma ile ocaktan uzaklaştı. "Bu teklifte ne acıma ne de sevişme var," dedi kuru bir sesle. "Aksi takdirde, rica ederim."

Ellerimi çırpıttım. "Yaşasın! heyecanlıyım."

Gideon bir parça domuz pastırması kaptı ve ağzına attı. Öne doğru eğilerek dudaklarımı ayırdım. Bana doğru eğildi ve ucundan ısırma izi bıraktı.

"ama," diye inledi Cary. "mide bulantısıyla savaşıyorum."

Onu nazikçe ittim. "Kapa çeneni."

Sırtıttı ve birasını bitirdi. "Size zor anlar yaşatacağım. Birkaç yıl içinde 'I Got You, Babe' şarkısını söylemenize başka kim engel olacak?"

Will ve Natalie'yi düşünmek beni gülümsetti. Will'de hoşuma gidecek daha çok şey keşfetmişim ve onun kız arkadaşıyla da iyi anlaştığımı fark etmişim. "Çok tatlılar, değil mi? Liseden beri birlikteler."

"Ben de tam olarak bundan bahsediyorum," dedi. "Biriyle yeterince yıl geçirirseniz ya didişmeye başlarsınız ya da bir daha görülmemek üzere aşk-meşk çukuruna düşersiniz."

"Mark ve Steven da yıllardır birlikteler," diye karşı. "Birbirleriyle kavga etmiyorlar ya da birbirlerine bakmıyorlar."

Bana bir bakış fırlattı. "Onlar eşcinsel, Eva. Dramaya neden olacak östrojen yok."

"Aman Tanrım. Seni cinsiyetçi domuz! Bunu az önce söylemedin." Cary Gideon'a baktı. "Haklı olduğumu biliyorsun."

Gideon üç dilim domuz pastırması alarak, "Ve bununla birlikte," dedi, "ben yokum."

"Hey!" diye yakındım arkasından, oturma odasına çıkarken.

En iyi arkadaşım güldü. "Merak etme. Kendini senin kadın markana bağladı."

Bir parça daha domuz pastırması yerken ona ters ters baktım. "Sana veriyorum çünkü dün gece için sana borçluyum."

"Eğlenceliydi. Megumi iyi bir insan." Neşesi kaçtı, yüzü karardı.

"Başına gelenler için üzgünüm."

"Evet, ben de."

"Onun gibi başkalarına nasıl yardım edeceğinize dair herhangi bir karar aldınız mı?"

Dirseklerimi adanın üzerine koydum. "Gideon'la Crossroads Vakfı ile çalışmak hakkında konuşacağım."

"Lanet olsun. Bunu neden daha önce düşünmedin?"

"Çünkü . . . Sanırım inatçıyım." Omzumun üzerinden oturma odasına baktım, sonra sesimi alçalttım. "Gideon'un bende sevdiği şeylerden biri de her istediğini sırf o istiyor diye yapmamam. O Stanton gibi değil."

"Ve annen gibi olmak istemiyorsun. Bu kızlık soyadını koruyacağın anlamına mı geliyor?"

"Asla olmaz. Eva Cross olmam Gideon için çok şey ifade ediyor. Ayrıca kulağa da çok hoş geliyor."

"Öyle." Parmağıyla burnumun ucuna dokundu. "Bana ihtiyacın olduğunda senin için buradayım."

Tabureden kayarak ona sarıldım. "Ben de ."

"Bunu kabul ediyorum tabii ki." Derin bir iç çekişle göğsü kabardı. "Büyük değişiklikler oluyor, bebeğim. Hiç korktun mu?"

İkimizi de zor zamanlardan yakınlığı hissederek ona baktım. "Düşünmeme izin verdiğimden daha fazla."

"Ofise gitmem gerekiyor," diye araya girdi Gideon, Yankees şapkasıyla mutfağa geri dönerken. Aynı gri tişörtü giymeye devam etmiş ama pijamalarını eşofmanla değiştirmişti. Parmağında bir anahtar halkası dönüyordu. "Uzun sürmez."

"Her şey mi?" Cary'den uzaklaşarak sordum. Kocamın yüzünde, aklının zaten uğraşacağı şeyde olduğunu söyleyen o oyun suratı vardı.

"Her şey ." Yanıma geldi ve bana hızlı bir öpücük verdi. "Birkaç saat içinde döneceğim. İrlanda altıya kadar burada olmayacak."

Gitti. bakakaldım.

Onu bir hafta sonu benden uzaklaştıracak kadar önemli olan neydi? Gideon benimle ilgili pek çok şeyi sahiplenirdi ama birlikte geçirdiğimiz zaman listenin başındaydı. Ve anahtar çevirme olayı biraz garipti. Gideon boşa hareket eden bir adam değildi. Onu kıpırdanırken gördüğüm tek an, tamamen rahatladığı ya da tam tersi bir olduğu anlardı.

Benden bir şeyler sakladığı hissinden kurtulamıyordum. Her zamanki gibi. Cary buzdolabından bir şişe su alarak, "Ben duş alacağım," dedi.

"Çıktığımda film izlemek ister misin?"

"Elbette," dedim dalgınca. "Kulağa bir plan gibi geliyor."

Bitişikteki daireye geri dönene kadar bekledim, sonra telefonumu bulmaya gittim.

(EVA NEREDE?)

Benz'in önünden döndüm ve önündeki kaldırıma çıktım. Brett Kline'ın. Parmaklarım seğirdi, selamlamak için elimi uzatma alışkanlığımı acımasızca bastırdım. Şarkıcının elleri geçmişte de yakın zamanda da karıma dokunmuştu. Onları sıkmak istemedim. Onları kırmak istedim.

"Evimizde," diye cevap verdim ve Crossfire Binası'nın girişini işaret ettim. "Hadi ofisime çıkalım."

Kline soğuk bir şekilde gülümsedi. "Beni ondan uzak tutamazsın."

"Bunu tek başına yaptın." Giydiği yıpranmış Pete tişörtünü, siyah kot pantolonunu ve deri botlarını fark ettim. Şüphesiz, kıyafet seçimi bir tesadüf değildi. Eva'ya birlikte yaşadıkları geçmişi hatırlatmak istiyordu. Hatta belki bana da hatırlatmak. Bu fikri ona Yimara mı vermişti? Şaşırmazdım.

Her iki adam için de yanlış bir hamleydi.

Döner kapılardan benden önce geçti. Güvenlik bilgilerini aldı ve geçici bir kimlik yazdırdı, ardından turnikelerden geçerek asansörlere yöneldik.

"Beni paranla korkutamazsın," dedi sertçe.

Arabaya girdim ve en üst kat için düğmeye bastım. "Şehrin her yerinde gözler ve kulaklar var. En azından ofisimde bir gösteri yapmayacağımızı biliyorum."

Dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Tek bu mu? Kamuoyu algısı mı?" "Kim olduğun ve ne istediğin düşünüldüğünde ironik bir soru." "Beni tanıyormuş gibi davranma," diye hırladı. "Bir bok bilmiyorsun."

Asansör kabininin dar alanında, Kline'ın saldırganlığı ve hayal kırıklığı aramızdaki boşluğa nüfuz etti. Elleri arkasındaki tırabzanı kavıyordu, duruşu düşmanca ve beklenti içindeydi. Çivili saçlarının platin uçlarından kollarını kaplayan siyah-gri dövmelere kadar, Six-Ninths'in solisti görünüş olarak benden daha farklı olamazdı. Eskiden bundan ve Eva'yla olan geçmişinden dolayı kendimi tehdit altında hissederdim ama artık hissetmiyorum.

San Diego'dan sonra olmaz. Ve kesinlikle dün geceden sonra değil.

Eva'nın tırnaklarının izlerini hâlâ sırtımda ve kıkımda hissedebiliyordum. Bütün gece ve sabahın erken saatlerine kadar beni sınırlarıma kadar zorlamıştı. Bana karşı hissettiği doyumsuz açlık başka kimseye yer bırakmıyordu. Ve beni sevdiğini söylediğinde sesindeki tutukluk, bana yaptıklarına boyun eğdiğimde gözlerindeki gözyaşı parıltısı ...

Karşı duvara yaslandım ve ellerimi eşofmanımın ceplerine soktum, umursamazlığımın onu kışkırtacağını biliyordum.

"Bu şekilde buluştuğumuzu biliyor mu?" diye sordu sertçe.

"Bahsedip bahsetmeme kararını sana bırakmayı düşündüm." "Oh, tamam bahsediyorum."

"Umarım yaparsın."

Cross Industries'in fuayesine çıktık ve onu güvenlik kapılarından geçirip ofisime götürdüm. Masalarında birkaç kişi vardı ve onları not aldım. İzin günlerinde çalışanlar çalışmayanlardan her zaman daha iyi çalışanlar değildi ama ben hırsa saygı duyuyor ve onu ödüllendiriyordum.

Ofisime geldiğimizde kapıları arkamızdan kapattım ve camı buzla kapladım. Çatı katından ayrılmadan önce söylediğim gibi masamın üzerinde bir dosya duruyordu. Elimi dosyanın üzerine koydum ve Kline'a oturmasını işaret ettim.

Ayakta kaldı. "Bu da ne demek oluyor? Eva'yı görmek için şehre geldim ve senin serserin beni buraya getirdi."

"Katil" Vidal Records tarafından sağlanan bir güvenlik görevlisiydi ama adamın benim için çalıştığını düşünmekte haksız sayılmazdı. "Senin ve Eva'nın Yimara görüntülerinin özel hakları için diğer teşviklerle birlikte sana büyük miktarda para teklif etmeye hazırım."

Bana sert bir gülümseme verdi. "Sam bana bunu deneyeceğini söyledi. O kaset seni ilgilendirmez. Bu benimle Eva arasında."

"Ve eğer sızarsa tüm dünya, bu onu mahveder. Onun bu konuda ne hissettiği sizin için önemli mi?"

"Sızmayacak ve tabii ki onun nasıl hissettiği umurumda değil. Konuşmamızın nedenlerinden biri de bu."

Başımı salladım. "Ona ne kullanabileceğini sormak istiyorsun. Bir kısmını kullanmana izin vermesi için onunla konuşabileceğini düşünüyorsun."

Ayaklarının üzerinde geriye doğru sallandı, doğrudan bir vuruşa işaret eden huzursuz bir hareketti bu. "cevabı alamayacaksın," dedim ona. "Bu çok O kasetin varlığı onu dehşete düşürüyor. Aksini düşünüyorsanız aptalsınız."

"Hepsi seks değil. Birlikte takıldığımız bazı güzel şeyler var. O ve ben, aramızda bir şeyler vardı. O benim için sadece bir kadın değildi."

Pislik herif. Onu yere serme dürtümü kontrol etmek zorundaydım.

Sırıttı. "Anlayacağından değil. Ben tekrar ortaya çıkana kadar o esmere çakmakta bir sorun görmedin, sonra oyununu değiştirdin. Eva sıkıldığın oyuncaktı. Ta ki başka biri onu isteyene kadar."

Corinne'den bahsetmesi içimi . Eski sevgilimle çıkma maskaralığı az kalsın Eva'ya mal oluyordu ve bu hâlâ peşimi bırakmıyordu.

Bu, suçu başkasına atmakta ne kadar başarılı olduğunu fark etmemi engellemedi. "Eva onun benim için ne anlama geldiğini biliyor."

Masama yaklaştı. "Milyarların gözünü o kadar kör etmiş ki, yabancı bir ülkede o sahte düğünü saklamanda gerçekten yanlış bir şeyler olduğunu fark edemiyor. Bu yasal mı ki?"

Beklediğim bir soruydu. "Kesinlikle yasal."

Dosyayı açıp içindeki fotoğrafı çıkardım. Düğünümün olduğu gün, Eva'yı kocası olarak ilk öptüğüm anda çekilmişti. Kumsal ve töreni yöneten papaz arkamızdaydı. Yüzünü kavradım, dudaklarımız usulca birbirine değiyordu. Elleri bileklerimi tutuyordu, yüzüğüm parmağında parlıyordu.

Resmi ona dönük olacak şekilde çevirdim. Evlilik cüzdanının bir kopyasını yanına yerleştirdim. Sol elimi kullandım ve yakut kaplı alyansımı gururla sergiledim.

Bu tür kişisel şeyleri bir şeyi kanıtlamak için paylaşmıyordum. Kline'ı kışkırtmak niyetindeydim, ki bunu New York'a geldiği andan itibaren kasıtlı olarak yapıyordum. Karıma tekrar ulaştığında, dengesinin bozulmasını ve dezavantajlı duruma düşmesini istedim.

"Demek Eva'yla ilişkiniz bitti," dedim sakın bir sesle. "Eğer şüphe , şimdi kesin olarak biliyorsun. Her halükarda, karımı senin kadar istediğini sanmıyorum."

Onun anısını grubun kullanımı için istiyorsunuz."

Kline güldü. "Evet, beni aşâğılık biri olarak resmet. Onun o kaseti görme düşüncesiyle başa çıkamazsın. Onu hiç bu kadar vahşileştirmedin ve asla da yapmayacaksın."

Yüzündeki kendini beğenmişliği silip atma isteğiyle kollarım titredi. "Neye istersen ona inan. İşte seçenekleriniz: Teklif ettiğim iki milyonu alabilir, görüntüleri bana verebilir ve çekip gidebilirsin-"

"Senin lanet paranı istemiyorum!" Ellerini masamın kenarına koyarak bana doğru eğildi. "Benim anılarıma sahip olamazsın. Ona sahip olabilirsin -şimdilik- ama onlar bana ait. Onları sana satarsam ne olayım."

Kline'ın görüntüleri izlediği düşüncesi... karımı becerirken kendini izlediği düşüncesi... kanımı yavaş yavaş kaynattı. Eva'yı nasıl paramparça edeceğini bile bile bu görüntüleri izlemesini önermesi düşüncesi beni şiddetin en uç noktasına itti.

Ses tonumu dengede tutmakta zorlanıyordum. "Parayı reddedebilir ve ölene kadar görüntülerin varlığını kendine saklayabilirsin. Bunu Eva'ya asla bilmek zorunda kalmayacağı gizli bir hediye yap."

"Sen neden ?"

"Ya da bencil bir pislik olursun," diye devam ettim, "ve ona bununla vurursun, evliliğini yıkmak ve kendini daha ünlü yapmak amacıyla onu şok edersin."

Ona dik baktım. Kline yerinde durdu ama bakışları bir saniyeliğine düştü. Değeri ne olursa olsun küçük bir zaferdi.

Elimin bir hareketiyle Arash'ın sözleşmeyi geri çektim. "Eğer onu biraz olsun önemsiyorsan, seni New York'a getirenden farklı bir karar verirsin."

Masamdaki belgeleri aldı ve ikiye bölüp parçalarını tekrar camın üzerine fırlattı. "Onu görene kadar gitmiyorum."

Kline öfkeyle ofisimden çıktı.

Gitmesini izledim. Sonra güvenli bir hat üzerinden bir arama yaptım. "Sana yeterince zaman verdim mi?"

"Evet. Siz onu yukarı çıkarır çıkarmaz valizindeki dizüstü bilgisayar ve tabletin icabına baktık. Konuştuğumuz gibi e-posta ve yedekleme sağlayıcı sunucularını ve bu sunuculara yapılan yedeklemeleri ele alıyoruz. Hafta sonu evini aradık ama haftalardır oraya gitmemiş. Hem Yimara'nın hem de Kline'ın ekipmanlarındaki her şeyi, hesapları ve ekipmanları temizledik.

tam uzunluktaki görüntülerin tanıtımlarını alanlardan. Vidal'daki yöneticilerden birinin sabit diskinde tam bir kopya vardı ama onu sildik. Hiçbir yere gönderdiğine dair bir kanıt bulamadık."

Damarlarımda buz dolaştı. "Hangi yönetici?"

"Kardeşin."

Hay sikeyim. Masamın kenarını öyle sert kavradım ki eklemlerim zorlamadan çatladı. Christopher'ın Magdalene ile olan videosunu hatırladım, bana olan nefretinin ne kadar sapıkça olduğunu biliyordum. Eva'yı bu kadar yakından ... bu kadar savunmasız ... gördüğünü düşünmek beni Nathan'ı ilk duyduğumdan beri gitmediğim bir yere götürdü.

Kiraladığım özel askeri güvenlik şirketinin bu durumla iyice ilgilendiğine inanmak zorundaydım. Teknik ekipleri çok daha hassas bilgileri ele almak üzere eğitilmişlerdi.

Masamın üzerindeki dağınıklığı dosyanın içine ittim. "Bu görüntünün hiçbir yerde var olmamasını istiyorum."

"Anlaşıldı. Üzerinde çalışıyoruz. Yine de, Kline ve Yimara'nın kiralık kasalar ve benzerleri için işlem kayıtlarını araştırmış olmamıza rağmen, ortalıkta dolaşan basılı bir kopya olması mümkün. Siz aksini söyleyene kadar durumu izlemeye devam edeceğiz."

Asla yapmazdım. Görüntülerin benim kontrolüm dışında bir yerde hayatta kaldığına dair herhangi bir ipucu bulmak için gerekirse bir ömür boyu araştırırdım. "Teşekkür ederim."

Telefonu kapattıktan sonra ofisimden ayrıldım ve Eva'nın evine doğru yola çıktım.

—

"Sen bunlarda gerçekten iyisin," dedi Ireland, beyaz kutusundan çıkardığı kung pao tavuğunu ağzına götüren Eva'ya bakarak. "Ben hiç beceremedim."

"İşte, tutmayı dene."

Karımın, kız kardeşimin ince çubukları tutuşunu ayarlayışını izledim, sarışın kafası Ireland'ın siyah saçlarıyla parlak bir kontrast oluşturunuyordu. Ayaklarımda dibinde yerde oturuyorlardı, ikisi de şort ve atlet giymişti, bronzlaşmış bacakları sehpanın altına uzanıyordu, biri uzun ve zayıf, diğeri minyon ve şehvetli.

Bir katılımcıdan çok bir gözlemciydim, arkalarındaki kanepede oturuyor ve minnettar olsam bile kolay uyumlarını kıskanıyordum.

Her şey çok gerçeküstüydü. Böyle bir geceyi, evde ailemle geçireceğim sakın bir akşamı hiç hayal etmemiştim. Nasıl katkıda bulunacağımı da bulunup bulunamayacağımı bile bilmiyordum. Ne söyleyebilirdim? Nasıl hissetmeliydim?

Ayrıca hayranlık. Ve minnettar. Hayatıma çok şey katan muhteşem eşim için çok müteşekkirim.

Kısa bir süre önce, benzer bir Cumartesi gecesinde, bir kadının yoğun ilgisi sevişme ihtiyacını doğurmadıkça ya da doğurana kadar, işime odaklanmış, oldukça göz önünde bir sosyal işlev ya da etkinlikte olurdum. Çatı katına tek başıma da dönsem, otelde tek gecelik bir ilişkiyle de kalsam yalnız olurdum. Ve herhangi bir yere, herhangi birine ait olmanın nasıl bir his olduğunu pek hatırlamadığımdan, ne kaçırdığımı bilmiyordum.

"Ha! Şuna bak," diye böbürlendi Ireland, hemen yediği küçük bir parça turuncu tavuğu havaya kaldırarak. "Ağzıma kadar geldi."

Kadehimdeki şarabı bir yudumda yuttum, *bir şeyler* söylemek istiyordum. Zihnim, hepsi de samimiyetsiz ve yapmacık gelen seçeneklerle dolup taşı. Sonunda ortaya çıkan şey, "Yemek çubuklarının büyük bir hedefi var. Şansını arttırır."

Ireland başını bana doğru çevirdi ve her gün aynada gördüğüm aynı mavi gözleri ortaya çıkardı. Çok daha az temkinli, çok daha masum, kahkaha ve hayranlıkla parlıyorlardı. "Az önce bana koca ağızlı mı dedin?"

Dayanamayıp elimi başının tepesinde gezdirdim, saçlarının ipeksi yumuşak tellerine dokundum. Onlar da benimkilere benziyordu ama benzemiyorlardı. "Benim sözlerim değil," dedim.

"O kadar çok kelimeyle değil," diye düzeltti, Eva'ya dönmeden önce kısa bir süre dokunuşuma eğildi.

Eva bana baktı ve cesaretlendirici bir gülümseme sundu. Ondan güç aldığımı biliyordu ve bana bu gücü koşulsuz olarak verdi.

Boğazım düğümlenerek koltuktan kalktım ve Eva'nın boş şarap bardağını kaptım. Ireland'ın soda bardağının yarısı hâlâ doluydu, bu yüzden onu bırakıp mutfığa yöneldim ve gecenin geri kalanını atlatacak kadar soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya çalıştım.

"Channing Tatum çok seksi," dedi Ireland, sesi oturma odasından. "Sence de öyle değil mi?"

Kaşlarımı çattım. Küçük kız kardeşimin boş sorusu, onun birileriyle çıktığı yönündeki rahatsız edici düşünceleri tetikledi. Birkaç yıl önce başlamış olmalıydı - on yedi yaşındaydı. Onun erkeklerden uzak durmasını istemenin gerçekçi olmadığını biliyordum. I

Çocukluğunun büyük bir kısmını kaçırmış olmamın benim hatam olduğunu biliyordum. Ama benim, Manuel ve Cary gibi erkeklerin genç versiyonlarıyla uğraşmak zorunda kalacağı düşüncesi alışılmadık bir savunma tepkisi uyandırdı.

"Çok yakışıklı," diye onayladı Eva.

Sahiplenme duygusu karışıma katılmak için yükseldi. Yeniden doldururken bakışlarım önümdeki iki bardağa kaydı.

Ireland, "O bu yılın yaşayan en seksi erkeği," dedi. "Şu pazulara bakın."

"Ah, şimdi buna tamamen katılmıyorum. Gideon çok daha seksi."

Ağzım kıvrıldı.

"Sen tam bir gidicisin," diye alay etti kız kardeşim. "Gideon'u düşündüğünde göz bebeklerin küçük kalplere dönüşüyor. Çok tatlı."

"Kapa çeneni."

Ireland'ın müzikal kahkahası havada süzüldü. "Merak etme. O da senin için aptallaşıyor. Ve yıllardır tüm Yaşayan En Seksi Erkek listelerinde yer alıyor. Arkadaşlarımdan bunun sonunu hiç duymadım."

"Gah. Bana şeyler söyleme. Ben doğuştan kıskanç biriyim."

İçimden gülerek boş şişeyi geri dönüşüm kutusuna attım. "Gideon da öyle."

"En Sıcaklar "a vurmaya başladığında çıldıracak."

Women Alive listeleri. Artık herkes seni duyduğuna göre bundan kaçınmanın bir yolu yok." "Her neyse," diye alay etti Eva. "Photoshop'la on beş kilo almaları gerekirdi."

kıçımı ve kalçalarımı satmak için."

"Kim Kardashian'ı gördün mü? Ya da Jennifer Lopez'i?"

Oturma odasının eşğinde durdum, İrlanda ve Eva'nın bardağımın kenarına çizdikleri resmi inceledim. Göğsümde bir sızı filizlendi. O anı dondurmak, korumak, sonsuza dek güvende tutmak istedim.

Ireland başını kaldırıp beni gördü ve gözlerini devirdi. "Ben sana ne ?" dedi. "Aptal."

—

Sandalyemde arkama yaslanarak kahvemi yudumladım ve monitörümdeki hesap çizelgesini inceledim. Boynumdaki bükülmeyi gevşetmeye çalışarak omuzlarımı geriye doğru yuvarladım.

"Dostum. Ne be? Saat sabahın üçü."

Kafamı kaldırdığımda İrlanda'nın evdeki ofisimin kapısında dikildiğini gördüm. "Ne demek istiyorsun?"

"Neden bu kadar geç saate kadar çalışıyorsun?"

"Neden bu kadar geç saatte Skyping yapıyorsun?" Eva'yı uyurken bıraktığımdan beri geçen yaklaşık bir saat boyunca kahkahalarını ve ara sıra yükselen sesini duyduğum için karşı çıktım.

"Her neyse," diye mırıldandı, içeri girdi ve masamın önündeki sandalyelerden birine çöktü. Kambur duruyordu, omuzları sandalyenin arkılığıyla aynı hizadaydı ve bacakları önünde yayılmıştı. "Uyuyamıyor musun?"

"Hayır." Bunun ne kadar doğru olduğunu bilmiyordu. İrlanda Eva'nın yatağında, Eva da benim yatağında uyurken, kendim uyuma riskini alamazdım. Eva'nın katlanmasını bekleyebileceğim çok fazla şey vardı, bana karşı hissettiği sevgiyi yok etmeden önce onu sadece birkaç kez korkutabilirdim.

"Christopher biraz önce bana mesaj attı," dedi. "Sanırım babam bir otelde kalıyor."

Kaşlarım kalktı.

Başını salladı, yüzü kederliydi. "Durum kötü, Gideon. Hiç ayrı bir gece geçirmediler. En azından benim hatırlayabildiğim kadarıyla."

Ne diyeceğimi bilemedim. Annem bütün gün beni aramış, telesekreterime mesaj bırakmış ve çatı katını o kadar sık çaldırmıştı ki, hiçbir telefon çalmasını diye ana ahizenin bağlantısını kesmek zorunda kalmıştım. Annemin zor durumda olmasından nefret ediyordum ama İrlanda ve Eva ile geçirdiğim zamanı korumam gerekiyordu.

Kendime odaklanmak kalpsizlik gibi geliyordu ama zaten ailemi daha önce iki kez kaybetmişim - bir kez babam öldüğünde, bir kez de Hugh'dan sonra. Daha fazla kaybetmeyi göze alamazdım. Eva hayatımdayken üçüncü kez hayatta kalabileceğimi sanmıyordum.

"Keşke kavgaya neyin sebep olduğunu bilseydim," dedi. "Yani birbirlerini aldatmadıkları sürece, bunu atlatabilmeleri gerekir, değil mi?"

Kabaca nefes vererek doğruldum. "İlişkiler hakkında soru sorulacak kişi ben değilim. Nasıl işledikleri hakkında hiçbir fikrim yok. Sadece tökezleyerek yoluma devam ediyorum, işleri berbat etmemek için dua ediyorum ve Eva'nın bu kadar bağışlayıcı olmasına minnettarım."

"Onu gerçekten seviyorsun."

Bakışlarını duvardaki fotoğraf kolajına doğru takip ettim. Karımın o fotoğraflarına bakmak bazen canımı yakıyordu. Her anı yeniden yakalamak ve yeniden yaşamak istiyordum. Onunla geçirdiğim her saniyeyi biriktirmek. Zamanın bu kadar çabuk akıp gitmesinden nefret ediyordum ve belirsiz bir gelecek için onu biriktiremiyordum.

"Evet," diye mırıldandım. Eva'yı her konuda affedebilirdim. Bizi ayıracak hiçbir şey yapamaz ya da söyleyemezdi, çünkü onsuz yaşayamazdım.

"Senin adına sevindim, Gideon." Ona baktığımda Ireland gülümsedi.

"Teşekkür ." Gözlerindeki endişe devam etti ve huzursuzluk yarattı. I Onu rahatsız eden sorunları çözmek istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. "Annemle konuşabilir misin?" diye önerdi. "Şimdi değil tabii ki. Ama

Yarın mı? Belki neler olduğunu öğrenebilirsin?"

Bir an tereddüt ettim, annemizle konuşmanın verimsiz olacağını kesin olduğunu biliyordum. "Deneyeceğim."

Ireland tırnaklarını inceledi. "Annemi pek , değil mi?"

Cevabımı dikkatle tartarak, "Temel bir fikir ayrılığımız var" dedim.

"Evet. . Sanki ailesi için de geçerli olan garip bir OKB'si var. Herkes belli bir şekilde olmalı ya da en azından öyleymiş gibi davranmalı.

İnsanların ne düşündüğü konusunda çok endişeli. Geçen gün bana onu hatırlatan eski bir film izledim. *Ordinary People*. Hiç izledin mi?"

"Hayır, söyleyemem."

"İzlemelisin. Kiefer Sutherland'in babası ve başka insanlar da var. Üzücü ama iyi bir hikaye."

"Ben ." Annemizi açıklama ihtiyacı hissederek elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım. "Babam öldükten sonra nelerle uğraştı. Çok acımasızdı. Sanırım o zamandan beri kendini izole etti."

"Arkadaşımın annesi annemin farklı olduğunu söylüyor. Bilirsin, babanla evliyken."

Soğumuş kahvemi bir kenara bıraktım. "Onu farklı hatırlıyorum."

"Daha mı iyi?"

"Bu sübjektif. O daha spontane biriydi. Kaygısız."

Ireland parmak uçlarıyla ağzını ovuşturdu. "Sence bu onu kırdı mı? Babanı kaybetmek?"

Göğsüm sıkıştı. "Bu onu değiştirdi," dedim sessizce. "Ne kadar değiştirdiğinden emin değilim."

"Ugh." Melankolisinden gözle görülür bir şekilde sıyrılarak doğruldu. "Bir süre uyanık kalacak mısın?"

"Muhtemelen bütün gece."

"O filmi benimle izlemek ister misin?"

Bu öneri beni şaşırttı. Ve beni memnun etti. "Duruma göre değişir. Bana ne olduğunu söyleyemezsin. Spoiler yok."

Bana bir bakış fırlattı. "Sana zaten üzücü olduğunu söyledim. Eğer sonsuza dek mutlu olmak istiyorsan, o koridorun sonunda uyuyor."

Bu beni gülümsetti. Ayağa kalkıp masamın etrafında döndüm. "Sen filmi bul, ben de sodayı alayım."

"Bir bira iyi olurdu." "Ben varken olmaz."

Sırtarak ayağa kalktı. "Peki, tamam. Şarap o zaman." "Birkaç yıl sonra tekrar sor."

"O zamana kadar çocukların olacak. O kadar eğlenceli olmayacak."

Durakladım, tenimi terle buğulandıracak kadar keskin bir endişeye kapıldım. Eva'dan bir bebek sahibi olma düşüncesi beni hem heyecanlandırıyor hem de korkutuyordu. Karımın benimle yaşaması güvenli değildi. Bir çocuk için nasıl güvenli olabilirdi ki?

Ireland güldü. "Lanet olsun, yüzünü görmeliydin! Klasik playboy paniği vakası. Sana söylemediler mi? Önce aşk gelir, sonra evlilik, sonra da bebek arabasındaki bebek gelir."

"Eğer kapatmazsan, seni yatağa gönderirim."

Daha sert güldü ve kolunu benimkiyle birleştirdi. "Sen bir isyancısın. Ciddiyim. Sadece seninle dalga geçiyorum. Bana kızma. Bunu yapan yeterince aile üyem var."

Kalbimin çok sert çarpmasını durdurmak için irade gösterdim. "Belki de bir içki içmelisin," diye önerdi.

"Sanırım içeceğim," diye mırıldandım.

"Senden yüzük aldığı için Eva'ya büyük destek vereceğim. Evlenme teklif ederken sen de panik atak geçirdin mi?"

"Konuşmayı kes, İrlanda."

Başını omzuma yaslayarak kıkırdadı ve beni ofisimden dışarı çıkardı.

—

Yatağa döndüğümde güneş doğalı iki saatten fazla olmuştu. Sessizce soyundum, bakışlarım yorganın altındaki nefis yumrunun, yani karımın üzerinde geziniyordu.

Eva bir topun içinde kıvrılmıştı, yastığın üzerine yayılmış parlak saç telleri dışında çoğunlukla gizlenmişti. Zihnim boşlukları doldurdu, onun

çarşafların arasında çıplak.

Benim. Hepsi benim.

Ondan uzakta uyumak beni öldürüyordu. Onu da incittiğini biliyordum.

Battaniyenin kenarını kaldırarak yanına kaydım. Yumuşak, küçük bir inilti çıkardı ve bana doğru yuvarlandı, gür, sıcak vücudu bana doğru kıvrıldı.

Anında sertleşmişim. Arzu kanımda kaynıyordu; farkındalık tenimde karıncalanıyordu. Bu yanıcı bir cinsel kimyaydı ama aynı zamanda daha fazlasıydı. Daha derin bir şey. Garip, harika, korkutucu bir tanıma.

İçimde olduğunu bilmediğim bir boşluğu doldurdu.

Eva yüzünü boğazıma gömdü ve mırıldandı, bacakları bacaklarıma dolandı, elleri sırtımda gezindi. "Her tarafım sert ve nefis," diye mırıldandı.

"Her ," diye kabul ettim, kışını avuçladım ve onu aletime doğru daha sıkı çektim.

Sessiz bir omuzları sarsıldı. "Sessiz olmalıyız." "Ağzını kapatacağım."

"Ben mi?" Boğazımı ısırıldı. "Gürültücü olan sensin."

Haksız da sayılmazdı. Tahrik olduğumda ne kadar sert ve sabırsız olsam da, ona kadar hiç yüksek sesle konuşmamıştım. Durumlar gerektirdiğinde sağduyulu olmak bir mücadeleyleydi. Kendimi çok iyi hissediyordum, bana çok fazla şey hissettiriyordu.

"O halde ağırdan alacağız," diye mırıldandım, ellerim onun ipeksi teninde ağgözlülükle geziniyordu. "İrlanda saatlerce uyuyacak; aceleye gerek yok."

"Saatler, ha?" Gülererek geri çekildi ve benden uzaklaşarak komodinin çekmecesine uzandı. "Çok başarılı."

Elinin altında tuttuğu naneli şekerleri çıkarırken omuzlarımda bir gerginlik oluştu. Kadınların prezervatif almak için komodinin çekmecesine uzandıkları benzer durumlar aklıma geldi.

Eva ve ben sadece iki kez prezervatif kullanmıştık. Ondan önce hiçbir kadını kondomsuz sikmemiştim. Hamilelikten kaçınmak dini olarak bağlı olduğum bir şeydi.

Yine de Eva'ilk iki seferimizden beri, gebe kalmayı önlemek için doğum kontrolüne güvenerek çıplak kalmıştık.

Bu bir riskti. Bunu biliyordum. Ve onunla ne kadar sık birlikte olduğumu düşünürsek -günde en az iki, bazen üç ya da dört kez- risk hiç de azımsanacak gibi değildi.

Bazen bunu düşündüm. Kontrolümü, kendi zevkimi sonuçların üstünde tutma bencilliğimi sorguladım. Ama pervasızlığımın nedeni zevk kadar basit değildi. Eğer öyle olsaydı, başa çıkabilirdim. Sorumluluk sahibi olurum.

Hayır, çok daha karmaşıktı.

Onun içine girme ihtiyacı ilkeldi. Bu bir fetih ve teslimiyetti.

Onunla daha ilk kez birlikte olmadan önce, ilişkinin ne kadar patlayıcı olacağını kesin olarak bilmeden önce onu çiğ çiğ becermek istemiştim. İlk randevumuzdan önce onu buna ihtiyacım olduğu konusunda uyaracak kadar ileri gitmişim, bana bunu vermesine ihtiyacım vardı, başka hiç kimseyle istemediğim bir şey.

"Kıpırdama," dedim kabaca, hâlâ uzanırken üzerinden kayarak. Elim kalçasıyla yatak arasına girdi, bacaklarının arasına uzanarak amını avucumun içine aldı. Nemli ve sıcaktı. Okşayan parmaklarım onu kaygan ve sıcak hale getirdi.

Bir iniltiyi bastırdı.

"Seni istiyorum," dedim dudaklarımı yanağına sürterek.

Boştaki elimle yastığıma uzandım, onu çektim ve sonra altına ittim, kalçalarını taşaklarıma kadar batmama izin verecek bir açığa kaldırdım.

"Gideon . . ." Adımı söyleme şekli bir yalvarış gibiydi, sanki dizlerimin üzerine çöküp ona sahip olma ayrıcalığı için yalvarmayacakmışım gibi.

Yer değiştirdim, bacaklarını ayırmaya zorladım ve bileklerini başının yanında sabitledim. Onu aşağıda tutarak içine girdim. Benim için hazırды, pelüş, sıkı ve ıslaktı. Boğazımdan yükselen hırıltıyı dizginlemek için dişlerimi birbirine geçirdim, tepeden tırnağa bir titreme vücudumu sarstı. Göğsüm sırtına çarpıyor, şiddetli nefes verişlerim yastığın üzerinde uzanan saçlarını karıştırıyordu.

Öylece, sadece beni alarak, beni uçurumun kenarına getirdi.

"Tanrım." Kalçalarım istemsizce çalkalanıyor, sikimi ona sokuyor, kabzasına kadar içine girene kadar beni daha derine itiyordu. Kökten uca her tarafımda onu hissedebiliyordum, açgözlü küçük bir ağız gibi beni sağan dalgalar halinde sıkıyordu. "Angel-"

Aletimin dibindeki baskı ısrarcıydı, ama onu durdurabilecek durumdaydım. Bu bir kontrol meselesi değil, irade meselesiydi.

Onun içine boşalmak *istedim*. Ne kadar korkunç olsa da riski kabul edilebilir bulacak kadar istiyordum.

Gözlerimi kapatarak alnımı yanağına koydum. Kokusunu içime çektim ve , sert bir boşalıyordum, onu kalın, sıcak fişkırımlarla doldururken kığım esniyordu.

Eva inledi, kıvranıyordu. Amcığı sıkılaştı, sonra sikimin etrafında titredi. Yumuşak, tatlı bir iniltiyle doruğa ulaştı.

Adını hırıldayarak söyledim, orgazmı onu çok tahrik etmişti. Ben yaptığım için boşalmıştı, çünkü benim dokunuşum kadar zevkim de onu tahrik etmişti. Bunun için onu ödüllendirecek, ona minnettarlığımın derinliğini gösterecektim. O da kendininkini alacaktı, tekrar tekrar, dayanabildiği kadar.

"Eva." Nemli yanağımı onunkine sürttüm. "Çapraz Ateş."

Parmakları benimkileri sıkıca kavradı. Başını çevirdi, dudakları arıyordu.

"Ace," diye öpücüğün içine doğru nefes aldı. "Ben de seni seviyorum."

—

Bentley'i Dutchess County'deki Vidal malikânesinin kapısından geçirip ön taraftaki dairesel alanına sürdüğümde saat akşam beşi biraz geçiyordu.

"Çok hızlı sürdün," diye yakındı Ireland arka koltuktan. "Geldik bile."

Cipi park ettim ve rölantide bıraktım. Eve bir kez baktım ve içimde bir düğüm sıkıştı. Eva uzanıp elimi tuttu ve sıktı. Arkasındaki Tudor tarzı malikâne yerine onun çelik gibi gri gözlerine odaklandım.

Tek kelime etmedi ama zorunda da değildi. Sevgisini ve desteğini hissettim ve gözlerindeki öfke parıltısını gördüm. Anladığını bilmek bile bana güç veriyordu. Sahip olduğum her karanlık ve kirli sırrı biliyordu ama yine de bana inandı ve beni sevdi.

Ireland başını iki ön koltuğun arasına sokarak, "Bir ara tekrar kalmak istiyorum," dedi. "Eğlenceliydi, değil mi?"

Ona baktım. "Bunu tekrar yapacağız."

"Yakında mı?"

". "

Gülümsemesi bu sözün bana uyku ve endişe olarak neye mal olacağını fazlasıyla gösteriyordu. Birçok nedenden dolayı ondan uzak durmuştum ama en önemlisi, ona değerli ne sunabileceğimi bilmiyor olmamdı. Ben

Vidal Records'u gelecekte de ayakta tutmak için her şeyimi ona kanalize ettim, berbat etmeyeceğimi bildiğim tek şekilde ona baktım.

"Bana yardım etmen gerekecek," dedim ona dürüstçe. "Nasıl ağabeylik yapılacağını bilmiyorum. Muhtemelen beni affetmek zorunda kalacaksın. Sık sık."

Gülümseme Ireland'ın yüzünü terk etti ve onu bir genç kızdan genç bir kadına dönüştürdü. "Arkadaş olmak gibi bir şey," dedi kasvetli bir şekilde. "Doğum günlerini ve tatilleri hatırlamak *zorunda olman*, beni her şey için affetmen ve beni tüm seksi, zengin erkek arkadaşlarınla tanıştırmam dışında."

Kaşlarım kalktı. "Seninle uğraşmam ve sana zor anlar yaşatmamla ilgili kısım nerede?"

"O yılları kaçırdın," diye karşılık verdi. "Tekrarı yok."

Dalga istemişti ama sözleri beni çok etkiledi. Yılları kaçırmıştım ve onları geri getiremezdim.

"Sen onun yerine erkek arkadaşlarına sataşacaksın," dedi Eva, "ve *onlara* zor anlar yaşatacaksın."

Gözlerimiz buluştu ve ne düşündüğümü tam olarak anladığını biliyordum. Başparmağım parmak eklemlerini okşadı.

ön kapı açıldı ve annem dışarı çıktı. Beyaz bir tunik ve ona uygun bir pantolon giymiş, geniş üst basamakta duruyordu. Uzun, siyah saçları omuzlarından gevşekçe sarkıyordu. Uzaktan bakıldığında İrlanda'ya çok benziyordu, bir ebeveynden çok bir kız kardeş gibiydi.

Eva'nın elini sıkıca kavradım.

Ireland içini çekti ve kapısını açtı. "Keşke yarın çalışmak zorunda . Yani, istediğiniz zaman işten kaytaramayacaksanız, bir zenginin ne anlamı var ki?"

"Eva benimle çalışırsa," dedim karıma bakarak, "." Dilini dışarı çıkardı.

"Başlama yine."

Elini ağzıma götürdüm ve arkasından öptüm. "Durmadım."

Kapımı açarak arabadan çıktım ve kapağı açtım. Ireland'ın çantasını almak için arabanın arkasına döndüm ve onun yerine kollarımın onunla dolu olduğunu gördüm. Bana sıkıca sarıldı, ince kollarını belime doladı. Şaşkınlığımı üzerimden atmam bir anımı aldı ve sonra ben de ona sarıldım, yanağım başının tepesinde duruyordu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı göğsüme doğru. "Beni ağırladığın için teşekkürler."

Boğazım sıkıca kapandı ve bir şey söylememi engelledi. Bana doğru geldiği kadar hızlı bir şekilde gitmişti, Eva'yla buluştuğunda elinde çantası vardı.

yolcu tarafına geçip ona da sarıldı.

Yumruk yemiş gibi bitkin hissederek kapağı kapattım ve annemin İrlanda'yı mavi-gri çakıllı yolun yarısında karşılamasını izledim. Direksiyona dönüp gitmek üzereydim ki bana beklememi işaret etti.

Eva'ya baktım. "Arabaya bin meleğim."

Tartışacakmış gibi baktı, sonra başını salladı ve n yolcu koltuğuna geçip kapıyı kapattı.

Annem gelene kadar bekledim.

"Gideon." Beni pazularımdan yakaladı ve parmak uçlarına kalkarak ağzıma bir öpücük kondurdu. "Eva'yla içeri gelmeyecek misiniz? O kadar yol geldiniz."

Geriye doğru bir adım atarak onun tutuşunu kurdım. "Ve geri dönmek zorundayız." Bakışları hayal kırıklığını yansıtıyordu. "Sadece birkaç dakikalığına. Lütfen.

İkinizden de özür dilemek istiyorum. Nişan haberinizi iyi karşılayamadım ve bunun için özür dilerim. Bu, ailemiz için mutlu bir zaman olmalıydı ve korkarım ki oğlumu kaybetme endişesiyle bunun kıymetini bilemedim."

"Anne." Yolcu tarafına doğru ilerlerken kolunu yakaladım. "şimdi olmaz."

"Geçen gün Eva hakkında söylediklerimde ciddi değildim. Sadece babanın bana verdiği yüzüğü başka bir kadının elinde görünce şok oldum. Yüzüğü Corinne'e sen vermedin, o yüzden şaşırdım. Bunu anlayabilirsin, değil mi?"

"Eva'yı kışkırttın."

"Sana böyle mi söyledi?" Durakladı. "Hiç istemedim ama- Boş ver. Baban da çok korumacıydı. Ona çok benziyorsun."

Gözlerimi kaçırdım, dalgın dalgın arabanın ötesindeki ağaçlara baktım. Geoffrey Cross'a yapılan benzetmeleri nasıl karşılayacağımı hiç bilemedim. Övgü olarak mı yoksa el altından bir iltifat olarak mı? Annem için bunu söylemek imkânsızdı.

"Gideon ... lütfen, deniyorum. Eva'ya söylememem gereken bazı şeyler söyledim ve o da bu koşullar altında her kadının yapacağı gibi karşılık verdi. Sadece işleri yoluna koymak istiyorum." Elini kalbimin üzerine koydu. "Senin adına mutluyum, Gideon. Seni ve Ireland'ı birlikte vakit geçirirken gördüğüme de çok sevindim. Bunun onun için çok şey ifade ettiğini biliyorum."

Elini nazıkçe çektim. "Bu benim için de çok şey ifade ediyor. Ve Eva bunu aıklayamayacağım bir şekilde mümkün kıldı. Bu da aıklayamayacağım nedenlerden sadece biri.

onu üzmemek. Şimdi olmaz. Sabah işe gitmesi gerekiyor." "O zaman bu hafta öğle yemeği için plan yapalım. Ya da akşam yemeği."

"Chris orada olacak mı?" Eva kapıyı tekrar itip açmadan ve dışarı çıkmadan önce pencereden sordu. Orada duruyordu, koyu renkli iri cipin karşısında o kadar küçük ve parlaktı ki, omuzlarının duruşu bile heybetliydi.

Karım benim için dünyayla savaşırdı. Bunu bilmek mucizeviydi. Kimse benim için savaşmazken, bir şekilde benim için savaşacak bir ruh bulmuştum.

Annemin dudakları kıvrıldı. "Tabii ki. Chris ve ben bir takımız."

Gülümsemesinin kırılğanlığını fark ettim ve sık sık yaptığım gibi ondan şüphe ettim. Yine de kabul ettim. "Plan yaparız. Yarın Scott'ı ara ve bir şeyler ayarlayalım."

Annemin yüzü aydınlandı. "Çok sevindim. Teşekkür."

Bana sarıldı ve ben de kendimi, vücudum onu itme ihtiyacıyla kaskatı kesilmişti. Kollarını açarak Eva'ya, Eva onun yerine tokalaşmak için elini ikisinin arasına uzattı. Etkileşim garipti, her iki kadının da savunmada olduğu çok açıktı.

Annem çitleri onarmak istemedi; çitler sağlamış gibi davranmak için bir anlaşma istedi.

Vedalaştık ve sonra ben sürücü koltuğuna geçtim. Eva ve ben malikaneyi bırakarak yola çıktık. Çok uzaklaşmamıştık ki, "Annen seninle ne zaman konuştu?" diye sordu.

Lanet olsun. Ses tonundaki o ısırığın ne anlama biliyordum.

Uzanıp elimi dizine koydum. "Annem için endişelenmeni istemiyorum."

"Hiçbir şey için endişelenmemi istemiyorsun! Bu iş böyle yürümeyecek. Tüm bu saçmalıklarla tek başına başa çıkamazsın."

"Annemin ne dediği ya da ne yaptığı önemli değil Eva. değil, senin de olmamalı."

Yüzünü bana dönmek için koltukta iki büklüm oldu. "Bir şeyleri paylaşmaya başlamalısın. Özellikle de annenin arkamdan konuşması gibi benimle ilgili!"

"Alakasız bir fikir yüzünden sinirlenmene izin vermeyeceğim." Yol kıvrıldı. Virajdan çıkarken hızlandım.

"Bu benim *sana* kızmamdan daha iyi olurdu!" diye tersledi. "Kenara çek."

"Ne?" Ona baktım. "Çek şu lanet arabayı kenara!"

İçimden küfrederek elimi bacağından çektim ve direksiyonu kavradım.

"Bana nedenini söyle."

"Çünkü sana kızgınlım sen orada oturmuş seksi seksi araba sürüyorsun ve durman gerekiyor."

Eğlence ile öfke birbirine karıştı. "Neyi durdurayım? Seksi ve ateşli görünmeyi mi? Yoksa araba kullanmayı mı?"

"Gideon... şu anda beni zorlama."

Boyun eğerek gazı kestim ve dar bankette durdum. "Daha iyi misin?"

Arabadan indi ve kaputun etrafından dolaştı. Dışarı çıktım ve ona sorgulayan bir bakış attım.

"Arabayı *ben kullanacağım*," diye açıkladı dururken. "En azından şehre varana kadar."

"Eğer istediğin buysa."

İlişkiler hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyordum, ama kadının sana kızdığında taviz vermek hiç akıllıca değildi. Özellikle de birkaç saat içinde sevişme umudu taşıyorsanız, ki ben kesinlikle öyleydim. Hafta sonunu arkadaşlarımla ve İrlanda'da geçirdikten sonra, karıma onu ne kadar takdir ettiğimi gösterme ihtiyacını yeniden hissediyordum.

"Bana öyle bakma," diye mırıldandı.

"Ne gibi?" Ona bir bakış attım ve askılı beyaz sundress elbisesinin içinde ne kadar güzel hayran kaldım. Akşam sıcak ve bunaltıcıydı ama o havadar ve taze görünüyordu. Giysilerimi çıkarıp ona doğru bastırmak, ortalığı ısıtmadan önce biraz serinlemek istedim.

"Sanki patlamaya hazır bir saatli bombaymışım gibi!" Kollarını kavuşturdu. "Ben mantıksız olmamak."

"Angel, sana öyle bakmıyorum."

"Ve beni seksle oyalamaya çalışma," diye ısırdı, çenesi sıkılmıştı. "Yoksa bir hafta boyunca hiç alamazsın!"

Ben de kollarımı kavuşturdum. "Böyle ultimatolar vermekten bahsetmiştik zaten. Bana istediğin kadar dırdır edebilirsin Eva, ama seni istediğim zaman elde edeceğim. Nokta."

"Seni isteyip istemediğimi boş ver."

"Beni lanet bir arabayı sürerken izlerken ıslanan karıma soruyor," diye .

Bakışları daraldı. "Seni burada, yolun kenarında bırakabilirim." Belli ki durumu iyi idare edemiyordum. Ben de taktik değiştirdim, hücum pozisyonu alıyor.

"Bana her şeyi anlatmıyorsun," diye karşı çıktım. "Peki ya Kline? San Diego'dan beri seninle iletişimi tamamen kesti mi?"

Kline'ın Eva'yla nasıl başa çıkacağını merak ettiğim için tüm hafta sonu boyunca bu soruyu kendime sakladım.

Nasıl devam etmesini istediğim konusunda kararsızdım. Artık elinde olmayan kaset hakkında ona yaklaşırsa, bu onu incitecek ama aynı zamanda bana daha da yakınlaşmasına neden olacaktı. Eğer onun iyiliği için uzaklaşırsa, bu ona karşı rahat olduğumdan daha derin duygular gösterecekti. Onu istemesinden nefret ediyordum ama onu gerçekten seviyor olabileceğinden de korkuyordum.

Nefes nefese kaldı. "Aman Tanrım. Yine telefonuma mı bakıyordun?"

"Hayır." Cevabım hızlı ve kararlıydı. "Bu konuda ne hissettiğini biliyorum. Bu."

Her hareketini takip ediyordum, günün her anında nerede olduğunu ve kiminle olduğunu biliyordum, ama cep telefonu ile ilgili katı bir sınır koymuştu ve beni çıldırtsa da buna saygı duyuyordum.

Eva bir dakika beni inceledi ama yüzümdeki gerçeği görmüş olmalıydı. "Evet, Brett bana birkaç mesaj gönderdi. Seninle bu konuda konuşacaktım, bu yüzden aynı şey olduğunu söylemeye çalışma bile. Tamamen sana söylemeye niyetliydim. Senin bana söylemeye hiç niyetin yoktu."

Yoldan hızla geçen bir araba endişelerimi onun güvenliğine yöneltti. "Bin ve sür. Arabada konuşuruz."

Koltuğa tırmanana kadar bekledim ve sonra kapıyı arkasından kapattım. Ben yolcu tarafına yerleşene kadar aynaları ve koltuğu kendine göre ayarlamış ve arabayı vitese takmıştı.

Şeritte tamamen birleştiği anda tekrar üzerime gelmeye başladı. Onun konuştuğunun belli belirsiz farkındaydım, dikkatim daha çok Bentley'i nasıl kullandığına odaklanmıştı. Hızlı ve güvenle sürüyordu, direksiyonu hafifçe ve rahatça kavıyordu. Bakışlarını yoldan ayırmıyordu ama ben gözlerimi ondan alamıyordum. Benim Kaliforniyalı kızım. Açık bir yolda, tamamen kendi elementindeydi.

Eva'nın güçlü SUV ile başa çıkmasını izlerken kendimi hoş bir şekilde tahrik olmuş buldum. Ya da belki de beni azarlıyor, bana meydan okuyordu.

"Beni dinliyor musun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz meleşim. Ve daha fazla öfkelenmeden önce, bu tamamen senin hatan. Sen orada oturmuş ateşli ve seksi görünüyorsun ve benim dikkatim dağınık."

Eli dışarı fırladı ve kalçama vurdu. "Ciddi misin? Şaka yapmayı kes!"

"Şaka yapmıyorum. Eva. . . paylaşmamı istiyorsun, böylece bana destek olabilirsin. Anladım. çalışıyorum."

"Görünüşe göre yeterince sert değil."

"Sizi gereksiz yere kızdıracak şeyleri paylaşmayacağım. Bunun bir anlamı yok."

"Birbirimize karşı dürüst olmalıyız, Gideon. Sadece ara sıra değil, her zaman."

"Gerçekten mi? Senden aynı şeyi beklemiyorum. Örneğin, baban ve Cary'nin benim hakkımda yaptığı tüm kötü yorumları kendine saklamaktan çekinme."

Dudakları büzüldü. Bunu biraz düşündü ve sonra, "Bu mantığı kullanırsak, Brett hakkında hiçbir şey söylememem doğru olmaz mı?" diye sordu.

"Hayır. Kline ilişkimizi etkiliyor. Annem etkilemiyor."

Homurdandı.

"Bu konuda haklıyım," dedim eşit bir şekilde.

"Annenin benim hakkımda saçma sapan konuşmasının seni rahatsız etmediğini mi söylüyorsun?"

"Bundan hoşlanmadım. birlikte, bu senin ya da onun hakkında hissettiklerimi değiştirmez. Sana söylemem onun hakkındaki hislerini değiştirmeyecek. Her iki durumda da sonuç aynı olacağından, en az bozulma yolunu seçiyorum."

"Bir erkek gibi düşünüyorsun."

"Umarım öyledir." Uzandım ve omzundaki saçları taradım. "Aramızda sorun yaratmasına izin verme meleşim. O buna değmez."

Eva bana baktı. "Annenin söylediklerinin ve yaptıklarının senin üzerinde hiçbir etkisi yokmuş gibi davranıyorsun ama bunun doğru olmadığını biliyorum."

Konuyu kapatmak için inkâr etmeyi düşündüm ama karım saklamayı tercih ettiğim her şeyi gördü. "Beni etkilemesine izin vermiyorum."

"Ama öyle. Acıtıyor ve uğraşmak istemediğiniz her şeyi ittiğiniz o yere ."

"Beni analiz etme," dedim sıkıca.

Eli kalçama dokundu. "Seni seviyorum. Acıyı durdurmak istiyorum."

"Zaten ." Elini kavradım. "Onun benden aldığı her şeyi sen bana verdin. Daha fazlasını almasına izin verme."

Eva gözleri dolambaçlı yolda, birleşen ellerimizi kaldırdı ve alyansımı öptü. "Anlaşıldı."

Bana şimdilik işinin bittiğini söyleyen hızlı bir gülümseme verdi ve bizi eve bıraktı.

[KİMSE Gideon Cross'un duş almasından daha hayranlık uyandırıcı bir görüntü bulmaya cesaret

Ellerini tüm o gergin, bronzlaşmış tende ve mükemmel bir şekilde tanımlanmış kas kütlelerinde gezdirirken bu kadar rahat olabilmesi beni şaşırtmıştı.

Banyodaki duşun buğulu camından, sabunlu suyun, karnının sert çıkıntılarından ve güçlü bacaklarının uzunluğundan aşağı akmasını izledim. Vücudu bir sanat eseriymiş, en iyi formda tuttuğu bir makineydi. Onu seviyordum. Ona bakmayı, dokunmayı, tadına bakmayı seviyordum.

Uzanarak elini içinden geçirdi ve nefes kesici yüzünü ortaya çıkardı. Koyu renk kanatlı kaşlarından biri sessiz bir sorguyla kalktı.

"Sadece gösterinin tadını çıkarıyorum," diye açıkladım. Sabununun kokusu, bu kokuyu eşime ait olarak tanımaya alışmış duyularımı tahrik . Bedenimi hezeyana sürükleyen ve zevk veren adam.

ağır uzunluğunu gelişigüzel okşadığında dudaklarımı yaladım.

Bir keresinde bana her duş aldığımda mastürbasyon yaptığını söylemişti, dişlerini fırçalamak kadar rutin bir rahatlama olduğunu düşünüyordu. Cinsel iştahının ne kadar güçlü olduğunu bildiğim için nedenini anlayabiliyordum. Duşta benim için mastürbasyon yaparkenki halini asla unutamam, o kadar erkeksi, güçlü ve orgazma açtı ki.

Benimle tanıştığından beri artık kendini tatmin etmiyordu. Zevk alsa bile beni tatmin edemeyeceği için değil, ben onunla çabayı gereksiz kılacak kadar ilgilendiğim için de değil. İkimiz için de birbirimizle seks yapmaya hazır olmak hiçbir zaman sorun olmadı, çünkü hissettiğimiz açlık fiziksel olmaktan çok daha derindi.

Gideon benim doyumsuzluğumu tatmin etmek için kendini tuttuğunu söyleyerek benimle alay etti, ama ben kendini tutmanın ne olduğunu gördüm - bana zevk alma hakkını veriyordu. Bu sadece ve sadece benimdi. Bensiz hiçbir şeyi yoktu, ki bu muazzam bir hediye idi. Özellikle de cinsel özgürlüğünün kendisine karşı bir silah olarak kullanıldığı geçmiş göz önüne alındığında.

"Bu interaktif bir sergi," dedi, gözleri eğlenceyle sıcacıktı. "Bana katılın."

"Sen bir hayvansın." Onun arzusuyla uyanan şanslı kız ben olduğum için, kalçalarım bornozumun altında onun menisiyle ıslanmıştı.

"Sadece senin için."

"Ooh, doğru cevap."

Sırıttı. Aleti uzadı. "Beni ödüllendirmelisin."

Eşikten uzaklaştım ve bir adım daha yaklaştım. "Bunu nasıl yapmamı önerirsin?"

"Nasıl ."

Bu da bir hediye idi. Gideon kontrolü nadiren bana bırakırdı, o da sadece bana.

"Senin hakkını vermek için yeterli zamanım yok, as. İşler tam da ilginçleşmeye başlamışken kısa kesmek istemem." Elimi bardağın üzerine koydum. "Bu akşamki antrenmanımdan sonra tekrar görüşmeye ne dersin? Sen, ben ve sana ne yapmak istersem?"

değiştirip yüzüme baktı ve elini kaldırıp camın arkasından benimkine bastırdı. Bakışları yüzümde neredeyse elle tutulur sıcak bir okşayışla gezindi. Yüzü vurduğumduymazdı, hiçbir şey belli etmeyen çarpıcı derecede yakışıklı bir maskeydi. Ama gözleri ... o çarpıcı mavi derinlikler ... şefkati, sevgiyi ve kırılganlığı açığa çıkarıyordu.

"Tamamen seninim meleğim," dedi, sözleri o kadar sessizdi ki onları duymaktan gördüm.

Soğuk cama bir öpücük kondurdum. "Evet," diye onayladım. "Öylesin."

—

Yeni hafta. Aynı aşırı odaklanmış Gideon. Bentley kaldırımdan çekilir çekilmez çalışmaya başladı, parmakları açılır bir tepsi masasına yerleştirilmiş klavyenin üzerinde uçuşuyordu. Onu izledim, yoğun konsantrasyonunu ve kendine güvenini son derece seksi buldum. Güçlü, azimli bir adamla evliydim ve onun bu hırsını sergilemesini izlemek beni çok tahrik ediyordu.

Onu izlemeye o kadar dalmıştım ki, çantamdaki akıllı telefonum kalçamda tıtsıçradım.

"Tanrım," diye mırıldandım, kazarak çıkardım.

Kilit ekranında Brett'in adı ve fotoğrafı belirdi. Aramayı kesmesini bekliyorsam bir noktada onunla ilgilenmem gerektiğini bilerek cevap verdim.

"Hey," diye ihtiyatlı bir şekilde cevap verdim.

"Eva." Brett'in artık meşhur olmuş sesinin tınısı beni her zaman olduğu gibi güçlü bir şekilde etkiledi ama aynı şekilde değil. Şarkı söyleme tarzını seviyordum ama bu aşk artık samimi değildi. Kişisel değildi. Ona bir düzine başka şarkıcıya hayran olduğum gibi hayranlık duyuyordum. "Kahretsin, bir haftadır sana ulaşmaya çalışıyorum!"

"Biliyorum. Özür dilerim, meşguldüm. Sen nasılsın?"

"Daha iyiyim. Seni görmem gerek."

Kaşlarım kalktı. "Şehre ne zaman geliyorsun?"

Sert bir şekilde güldü, beni yanlış yola iten mizahsız bir ses. "İnanılmaz. Dinle, telefonda bu konuya girmek istemiyorum. Bugün bir araya gelebilir miyiz? Konuşmamız lazım."

"New York'ta mısınız? Turnede olduğunu sanıyordum. ?"

Gideon'un hızlı hızlı yazması yavaşlamadı ve bana bakmadı ama enerjisinin değiştiğini hissedebiliyordum. Dikkatini vermişti ve hatta kimin biliyordu.

Brett, "Seni gördüğümde neler olduğunu anlatacağım," dedi.

Bir ışıktaki durduğumuzda kaşlarımı çatarak camdan dışarı baktım, bakışlarım karşıdan karşıya geçen yaya selindeydi. New York hayat ve çılgın bir enerjiyle dolup taşıyor, dünyayı değiştirecek işlere hazırlanıyordu. "İşe gidiyorum. Neler oluyor, Brett?"

"Seninle öğle yemeğinde buluşabilirim. Ya da işten çıktıktan sonra."

Hayır demeyi düşündüm ama ses tonundaki kararlılık beni duraksattı. "Tamam."

Uzanıp elimi Gideon'un kalçasına koydum. Dinleniyor olmasına rağmen, kasları avucumun altında sertleşmişti. Özel dikim takım elbiseleri onun formunu kibarlaştırıyordu, ama altında sadece ima edilen güçlü ve fit vücut hakkındaki gerçeği biliyordum. "Crossfire Binası'na yakın durursak öğle yemeğinde görüşebiliriz."

". Ne zaman orada olmalıyım?"

"Öğleden biraz önce en iyisi olur. Sizinle lobide buluşuruz."

Telefonu kapattık ve ben de telefonu çantama geri koydum. Gideon'un eli benimkini yakaladı. Ona baktım, ama uzun bir e-posta okuyordu, başı hafifçe eğilmişti, böylece saçlarının uçları yontulmuş çenesine değiyordu.

Dokunuşunun sıcaklığı içime işledi. Parmağına taktığı ve bana ait olduğunu tüm dünyaya gösteren yüzük bandına baktım.

İş ortakları ellerine dikkat ediyor muydu? Bütün gün kâğıtları iten ve klavyelere dokunan bir adamın elleri değildi bunlar. Onlar bir dövüşçünün elleriydi, karma dövüş sanatları uygulayan ve saldırganlığını hem boks torbalarıyla hem de antrenman partnerleriyle ortaya koyan bir savaşçının.

Ayakkabılarımı çıkarıp bacaklarımı altına aldım ve Gideon'un yanına eğilerek diğer elimi onunkinin üzerine koydum. Yayvan parmaklarımı parmak eklemleri ve parmakları arasında ileri geri gezdirdim, makyajımla bozulmamış siyah ceketini kirletmemek için başımı dikkatlice omzuna yasladım.

Onu içime çektim, onun etkisinin -yakınlığının, desteğinin- varlığıma nüfuz ettiğini hissettim. Sabununun kokusu artık hafiflemişti, teninin doğal baştan çıkarıcı kokusu kokuyu daha zengin ve daha lezzetli bir şeye dönüştürüyordu.

Huzursuz olduğumda beni sakinleştirirdi.

"Onun için bir şey yok," diye fısıldadım, bunu bilmesine ihtiyacım vardı. "Ben seninle çok doluyum."

Göğsü aniden genişledi, keskin soluması duyulabilirdi. Tepsi masasını yukarı ve uzağa itti, sonra davet etmek için kucağına vurdu. "Buraya gel."

Beni benim için yaratılmış gibi hissettiren bir yere kaydırduğında mutlu bir şekilde iç çekerek kucağına süründüm. Birbirimizle her huzurlu anın değerini biliyorduk. Gideon dinlenmeyi hak ediyordu ve ben de onun için bunu yapmayı arzuluyordum.

Dudakları alnıma dokundu. "İyi misin " "Senin kollarındayım. Hayat bundan daha iyi olamaz."

—

Crossfire'in dışında üç paparazzi gördüm.

Gideon elini sırtımın alt koyarak beni önündeki girişten geçirdi ve hızlı ama telaşsız bir şekilde serin lobiye götürdü.

"Akbabalar," diye mırıldandım.

"Fotojenik bir çift olmamızın bir yardımı olamaz."

"Çok alçakgönüllü bir , Gideon Cross." "Beni iyi gösteriyorsunuz, Bayan Cross."

Birkaç kişiyle birlikte asansöre adım attık ve o arka köşeyi tuttu, bir kolunu belime dolayarak beni kendine bağladı, eli karnıma bastırdı, göğsü sıcak ve sert bir şekilde sırtıma yaslandı.

Yirminci katta ayrılana kadar iş ya da Brett hakkında düşünmeyi reddederek onunla geçirdiğim birkaç dakikanın tadını çıkardım.

Cam güvenlik kapılarına yaklaştığımda Megumi çoktan masasına oturmuştu ve onu görmek beni gülümsetti. Cuma gecesi onu gördüğümünden beri saçlarını düzeltmiş ve tırnaklarını parlak kırmızıya boyamıştı. Ruhunu geri kazandığına dair küçük işaretler görmek güzeldi.

"Hey, sen," diye selamladı beni içeri buyur ettikten sonra, ayağa kalkarak. "Harika görünüyorsun."

Gülümsemesi genişledi. "Teşekkür ederim. Gideon'un kız kardeşiyle işler nasıl gitti?" "Harika. O çok eğlenceli. Gideon'u kız kardeşiyle görmek beni eritiyor.

onu."

"Beni eritiyor, nokta. Seni şanslı sürük. Her neyse, daha önce senin hattını aramıştım. Mesaj bırakmak istediler."

Brett'i düşünerek ayaklarımın üzerinde kaydım. "Bir erkek miydi?" "Hayır, bir kadın."

"Hmm, gidip edeceğim, teşekkürler."

Masama geri döndüm ve yerleştim, bakışlarım Gideon ve benim fotoğraflarımdan oluşan kolajın üzerinde durdu. Onunla hâlâ Crossroads hakkında konuşmam gerekiyordu. Hafta sonu hiç iyi vakit geçirmemiştik. İrlanda'yı ağırlamaktan başımıza gelmeyen kalmamıştı.

Cumartesi gecesi uyumamıştı. Uyumasını umuyordum ama gerçekten uyumasını beklemiyordum. Onun içsel mücadelesini, endişesini ve korkusunu düşünmek benim için zordu. O da utanç taşıyordu ve kırıldığına dair içsel bir inancı vardı. Hasarlı mal.

Kendisinde benim gördüğümü görmedi - kendinden daha büyük bir şeye ait olmayı çok isteyen cömert bir ruh. Nasıl bir mucize olduğunun farkında değildi. Belirli bir durumda ne yapacağını bilemediğinde, içgüdülerinin ve kalbinin devreye girmesine izin verirdi. Yaşadığı onca şeye rağmen, hissetmek ve sevmek için inanılmaz bir kapasitesi vardı.

Beni pek çok yönden kurtarmıştı. Onu kurtarmak için de ne yapılması gerekiyorsa yapacaktım.

—

Mesajlarımı dinledim. Mark içeri girdiğinde ayağa kalktım ve onu sırtarak ve heyecanlı bir bekleyişle karşıladım.

Kaşları kalktı. "Seni bu kadar heyecanlandıran ne?"

"Bu sabah LanCorp'tan bir kız aradı. PhazeOne sisteminin lansmanı ile neyi başarmayı umdukları hakkında biraz daha konuşmak için bu hafta bir ara bizimle buluşmak istiyorlar."

Koyu renk gözleri tanıdık bir ışıltıya büründü. Steven'la nişanlandıklarından beri genel olarak daha mutlu bir adam olmuştu ama yeni bir hesap için hevesli olduğunda bambaşka bir enerjisi vardı. "Sen ve ben, evlat, bir yerlere geleceğiz."

Ayaklarımın üzerinde biraz zıpladım. "Evet. Sende bu var. Seninle yüz yüze görüştüklerinde, onları avucunun içine alacaksın."

Mark güldü. "Özgüvenime iyi geliyorsun." Ona göz

kırptım. "Ben senin için iyiyim, nokta."

Sabahı PhazeOne RFP üzerinde çalışarak ve yeni oyun sistemini rakiplerine karşı nasıl konumlandırabileceğimizi daha iyi anlamak için karşılaştırmalar yaparak geçirdik. Cross Industries'in bir ürünü olan ve PhazeOne'ın pazardaki birincil rakibi haline gelen yeni nesil GenTen konsolunun yakında piyasaya sürüleceğine dair söylentilerin ne kadar çok olduğunu fark ettiğimde bir an durakladım.

Mark'a durumu işaret ederek, "Bu bir sorun olur mu?" diye sordum. Yani, LanCorp bu işte senin için çalışmamı bir çıkar çatışması olarak görebilir mi?"

Sandalyesinde doğruldu ve arkasına yaslandı. Ceketini daha önce çıkarmıştı ama beyaz gömleği, parlak sarı kravatı ve lacivert pantolonuyla şık bir şekilde giyinmişti. "Bu bir sorun olmamalı, hayır. Eğer önerdiğimiz konumlandırma, topladıkları diğer RFP'lere üstün gelirse, Gideon Cross'la nişanlı olmanız hiçbir şeyi . Kararlarını vizyonlarını gerçekleştirme kabiliyetimize göre verecekler."

Rahatlamak istedim ama . PhazeOne kampanyası bize verilirse, Gideon'un rakiplerinden birinin pazar payının bir kısmını çalmasına yardım etmiş olacaktım. Bu beni gerçekten rahatsız etti. Gideon çok çalışmış ve Cross ismini kötü şöhretten kurtarmak için o kadar çok şeyin üstesinden gelmişti ki

Huşı, saygı ve sağlıklı miktarda korku uyandırdı. Onu hiçbir konuda geri bırakmak istemedim.

Bir seçim yapmak zorunda kalmadan önce biraz daha zamanım olacağını düşünmüştüm. Ve yapmam gereken seçimin bağımsızlığım ile kocama olan sevgim arasında olduğunu hissetmekten kendimi alamadım.

Bu ikilem bütün sabah içimi kemirdi ve RFP için duyduğum heyecanı azalttı. Sonra saatler öğlene doğru ilerledi ve Brett düşüncelerimi ele geçirdi.

karmaşanın sorumluluğunu almanın zamanı gelmişti. Brett'e kapıyı ben açmıştım ve sonra da kafamı toparlayamadığım için kapıyı açık tutmuştum. Evliliğimi daha fazla etkilemeden önce bu sorunu çözmek artık benim görevimdi.

Öğleye beş kala lobiye indim, Mark'tan biraz erken çıkmak için izin istemiştım. Brett çoktan beni bekliyordu, ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş girişin yanında duruyordu. Düz beyaz bir tişört ve sandalet giymiş, güneş gözlüklerini de kafasına takmıştı.

Adımlarım biraz duraksadı. Sadece seksi olduğu için değil, ki bu yadsınamazdı, Crossfire'a hiç yakışmadığı için. Times Meydanı'ndaki video lansmanından önce benimle burada buluştuğunda, dışarıda randevulaşmıştık. Şimdi ise binanın içindeydi ve Gideon'la ilk karşılaştığım yere çok yakın bir yerde oturuyordu.

İki adam arasındaki farklar çok açıktı ve bu farkların kıyafet ya da parayla bir ilgisi yoktu.

Brett'in ağzı beni görünce kıvrıldı, vücudu doğruldu, erkeklerin cinsel ilgileri yaptıkları gibi hareket etti. Diğer erkekler, ama Gideon değil. Kocamla ilk tanıştığımında vücudu, sesi hiçbir şey ele vermiyordu. Sadece gözleri çekiciliğine ihanet etmişti, o da sadece bir an için.

O anda ne olduğunu daha sonra fark ettim.

Gideon beni sahiplenmiş ve karşılığında kendini bana vermişti. Tek bir bakışla. Beni gördüğü anda tanımıştı. Birbirimiz için ne olduğumuzu anlamam daha uzun sürdü. Ne olmamız gerektiğini.

Gideon'un bana sahiplenici, şefkatli Brett'in beni tepeden tırnağa tarayan daha dünyevi, şehvet dolu bakışını karşılaştırmadan edemiyordum.

Brett'in beni hiçbir zaman gerçekten *kendisininmişim* gibi düşünmediği birdenbire o kadar açık göründü ki. Gideon'un düşündüğü gibi değil. Brett beni istemişti, hâlâ da istiyordu, ama bana sahip olduğunda bile, herhangi bir sahiplik iddiasında bulunmamıştı ve kesinlikle bana kendinden *gerçek* bir şey vermemişti.

Gideon. Başım geriye eğildi, bakışlarım tavandaki güvenlik kameralarını gizleyen siyah kubbelerden birini aradı ve buldu. Elim kalbime gitti ve üzerine bastırdı. Muhtemelen bakmadığını biliyordum. Beni görebilmesi için kasıtlı olarak yayına girmesi gerektiğini ve bunu düşünemeyecek kadar işle meşgul olduğunu biliyordum ama yine de ... .

"Eva."

Elim yanıma düştü. Cazibesini bilen ve şansından emin bir adamın rahat sinsiliğiyle bana yaklaşan Brett'e baktım.

Lobi, şehir merkezindeki bir gökdelenden bekleneceği üzere, etrafımızdan akın akın gelen insanlarla doluydu. Kolları beni kucaklayacakmış gibi havaya kalktığı anda geri çekildim ve tıpkı San Diego'da son karşılaşmamızda yaptığım gibi sol elimi uzattım. Beni Brett'i öperken gördüğünde çektiğim acıyı bir daha asla Gideon'a hissettirmeyecektim.

Brett'in kaşları kalktı ve gözlerindeki sıcaklık azaldı. "Gerçekten mi? Şu anda geldiğimiz nokta bu mu?"

"Ben evliyim," diye hatırlattım ona. "Birbirimize sarılmak uygun değil."

"Peki ya magazin basınında yer alan kadınlara ne demeli? Bu uygun mu?"

"Hadi ama," diye azarladım. "Biliyorsun her zaman gazetelerin yazdıklarına inanamazsın.

basın sizi besliyor."

Dudakları büzüldü. Ellerini tekrar ceplerine soktu. "Senin hakkında hissettiklerim hakkında söylenenlere inanabilirsin."

Midem bulandı. "Sanırım buna inanıyorsun."

Bu da beni biraz üzdü. Gideon ve benim sahip olduğumuz bilmiyordu çünkü o hiç yaşamamıştı. Bir gün öğrenmesini umuyordum. Brett kötü biri değildi. Sadece *benim* erkeğim olmak için yaratılmamıştı.

İçinden küfreden Brett döndü ve çıkışa doğru eliyle işaret etti. "Hadi buradan çıkalım."

Kararsızdım. Ben de mahremiyet istiyordum ama aynı zamanda Gideon'a güven verebilecek tanıkların olduğu bir yerde kalmak istiyordum. Her halükarda Crossfire lobisinde piknik yapamazdık.

İsteksizce onun yanına gittim. "Biraz önce sandviç getirttim. Bunun bize konuşmak için daha fazla zaman vereceğini düşündüm."

Brett sertçe başını salladı ve taşıdığım çantayı almak için elini uzattı.

Onu Bryant Park'a götürdüm, öğle vakti kaldırımlardaki çılgın kalabalığın arasından yanından geçtim. Taksiler ve özel arabalar, sinyallere uyamayacak kadar zaman sıkıntısı çeken yayalara ısrarla korna çalıyordu. Sıcaklık asfaltta parıldıyordu, güneş gökyüzünde yükselen gökdelenlerin arasından mızrak gibi inecek kadar yüksekteydi. Bir NYPD ekip arabası sirenini çaldı, delici robotik cıvıltılar ve gümbürtüler ekip arabasının tıkanmış caddedeki hareketini hızlandırmak için çok az şey yaptı.

Sıradan bir günde Manhattan'daydım ve burayı seviyordum, ancak Brett'in şehirde dolaşmak için gereken karmaşık danstan dolayı hayal kırıklığına uğradığını söyleyebilirdim. İnsanların geçmesine izin vermek için omuzların ve kalçaların yer değiştirmesi, çok büyük çantaları ya da çok yavaş yayaları sıkıştırmak için hızlı soluk alıp vermeler, kaldırımları kaplayan birçok kapı aralığından çıkan yeni bedenlerin aniden ortaya çıkmasını önlemek için gereken hızlı adımlar. NYC'de hayat her zamanki gibiydi, ancak bu kadar çok insanın nispeten az yer kaplamasına alışık olmadığınızda ne kadar bunaltıcı hissettiğinizi hatırladım.

Kütüphanenin hemen arkasındaki parka girdiğimizde, atlıkarıncanın yanındaki gölgede boş bir bistro masa ve sandalyeler bulduk ve yerleştik. Brett sipariş ettiğim sandviçleri, cipsleri ve şişe suyu çıkardı ama ikimiz de yemeye başlamadık. Bunun yerine fotoğrafımızın çekilebileceğinin farkında olarak çevremizi kolaçan ettim.

Yeri seçerken bunu da düşünmüştüm ama alternatifi gürültülü ve kalabalık bir restorandı. Vücut dilimin aşırı bilincindeydim, hiçbir şeyin yanlış anlaşılmasını sağlamaya çalışıyordum. Tüm dünya arkadaş olduğumuzu düşünebilirdi. Kocam, ona gösterebileceğim her şekilde, Brett ile gerçekten vedalaştığımızı bilecekti.

"San Diego'da yanlış bir izlenim ," dedi Brett aniden, gözlerini güneş gözlüklerinin arkasına siper ederek. "Brittany ciddi bir şey değil."

"Bu beni ilgilendirmez, Brett."

"Seni özlüyorum. Bazen bana seni hatırlatıyor."

Bu yorumu hiç de gurur verici bulmadığım için yüzümü buruşturdum. Bir elimi kaldırdım ve çaresizce işaret ettim. "Sana geri dönemezdim, Brett. Gideon'dan sonra olmaz."

"Bunu şimdi söylüyorsun."

"Bensiz nefes alamıyormuş gibi hissettiriyor. Daha azına razı olamam."
Brett'in bana hiç böyle hissettirmediğini söylememe gerek yoktu. O biliyordu.

Parmak uçlarına baktı, sonra aniden doğruldu ve arka cebinden cüzdanını çıkardı. Katlanmış bir fotoğraf çıkardı ve önümdeki masanın üzerine koydu.

"Şuna bak," dedi sıkıca, "ve bana gerçek bir şey yaşamadığımızı söyle."

elime aldım ve kaşlarımı çatarak açtım. Brett ve benim, hafızamdan silinmiş bir şeye birlikte gülerken çekilmiş samimi bir fotoğrafımızdı. Arka plandaki Pete's'in içini tanıdım. Etrafımızda bulanık yüzlerden oluşan bir kalabalık vardı.

"Bunu nereden buldun?" diye sordum. Bir zamanlar Brett'le poz vermediğim bir fotoğraf çekirmek için her şeyimi verirdim, böylesine önemsiz bir şeyin bana bir kış parçasından fazlası olduğuma dair bir tür kanıt sağlayacağına inanırdım.

"Sam onu setlerimizden birinden sonra aldı."

Sam Yimara'dan bahsedilince birdenbire seks kasetini hatırlayarak kaskatı kesildim. Brett'e baktım, ellerim o kadar titriyordu ki fotoğrafı yere bırakmak zorunda kaldım. "Sen ... hakkında bir şey biliyor musun? ?"

Cümleyi bitiremedim bile. Meğer benim için gerekli değilmiş.

Brett'in çenesi gerildi, alnı ve üst dudağı yaz sıcağından boncuk boncuk terledi. Başını salladı. "Onu gördüm."

"Aman Tanrım." Masadan geri çekildim, zihnim videoya çekilenlerin tüm olasılıklarıyla doluydu. Brett'in dikkatini çekmek için çaresizce çabalamıştım ve şimdi beni utandıran bir özsaygı eksikliğim vardı.

"Eva." Bana doğru uzandı. "Düşündüğün gibi değil. Cross sana video hakkında ne anlattıysa, söz veriyorum kötü değil. Bazen biraz ham oluyor ama aramızdaki ilişki böyleydi."

Hayır. Raw, Gideon'la yaşadığım şeydi. Brett'le yaşadığım ise çok daha karanlık ve sağlıksız bir şeydi.

Titreyen ellerimi birbirine kenetledim. "Kaç kişi gördü bunu? Gösterdin mi- Grup izledi mi?" Cevap vermesine gerek yoktu; bunu yüzünden anladım.

"Tanrım." Midem bulandı. "Benden ne istiyorsun, Brett?"

"İstiyorum-" Güneş gözlüklerini yukarı iterek gözlerini ovuşturdu. "Lanet olsun. Ben seni istiyorum. Birlikte olmamızı istiyorum. Henüz bittiğimizi sanmıyorum."

"Hiç başlamadık."

"Bunun benim hatam olduğunu biliyorum. Bunu düzeltmem için bana bir şans vermeni istiyorum." Ağzım açık kaldı. "Ben evliyim!"

"O iyi biri değil Eva. Onu sandığın gibi ."

Ayağa kalkıp gitme isteğiyle bacaklarım titredi. "Görüntülerimizi asla kimseye göstermeyeceğini biliyorum! Bana çok saygı duyuyor."

"Bütün mesele grubun yükselişini belgelemektir Eva. Her şeyi sıralamak zorundaydık."

"Önce tek başına izleyebilirdin," dedim sıkıca, çok uzakta oturmayan insanların korkunç bir şekilde . "Diğerleri görmeden önce bizi çıkarabilirdin."

"Sam'in videoya aldığı tek kişi biz değiliz. Diğer adamlarda da bir şeyler vardı."

"Aman Tanrım." Huzursuzca yer değiştirmesini izledim. Şüphe çiçek açmıştı. "Ve seninle birlikte başka kızlar da vardı," diye tahmin ettim, bulantım daha da kötüleşiyordu. "Birçoğundan sadece biriyle bunun ne önemi vardı ki?"

"Önemliydi." Öne doğru eğildi. "Seninle her şey farklıydı Eva. Seninle farklıydım. Sadece o zamanlar bunu takdir edemeyecek kadar genç ve kendimle doluydum. Görmem gerek Eva. O zaman anlayacaksın."

Başımı şiddetle salladım. "Onu görmek istemiyorum. Asla. Delirdin mi sen?"

Bu bir yalandı. Videoda ne vardı? Ne kadar kötüydü?

"Lanet ." Gözlüğünü çekip çıkardı ve masanın üzerine fırlattı. "Lanet olası video hakkında konuşmak istemiyordum."

Ama duruşunda ondan şüphe etmeme neden olan bir savunmacılık vardı. Omuzları yüksek ve , ağzı sert bir çizgiydi.

Cross sana ne söylediyse. . .

Gideon'un kasetten haberdar olduğunu biliyordu. Gideon'un bunu saklamak için savaştığını biliyor olmalıydı. Sam ona söylerdi.

"Ne istiyorsun?" Tekrar sordum. "New York'a gelmeni gerektirecek kadar acil olan şey neydi?"

Kalbim küt küt atarken cevap vermesini bekledim. Hava cehennem gibi sıcak ve nemliydi ama tenim soğuk ve nemli hissediyordu. Onu Brittany ile yakaladıktan sonra beni sevdiğini söyleyemezdi. Beni Gideon'dan uzak tutamazdı; zaten evliydim. Brett turun ortasında Manhattan'daydı.

Grubun da fikirde olması gerekiyordu. Ve Vidal. Bunu neden yapsınlar ki? Programlarını kesintiye uğratarak ne elde edeceklerdi?

Brett orada öylece oturup çenesi çalıştığında, ayağa kalktım ve körlemesine döndüm, çimenlerin üzerinden ferforje çitteki en yakın kapıya doğru aceleyle ilerledim.

Arkamdan seslendi ama ben başımı eğdim, parkta kafalarını bana doğru çeviren insanların sayısının acı verici bir şekilde farkındaydım. Olay çıkarıyordum ama duramıyordum. Çantamı geride bıraktım ve umursamadım.

Uzaklaş. Güvenli bir yere git. *Gideon'a git.*

"Angel."

Kocamın sesi beni tökezletti. Başımı çevirdim. Bryant Park Grill'in yanındaki piyanonun yanındaki sandalyeden kalktı. Serin ve zarıftı, boğucu sığağa karşı dayanıklı görünüyordu.

"Gideon."

Gözlerindeki endişe, beni nazıkçe kucaklayışı bana güç verdi. Brett'le bu görüşmenin iyi gitmeyeceğini biliyordu. Üzgün ve muhtaç olacağımı. *Ona* ihtiyacım olacağını.

Ve o da oradaydı. Nasıl olduğunu bilmiyordum ve umurumda da değildi. Parmaklarım sırtına saplandı, adeta onu pençeliyordu. "Şşş." Dudakları kulağıma değdi. "Seni tuttum."

Raúl elinde çantamla yanımda belirdi, duruşu Gideon'un bedeninin bana sağladığı kalkana eklenen bir koruyuculuk ifade ediyordu. İçimdeki isyankâr panik hafiflemeye başladı. Artık serbest düşüşte değildim. Gideon benim ağımdı, beni yakalamak için her zaman hazırды.

Beni merdivenlerden Bentley'nin beklediği yere götürdü, Angus arka kapıyı açmak için hazır bekliyordu. İçeri girdim ve Gideon bana katıldı, ben ona doğru kıvrılırken kolu beni sardı.

O sabah başladığımız yere geri dönmüştük. Ama birkaç saat içinde her şey değişmişti.

"Ben ," diye mırıldandı. "Güven bana."

Burnumu boğazına doğru kaldırdım. "Görüntüleri kullanmak istiyorlar, değil mi?"

"Yapmayacaklar. Kimse yapmayacak." Sözlerinde jilet gibi keskin bir ifade vardı. Ona inanmıştım. Ve onu düşündüğümde çok daha fazla sevdim.

—

Ne öğleden sonraydı ama. GenTen de dahil olmak üzere oyun konsolu yarışmalarında sıkı çalışarak Brett'i düşünmekten kaçındım; saat beş olduğunda aklım tamamen Gideon'daydı.

Artık beni endişelendiren sadece PhazeOne değildi. Aynı zamanda ben, bir zamanlar olduğum . Seks kaseti Cross ismine rakip bir şirketin verebileceğinden çok daha fazla zarar verebilirdi.

Gideon'a mesaj attım. Hızlı cevap almayı umuyordum ama beklemiyordum. Ofisinde misin?

Neredeyse anında cevap verdi. Evet.

Eve gidiyordum, geri yazdım. Önce hoşça kal demek istiyorum. Gel bakalım.

Tuttuğumu fark etmediğim nefesimi bıraktım. On dakika sonra görüşürüz.

Resepsiyonu geçtiğimde Megumi çoktan gitmişti, bu yüzden Gideon'a planladığımdan daha hızlı ulaştım. Resepsiyon görevlisi hâlâ yerindeydi, uzun kıvılcı saçları omuzlarına zarifçe dökülüyordu. Başını salladı ve ben de ona gülümsedim.

Oraya döndüğümde Scott masasında değildi, ama Gideon masasında ayakta duruyordu, elleri masaüstünde, önüne yayılmış belgeleri inceliyordu. Arash sandalyelerden birine oturmuş, konuşurken rahat ve sakin bir duruş sergiliyordu. İkisi de palto giymemişti ve ikisi de oldukça iyi görünüyordu.

Ben yaklaşırken Arash bana baktı ve Gideon'un başı yukarı kalktı. Kocamın gözleri o kadar maviydi ki, mesafeye rağmen bu renk beni etkiledi. Yüzü klasik Gideon yakışıklılığını koruyordu ama yine de beni görünce bakışları yumuşadı. Parmağının kıvrımıyla beni çağırdığında ağzım kıvrıldı.

Ofisine girdim ve ayağa kalktığımda Arash'a elimi uzattım. "Merhaba," diye selamladım onu. "Onu beladan uzak tutuyor musun?"

"İzin verdiği zaman," diye yanıtladı avukat, elimi tuttu ve yanağıma bir öpücük kondurmak için beni kendine çekti.

"Geri çekil," dedi Gideon kuru bir sesle, kolu belime dolanırken.

Arash güldü. "Bu yeni kıskançlık damarın çok eğlenceli." Gideon, "Senin mizah anlayışın öyle değil," diye karşılık verdi.

Kocama doğru eğildim, sert vücudunun benimkine karşı verdiği hissi seviyordum. Onda boyun eğme, teslim olma yoktu. Bana baktığı zamanlar hariç.

"Otuz dakika sonra bir toplantım var," dedi Arash, "o yüzden ben çıkıyorum. Cuma gecesi için teşekkürler Eva. Bir ara tekrar yapmak isterim."

"Yapacağız," dedim ona. "Kesinlikle."

Ofisten çıkarken Gideon'a döndüm. "Sana sarılabilir miyim?"

"Hiç sormana gerek yok."

Gözlerindeki sıcak hoşgörüyü kalbimin sıkıştığını hissettim. "Bardak temiz."

"Bırak görsünler," diye mırıldanarak kollarını bana doladı. Ona sarıldığımda uzun ve yavaş bir nefes verdi. "Konuş benimle meleşim."

"Konuşmak istemiyorum." Hayatımda yarattığım ve şimdi sevdiğim adamı etkileyen karmaşayı düşünmek istemiyordum. "Sesini duymak istiyorum. Ne istersen söyle, umurumda değil."

"Kline sana zarar vermeyecek. Sana söz veriyorum."

Gözlerim sıkıca kapandı. "Onun hakkında değil. Bana işinden bahset."

"Eva. . ."

Vücudundaki gerginliği, endişe ve kaygının gerginliğini hissettim, bu yüzden açıkladım. "Sadece bir dakikalığına gözlerimi kapatmak ve seni hissetmek istiyorum. Seni koklamak. Seni duymak. Seni bir dakikalığına içime çekmem gerekiyor, sonra iyi olacağım."

Ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi, çenesini başımın üstüne dayadı. "Uzaklara gidiyoruz. Yakında. En az bir haftalığına, ama ben iki haftayı tercih ederim. Crosswinds'e geri dönebiliriz diye düşünüyordum. Zamanı çıplak ve tembel geçiririz-"

"Asla tembel değilsin. Özellikle de çıplakken."

"Özellikle çıplakken," düzeltti, burnuma sokularak. "Ama seni bir hafta boyunca hiç bu şekilde tutmamıştım. Beni yıpratabilirsin."

"Bunun mümkün olduğundan şüpheliyim, şeytan. Ama elimden geleni yapmaya hazırım." "Bu bizim balayımız olmayacak. Bunun için bir ay istiyorum."

"Bir ay!" Geri çekildim ve ona baktım, keyfim yerine gelmişti. "O kadar uzun süre oyun dışı kalırsan New York'un tüm ekonomisi çökebilir."

Yüzümün yan tarafını kavradı, başparmağı kaşımın üzerinde gezindi. "Son derece yetenekli ekibimin bensiz birkaç hafta idare edebileceğini düşünüyorum."

Bileğini tuttum ve içimdeki endişeyi biraz olsun dışarı attım. "Bunu başaramadım. Sana çok ihtiyacım var."

"Eva." Başını eğdi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı, dili dudaklarımı araladı.

Elimle ensesini kavrayarak, öpücüğü derinleştirirken onu sabit tuttum. İçine düştüm. Beni daha yakına çekti, parmak uçlarıma kaldırdı. Başını eğdi, her nefes, her inilti ve sızlanma paylaşılanı kadar mührü sıkılaştırdı.

Hava almak için ara verdiğimizde nefes nefese kaldım. "Ne zaman evde olacaksın?" "Sen ne zaman istersen."

"O zaman günün bitmiş olur. Bugün benim için yeterince zaman kaybettin." Mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş kravatını düzelttim. "Bu öğleden sonra sadece beni . Brett'le öğle yemeğimin kötüye gideceğini biliyordun."

"Bu bir olasılıktı."

"Casusluk mu? Yoksa güneşe gitmek mi?"

Bana bir bakış fırlattı. "Senin yanında olduğum için bana zorluk çıkarmayacaksın. Durum tersine dönseydi sen de aynısını yapardın."

"Ne istediğini nereden biliyordun?" Videonun varlığı onun da içini kemiriyor muydu? Daha önce ne yaptığım ve kim olduğum?

"Christopher'dan baskı gördüğünü biliyorum, o da grubun geri kalanına baskı yapıyor."

"Neden? Sana ulaşmak için mi?"

"Kısmen. Sen sıradan bir ateşli sarışın değilsin. Sen Eva Tramell'sın ve haber kaynağısın."

"Belki de saçımı boyamalıyım. 'Altın'dan kurtulurum. Kızıla ne dersin?" Esmer olamazdım, Gideon'un koyu renk saçlı kadınlarla ilgili geçmişini düşününce olmazdı. Her gün aynaya bakmak beni öldürürdü.

Yüzü kapandı, çelik bir tuzak gibi kapandı, ancak başka hiçbir şeyi gerginliğini ele vermiyordu. Ensemde bir karıncalanma hissettim, bir şeylerin değiştiğine dair bir uyarı.

"Bu fikir hoşuna gitmedi mi?" Birdenbire geçmişindeki kızıl saçlı birini, Dr. Anne Lucas'ı hatırlayarak dürttüm.

"Seni olduğun gibi seviyorum. birlikte, eğer değişiklik istersen, itiraz etmem. Bu senin bedenin, senin hakkın. Ama bunu sırf onlar yüzünden yapma."

"Beni hala istiyor musun?"

Ağzının etrafındaki gerginlik azaldı, yüzündeki esneklik neredeyse ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde kayboldu. "Kızıl saçlı olsaydım beni yine de ister miydin?"

"Hmm." Değişikliği gibi yaparak parmağımla çeneme vurdum. "Belki de elimizdekiyle yetinmeliyiz."

Gideon alnımdan öptü. "Ben de bunun için katıldım."

"Bu gece seninle birlikte olmama izin vermeyi de kabul ettin." "Yeri ve zamanı söyle."

" sekizde mi? Yukarı Batı Yakası'ndaki dairenizde mi?" "*Bizim dairemiz.*" Beni usulca öptü. "Orada olacağım."

"BY YOLDA, nişanınız için tebrikler."

Bakışlarım monitörümdeki proje mühendisinin yüzünden Eva'nın öpücükler saçtığı fotoğrafı. "Teşekkür ."

Karıma bakmayı tercih ederdim. Bir an için Eva'yı önceki gece olduğu gibi hayal ettim, o pelüş dudaklar sikimin etrafına sarılmıştı. Ona vücudumla ilgili tam yetki vermiştim ve tek istediği beni emmektir. Tekrar ve tekrar. Ve tekrar. *Tanrım*. Bütün gün yaşadığımız geceyi düşündüm.

"Fırtınanın etkileri konusunda sizi bilgilendirmeye devam edeceğim," dedi ve dikkatimi tekrar işime verdi. "Bizi kontrol etmek için bizzat aradığınız için teşekkür ederim. Hava koşulları bizi bir ya da iki hafta geciktirebilir ama zamanında açacağız."

"Yastığımız var. Önce kendinize ve mürettebatınıza iyi bakın."

"Yapacağım. Teşekkürler."

Sohbet penceresini kapattım ve programımı kontrol ettim, PosIT'teki lider Ar-Ge ekibiyle bir sonraki toplantıma hazırlanmak için tam olarak ne kadar zamanım olduğunu bilmem gerekiyordu.

Scott'ın sesi telefonumun hoparlöründen yansıdı. "Christopher Vidal Sr. birinci hatta. Bugün üçüncü araması. Ona müsait olduğunuzda geri döneceğinizi söyledim ama ısrarcı. Nasıl halletmemi istersiniz?"

Üvey babamdan gelen telefonlar hiçbir zaman iyiye işaret değildi, bu yüzden onları geciktirmek, bana dayatması gereken sorunu çözmek için sahip olduğum zamandan çalışıyordu. "Ben alırım."

Hoparlör düğmesine bastım. "Chris, senin için ne yapabilirim?"

"Gideon. Dinle, rahatsız ettiğim için özür dilerim ama seninle konuşmamız gerek. Bugün buluşmamız mümkün mü?"

Sesindeki aciliyetten etkilenererek ahizeyi ve hoparlörü kapattım. "Benim ofisim mi senin mi?"

"Hayır, senin çatı katın."

Şaşırmış bir halde arkama yaslandım. "Dokuza kadar evde olmayacağım." "Sorun değil."

"Herkes iyi mi?"

"Evet, herkes iyi. Bunun için endişelenmeyin."

"Vidal, o zaman. Onunla ilgileneceğiz."

"Tanrım." Sert bir şekilde güldü. "Sen iyi bir adamsın, Gideon. Tanıdığım en iyilerden biri. Bunu sana daha sık söylemeliydim."

Bakışlarım ses tonundaki keskinlikle daraldı. "Şimdi birkaç dakikam var. Sadece ortaya koy."

"Hayır, şimdi olmaz. Dokuzda görüşürüz."

Telefonu kapattı. Elimde ahizeyle uzun bir dakika oturdum. İçimde soğuk ve keskin bir düğüm vardı.

Alıcıyı yuvasına geri koydum ve dikkatimi işe vererek şemaları çıkardım ve Scott'ın daha önce masama koyduğu paketi gözden geçirdim. Yine de zihnim koşuşturuyordu.

Aileme ne olduğunu kontrol edemezdim, orada hiçbir zaman gücüm olmadı. Sadece Christopher'ın yaptığı pislikleri temizleyebilir ve Vidal'in batmasını engellemeye çalışabilirdim. Ancak Eva'nın görüntülerini kullanmak konusunda sınırı çizdim. Chris'in söyleyeceği hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

Mesaj uygulaması monitörümde belirip Eva'nın avatarı görüldüğünde zaman PosIT toplantısına doğru hızla ilerliyordu.

Hala tadını alabiliyorum. Nefis😊

Benden kuru bir kahkaha kaçtı. Görmezden geldiğim düğüm hafifledi, sonra kayboldu. O benim temiz sayfamdı. Benim yeni başlangıcım.

Sakinleşerek cevap verdim. O zevk bana aitti.

—

"Bir ipucu buldum."

Başımı çevirdiğimde Raúl'ün ofisime girdiğini gördüm.

Hızlı adımlarla masama geldi. "birkaç hafta önce katıldığınız etkinliğin davetli listesini gözden geçiriyorum. Ayrıca

günde iki kez fotoğraf araması yapıyor. Bugün bununla ilgili bir uyarı aldım. Bir kopyasını aldım ve birkaç zoom görüntüsü yaptım."

Masamın üzerine bıraktığı fotoğraflara bir göz attım. Onları elime alıp teker teker daha yakından inceledim. Arka planda kızıl saçlı biri vardı. Birbirini takip eden her resimde biraz daha ön plana çıkıyordu. "Zümrüt yeşili elbise, uzun kızıl saçlar. Eva'nın gördüğü kadın bu."

Aynı zamanda Anne Lucas'tı. Yüzünü çevirmiş duruşuyla ilgili bir şey içimde tanıdık bir rahatsızlığa yol açtı.

Raúl'e baktım. "Davetli listesinde yok muydu?"

"Resmi olarak değil, ama kırmızı halıdaydı, bu yüzden birinin artı-biri olduğunu düşünüyorum. Eskortunun kim olduğunu henüz bilmiyorum ama araştırıyorum."

Huzursuz bir şekilde ayağa kalktım ve sandalyemi geriye ittim. "Eva'nın peşinden gitti. Onu karımdan uzak tutmalısın."

"Angus ve ben etkinlik güvenliği için yeni protokoller geliştiriyoruz."

Dönerek ceketimi kancasından aldım. "Daha fazla adama ihtiyacın olursa bana söylersin."

"Sana haber veririm." Fotoğrafları aldı ve bana doğru gelmeye başladı. "Bugün ofisinde," dedi niyetimi doğru bir şekilde ölçerek. "Seni görmeye gittiğimde hâlâ oradaydı."

"Güzel. Hadi gidelim."

—

"Affedersiniz." Masanın arkasındaki minyon esmer kadın ben yanından geçerken telaşla ayağa kalktı. "Oraya giremezsiniz. Dr. Lucas şu anda bir hastayla ilgileniyor."

Kapı kolunu tutup kapıyı açtım ve adımlarımı hiç bozmadan Anne'in ofisine girdim.

Başını kaldırdı, kırmızı ağzı memnun bir gülümsemeye kıvrılmadan hemen önce yeşil gözleri genişledi. Karşısındaki koltukta oturan kadın şaşkınlıkla bana göz kırptı ve söylemek üzere olduğu şeyi yuttu.

"Çok özür dilerim, Dr. Lucas," dedi esmer kadın nefes nefese. "Onu durdurmaya çalıştım."

Anne sürünerek ayağa kalktı, gözleri benim üzerimdeydi. "İmkânsız bir görev Michelle. Merak etme, gidebilirsin."

Resepsiyon görevlisi geri . Anne hastasına baktı. "Bugünkü randevumuzu kısa kesmek zorundayız. Bu inanılmaz kabalık için özür dilerim."

"-bana ters ters baktı-"ve tabii ki sizden ücret almayacağım. Lütfen yeniden planlama için Michelle ile konuşun."

Telaşlı kadın eşyalarını toplarken açık kapıda bekledim ve sonra dışarı adımını atarken kenara çekildim.

"Güvenliği arayabilirdim," dedi Anne, masasının önüne yaslanıp kollarını kavuşturarak.

"Beni buraya çekmek için onca zahmete girdikten sonra mı? Yapmazsın."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Yine de seni görmek güzel." Kollarını indirdi ve kasıtlı olarak kışkırtıcı bir pozla masasının kenarını kavradı, mavi şal elbisesinin yırtmacı açılırken çıplak kalçasını ortaya çıkardı.

"Ben aynı şeyi söyleyemem."

Gülümsemesi gerginleşti. "Oyuncaklarınızı kırın, sonra da atın. Eva günlerinin sayılı olduğunu biliyor mu?"

"mi?"

Tedirginlik parlak gözlerini kararttı ve gülümsemesini sarstı. "Bu bir tehdit mi, Gideon?"

" istiyorsun." Yaklaştım, göz bebeklerinin büyümesini izledim. Tahrik olmaya başlamıştı ve bu beni en az parfümünün kokusu kadar tiksindiriyordu. "Oyunu daha ilginç hale getirebilir."

Doğruldu ve bana doğru geldi, kalçaları sallanıyordu, kırmızı tabanlı siyah stilettoları pelüş halıya batıyordu.

"Sen de oynamayı seviyorsun, sevgilim," diye mırıldandı. "Söyle bana, güzel nişanlını bağladın mı? Onu çıldırtmak için kırbaçladın mı? Sen amını saatlerce sikerken, o da onu siksin diye, çok çeşitli dildolarından birini kıcına soktun mu? O seni benim gibi tanıyor mu Gideon?"

"Yüzlerce kadın beni senin tanıdığın gibi , Anne. Özel olduğunu mu ? Seninle ilgili akılda kalan tek şey kocan ve sana sahip olmamın onu nasıl yiyip bitirdiği."

Bana tokat atmak için elini kaldırdı ve ben onu durdurmadım, darbeyi korkusuzca aldım.

Keşke söylediklerim doğru olsaydı, ama ona karşı özellikle ahlaksız davranmıştım, gülümsemesinin kıvrımlarında, tavırlarında kardeşinin hayaletlerini görüyordum.

-

Sikime doğru hamle yaptığında bileğini yakaladım. "Eva'yı rahat bırak. Sana ikinci kez söylemeyeceğim."

"O senin zırhındaki çatlak, seni kalpsiz bok parçası. Senin damarlarında buz var, ama o kanıyor."

"Bu bir tehdit mi Anne?" Sakince sözlerini ona geri çevirerek sordum.

"Kesinlikle." Elimden kurtuldu. "Ödeme zamanı ve senin milyarlarca dolar borcu karşılamaz."

"Savaş ilanıyla bahisleri yükseltmek mi? O kadar aptal mısınız? Yoksa bunun sana neye mal olacağını umursamıyor musun? Kariyerine..evliliğine... her şeyine."

Kapıya doğru ilerledim, içim öfkeyle yanarken bile adımlarım yavaştı. Bunu Eva'nın başına ben getirmiştım. Bunu temizlemem gerekiyordu.

"Beni izle Gideon," diye seslendi arkamdan. "Ne olacağını gör." "istersen öyle olsun." Elim kapı kolundayken durakladım. "Sen ama hiç kuşkunuz olmasın, son hamle benim olacak."

—

"Birbirimizi son gördüğümüzden beri hiç kâbus gördün mü?" Dr. Petersen, kucağında gerekli tabletle, rahat ve sessizce ilgilenen bir tavırla sordu.

"Hayır."

"Ne sıklıkta söylersiniz?"

Rahat doktor kadar rahat oturuyordum ama içimde huzursuzluk vardı. Bir saatimi boşa harcamak için uğraşmam gereken çok şey vardı. "Son zamanlarda haftada bir kez. Arada bazen biraz daha uzun."

"*Son zamanlarda* derken neyi kastediyorsun?" "Eva ile tanıştığımndan beri."

Kalemiyle bir şeyler not aldı. "Eva ile ilişkiniz üzerinde çalışırken alışılmadık baskılarla karşıyasınız, ancak kabuslarınızın sıklığı azalıyor - en azından şimdilik. Nedenine dair bir fikrin var mı?"

"Bunu bana açıklamam gerektiğini sanıyordum."

Dr. Petersen gülümsedi. "Sihirli bir değnek sallayıp sana tüm cevapları veremem, Gideon. Sadece bunları çözmene yardımcı olabilirim."

Daha fazlasını söylemesini beklemek, konuşmanın çoğunu ona yaptırmak istiyordum. Ama Eva'yı ve onun terapisinin bir fark yaratacağına dair umutlarını düşünmek beni konuşmaya itti. Deneyeceğime söz vermişim, bu yüzden

olur. Bir dereceye kadar. "İşler bizim için yoluna giriyor. Olmadığımızdan daha fazla uyum içindeyiz."

"Daha iyi iletişim kurduğunuzu hissediyor musunuz?"

"Bence birbirimizin ardındaki nedenleri ölçmekte daha iyiyiz.

Birbirimizi daha iyi anlıyoruz."

"İlişkiniz çok hızlı ilerledi. Düşüncesiz bir adam değilsiniz, ancak çoğu kişi bu kadar kısa süredir tanıdığınız ve hala tanımaya çalıştığınızı itiraf ettiğiniz bir kadınla evlenmenin son derece düşüncesiz olduğunu söyleyecektir."

" bir soru mu var?"

"Bir gözlem." Bir an bekledi ama ben bir şey söylemeyince devam etti.

"Eva'nın geçmişine sahip bireylerin eşleri için zor olabilir. Terapiye bağlılığı her ikinize de yardımcı oldu; ancak muhtemelen beklemediğiniz şekillerde değişmeye devam edecek. Bu sizin için stresli olacaktır."

"Ben de piknikçi değilim," dedim kuru bir sesle.

"Siz farklı türden bir hayatta kalansınız. Hiç kabuslarınızın stres nedeniyle ağırlaştığını hissettiniz mi?"

Soru beni rahatsız etti. "Ne fark eder ki? Olur böyle şeyler." "Onları azaltmak için yapılabilecek değişiklikler olduğunu düşünmüyorsunuz etki?"

"Daha yeni evlendim. Bu büyük bir hayat değişikliği, sizce de öyle değil mi Doktor? Sanırım şimdilik bu kadar yeter."

"Neden bir sınır olmak zorunda? Sen genç bir adamsın, Gideon. Önünde çok çeşitli seçenekler var. Değişim kaçınılan bir şey olmak zorunda değil. Yeni bir şey denemenin ne zararı var? yaramazsa, her zaman daha önce yaptığın şeye geri dönme seçeneğin var."

Bunu alaycı bir şekilde eğlenceli buldum. "Bazen geri dönemezsiniz."

"Şimdi basit bir değişiklik deneyelim," dedi Dr. Petersen, tabletini ayarlayarak

Bir kenara. "Hadi yürüyüşe çıkalım."

üzerimde yükselirken oturmak istemediğim için kendimi ayakta buldum. sehpa olduğu halde yüz yüze duruyorduk. "Neden?"

"Neden olmasın?" Kapıya doğru işaret etti. "Ofisim konuşmamız için en iyi yer olmayabilir. Sen yetki sahibi olmaya alışkın bir adamsın. Burada ise . Bu yüzden oyun alanını eşitleyeceğiz ve biraz koridora çıkacağız. Bu bir

Kamusal alan, ancak bu binada çalışan bireylerin çoğu evlerine gitti."

Ofisinden ondan önce çıktım ve bana katılmadan önce hem iç hem de dış ofis kapılarını kilitlemesini izledim.

"Ah, pekala. Bu kesinlikle farklı," dedi, ağzı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Beni biraz şaşırtıyor."

Omuz silktim ve yürümeye başladım.

"Gecenin geri kalanı için planların nedir?" diye sordu, yanıma .

"Antrenörümle bir saat." Ve sonra daha fazlasını söyledim. "Daha sonra üvey babam gelecek."

"Eva ve seninle vakit geçirmek için mi? Onunla yakın mısınız?"

"Hayır, ikisine de." Dümdüz önüme baktım. "Bir sorun var. Beni aramasının tek nedeni bu."

Bakışlarının profilimde olduğunu hissettim. "Bunun farklı olmasını ister miydin?" "Hayır."

"Ondan hoşlanmıyor musun?"

"Ondan hoşlanmıyorum." Bu kadarla bırakacaktım ama yine Eva'yı düşündüm. "Sadece birbirimizi çok iyi tanımıyoruz."

"Bunu değiştirebilirsin."

Bir kahkaha attım. "Bu gece o açığı gerçekten zorluyorsun."

"Sana söyledim, bir açım yok." Durdu, beni de durmaya zorladı.

Çenesini yukarı kaldırarak tavana baktı, açıkça düşünüyordu. "Bir şirket satın almayı düşündüğünüzde ya da iş yapmak için yeni bir yol keşfettiğinizde, size tavsiyelerde bulunacak insanlar getirirsiniz, değil mi? Kendi alanlarında uzman kişiler?" Bana tekrar baktı ve gülümsedi. "Beni de aynı şekilde, uzman bir danışman olarak düşünebilirsiniz."

"Ne üzerine?"

"Geçmişin." Yürümeye devam etti. "Ben sana bu konuda yardımcı olurum, hayatının geri kalanını kendin ."

—

"Kafanı oyuna ver, Cross."

Bakışlarım daraldı. Minderin karşısında, James Cho çıplak ayaklarının üzerinde zıplayarak benimle alay ediyordu. Söylenmemiş meydan okumanın beni cesaretlendireceğini bilerek kötü kötü sırıttı.

Ben de. Benden bir metre daha kısa ve en az otuz kilo daha hafif olan eski MMA şampiyonu ölümcül derecede hızlıydı ve bunu kanıtlayacak bir kemeri vardı.

Omuzlarımı geriye atarak duruşumu ayarladım. Yumruklarım havaya kalktı ve son yumruğunun gövdemle buluşmasını sağlayan açıklığı kapattı.

Haklı olduğu için sinirlenmiş bir halde, "Zamanımı harcadığıma değsin, Cho," diye karşılık verdim. Beynim hâlâ Dr. Petersen'in ofisindeydi. Bu gece bir düğme atılmıştı ve ne olduğunu ya da ne anlama geldiğini anlayamıyordum.

James ve ben çember çizdik, çalım attık ve vuruş yaptık, ikimiz de isabet kaydedemedik. Her zamanki gibi dojoda sadece ikimiz vardık. Tavandan tabana bambu panellere akıllıca gizlenmiş hoparlörlerden arka planda taiko davullarının itici ritmi gümbürdüyordu.

"Hâlâ tutuyorsun," dedi. "Aşık olmak seni bir korkağa mı dönüştürdü?"

"Keşke. Beni yenmenin tek yolu bu."

James güldü, sonra yuvarlak bir tekmeyle üzerime geldi. Eğildim ve onu savurarak yere düşürdüm. Bacaklarını şimşek hızıyla makasladı ve beni de kendisiyle birlikte aşağı çekti.

Tekrar . Tekrar kenetlendik.

"Vaktimi boşa harcıyorsun," diye tersledi, yumruğunu .

Yana doğru eğildim. Sol yumruğum yan tarafını sıyrarak dışarı fırladı. Yumruğu kaburgalarımın isabet etti.

"Bugün kimse seni kızdırmadı mı?" Aceleyle üzerime geldi, kendimi savunmaktan başka bir şey yapmama fırsat .

Hırladım. Öfke zihnimin arkasında kaynıyor, onunla uğraşacak zamanım ve dikkatim olana kadar .

"Evet. Gözlerindeki ateşi görüyorum, Cross. Bırak çıksın, dostum. Hadi bakalım."

O senin zırhındaki çatlak.

James'i bir adım geriye iten bir sol/sağ kombinasyonu ile saldırdım.

"Tüm yapabildiğin bu mu?" diye alay etti.

Bir tekme atar gibi yaptım ve ardından bir yumruk savurarak kafasını geriye attım. "İşte bu," diye nefesini tuttu, kollarını esneterek pompalanmaya başladı. "İşte böyle vardır."

Kanıyor . . .

Hırlayarak ileri atıldım.

—

Duştan çıkmış, tişörtümü başıma geçirerek giyinmeyi henüz bitirmiştim ki akıllı telefonum çalmaya başladı. Yatakta bıraktığım yerden aldım ve cevap verdim.

Raúl beni selamladıktan sonra "Birkaç şey var," dedi, arka plandaki kalabalığın ve müziğin sesi hızla azalıyor, sonra da tamamen kayboluyordu. "Benjamin Clancy'nin hala Bayan Cross'a göz kulak olduğunu fark ettim. Sürekli değil ama istikrarlı bir şekilde."

"Öyle mi?" dedim sessizce.

"Bu konuda iyi misin? Yoksa onunla konuşmalı mıyım?"

"Onunla ben ilgilenirim." Clancy ve benim sohbet etme vaktimiz gelmişti. Listemdeydi, ama bunu öne alacaktım.

"Ayrıca -bunu zaten biliyor olabilirsiniz- Bayan Cross bugün Ryan Landon ve bazı yöneticileriyle öğle yemeği yedi."

O korkunç sessizliğin üzerime çöktüğünü hissettim.

Landon. Lanet olsun. İzlemediğim bir yere girmiş.

"Teşekkür , Raúl. Eva'nın patronu Mark Garrity için özel bir numaraya ihtiyacım olacak."

"geçtiğinde sana mesaj atarım."

Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra telefonu cebime soktum ve onu duvara fırlatma isteğime zorlukla karşı koydum.

Arash beni Landon konusunda uyarmıştı ve ben onun endişelerini bir kenara itmiştim. Hayatıma, karıma odaklanmıştım ve Landon'ın kendi karısı olsa da, onun öncelikli odağı her zaman ben olmuştum.

atı katındaki telefonun alması beni sarstı. Komodinin üzerindeki ahizeye yöneldim ve sabırsız bir "apraz" sesiyle cevap verdim.

"Bay Cross. Ben Edwin. Bay Vidal sizi görmek istiyor." Tanrım. Ahizeyi sıkıca kavradım. "Yukarı gönderin."

"Evet, efendim. Yapacağım."

oraplarımı ve ayakkabılarımı kaptığım gibi oturma odasına götürdüm ve giydim. Chris gider gitmez eve, Eva'nın yanına gidiyordum. Bir şişe şarap açmak, onun ezbere bildiğı eski filmlerden birini bulmak ve sadece bayat diyalogları ezbere okumasını dinlemek istiyordum. Kimse beni onun gibi güldüremezdi.

Asansör kabininin geldiğini duydum ve bir elimi nemli saçlarımda gezdirerek ayağa kalktım. Gergindim ve zayıflıktan nefret ediyordum.

"Gideon." Chris antrenin eşiğinde durakladı, çok nadiren ve o zaman da sadece kardeşim yüzünden yaptığı gibi asık suratlı ve yıpranmış görünüyordu. "Eva burada mı?"

"Onun evinde. Sen gidince ben de oraya ."

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı, çenesi çalışıyordu ama ağzından hiçbir şey çıkmıyordu.

"İçeri gel," dedim, sehpanın yanındaki berjer koltuğu işaret ederek. "Sana içecek bir şey getireyim mi?"

Tanrı biliyordu ki o güne kadar yaşadıklarımın sonra benim de bir tanesine ihtiyacım vardı.

Yorgun adımlarla oturma odama girdi. "Güçlü bir şey olursa harika olur."

"Bana uyar." Mutfığa gittim ve ikimize de birer kadeh Armagnac doldurdum. Sürahiye yerine koyarken telefonum cebimde titredi. Çıkardığımda Eva'dan bir mesaj gördüm.

Çıplak bacağıının parladığı ve arka planda mumların olduğu küvetinin kenarına örtülmüş bir selfie'ydi. Bana katılır mısın?

Akşam için planlarımı hızlıca gözden geçirdim. Bütün gün bana kışkırtıcı mesajlar göndermişti. Onu hem tatmin etmekten hem de ödüllendirmekten çok mutluydum.

Fotoğrafi kaydettim ve geri yazdım. Keşke yapabilseydim. Oraya gittiğimde seni tekrar ıslatacağıma söz veriyorum.

Telefonumu bir kenara bırakıp döndüm ve Chris'in bana katıldığını gördüm. Ada. Ona bir bardak uzattım ve kendi bardağımdan bir yudum aldım. "Neler oluyor, Chris?"

İçini çekti, iki eli de kristalin etrafını sarmıştı. "'Altın' videosunu yeniden çekeceğiz."

"Oh?" Bu gereksiz bir masraftı, Chris'in kural olarak akıllıca kaçındığı bir şeydi.

"Dün ofiste Kline ve Christopher'ın tartışmasına kulak misafiri oldum," dedi huysuzca, "ve hikayeyi öğrendim. Kline yeniden yapılmasını istedi ve ben de kabul ettim."

"Christopher'ın olmadığına eminim." Tezgâha yaslandım, çenem . Görünüşe göre Brett Kline'in Eva'ya karşı ciddi hisleri vardı. Bu benim için sorun değildi. Yakınından bile geçmiyordum.

"Kardeşin bunu atlatacaktır."

Bundan şüpheliydim ama söylemenin bir yararı olmazdı.

Ama Chris söylemediğim şeyi okudu ve başıyla onayladı. "Videonun sen ve Eva için stres yarattığını biliyorum. Daha dikkatli olmalıydım."

"Bu konuda esnek olmanızı takdir ediyorum."

Bardağına baktı ve sonra uzun bir yudum aldı, neredeyse içindekileri tek bir yudumda yutacaktı. "Anneni terk ettim."

Hızlı ve derin bir nefes aldım, ziyaret sebebinin işle bir ilgisi olmadığını anladım. "İreland bana ikinizin kavga ettiğini söyledi."

"Evet. İrlanda'nın bunu duymak zorunda kalmasından nefret ediyorum." Bana ve gözlerindeki bilgiyi gördüm. Dehşeti. "Bilmiyordum, Gideon. ederim bilmiyordum."

Kalbim göğsümde sarsıldı, sonra çarpmaya başladı. Ağzım kurudu.

"Terrence Lucas'ı görmeye gittim." Chris'in sesi boğuklaştı. "Barged ofisine girdim. İnkâr etti, yalancı orospu çocuğu, ama bunu yüzünden anlayabiliyordum."

Konyak bardağımda şırıldadı. Ayaklarımın altındaki zeminin kaydığını hissederek dikkatlice yere bıraktım. Eva Lucas'la yüzleşmişti ama Chris . . . ?

"Onu yere , bayılttım, ama Tanrım ... Raflarındaki ödüllerden birini alıp kafasını ezmek istedim."

"Dur." Kelime boğazımdan cam parçaları gibi koptu.

"Ve bunu yapan pislik .. O pislik öldü. Ona ulaşamıyorum. Lanet ." Chris elindeki bardağı bir gümbürtüyle granitin üzerine bıraktı ama içinden kopan hıçkırık beni neredeyse paramparça edecekti. "Lanet olsun, Gideon. Seni korumak benim görevimdi. Ve başaramadım."

"Dur!" Ellerim kenetlenmiş halde tezgahı ittim. "Bana öyle bakma!"

Gözle görülür bir şekilde titredi ama geri adım atmadı. "Sana söylemek zorundaydım-" Buruşuk gömleği yumruklarımın arasındaydı, ayakları yerden sallanıyordu. "Konuşmayı kes. Şimdi!"

Gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü. "Seni kendi çocuğum gibi seviyorum. Her zaman sevdim."

Onu ittim. Tökezleyip duvara çarptığında ona sırtımı döndüm. Oturma odasını görmeden geçerek oradan ayrıldım.

"Beni affetmeni beklemiyorum," diye seslendi arkamdan, gözyaşları sözlerini tıkamıştı. "Bunu hak etmiyorum. Ama bilseydim onu ellerimle parçalara ayıracağımı duymalısın."

Ona doğru döndüm, midemden yükselen ve boğazımı yakan hastalığı hissediyordum. *"Ne istiyorsun lan sen?"*

Chris omuzlarını geriye çekti. Kızarmış gözleri ve ıslak yanaklarıyla bana baktı, titriyordu ama kaçamayacak kadar aptaldı. "Yalnız olmadığını bilmeni istiyorum."

Tek başına. Evet, yalnız. Gözyaşlarının arasından bana bakan acıma, suçluluk ve acıdan uzakta. "Çık dışarı."

Başını sallayarak antreye doğru yöneldi. Kıpırdamadan durdum, göğsüm kabarıyor, gözlerim yanıyordu. Kelimeler boğazımda düğümleniyor, şiddet yumruklarımı acıyla sıkıyordu.

Odadan çıkmadan önce durdu ve bana baktı. "Eva'ya söylediğine sevindim." "Onun hakkında konuşma." Onu düşünmeye bile dayanamıyordum. Şimdi değil, kaybetmeye çok yakinken.

Gitti.

Günün ağırlığı omuzlarıma çöktü ve beni dizlerimin üzerine çökertti.

Kırıldım.

Telefonumun almasıyla sarsılarak uyandığımda özel bir plajı ve ıplak Gideonu RÜYA EDİYORDUM. Yan tarafıma döndüm ve Kolumu uzattım ve karanlıkta akıllı telefonumu bulmaya çalışarak komodinin üstünü karıştırdım. Parmaklarım tanıdık bir çekle değdi ve onu yakalayıp .

Ireland'ın yüzü ekranımı aydınlattı. Kaşlarımı çattım ve yatakta yanımdaki boşluğa baktım. Gideon evde değildi. Elbette beni uyurken bulmuş ve yatmak için yan odaya gitmiş olabiliridi.

"Alo?" Kablolulu yayın kutusundaki saate bakarak saatin on biri geçtiğini fark ettim.

"Eva. Ben Chris Vidal. Bu kadar geç aradığım için zgnm ama Gideon için endişeleniyorum. O iyi mi?"

Midem bulandı. "Ne demek istiyorsun? Gideon'un nesi var?"

Bir duraklama oldu. "Bu gece onunla konuşmadın mı?"

Yataktan kayarak çıktım ve lambayı yaktım. "Hayır. Uyuyakalmışım. Neler oluyor?"

Kollarımdaki tüyleri diken diken eden bir şiddetle küfretti. "Bana anlattığın şeyler hakkında onunla daha önce görüştüm. Pek iyi karşılamadı."

"Aman Tanrım." Körlemesine döndüm. Giyecek bir şey. Gideon'u baştan çıkarmayı planladığım açık saçık ayakkabının üzerine giyecek şeye ihtiyaım vardı.

"Onu bulmalısın Eva," dedi acilen. "Sana şimdi ihtiyaı var." "Ben gidiyorum." Telefonu yatağımın üzerine fırlattım ve yn trenkotumu ekiştirdim.

Odamdan çıkmadan önce dolabımdan ceketimi çıkardım. Arabanın anahtarlarını aldım.

çantamdan çıkardım ve koridordan aşağı koştum. Sürgüyle uğraşırken kapıyı açmam çok uzun sürdü.

Burası bir mezar kadar karanlık ve sessizdi, odalar boştu. "Neredesin sen?" Karanlığa doğru bağırdım, bir çizik hissettim

Panikle gözyaşlarım boğazımda düğümlendi.

Kendimi dairemde , akıllı telefonumda onu takip eden uygulamayı açarken parmaklarım titriyordu.

Bunu pek iyi karşılamadı.

Tanrım. Tabii ki . Chris'e ilk söylediğimde pek iyi karşılamamıştı. Gideon öfkelenmişti. Saldırganlaşmıştı. Korkunç bir kabus görmüştü.

Haritada yanıp sönen kırmızı nokta tam da olmasını umduğum yerdeydi.

"Çatı katı."

Ayaklarımı parmak arası terliklerin içine soktum ve aceleyle çantama geri döndüm. "Ne giyiyorsun böyle?" Cary mutfaktan sordu, sarsılarak

Ben.

"Tanrım, ödümü kopardın!"

Üzerinde sadece Grey Isles boxer külotuyla kahvaltı barına doğru yürüdü, göğsü ve boynu terden parlıyordu. Klima iyi çalıştığından ve Trey geceyi burada geçirdiğinden, Cary'nin nasıl ve neden aşırı ısındığını çok iyi biliyordum.

"İyi ki yapmışım, bu şekilde dışarı çıkamazsın," diye söylendi. "Beni izle." Çantamı omzuma attım ve kapıya doğru yöneldim.

Kapı.

"Sen bir ucubesin bebeğim," diye bağırdı . "Benim kalbime göre bir kadınsın!"

—

GIDEON'un kapıcısı, binasının önünde taksinin arkasından indiğimde gözünü bile kırpmadı. Elbette adam beni daha önce daha kötü durumda görmüştü. Sanki çılgın bir evsiz gibi görünmüyormuşum gibi gülümseyen ve beni ismimle selamlayan kapıcı da öyle. Burberry montu giymiş biri de olsa.

Parmak arası terliklerle olabildiğince hızlı bir şekilde özel çatı katı asansörüne yürüdüm, bana doğru inmesini bekledim ve ardından şifreyi girdim. Dümdüz bir yoldu ama yolculuk sonsuzmuş gibi geliyordu. Keşke küçüğün sınırlarını zorlayabilseydim,

şık bir araba. Endişeli lekesiz aynalardan bana bakıyordu.

Gideon aramadı. Bana ateşli bir gece vaat eden çapkın mesajından sonra bir mesaj göndermemişti. Sadece yan odada uyumak için bile olsa bana gelmemişti. Gideon benden uzak kalmayı sevmiyordu.

Acı çektiği zamanlar hariç. Ve utandığında.

Asansörün kapıları kayarak açıldı ve çığlık çığlığa heavy metal müziği içeri doldu. Ürperdim ve kulaklarımı kapattım, tavana monte edilmiş hoparlörlerin sesi o kadar yüksekti ki onları duymak canımı acıtıyordu.

Acı. Öfke. Müziğin azgın şiddeti çöktü. Göğsümün derinlikleri ağrıyordu. Biliyordum. Anlamıştım. Şarkı, Gideon'un içinde hissettiği ve dışarı vuramadığı şeyin sesli bir tezahürüydü.

Çok kontrollüydü. Kontrol altındaydı. Duyguları, anılarıyla birlikte çok sıkı bir şekilde dizginlenmişti.

Telefonumu almak için çantamı karıştırdım ve sonunda tüm çantayı düşürdüm, içindekiler asansör kabininin zeminine ve dama tahtalı fuayeye döküldü. Akıllı telefonum hariç her şeyi düştüğü yerde bıraktım, onu elime aldım ve surround sesi kontrol eden uygulamaya ulaşmak için kaydırdım. Daha yumuşak bir müzikle senkronize ettim, sesi kısıtım ve enter tuşuna bastım.

Çatı katı sonsuz bir süre sessizliğe gömüldü ve ardından Howie Day'in "Collide" şarkısının yumuşak akorları çalmaya başladı.

Ben onu görmeden Gideon'un yaklaştığını hissettim, hava yaklaşmakta olan bir yaz fırtınasının şiddetli enerjisiyle çatırdıyordu. Yatak odalarına giden koridorun köşesini . Nefesim kesildi.

Gömleksiz ve yalınayaktı, saçları omuzlarına dökülen ipeksi bir yele gibiydi. Siyah eşofman altı kalçalarının en alt noktasına yapışmış, karın kaslarının sıkı bağcıklarının altını çiziyordu. Kaburgalarında ve omzunun üst çürükler vardı, savaşın izleri sadece öfke ve vahşetin sıkıca dizginlendiği izlenimini güçlendiriyordu.

Müzik seçimim ondan fışkıran duygularla çatıştı. Benim güzel, vahşice zarif savaşımla. Hayatımın aşkı. O kadar acı çekiyordu ki, onu görmek gözlerime sıcak, acı dolu yaşlar getirdi.

Beni görünce sarsılarak durdu, elleri iki yanında kenetlenip gevşedi, gözleri vahşileşti ve burun delikleri açıldı.

Telefonum elimden kayarak yere düştü. "Gideon."

Sesimi duyunca nefesini içine çekti. Bu onu değiştirdi. Bir kapının çarparak kapanması gibi değişimini izledim. Bir an duygularla dolup taşıyordu. Sonra, buz gibi soğuktu, yüzeyi cam gibi pürüzsüzdü.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, sesi tehlikeli bir şekilde eşitti. "Seni buluyorum." Çünkü kaybolmuştu.

"Artık uygun bir arkadaş değilim." "Bununla başa çıkabilirim."

Çok hareketsizdi, sanki hareket etmekten korkuyormuş gibiydi. "Gitmelisin. Burası senin için güvenli değil."

Nabzım sıçradı. Farkındalık duyularımda cızırdadı. Odanın diğer ucundan onun sıcaklığını hissettim. İhtiyacını. Talebini. Birden ceketimin içinde erimeye başladım. "Senin yanında, dünyanın başka hiçbir yerinde olmadığım kadar güvendedim." Cesaretimi toplamak için derin bir nefes aldım. "Chris sana inanıyor mu?"

Başı geriye gitti. "Nereden biliyorsun?"

"O aradı. Senin için endişeleniyor. Ben de senin için endişeleniyorum." "olacağım," diye tersledi. Bu da bana şu anda iyi olmadığını söylüyordu.

Ona doğru ilerledim ve beni takip eden bakışlarının yakıcılığını hissettim. "Elbette olacaksın. Sen benimle evlisin."

"Gitmen gerek Eva."

Başımı salladım. "Sana inandıklarında neredeyse daha çok acıyor, değil ? Onlara söylemek için neden beklediğini merak ediyorsun. Belki de doğru kişiye söyleseydin daha erken durdurabilirdin?"

"Kapa çeneni."

"İçimizde her zaman olanlardan bizim olduğumuzu düşünen o küçük ses vardır."

Gözleri de yumrukları gibi sıkıca kapanmıştı. "Yapma."

Aramızdaki mesafeyi kapattım. "Neyi?"

"İhtiyacım olan şey olma. Şimdi olmaz." "Neden olmasın?"

Şiddetle açılmış o mavi gözler beni öyle bir kısırdı ki adımlarımın ortasında durakladım. "Pamuk ipliğine bağlıyım Eva."

Ellerimi ona doğru uzatarak, "zorunda değilsin," dedim. "Bırak. Seni yakalayacağım."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Yapamam. Nazik olamam." "Bana dokunmak istiyorsun."

Çenesi çalışıyordu. "Seni *becermek* istiyorum. Sertçe."

Sıcaklığın yanaklarıma doğru yayıldığını hissettim. Saçma sapan kıyafetlerime rağmen beni hâlâ çekici bulabilmesi beni ne kadar istediğinin bir göstergesiydi. "Buna tamamen varım. Her zaman."

Parmaklarım ceketimin yakalarına gitti. Taksiyle gelirken yanlışlıkla birilerine görünmek istemediğim için düğmelerimi kısmen iliklemiştim. Şimdi siperlik bunaltıcıydı, tenim terden nemlenmişti.

Gideon hamle yaptı ve bileklerimi yakalayıp çok sert bir şekilde sıktı.

"Yapma." "Seninle başa çıkamayacağımı mı düşünüyorsun? Birlikte yaptığımız onca şeyden sonra mı? Bütün konuştuk ve yapmayı planlıyoruz?"

Tanrım. Tüm vücudu gergin ve gergindi, her kası kalın ve sertti. Ve gözleri, bronz tenine karşı çok parlaktı, çok acı çekiyordu. Benim Karanlık ve Tehlikeli'm.

Dirseğimi kavradı ve yürümeye başladı. "Ne-?" Tökezledim.

Beni asansöre doğru sürükledi. "Gitmek zorundasın."

"Hayır!" Karşı koydum, parmak arası terliklerimi tekmeledim ve ayaklarımı içeri soktum. "Lanet olsun." Bana doğru döndü ve beni yukarı çekip burun buruna getirdi. "Duracağıma söz veremem. Eğer seni çok ileri götürürsem ve sözünü tutarsan durmayabilir ve hepimiz cehenneme gidebiliriz!"

"Gideon! Tanrı aşkına, beni bu kadar çok istemekten korkma!"

Yüzümü iki eliyle kavrayarak, "Seni cezalandırmak istiyorum," diye hırladı. "Bunu sen yaptın! Buna sen sebep oldun. İnsanları iterek... beni iterek. Bak ne yaptın!"

Üzerindeki içkinin kokusunu aldım, pahalı bir içkinin zengin buharını. Onu hiç gerçekten sarhoş görmemiştim -kontrolüne duyularını tamamen köreltmeyecek kadar değer verirdi- ama şimdi sarhoştı.

İçimde ilk temkinlilik duygusu dalgalandı.

"Evet," dedim titreyerek, "bu benim hatam. Seni çok seviyorum. Bunun için beni cezalandıracak mısın?"

"Tanrım." Gözlerini kapattı. Sıcak, nemli alnı benimkine dokundu, sertçe burnunu soktu. Teri tenimi kapladı ve beni sadece ona ait olan o erkeksi kokuyla sardı.

Onun yumuşadığını, sonsuz bir şekilde rahatladığını hissettim. Başımı çevirdim ve dudaklarımı onun ateşli yanağına bastırdım.

Sertleşti. "Hayır."

Gideon beni asansöre doğru çekerek fuayeye götürdü ve çantamın dağılmış eşyalarını tekmeleyerek yoldan uzaklaştırdı.

"Kes şunu!" Kolumu kurtarmaya çalışarak bağırdım.

Ama o dinlemedi. Parmağı çağrı düğmesine saplandı. Kabinin kapıları anında açıldı, özel asansör onu aşağı indirmek için hazır bekliyordu. Beni içeri fırlattı ve tökezleyerek arka duvara çarptım.

Çaresizlik içinde ceketimin kemerini çekiştirdim, aciliyetim bana güç verdi. Düğmeleri kopararak her yöne yuvarlanmalarını sağladım. Onunla yüzleşmek için döndüğümde kapılar kapanmak üzereydi, içimde ne olduğunu görebilmesi için yakalarını sonuna kadar açtım.

Kolu dışarı fırladı ve kapının kapanmasını engelledi. Kapıyı iterek açtı. Giydiğim tulum kan kırmızıydı -bizim rengimizdi- ve neredeyse hiç malzemesi yoktu. Şeffaf file göğüslerimi ve seksimi ortaya çıkarırken, bandaj benzeri kesikler belimi kafesliyordu.

"Orospu," diye tısladı, dar alana girerek onu çok küçülttü. "İtmeyi bırakamazsın."

"Ben *senin sürtüğünüm*," diye karşılık verdim, gözyaşlarımın süzüldüğünü hissettim. Anlasam da bana bu kadar kızgın olması acı vericiydi. Bir çıkışa ihtiyacı vardı ve ben de kendimi hedef olarak konumlandırmıştım. Beni uyarmıştı... beni korumaya çalışmıştı... "Seni alt edebilirim, Gideon Cross. Sahip olduğun her şeyi alabilirim."

Beni duvara öyle bir çarptı ki, çarpmanın etkisiyle nefesim kesildi. Ağzı ağzımı kapladı, dili derinlere daldı. Elleri göğüslerimi kabaca sıktı, dizi bacaklarımın arasına sertçe bastırdı.

Paltomu silkmek için mücadele ederek ona doğru eğildim. Çok sıcaktım, ter sırtımdan ve karnımdan aşağı kayıyordu. Gideon trençkotu çıkarıp bir kenara fırlattı ve ağzını benimkine yapıştırdı. İçimden bir minnettarlık iniltisi yükseldi, kollarım boynuna dolandı, kalbim ona sarılmanın verdiği rahatlamayla şişti. Parmaklarım saçlarını itti, onu yukarı doğru sürünmem için bana kaldıraç sağlamak üzere sıkıca kavradım.

Gideon önce ağzını, sonra da ellerimi çekti. "Dokunma bana." "Siktir git," diye bağırdım, kelimeleri tutamayacak kadar incinmişim. Sadece inat olsun diye onu tutmaktan kurtuldum ve ellerimin kaya gibi sert omuzlarında ve pazılarında dolaşmasına izin verdim.

Beni geri itti ve tek eliyle göğsümün ortasından tutarak duvara yapıştırdı. Ne kadar itip kaksam ya da tırmalasam da

onu kımıldatamadım. Sadece eşofmanının büzgüsünü çekip çıkarmasını izleyebildim.

Arzu ve endişe içimde birbirine karıştı. "Gideon . . . ?"

Bakışları benimkilerle buluştu, çok karanlık ve perili. "Ellerini benden uzak tutabilir misin?"

"Hayır. İstemiyorum."

Başını sallayarak beni serbest bıraktı ama yüzümü arabanın dönmeme için beni döndürdü. Vücudu tarafından hapsedildiğim için manevra yapacak çok az yerim vardı.

"Bana karşı koyma," diye emretti, dudakları kulağımdaydı. Sonra bileklerimi tırabzana bağladı.

Dondum kaldım, beni gerçekten zaptediyor olmasından ürktüm. O kadar şaşırmış ve inanmamıştım ki zorlukla mücadele ettim. Ancak ince kordonu düğümlemesini izledikten sonra ciddi olduğunu anladım.

Kalçalarımı kavrayarak saçlarımı okşadı ve dişlerini omzuma geçirdi. "Ben ne zaman diyorum."

Nefes nefese kaldım, ellerimi çekiştirdim. "Ne yapıyorsun?" Bana cevap vermedi.

Öylece gitti.

dönebildiğim kadar dönerek, tam kapılar kapanırken onu oturma odasına girerken yakaladım.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım. ". "

Beni bu şekilde gönderdiğine inanamıyordum... asansörde sadece iç çamaşırlarıyla bağlı bir şekilde. Şu anda kafadan çatlaktı, evet, ama çılgınca kıskanç kocamın sırf benden kurtulmak için lobide kim olursa olsun beni bu şekilde teşhir edeceğine inanamıyordum.

"*Gideon!* Lanet olsun. Beni burada bırakmaya cüret etme! Yapar mısın? Beni *duyuyor* musun?! Kıçını buraya geri getir!"

Bileklerimi bağlayan kordonu çekiştirdim ama sıkı sıkı düğümlenmişti. Saniyeler geçti, sonra dakikalar. Araba hareket etmedi ve avazım çıktığı kadar bağırdıktan sonra hareket etmeyeceğini anladım. Bir düğmeye basılmasını bekliyordu, Gideon'un emrini bekliyordu.

Tıpkı benim gibi.

Serbest kaldığımda onun kıçını tekmeleyecektim. Hiç bu kadar sinirlenmemiştim. "*Gideon!*"

Eğilerek geriye doğru yürüdüm, sonra kapıları açan düğmeye ulaşmak için bir bacağımı kaldırıp uzattım. Baş parmağımla ittim. Onlar da

kayarak açıldı, çığlık atmak için derin bir nefes
çektim ...

. . . sonra da şaşkın bir telaşla kendini kaybetti.

Gideon oturma odasından geçerek antreye doğru yürüdü... *tamamen çıplaktı*.
Ve tepeden tırnağa sıırıslıklamdı. Aleti o kadar sertleşmişti ki göbeğine
kıvrılmıştı. Şişe suyu yudumlarırken başı geriye eğikti, adımları gevşek ve kolaydı
ama tamamen yırtıcıydı.

O yaklaştıkça doğruldum, hem duygularımın isyanından hem de açlığımın
derinliğinden nefes nefese kaldım. Pislik ya da değil, onu karşı koyamayacağım
bir şiddetle istiyordum. Karmaşık ve seksi, hasarlı ve mükemmeldi.

"İşte." Muhteşem vücudunu seyretmekle meşgul olduğum için fark
etmediğim kristal bir bardağı dudaklarıma götürdü. Bardak neredeyse doluydu,
kırmızımsı altın rengi sıvı o bardağa eğildiğinde dudaklarıma çarpıyordu.

Ağzım içgüdüsel olarak açıldı ve likörü içine döktü, güçlü kanıtı dilimi
ve boğazımı yaktı. Ben öksürdüm ve o bekledi, bakışları ağırlaşmıştı.
Duştan çıkmış gibi temiz ve serin kokuyordu.

"Bitir onu."

"Bu çok güçlü!" İtiraz ettim.

Ayrılmış dudaklarımdan büyük bir yudum daha döktü.

Ayağımı incittiğimde küfrederek ona tekme attım ve ona hiçbir zarar
vermedim. "Kes şunu!"

Boş su şişesini bıraktı ve yüzümü içine aldı. Başparmağıyla çenemdeki likör
damlalarını temizledi. "Beni rahat bırakmalısın ve sen de sakinleşmelisin. Bu
şekilde devam edersek birbirimizi parçalarız."

Gözümün kenarından aptalca bir damla yaş süzüldü.

Gideon ve bana doğru eğildi, dili yanağımdaki damlacığın izini yaladı. "Ben
paramparça oldum ve sen yumruklarınla bana vuruyorsun. Buna dayanamıyorum
Eva."

"Beni dışarıda bırakmana dayanamıyorum," diye fısıldadım, lanet olası
kordonu çekiştirerek. Likör damarlarıma ateş saçıyordu. Sarhoşluğun dallarının
şimdiden duyularımın etrafında kıvrıldığını hissedebiliyordum.

Elini benimkinin üzerine koyarak huzursuz hareketlerimi yatıştırdı. "Kes şunu.
Kendine zarar

vereceksin." "Beni
serbest bırak."

"Bana dokunuyorsun ve ben kendimi . Pamuk ipliğine bağıyım," dedi tekrar, çaresiz bir sesle. "Kopamıyorum. Seninleyken olmaz."

"Başka biriyle mi?" Sesim tizleşti. "Başka birine mi ihtiyacın var?"

Ben de kendimi toparlayamadım. Gideon ilişkimizin kayasıydı, çapasıydı. Onun için de aynı şeyi yapabileceğimi düşündüm. Onu korumak, sığınağı olmak istedim. Ama Gideon'un fırtınadan korunmaya ihtiyacı yoktu; o fırtınanın ta kendisiydi. Ve ben onun çökmekte olan ruh halinin ağırlığı altında dayanacak kadar güçlü değildim.

"Hayır. ." Beni öptü. Sertçe. "Kontrolün bende olmasına ihtiyacın var. Seninleyken kontrolün bende olmasına ihtiyacım var."

Paniğin arttığını hissettim. O biliyordu. Yeterli olmadığını biliyordu. "Diğerlerinden farklıydın. Kendini tutmadın-"

"Siktir!" Gideon yumruğunu kontrol paneline çarparak döndü. Kapılar Sarah McLachlan'ın sahip olma üzerine söylediği şarkının sesiyle açıldı ve adam bardağı fırlatarak fuayenin duvarına çarpıp parçaladı. "Evet, ben farklıydım! Beni farklı kılan *sendin*."

"Ve bunun için benden nefret ediyorsun." Ağlamaya başladım, bedenim arabanın duvarına sarkıyordu.

"Hayır." Kendini bana sardı, sudan soğumuş vücudu sırtımda kıvrılıyordu. Yüzünü bana sürttü, o kadar sıkı sarılmıştı ki zar zor nefes alabiliyordum. "Seni seviyorum. Sen benim *karımsın*. Benim hayatımsın. Sen benim her şeyimsin."

"Sadece sana yardım etmek istiyorum," diye bağırdım. "Senin için burada olmak istiyorum ama sen bana izin vermiyorsun!"

"Tanrım. Eva." Elleri hareket etmeye, okşamaya ve süzölmeye başladı. Okşamaya. Yatıştırmak için. "Seni durduramam. Sana çok ihtiyacım var."

İki elimle tırazanı kavradım, yanağımı serin aynaya dayadım. İçki sihrini göstermeye başladı. İçimden sıcak bir rehavet geçti, öfkemi ve kavgamı bastırdı, ta ki onlar uzaklaşıp beni üzgün, korkmuş ve umutsuzca, dehşet verici bir şekilde aşık bırakana kadar.

Eli bacaklarımın arasına girdi, ovuşturdu, aradı. Güçlü bir çekişle, ayakkabının önünü ve arkasını bir arada tutan çıtçıtları açtı. Ani basınç boşalmasıyla inledim. Ellerin maharetli hareketleri ve bana doğru yürürkenki görüntüsünün zihnimde yarattığı imge yüzünden seksim ıslanmış ve şişmişti.

Başım omzuna yaslandı ve onun yansımasını gördüm. Gözleri kapalı, dudakları ayıktı. Muhteşem yüzüne kazınmış kırılğanlık beni çözdü. Çok kötü acı çekiyordu. Buna dayanamıyordum.

"Bana ne yapabileceğimi söyle," diye fısıldadım. "Bana nasıl yardım edebileceğimi söyle." "Şşş." Dili kulağımın kabuğunu çevreledi.

"Bırak yerleşeyim."

Başparmağının meme ucumu örten ağın üzerine hafifçe vurması beni çıldırtıyordu. Parmaklarının yarığımın kaygan kıvrımları arasında kayması beni titretiyordu. Nereme dokunacağını, ne kadar baskı yapacağını biliyordu.

İki parmağını içime soktuğunda haykırdım, ayaklarım esnedi ve beni parmak uçlarımın üzerine kaldırdı. Dizlerim zayıfladı, bacaklarım gerginlikten titriyordu. Asansördeki hava yoğun ve buharlıydı, ondan dalgalar halinde pompalanan ihtiyaçla ağırlaşmıştı

"Ah, Tanrım." Seksim onun etrafında sıkılaştığında inledi, ereksiyonunu kalçalarımaya sürtmek için kalçaları bana doğru yuvarlandı. "Bu tatlı amcığı morartacağım Eva. Bunu durduramam."

Kolunu belime doladı ve beni kaldırdı, kollarım düz ve ben eğik olacak beni geriye çekti. Bacaklarımı dizleriyle ayırdı, parmakları ıslak bir şekilde yarığımdan kayıyordu. Elinin kalçamı sıyırdığını hissettim ve sonra penisinin geniş tepesini kalçalarımın dikişinden geçirip seksimin dudakları arasına soktu.

Nefesimi tuttum, o pelüş baskıya karşı kıvranıyordum. Bütün gün onu istemiştim, koca sikini içimde hissetmek için can atıyor, beni boşaltmasına ihtiyaç duyuyordum.

"Bekle," diye inledi, hem belime hem de omzuma uzandı, parmakları sabırsızca esnedi. "Bırak beni-"

Cinsel organım sıkıştı, kalın başın etrafında kasıldı.

Gideon küfretti ve sert bir vuruşla onu derinlere itti. Zevkten acı içinde haykırdım, sert dolgunluktan uzaklaştım, iç kasların ve hassas dokuların gerilmesinin yanmasını hissettim.

"Evet," diye tısladı ve seksimin dudakları penisinin kalın köküne sarılana kadar beni tekrar içine çekti. Kalçaları daireler çiziyor, taşakları şişmiş klitorisime ağır bir şekilde yaslanıyordu. "Lanet olası sıkı ..."

İnledim ve tırabzana tutunmaya çalıştım; o sismeye başladığında vücudum sarsıldı. Tamamen doldurulmak ve sonra aniden boşaltılmak yıkıcı bir duyguydu. Dizlerimin bağı çözüldü, beni sertçe ve derinlemesine oyarken içim zevkle kasıldı. İçinde bastırıldığı tüm duygular

horozunun amansız hareketleri her hassas sinire masaj yapıyordu.

Orgazmın beni bulduğunu anlamadan önce boşalıyordum, zevk vücudumu şiddetli titremelerle sarsarken onun adını haykırıyordum.

Başım kollarımın arasına düştü, kaslarım zayıf ve işe yaramazdı. Gideon beni elleriyle, ereksiyonuyla tuttu. Bedenimi kullanıyordu. Onu alıyordu. Sonuma her vuruşunda ilkel bir şekilde homurdanıyordu.

"Çok derin," diye homurdandı. "Çok iyi."

Çevrede bir hareket yakaladım, sersemlemiş gözlerim yansımamıza odaklandı. Alçak sesle, acı dolu bir çığlıkla tekrar boşalmaya başladım, eğer hiç durmuş olsaydım. Gideon hayatımda gördüğüm en yakıcı erotik şeydi; ağırlığımı desteklerken pazuları kalın ve sertti, kalçaları eforla geriliyordu, kıcı pistonlarken esniyordu, her vuruşta kalçalarını yuvarlarken karın kasları güçle dalgalanıyordu.

Sikişmek için yaratılmıştı ama bu beceride ustalaşmıştı, muhteşem vücudunun her santimini bir kadını zevke esir etmek için kullanıyordu. Bu onun doğasında vardı, içgüdüsel. Sarhoşken ve ıstıraptan neredeyse vahşileşmişken bile ritmi sıkı ve kesindi, odaklanması mutlak.

Her itiş onu içimde derinlere götürdü, en tatlı noktalara tekrar tekrar vurdu, saldırıya karşı koyamayana kadar coşkuyu içime sürdü. Bir başka doruk noktası içimde bir gelgit dalgası gibi çalkalandı.

" bu," diye inledi. "Sikimi sağ, meleşim. Tanrım . . . Beni boşaltıyorsun."

Aletin kalınlaştığını, uzadığını hissettim. Tenimde karıncalanmalar başladı; ciğerlerim hava almak için çırpındı.

Gideon başını geriye attı ve bir hayvan gibi kükreyerek ateşli bir şekilde fişkırdı. Kalçalarımı kavrayarak beni boşalan sikişin üzerine pompaladı, sert ve sonsuz bir şekilde boşaldı, meni seksimi ve iç uyluklarımı kayganlaştıran kadar beni doldurdu.

Kalçalarının yavaşlattı, nefesi kesildi, yanağını omzuma bastırmak için eğildi.

Dizlerimin üzerine çökmeye başladım. "Gideon . . ."

Beni yukarı çekti. "Daha işim bitmedi," dedi kabaca, içimde hâlâ kalın ve sertti.

Sonra tekrar başladı.

—

Saçlarının omzuma sürtünmesi ve sıcak, sert dudaklarının baskısıyla uyandım. Bitkin bir halde çalıştım ama belime dolanan bir kol beni geri çekti.

"Eva," diye mırıldandı. Eli göğsümü kavradı, zeki parmakları meme ucumu yuvarladı.

Karanlıktı ve yataktaydık, ancak beni oraya taşıdığını zar zor hatırlıyordum. Beni soymuş, nemli bir bezle yıkamış, yüzüme ve bileklerime öpücükler yağdırmıştı. Şimdi bandajlıydılar, merhem sürülmüş ve özenle sarılmışlardı.

Sürtünme, zevk ve acının karışımı üzerinde onun şefkatli okşamalarını hissetmek beni tahrik etmişti. Fark etmişti.

Şehvetten yanan gözlerle bacaklarımı ayırdı ve düşünme ya da hareket etme yeteneğimi elimden alan ısrarlı bir taleple beni yedi. Yarığımı durmaksızın yaladı ve emdi, ta ki beni kaç kez o hınzır dilinin etrafında boşalttığıнын sayısını unutana kadar.

"Gideon . . ." Başımı çevirerek omzumun üzerinden ona baktım. Bir kolunun üzerine yaslanmıştı, gözleri ayın soluk ışığında parlıyordu. "Benimle mi kaldın?"

Belki ben uyurken benimle kalacağını ummak pervasızlıktı ama onunla aynı yatağı paylaşmak sevdiğim bir şeydi. Ve arzuladığım.

Başını salladı. "Seni bırakamazdım."

"Buna sevindim."

Beni kendine doğru çevirdi, ağzımı aldı ve usulca öptü. Dilinin ikna edici yalamaları beni tekrar heyecanlandırdı, inletti.

"Sana dokunmadan duramıyorum," diye nefes aldı, öpüşmeyi derinleştirirken beni sabit tutmak için ensemden kavradı, dişleri alt dudağımı hafifçe çekiştirdi. "Sana dokunduğumda başka hiçbir şey düşünmüyorum."

Şefkat sevgiyle harmanlanmıştı. "Ben de sana dokunabilir miyim?" Gözlerini kapatarak yalvardı. "Lütfen."

İçine daldım, ellerim saçlarına kayarak o beni tutarken ben de onu . Dilimi onunkine sürttüm, ağızlarımız sıcak ve ıslaktı. Bacaklarımız birbirine dolandı, bedenim onun sertliğine bastırmak için eğildi.

Yumuşakça mırıldandı ve beni yavaşlatarak yatağa yapıştırmak için yuvarlandı. Geri çekilerek ağızımızdaki mührü kırdı, ısırды, emdi. Dilinin ucuyla dudaklarımın kıvrımlarında gezindi.

İtiraz ederek inledim, daha derin, daha sert istiyordum. Bunun yerine, ağzımın çatısını, yanaklarımın astarını okşayarak yavaşça yaladı. Bacaklarımı sıkarak onu daha yakına çektim. Kalçalarını salladı, ereksiyonunu uyluğuma bastırdı.

Gideon beni dudaklarım sıcacık ve kabarık olana ve güneş gökyüzünde yükselene kadar öptü. Tenime sıcak bir şekilde boşalana kadar beni öptü. Bir değil, iki kez.

Geldiğini hissetmek, acı dolu zevk inlemelerini duymak, onu sadece öpücüğümle orgazma ulaştırabileceğimi bilmek... İhtiyacım olan şeyle kalçasını kayganlaştırdım ve doruğa ulaşana kadar ona yaslandım.

Yeni gün başladığında, asansörde aramıza koyduğu mesafeyi kapattı. Benimle seks yapmadan sevişti. Beni dünyasının merkezi yaparak bağlılık yemini etti. Yatağımızın kenarlarının ötesinde hiçbir şey yoktu. Sadece biz ve bizi bütünleştirirken bile çıplak bırakan bir aşk.

—

Tekrar uyandığımda onu yanımda uyurken buldum, dudakları benimkiler gibi öpücüklerle şişmişti. Gideon'un yüzü dinlenirken yumuşaktı ama kaşlarının arasındaki belli belirsiz çatıklık, istediğim kadar derin dinlenmediğini gösteriyordu. Yan yatmış, vücudu şiltenin üzerinde uzun ve zayıf bir şekilde uzanmış, çarşaf bacaklarına dolanmıştı.

Saat geç olmuştu, neredeyse dokuzdu ama onu uyandırmaya ya da terk etmeye yüreğim el vermedi. İşimde bir günü kaçırarak kadar uzun süredir çalışmıyordum ama yine de yapmaya karar verdim.

Kariyerim söz konusu olduğunda ihtiyaçlarımı ön tutuyordum ve bir gün aramızı açma gücünü ona veriyordum. Bağımsız olma arzusunun yanlış olmadığını biliyordum, ama o anda doğru da gelmiyordu.

Üzerime bir tişört ve şort geçirerek yatak odasından çıktım ve Gideon'un koridordan aşağıya, akıllı telefonunun onu uyandırmak için alarmı görmezden gelmesinden yakındığı ev ofisine indim. Alarmı kapattım ve mutfığa gittim.

Zihnimde yapmam gerekenleri kontrol ettikten sonra Mark'ı aradım ve ailevi bir acil durum nedeniyle işe gelemeyeceğimi bildiren bir mesaj bıraktım. Sonra Scott'ın masasını aradım ve Gideon'un saat dokuzda gelemeyeceğini, hatta hiç gelmeyebileceğini bildiren bir mesaj bıraktım. Beni aramasını ve bu konuyu konuşabileceğimizi söyledim.

Gideon'u bütün gün evde tutmayı umuyordum ama bunu kabul edeceğinden şüpheliydim. Birlikte, yalnız zamana ihtiyacımız vardı. İyileşmek için zamana.

Fuayeden akıllı telefonumu aldım ve Angus'u aradım. İlk çalışta cevap verdi.

"Merhaba, Bayan Cross. Siz ve Bay Cross gitmeye hazır mısınız?"

"Hayır Angus, şu anda olduğumuz yerde kalıyoruz. Bugün çatı katından ayrılacağımızdan emin değilim. Merak ediyorum da, Gideon'un akşamdan kalma ilacı şişelerini nereden aldığını biliyor musun?"

"Evet, tabii ki. İhtiyacınız var mı?"

"Gideon olabilir. Her ihtimale karşı, onu bekleyen bir tane olsun istiyorum."

Bir duraklama oldu. "Sormamın sakıncası yoksa," diye sordu, İskoç çapağı daha da belirginleşmişti, "bunun Bay Vidal'in dün geceki ziyaretiyle bir ilgisi var mı?"

Yaklaşan bir baş ağrısının uyarı işaretlerini hissederek alnımı ovuşturdum. "Bunun her şeyle ilgisi var."

"Chris inanıyor mu?" diye sordu sessizce.

"Evet."

İç çekti. "Ah, işte bu . Delikanlı buna olmalıydı. İnkâr onun bildiği ve başa çıkabildiği şeydir."

"Çok zorlandı."

"Evet, eminim öyledir. Sana sahip olması çok iyi Eva. Onun için doğru olanı yapıyorsun, her ne kadar bunu takdir etmesi zaman alsa da. Senin için o şeyeyi getireyim."

"Teşekkür ."

Bunu başardıktan sonra dikkatimi evi temizlemeye verdim. Önce mutfak adasında bulduğum boş sürahi ve bardağı yıkadım, ardından süpürge ve farası alarak kırılan camları temizlemek için antreye çıktım. Çantamdan düşen ıvır zıvırı toplarken beni arayan Scott'la konuştum ve telefonu kapattıktan sonra, kurumuş brendi izlerini temizlemek için dikkatimi fuaye duvarını ve zeminini ovmaya verdim.

Gideon bir gece önce kendini paramparça hissettiğini söylemişti. Uyandığında evini o şekilde bulmasını istemedim.

Bizim yerimiz, diye düzelttim kendimi. Evimiz. Bu şekilde düşünmeye başlamam gerekiyordu. Gideon da öyle. Evimiz hakkında konuşacaktık.

Beni çalışıyordu. Hayatlarımızı birleştirmek için daha iyi bir çaba göstereceksem, o da göstermeliydi.

Tüm bunları konuşabileceğim, beni dinleyecek ve bilgece tavsiyeler verecek bir arkadaşımın olmasını diledim. Cary ya da Shawna. Steven bile, onunla konuşmayı çok kolaylaştıran bir tarzı vardı. Dr. Petersen vardı ama o aynı şey değildi.

Şimdilik, Gideon ve benim sadece birbirimizle paylaşabileceğimiz sırlarımız vardı ve bu bizi izole ve bağımlı tutuyordu. İstismarcılarımız bizden sadece masumiyetimizi değil, özgürlüğümüzü de almışlardı. İstismar uzun süre önce sona ermiş bile, arkasında yaşadığımız sahte cepheler tarafından hala kafese kapatılmıştık. Hâlâ yalanlarla kafesteyiz ama farklı bir şekilde.

Asansör ben içerideyken inmeye başladığında aynadaki tüm lekeleri parlatmayı yeni bitirmiştım. Üzerimde sadece bir tişört ve iç çamaşırı vardı.

"Ciddi misin?" Saçlarımı düzene sokmak için lastik eldivenlerimi çıkarırken mırıldandım. Bütün gece Gideon'la yuvarlandıktan sonra epik bir karmaşaya benziyordum.

Kapılar kayarak açıldı ve Angus içeri girmeye başladı, beni fark ettiğinde adımları havada durdu. Arkamdaki tırabzana hâlâ bağlı olan ipi saklamaya çalışarak yer değiştirdim. Gideon beni makasla kesmiş, bileklerimi serbest bırakmış ama kanıt bırakmıştı.

"Ah, merhaba," dedim utançtan kıvrınarak. Angus onu almak için asansörü çağırdığında nasıl olup da elimde sarı lastik eldivenlerle, zar zor giyinmiş bir halde asansörde olduğumu açıklamanın iyi bir yolu yoktu. Daha da kötüsü, dudaklarım Gideon'u saatlerce öpmekten o kadar kızarmış ve şişmişti ki, bütün gece ne yaptığımı saklamanın hiçbir yolu yoktu.

Angus'un soluk mavi gözleri eğlenceyle parladı. "Günaydın, Bayan. Haç."

"Günaydın Angus," diye cevap verdim, elimden geldiğince ağırbaşlı bir şekilde.

Bir şişe akşamdan kalma "ilacı" uzattı; bunun sıvı vitaminlerle karıştırılmış bir shot alkol olduğundan emindim. "Al bakalım."

"Teşekkür ." Sözler içtendi ve soru sormadığı için ayrıca minnettarlık taşıyordu.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Yakında olacağım."

"Sen en iyisisin, Angus." Çatı katına geri döndüm. Kapılar açıldığında, çatı katındaki telefonun çaldığını duydum.

Gürültünün Gideon'u uyandırmamış olmasını umarak, çıplak ayaklarımla mutfığa girip ahizeyi yerinden kaptım.

"Alo?"

"Eva, ben Arash. Cross seninle mi?"

"Evet. Sanırım hâlâ uyuyor. Kontrol edeceğim." Koridora yöneldim. "Hasta değil, değil mi? O hiç hasta olmaz."

"Her şeyin bir ilki vardır." Yatak odasına baktığımda kocamı muhteşem bir uykuya dalmış, kollarını yastığıma dolamış ve yüzünü yastığa bir halde buldum. Akşamdan kalma şişesini komodinin üzerine koymak için sessizce yaklaştım ve sonra kapıyı arkamdan çekerek dışarı çıktım.

"Hâlâ kaza geçiriyor," diye fısıldadım.

"Vay canına. Tamam, plan değişti. Bu öğleden sonra dörtten önce ikinizin de imzalaması gereken bazı belgeler var. Onları gönderteceğim. İşiniz bittiğinde beni arayın, ben de onları alması için birini göndereyim."

"Bir şey mi imzalamam gerekiyor? Neymiş o?"

"Sana söylemedi mi?" Güldü. "Sürprizi bozmayayım. Onları aldığında göreceksin. Sorunuz olursa beni arayın."

Yumuşak bir şekilde homurdandım. "Tamam. Teşekkürler."

Telefonu kapattık ve ben koridordan yatak odasına doğru kısılmış gözlerle baktım. Gideon peşindeydi? Bir şeyleri harekete geçirmesi ve sorunları benimle konuşmadan halletmesi beni deli ediyordu.

Akıllı telefonum mutfakta çalmaya başladı. Oturma odasına koştum ve ekrana bir göz attım. Numara tanımadığım bir numaraydı ama New York'ta olduğu belliydi.

"Hay Allah," diye mırıldandım, sanki bütün gün çalışmışım da saat sabahın on buçuğunu geçmiş gibi hissediyordum. Gideon aynı anda bu kadar çok yöne çekilmeyi nasıl başarıyordu? "Alo?"

"Eva, ben yine Chris. Umarım İrlanda'nın bana numaranı vermesine kızmamışsındır."

"Hayır, değil. Seni daha önce aramadığım için özür dilerim. Seni endişelendirmek istememiştim."

"İyi mi o zaman?"

Bar taburelerinden birine gidip oturdum. "Hayır. Zor bir geceydi."

"Ofisini aradım. Bu sabah dışarıda olduğunu söylediler." "Biz evdeyiz.

Hâlâ uyuyor."

"O zaman durum kötü," dedi.

Adamımı tanıyordu. Gideon bir alışkanlık yaratıyordu, hayatı katı bir şekilde düzenlenmiş ve bölümlere ayrılmıştı. Yerleşik kalıplarından herhangi bir sapma endişe yaratacak kadar nadirdi.

"Ona bir şey olmayacak," diye güvence verdim. "Bundan emin olacağım. Sadece biraz zamana ihtiyacı var."

"Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Aklıma bir şey gelirse sana haber veririm."

"Teşekkür ederim." Sesi yorgun ve endişeli geliyordu. "Bana bir şeyler söylediğin ve onun yanında olduğun için teşekkür ederim. Keşke bunlar olurken yanında olsaydım. Olmadığım gerçeğiyle yaşamak zorundayım."

"Hepimiz bununla yaşamak zorundayız. Bu senin hatan değil Chris. İşini kolaylaştırmıyor, biliyorum ama bunu aklında tutmalısın yoksa kendini . Bu da Gideon'a yardımcı olmaz."

"Yaşının ötesinde bir bilgeliğin var Eva. Sana sahip olduğun için çok mutluyum." "Onunla şansım yaver gitti," dedim sessizce.

"Hem de çok."

Telefonu kapattım ve annemi düşünmeden edemedim. Gideon'un yaşadıklarını görmek onu daha da takdir etmemi sağladı. Benim için oradaydı; benim için savaşmıştı. Suçluluk duygusu da vardı, bu da onu delilik derecesinde aşırı korumacı yapıyordu ama yanımda onun sevgisi sayesinde Gideon kadar zarar görmemişti.

Onu aradım ve ilk zil sesinde cevap verdi.

"Eva. Benden kasıtlı olarak kaçırıyorsun. Senin fikrin olmadan düğününü nasıl planlayabilirim ki? Verilecek çok fazla karar var ve eğer yanlış bir karar verirsem, sen-"

"Merhaba anne," diye araya girdim. "?"

"Stresli," dedi, doğal nefesli sesi biraz suçlamadan daha fazlasını ifade ediyordu. "Nasıl başka bir şey olabilirim ki? Hayatının en önemli günlerinden birini tek başıma planlıyorum ve-"

"Programınıza uyarsa Cumartesi günü bir araya gelip her şeyi konuşabiliriz diye düşünüyordum."

"Gerçekten mi?" Sesindeki umut dolu haz beni suçlu hissettirdi.

"Evet, gerçekten." İkinci düğünün herkesten çok annem için olduğunu düşünüyordum ama bu yanlıştı. Düğün Gideon ve benim için de önemliydi, aramızdaki kopmaz bağı teyit etmemiz için bir fırsat daha. Dünyanın görmesi için değil, sadece ikimiz için.

Beni korumak için beni uzaklaştırmaktan vazgeçmeliydi ve ben de Bayan Gideon Cross olduğumda ortadan kaybolacağımdan endişelenmeyi bırakmalıydım.

"Bu harika olur, Eva! Düğün organizatörüyle burada brunch yapabiliriz. Öğleden sonrayı tüm seçeneklerimizi gözden geçirerek geçiririz."

"Küçük bir şey istiyorum anne. Samimi bir şey." O itiraz etmeden önce Gideon'un çözümünü öne sürdüm. "Resepsiyonda istediğin kadar çılgınlık yapabiliriz ama ben düğünümüzün özel olmasını istiyorum."

"Eva, insanlar törene değil de resepsiyona davet edilirlse hakarete uğrayacaklar!"

"Gerçekten umurumda değil. Onlar için evlenmiyorum. Evleniyorum çünkü hayallerimin erkeğine aşığım ve hayatımızın geri kalanını birlikte geçireceğiz. Odağımın asla bundan başka bir yere kaymasını istemiyorum."

"Tatlım . . ." Sanki hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi iç geçirdi. "Bu konuyu Cumartesi günü daha fazla konuşabiliriz."

"Tamam. Ama fikrimi değiştirmeyeceğim." Sırtımdan aşağı bir karıncalanma hissettim ve döndüm.

Gideon mutfığa açılan eşiğin hemen ötesinde durmuş beni izliyordu. Önceki geceden kalma eşofmanlarını giymişti ve saçları uykudan hâlâ dağınıktı, gözleri ağırlaşmıştı.

"Gitmem gerek," dedim anneme. "Bu hafta sonu görüşürüz. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Eva. Bu yüzden senin için sadece en iyisini istiyorum."

Aramayı kapattım ve telefonumu adaya bıraktım. Koltuktan kayarak ona doğru döndüm. "Günaydın."

"İş yerinde değilsin," dedi, sesi her zamankinden daha daha seksiydi.

"Sen de değilsin."

"Geç mi gidiyorsun?"

"Hayır. Ve sen de değilsin." Ona doğru gittim ve kollarımı beline doladım. Yatakta hâlâ sıcaktı. Uykulu, şehvetli rüyam gerçek olmuştu. "Bugün saklanacağız, as. Sadece sen ve ben pijamalarımızla rahatlayacağız."

Kolu kalçalarımaya dolandı, diğeri eli yüzümdeki saçları geriye doğru taramak için kalktı. "Kızgın değilsin."

"Neden ki?" Parmak uçlarıma kalkarak çenesini öptüm. "Bana kızgın mısın?"

"Hayır." Ensemi kavradı ve yanağımı kendi yanağına bastırdı. "Burada olduğun için mutluyum."

"Ben hep burada olacağım. Ölüm bizi ayırana kadar." "Düğünü planlıyorsun."

"Bunu duydun, ha? Eğer bir isteğiniz varsa ya şimdi söyleyin ya da sonsuza dek susun."

Uzun bir süre sessiz kaldı, ekleyecek bir şeyi olmadığını düşünmeme yetecek kadar uzun bir süre.

Başımı çevirerek dudaklarını yakaladım ve ona hızlı, tatlı bir öpücük verdim. "Sana yatağın yanında ne bıraktığımı gördün mü?"

"Evet, teşekkür ." Ağzında bir gülümseme hayaleti belirdi.

İyi becerilmiş bir adam gibi görünüyordu, bu da beni kadınsı bir gururla dolduruyordu. "Seni iş yerinden de kurtardım ama Arash bize göndermesi gereken bazı evraklar olduğunu söyledi. Bana ne olduklarını söylemedi."

"Sanırım bekleyip gerekecek."

Parmak uçlarımla alnında gezdirdim. "?"

Omuz silkerek omzunu kaldırdı. "Bilmiyorum. Şu anda kendimi bok gibi hissediyorum."

"Dün gece kaçırdığın banyoyu tekrar gözden geçirelim." "Şimdiden daha iyi hissediyorum."

Parmaklarımızı birbirine bağlayarak onu yatak odasına doğru götürmeye başladım.

"Hayallerinin erkeği olmak istiyorum meleşim," dedi beni şaşırtarak. "Bunu her şeyden çok istiyorum."

Ona dönüp baktım. "Bunu zaten çantada keklik görüyorsun."

—

sözleşmeye baktım, kalbim aşk ve hazzın baş döndürücü birleşimiyle çarpıyordu. Gideon odaya girdiğinde sehpadan başımı kaldırdım, saçları banyodan kalma nemli, uzun bacakları siyah ipek pijama altlarıyla kaplıydı.

"Outer Banks'teki evi mi alıyorsun?" Önümde kanıt olmasına rağmen onun onayına ihtiyaç duyarak sordum.

Seksi ağzı kıvrıldı. "Evi satın alıyoruz. Alacağımız konusunda anlaşmıştık."

"Bunun hakkında konuştuk." Üzerinde anlaşılan fiyat biraz . ev sahiplerini ikna etmek kolay olmamıştı. Ve onlardan *Ölümdeki Çıplak*'ın kopyasını, ana yatak odasındaki mobilyalarla birlikte mülkle birlikte iletmelerini istemişti. Her zaman her şeyi düşünürdü.

Gideon kanepeye yerleşti. "Şimdi bu konuda bir şeyler yapıyoruz."

"Hamptons daha yakın olurdu. Ya da Connecticut."

"Jet ile hızlı bir iniş." Parmağıyla çenemi yukarı kaldırdı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Lojistik konusunda endişelenme," diye mırıldandı. "Orada, sahilde mutluyduk. Kıyı boyunca yürüyüşünüzü hâlâ gözümün önünde canlandırabiliyorum. Seni güvertede öptüğümü, o büyük beyaz yatağa yaydığımı hatırlıyorum. Bir meleğe benziyordun ve orası benim için cennet gibiydi."

"Gideon." Alnımı onunkine yasladım. Onu çok seviyordum. "Nereyi imzalıyoruz?"

Geri ve sözleşmeyi kaydırarak ilk sarı *işaretli* bayrağı buldu. Bakışları sehpanın üzerinde gezindi ve kaşlarını çatı. "Kalemim nerede?"

Ayağa kalktım. "Çantamda bir tane var."

Bileğimi avucunun içine alarak beni tekrar aşağı çekti. "Hayır. Kalemime ihtiyacım var. Bunun içinde geldiği zarf nerede?"

Kanepe ile masanın arasında yerde durduğunu fark ettim, Arash'ın ne gönderdiğini fark ettiğimde düşürmüştüm. Elime aldığımda hâlâ ağır olduğunu fark ettim ve içindeki diğer eşyaların için masanın üzerine kaldırdım. Bir dolmakalem cama çarptı ve küçük bir fotoğraf dışarı süzüldü.

"İşte böyle," dedi ve kalemi alıp noktalı imzasını attı. O diğer sayfaları gözden geçirirken ben de resmi elime aldım ve göğsümün sıkıştığını hissettim.

Bana Kuzey Carolina'da bahsetmiş olduğu, babasıyla birlikte sahilde çekilmiş bir fotoğraftı. Küçüktü, belki dört ya da beş yaşındaydı, babasının kumdan kale yapmasına yardım ederken küçük yüzü konsantrasyon içindeydi.

Geoffrey Cross oğlunun karşısında oturuyordu, siyah saçları okyanusta dalgalanıyordu

esinti, yüzü film yıldızı yakışıklılığındaydı. Sadece mayo giymişti ve Gideon'un bugün övündüğü vücuda çok benzeyen bir vücudu vardı.

"Vay canına," diye nefes aldım, resmin kopyalarını çıkaracağımı ve yaşadığımız her yer için bir tane çerçeveleteceğimi biliyordum. "Buna bayıldım."

"İşte." Üzerinde kalem olan sözleşmeyi bana doğru itti.

Fotoğrafi yere bıraktım ve kalemi elime aldım, GC'yi görmek için ters çevirdim namluya kazınmış. "Batıl inançların falan mı var?"

"Babamındı."

"Oh." Ona baktım.

"Her şeyi onunla imzalardı. Cebinde o olmadan hiçbir yere gitmezdi." Saçlarını geriye doğru taradı. "Adımızı o kalemle yok etti."

Elimi koydum. "Ve aynı kalemle tekrar inşa ediyorsun. Anladım."

Parmak uçları yanağıma dokundu, bakışları yumuşak ve ısıltılıydı. "Yapacağını biliyordum."

"HIS-AND-HERS MASTER SUITE-bir klasik." Blaire Ash, kalemi bir tahtaya tutturulmuş büyük not defterinin üzerinde uçuşurken gülümsedi.

Bakışları, Eva'nın çatı katındaki yatak odasının tamamını dolaşmak için kalktı; bu odayı, karımın Yukarı Batı Yakası'ndaki dairesinde sahip olduğu odaya tıpatıp benzemesi için özel olarak tasarlatmışım.

"Ne kadar büyük bir değişiklik ?" diye sordu tasarımcı. "Boş bir sayfa ile mi başlamak istiyorsunuz, yoksa sadece iki odayı birleştirecek en kolay yapısal değişikliği mi arıyorsunuz?"

Cevap verme işini Eva'ya bıraktım. Bu değişikliğin ikimizin de gerçekten istemediği bir şey olduğunu bildiğim için katılmak benim için zordu. Evimiz yakında ne kadar berbat durumda olduğumu ve evliliğimizin bu yüzden ne kadar kötü etkilendiğini yansıtacaktı. Tüm bu egzersiz karnıma saplanan bir bıçak gibiydi.

Bana baktı, sonra da "Kolay yol olurdu?" diye sordu. Ash hafifçe çarpık dişlerini göstererek gülümsedi. Çekiciydi -ya da öyle Ireland bana güvence verdi ve her zamanki yırtık kot pantolonunu ve özel dikim blazer ceketinin altına giydiği tişörtünü giydi. Görünüşü umurumda bile değildi. Önemli olan, hem ofisimi hem de evimi dekore etmesi için onu işe alacak kadar takdir ettiğim yeteneğiydi. Hoşuma gitmeyen şey ise karıma bakma şekliydi.

"Ana banyonun düzenini basitçe ayarlayabilir ve bu duvardan kemerli bir giriş açarak iki odayı banyo aracılığıyla etkili bir şekilde birleştirebilirdik."

"Tam da ihtiyacımız olan şey bu," dedi Eva.

"Doğru. Hızlı ve etkili bir yöntemdir ve gerçek inşaat hayatınızı o kadar da aksatmaz. Ya da"- diye etti-"Size biraz gösterebilirim

alternatifler." "Ne gibi?"

Onun yanına doğru ilerledi, o kadar yakındı ki omzu onunkine değiyordu. Ash neredeyse Eva kadar sarışındı, başını onunkine doğru eğdiğinde ikisinin görüntüsü çarpıcıydı.

"Eğer üç yatak odasının ve ana banyonun metrekaresi üzerinde çalışırsak," diye cevap verdi, sanki ben orada değilmişim gibi sadece onunla konuşarak, "size her iki tarafta da dengeli bir ana süit verebilirim. Her iki yatak odası da aynı büyüklükte olur ve her ikisine de bitişik ev ofisleri -ya da isterseniz oturma odası- bulunur."

"Oh." Bir an için dalgınca alt dudağını ısırıldı. "Bunu bu kadar çabuk çizdiğine inanamıyorum."

Ona göz kırptı. "Hızlı ve eksiksiz benim sloganımdır. Ve işi o kadar iyi yapmak ki, tekrar yapmak istediğinde beni düşüneceksin."

Duvara yaslanmış, kollarımı kavuşturmuş onları izliyordum. Eva tasarımcının çifte göndermesinden habersiz görünüyordu. Ama ben hiç de öyle değildim.

Ev telefonu çaldı ve kafasını kaldırdı. Bana baktı. "Eminim Cary buradadır."

"Bunu neden anlamıyorsun meleğim?" Ben çizdim. "Belki de onu kendin gündeme getirmeli, heyecanını paylaşmalısın."

"Evet!" Odadan aceleyle çıkarken elini kolumda gezdirdi, içimde yankılanan kısacık bir dokunuştı bu.

Doğrudum ve Ash'e odaklandım. "Karımla flört ediyorsun."

Aniden sertleşti, gülümsemesi yüzünü terk etti. "Özür dilerim. Kötü bir niyetim yoktu. Sadece Bayan Tramell'in kendini rahat hissetmesini istiyorum."

"Ben onun için endişelenirim. Sen de benim için endişelen." Uygulamak için ona danıştığımız düzenlemeyi sorguladığından şüphem yoktu. Bunu gören herkes sorgulayacaktı. Akıllı başında hangi erkek Eva gibi bir karısı olduğu halde sadece farklı bir yatakta değil, tamamen farklı bir odada uyuyabilirdi?

Bıçak biraz daha derine saplandı ve büküldü.

Koyu renk gözleri düzleşti ve sertleşti. "Elbette, Bay Cross."

"Şimdi, bakalım şimdiye kadar ne çizmişsin."

—

"Ne düşünüyorsun?" Eva sucuklu ve fesleğenli pizza ısırıkları arasında sordu. Adanın üzerine eğilmiş, bir bacağına atmış, Cary ve benim oturduğumuz yerin karşı tarafında durmayı tercih etmişti.

Cevabımı tartıştım.

"Yani iki tarafı aynalı bir ana süit fikri çok güzel," diye devam etti ağzını kağıt peçeteyle silerken, "ama kolay yolu seçersek daha hızlı olur. Ayrıca bir gün odayı başka bir şey için kullanmak istersek duvarı tekrar kapatabiliriz."

"Çocuk gibi," dedi Cary, diliminin üzerine ezilmiş kırmızı biber sallayarak.

İştahım kesildi ve yediğim dilimi kâğıt tabağıma bıraktım. Son zamanlarda evde pizza yemek bana pek iyi gelmiyordu.

"Ya da bir misafir odası," diye düzeltti Eva. "Dairen için Blaire'le konuştuğun şey hoşuma gitti."

Cary ona bir bakış attı. "Çabuk kaç."

"Hey, senin aklında bebekler olabilir, ama geri kalanımızın önce listeden çıkarması gereken başka şeyler var."

Tam da söylemesini istediğim şeyi söylüyordu ama ...

Eva da benimle aynı korkulara mı ? Belki de kendine engel olamadığı için beni kocası olarak kabul etmişti ama çocuklarına baba olarak kabul etmekten çekiniyordu.

Tabağıma çöpe götürdüm ve içine attım. "Yapmam gereken bazı görüşmeler var. Kal," dedim Cary'ye. "Eva'yla vakit geçir."

Bana başıyla onay verdi. "Teşekkürler."

Mutfaktan çıkıp oturma odasına geçtim.

"Yani," diye söze başladı Cary, ben kulak misafiri olmadan önce, "seksi tasarımcı-adam senin erkeğine karşı bir şeyler hissediyor, bebeğim."

"Öyle değil!" Eva güldü. "Sen delisin."

"Buna itirazım yok ama Ash denen adam bütün gece sana bakmadı bile ve gözlerini Cross'tan ayırmadı."

. Ash mesajı almıştı, bu da onun zekâsına olan inancımı bir kez daha teyit ediyordu. Cary bunu istediği gibi okumakta özgürdü.

"Eğer haklıysan," dedi, "onun zevkine hayran olmalıyım."

Koridorda ilerleyip evdeki ofisime girdim ve bakışlarım duvardaki Eva'nın fotoğraflarından oluşan kolaja takıldı.

O, zihnimde düzgünce saklayamadığım tek şeydi. O her zaman ön plandaydı ve yaptığım her şeyi yönlendiriyordu.

Masama yerleşip çalışmaya başladım, haftanın geri kalanında tamamen için elimden geleni yapmayı . Kafamı oyuna vermem biraz zaman aldı ama verdiğimde rahatladığımı hissettim. Somut çözümleri olan sorunlara odaklanmak bir rahatlamaydı.

Tam ilerliyordum ki, oturma odasından Eva'nın sesine benzeyen bir bağırış duydum. Durup dinledim. Bir an sessizlik oldu ve sonra tekrar duydum, ardından Cary'nin sesi yükseldi. Kapıya gittim ve açtım.

"Benimle konuşabilirsin, Cary!" dedi karım öfkeyle. "Bana neler olduğunu anlatabilirsin."

"Ne haltlar biliyorsun," diye karşılık verdi, ses tonundaki keskinlik beni ofisimden dışarı çekti.

"Tekrar kestiğini bilmiyordum!"

Koridorda ilerledim. Eva ve Cary oturma odasında karşı karşıya gelmiş, iki arkadaş birkaç metrelik mesafeden birbirlerine bakıyorlardı.

"Bu seni ," dedi, omuzları dik ve çenesi savunmacı bir şekilde eğikti. Bana baktı. "Seni de ilgilendirmez."

"Aynı değilim," diye cevap verdim, ancak bu tam olarak doğru değildi. Cary'nin kendini nasıl yok ettiği beni ilgilendirmiyordu; Eva'yı nasıl etkilediği ilgilendiriyordu.

"Saçmalık. Bu tam bir saçmalık." Beni de konuşmalarına dahil etmek için döndüğünde Eva'nın bakışları bana yöneldi. Sonra tekrar Cary'ye baktı. "Dr. Travis'le konuştuğunu sanıyordum."

"Bunun için ne zaman vaktim olacak ki?" diye alay ederek saçlarını alnından geriye taradı. "İşim ve Tat'inki arasında, bir de Trey'e bakmaya çalışıyorum, uyumaya vaktim yok!"

Eva başını salladı. "Bu bir kaçış."

"Bana ders verme bebeğim," diye uyardı. "Şu anda senin saçmalıklarına ihtiyacım yok."

"Aman Tanrım." Başını arkaya eğdi ve tavana baktı. "Neden hayatımdaki erkekler bana en çok ihtiyaç duydukları anda beni dışlamakta ısrar ediyorlar?"

"Cross adına konuşamam ama artık benim için buralarda değilsin. Elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

Başı öne eğildi. "Bu hiç adil değil! Bana ihtiyacın olduğunda söylemek . Ben lanet bir zihin okuyucu değilim!"

Topuklarımın üzerinde dönerek yalnız bıraktım. Çözmem gereken kendi sorunlarım vardı. Eva hazır olduğunda bana gelecekti ve ben de çok fazla fikir beyan etmemeye dikkat ederek onu dinleyecektim.

Cary olmadan daha olacağını düşündüğümü duymak istemediğini biliyordum.

—

Sabahın ilk ışıkları yatağın üzerinden süzülerek Eva uyurken saçlarının uçlarını yakaladı. Yumuşak sarı teller, sanki içlerinden aydınlatılmışlar gibi yanık altın gibi parlıyordu. Eva'nın eli güzel yüzünün yanındaki yastığın üzerinde nazikçe kıvrılmış, diğeri ise göğüslerinin arasında güvenle sıkışmıştı. Beyaz çarşaf kalçasından uyluğuna kadar üzerine örtülmüştü, bronzlaşmış bacakları uykuya dalmadan önce yaptığımız karışıklıktan dolayı açıktaydı.

Kaprisli bir adam değildim ama o anda karım, olduğuna inandığım melek gibi görünüyordu. Kamerayı onun görüntüsüne odakladım ve bu görüntüyü sonsuza kadar saklamak istedim.

Deklanşöre bastım ve kıpırdandı, dudakları aralandı. Bir fotoğraf daha çektim, onun hakkını verebilecek bir fotoğraf makinesi aldığım için minnettardım.

Göz kapakları çırpınarak açıldı. "Ne yapıyorsun, as?" diye sordu, gözbebekleri kadar dumanlı bir sesle.

Kamerayı şifonyerin üzerine koydum ve yatakta ona katıldım. "Sana hayranım."

Dudakları kıvrıldı. "Bugün kendini nasıl hissediyorsun?" "Daha iyiyim."

"Daha iyisi iyidir." Yuvarlanarak nane şekerine uzandı. Tarçın kokan yüzüyle bana döndü. Bakışları yüzümde gezindi. "Bugün dünyayla mücadele etmeye hazırsın, değil mi?"

"Seninle evde kalmayı tercih ederim."

Gözleri kısıldı. "Sadece bunu söylüyorsun. Küresel egemenliğe geri dönmek için can atıyorsun."

burnunun ucunu öptüm. "Beni çok iyi tanıyorsun."

Beni bu kadar iyi okuyabilmesi beni hâlâ şaşırtıyordu. Kendimi huzursuz hissediyordum, biraz da titriyordum. Dikkatimi işle dağıtmak -kişisel olarak denetlediğim projelerden herhangi birinde somut ilerleme kaydedildiğini görmek- bunu hafifletebilirdi. Yine de, "Sabah evde çalışıp öğleden sonrayı seninle geçirebilirim," dedim.

Başını iki yana salladı. "Eğer konuşmak istiyorsan evde kalırım. Aksi takdirde, geri dönmem gereken bir işim var."

"Eğer benimle çalışsaydın, sen de siber-mesai yapabilirdin."

"Beni bu konuda zorlamayı mı tercih ediyorsun? Yapmak istediğin bu mu?"

Sırt üstü yuvarlandım ve kolumu gözlerimin üzerine kapattım. Bir gün önce beni zorlamamıştı ve bugün de zorlamayacağını biliyordum. Ya da yarın. Dr. Petersen gibi o da sabırla açılmamı bekleyecekti. Ama beklediğini bilmek yeterince baskı yaratıyordu.

"Söyleyecek bir şey yok," diye mırıldandım. "Olan oldu. Artık Chris biliyor. Olaydan sonra bu konu hakkında konuşmak hiçbir şeyi değiştirmeyecektir."

Bana doğru döndüğünü hissettim. "Önemli olan olayların kendisinden bahsetmek değil, onlar hakkında nasıl hissettiğinizdir."

"Hiçbir şey hissetmiyorum. Bu . . . beni şaşırttı. Sürprizlerden hoşlanmam. Artık bunu aştım."

"Saçmalık." Onu yakalayabileceğimden daha hızlı bir şekilde yataktan kaydı. "Eğer yalan söyleyecekse, çeneni kapalı tut."

Doğrulup yatağın ayak ucunda onu izledim, omuzlarının gerginliği ne kadar çarpıcı olduğunu azaltmıyordu. Ona olan ihtiyacım kanımda sürekli bir uğultuydu, onun ateşli Latin öfkesi tarafından kolayca kıskırtılarak huzursuz ve sabırsız bir arzuya dönüşüyordu.

Bazılarının karımın da annesi kadar nefes kesici olduğunu söylediğini duymuştum ama ben buna katılmıyordum. Monica Stanton soğukkanlı bir güzeldi, ulaşılamayacak bir yerdeymiş bir hava yayardı. Eva ise tamamen sıcak ve şehvetliydi; ona ulaşabilirdiniz ama tutkusu sizi kavururdu.

Yataktan fırladım ve banyoya varmadan önce onu kollarından tutarak durdurdum. "Şu anda seninle kavga edemem," dedim ona dürüstçe, çalkantılı bakışlarının derinliklerine bakarak. "Eğer senkronize olmazsak, günü atlatamam."

"O zaman bir arada kalmak için mücadele ederken bana bunu aştığını söyleme!"

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde hom. "Bununla ne yapacağımı bilmiyorum. Chris'in bilmesinin neyi değiştireceğini anlamıyorum."

Çenesi yukarı doğru eğildi. "Senin için endişeleniyor. Onu arayacak mısın?"

Başımı başka yöne çevirdim. Üvey babamı tekrar düşündüğümde midem bulandı. "Bir ara onunla konuşacağım. Birlikte bir iş yönetiyoruz."

"Ondan uzak durmayı tercih ediyorsun. Bana nedenini söyle."

Onu geri ittim. "Birdenbire çok iyi arkadaş olacak değiliz Eva. Daha önce birbirimizi nadiren görüyorduk ve bunun değişmesi için bir neden göremiyorum."

"Ona kızgın mısın?"

"Tanrım. Onu daha iyi hissettirmek neden benim işim olsun ki?" Duşa doğru yöneldim.

O da devam etti. "Hiçbir şey onu daha iyi hissettirmeyecek ve senden de bunu beklediğini sanmıyorum. O sadece senin tekrar girdiğini bilmek istiyor."

Kabine uzandım ve muslukları açtım.

Eli sırtıma dokundu. "Gideon... duygularını öylece bir kutunun içine tıkamazsın. Geçen geceki gibi bir patlama istemiyorsan tabii. Ya da başka bir kâbus."

Tekrarlayan kâbuslarımdan bahsedince ona döndüm. "Son iki geceyi gayet iyi idare ettik!"

Eva öfkem karşısında diğerlerinin yaptığı gibi geri adım atmadı, bu da beni daha da kızdırdı. Aynalarda onun çıplak vücudunun sayısız yansımasını görmek de yardımcı olmadı.

"Salı gecesi hiç uyumadın," diye meydan okudu. "Ve dün gece o kadar yorgundun ki, rüya gördüğünden bile şüpheliyim."

Gecenin bir kısmını diğer yatak odasında geçirdiğimi bilmiyordu ve ben de bundan bahsetmek için bir neden görmüyordum. "Ne söylememi istiyorsun?"

"Bu benimle ilgili değil! Bazı şeyleri konuşmanın faydası olur, Gideon. Her şeyi ortaya dökmek perspektif kazanmamıza yardımcı olur."

"Perspektif mi? O bende gayet iyi. Dün gece Chris'in yüzündeki acıma duygusu yanlış anlaşılamazdı. Ya da seninkinde! Kimsenin benim için üzülmesine ihtiyacım yok, lanet olsun. Onların lanet suçluluk duygusuna ihtiyacım yok."

Kaşları havaya kalktı. "Chris adına konuşamam ama bende gördüğün acıma değildi Gideon. Sempati belki, çünkü ne hissettiğini biliyorum.

Ve acı, kesinlikle, çünkü kalbim sizinkine bağlı. Sen acı çektiğinde ben de acı çekiyorum. Bununla başa çıkmayı öğrenmen gerekecek çünkü seni seviyorum ve durmayacağım."

Sözleri parçalandı. Uzanarak duşun yüzen camının kenarını .

Rahatlayarak yanıma geldi ve sarıldı. Onu içime çekerken başımı eğdim. Kokusunu, hissini. Serbest kalan kolum kalçalarına dolandı, elim kıcının tüm kıvrımlarını kavradı. Tanıştığımızda olduğum adam değildim. Bazı yönlerden daha güçlüydüm, bazı yönlerden ise daha zayıf. Mücadele ettiğim şey zayıflığımdı. Eskiden hiçbir şey hissetmezdim. Ve şimdi-

"Seni zayıf olarak görmüyor," diye mırıldandı, beni her zamanki gibi okuyarak. Yanağını kalbimin üzerine koydu. "Kimse göremez. Yaşadıklarından sonra bugün olduğun adam olabildin. *Bu* güçtür, bebeğim. Ve ben etkilendim."

Parmaklarım onun esnek etine doğru büküldü. "Önyargılısın," diye mırıldandım. "Sen bana aşıksın."

"Elbette öyleyim. Nasıl başka bir şey olabilirim ki? Sen muhteşem ve mükemmelsin-"

"*Benim* için mükemmel," diye düzeltti. "Ve sen bana ait olduğun için, bu iyi bir şey."

Onu geri çekip duşa soktum ve ılık su fiskiyelerinin altına götürdüm. "Bunun bazı şeyleri değiştirdiğini hissediyorum," diye itiraf ettim, "ama nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Bunu birlikte çözeceğiz." Elleri omuzlarımda ve kollarımda gezindi. "Sadece beni kendinden uzaklaştırma. Beni korumaya çalışmayı bırakmalısın, özellikle de kendinden!"

"Sana zarar veremem meleğim. Risk alamam."

"Her neyse. Kontrolden çıkarsan seni alaşağı edebilirim, as."

Eğer bu doğru olsaydı, rahatlatıcı olabilirdi.

Günümün geri kalanında dalgalanmalara açacak bir kavgadan kaçınmayı umarak vites değiştirdim. "Çatı katındaki tadilatı düşünüyordum."

"Konuyu değiştiriyorsun."

"Konuyu tükettik. Konu kapanmadı," diye nitelendirdim, "sadece ele alınacak ilave değişkenler ortaya çıkana kadar ertelendi."

Bana baktı. "Bana böyle alfa mogul gibi davrandığında neden beni tahrik ediyorsun?"

"Sakın bana seni etmediğim zamanlar olduğunu söyleme."

"Tanrım, keşke. Daha üretken bir insan olurum."

Islak saçlarını alnından geriye doğru taradım. "Ne istediğini düşündün mü?"

"Sikin içimdeyken her ne biterse."

"Bildiğim iyi oldu. Ben çatı katından bahsediyordum."

Omuz silkti, gözleri muzip bir eğlenceyle parlıyordu. "Her iki durumda da aynı şey geçerli."

—

Turistlerin asla atmadığı türden bir yerel lokantaydı. Küçük ve estetikten yoksun olan bu mekân, vinil bir tabelaya sahipti ve bu tabela onu benzersiz ya da davetkâr kılacak hiçbir şey yapmıyordu. Çorba konusunda uzmanlaşmış, daha doyurucu iştahı olanlar için sandviç seçenekleri de mevcuttu. Kapının yanındaki soğutucu sınırlı sayıda içecek sunarken, eski bir kasa sadece nakit para kabul edebiliyordu.

Hayır, gezginler Büyük Elma'dan bir ısırık almaya karar vermiş göçmenler tarafından işletilen bu yere asla gelmezlerdi. Onlar filmlerin ya da televizyon şovlarının meşhur ettiği yerlere ya da Times Meydanı'nın gösterişli görüntüsünü süsleyen yerlere giderlerdi. Ancak yerel halk, mahallelerindeki cevheri biliyor ve kapının önünde sıraya giriyordu.

O sırayı geçip arka tarafa ulaştım; küçük bir odada bir avuç yontulmuş emaye kaplı masa vardı. Masalardan birinde yalnız bir adam oturmuş, bir yandan günün gazetesini okuyor, bir yandan da çorbasından buharlar çıkıyordu.

Karşısındaki sandalyeyi çekip oturdum.

Benjamin Clancy konuşurken başını kaldırıp bakmadı. "Sizin için ne yapabilirim Bay Cross?"

"Sanırım size teşekkür borçluyum."

Kâğıdı yavaşça katladı ve sonra bir kenara koydu, bakışları benimkilerle buluştu. Adam sağlam yapılıydı, kalın kaslıydı. Saçları koyu sarıydı ve askeri tarzda kısa kesilmişti. "Kabul ediyor musun? O zaman kabul ediyorum. Her ne kadar bunu senin için yapmamış olsam da."

"Öyle olduğunu düşünmemiştim." Onu inceledim. "Hâlâ nöbet tutuyorsun."

Clancy başını salladı. "Yeterince şey yaşadı. Daha fazlasını yaşamamasını sağlayacağım."

"Bunu yapmam için bana güvenmiyor musun?"

"güvenecek kadar tanımiyorum. Bence o da tanımiyor. yüzden bir süre gözüm üzerinizde olacak."

"Onu seviyorum. Sanırım onu korumak için ne kadar ileri gidebileceğimi kanıtladım."

Bakışları sertleşti. "Bazı adamların kuduz köpekler gibi uyutulması gerekir. Bazı erkeklerin bunu yapması gerekir. Seni de o biri olarak görmüyorum. Bu da seni benim kitabımda haydut yapar."

"Benim olanla ben ilgilenirim."

"Oh, gayet iyi halletmişsin." Gülümsemesi gözlerine tam olarak ulaşmadı. "Gerisini de ben hallettim. Eva seninle mutlu olduğu sürece, bunu böyle bırakacağız. Bir gün onun istediğin gibi biri olmadığına karar verirsen, onunla ilişkini temiz ve saygılı bir şekilde kesersin. Eğer onu herhangi bir şekilde incitirsen, ben hâlâ nefes alıyor olsam da, mezara girmiş olsam da bir sorunun var demektir. Anladın mı beni?"

"Ona iyi davranmam için beni tehdit etmene gerek yok, ama seni duydum." Eva güçlü bir kadındı. Geçmişinden kurtulacak ve geleceğini bana bağlayacak kadar güçlü. Ama aynı zamanda çoğu insanın göremediği şekilde savunmasızdı. Bu yüzden onu korumak için her şeyi yapardım ve görünüşe göre Benjamin Clancy de aynı şeyi hissediyordu.

Öne doğru eğildim. "Eva hoşlanmaz. Eğer onun için bir sorun haline gelerseniz, yine böyle otururuz."

"Bunu bir sorun haline getirmeyi mi planlıyorsun?"

"Hayır. Eğer seni iş üstünde yakalarsa, bu ona haber verdiğim için olmayacaktır. Hayatını omzunun üzerinden bakarak ve annesi tarafından boğulmakla geçirdiğini aklından çıkarma. İlk defa rahat nefes alıyor. Bunu ondan almanıza izin vermeyeceğim."

Clancy gözlerini kıstı. "Sanırım birbirimizi anlıyoruz."

Masadan kalktım ve ayağa kalkarak elimi uzattım. "Bence var."

—

Günüm sona erdiğinde ve masamı topladığımda, kendimi sağlam ve yerleşmiş hissettim.

Orada, ofisimde, Cross Industries'in , her ayrıntıyı kontrol ediyordum. Hiçbir şeyden şüphe etmedim, en azından kendimden.

Ayaklarımın altındaki zemin düzleşmişti. Çarşamba günkü iptallerimden dolayı uçuşan tüylerimi yumuşatmış, Perşembe günkü programımı da aksatmamıştım. Tam bir gün kaçırmış olmama rağmen artık geride değildim.

Scott içeri girdi. "Yarınki programınızı onayladım. Bayan Vidal sizinle ve Bayan Tramell ile öğlen The Modern'de buluşacak."

Kahretsin. Annemle öğle yemeğini unutmuşum.

Ona baktım. "Teşekkür ederim Scott. İyi geceler."

"Siz de, Bay Cross. Yarın görüşürüz."

Omuzlarımı geriye atarak pencereye yürüdüm ve şehre baktım. Eva'dan önce her şey daha kolaydı. Daha basit. Gün boyunca, işle meşgulken, bir anlığına o basitliği özlemiştim.

Şimdi, akşam olduğunda ve düşünmek için zamanım varken, sığınak olarak görmeye başladığım evimde büyük değişiklikler yapma ihtimali beni karıma itiraf edeceğimden daha fazla rahatsız ediyordu. Karşılaştığımız diğer kişisel baskıların yanı sıra, yapacağım düzenlemelerin büyüklüğü karşısında neredeyse ezildiğimi hissediyordum.

Eva'nın o sabahki haliyle uyanmak her şeye değerdi ama bu onun hayatıma girmesinin ardından yaşananlarla mücadele etmediğim anlamına gelmiyordu.

"Bay Cross."

Scott'ın sesiyle döndüm ve onu ofisimin kapısında dikilirken buldum.

"Hâlâ buradasın."

Gülümsedi. "Asansörlere doğru gidiyordum ki Cheryl beni resepsiyonda yakaladı. Lobide sizi soran bir Deanna Johnson var. Ona bugün artık müsait olmadığınızı söylemem gerektiğini teyit etmek istedim."

Onu çevirmek istedim. Muhabirlere pek tahammülüm yoktu, eski sevgililere ise daha da az. "Onu yukarı gönderebilirler."

"Kalmamı ister misin?" "Hayır,

. Teşekkür ."

Onun gidişini izledim, sonra da Deanna'nın gelişini. Uzun bacakları ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla ofisime doğru yürüyordu, ince gri eteği dizlerinin üstünü sıyrıyordu. Uzun siyah saçları omuzlarının etrafında sallanıyor, geleneksel bluzuna bir kenar kazandıran fermuarı çerçevesiyordu.

Bana megawatt gücünde bir gülümseme fırlattı ve elini uzattı. "Gideon. Bu kadar kısa sürede beni kabul ettiğin için teşekkürler."

Elini kısa ve hızlı bir şekilde sıktım. "Önemli bir şey olmasa doğrudan buraya gelme zahmetine katlanmazdınız sanırım."

Bu ifade hem gerçek hem de bir uyarıydı. Bir anlaşmaya varmıştık ama aramızdaki bağı benim kabul ettiğimin ötesinde kullanabileceğini düşünürse bu uzun sürmezdi.

"Manzara için değer," dedi, yan tarafa pencereye kaymadan önce gözleri bir saniye fazla uzun süre bende kaldı.

"Üzgünüm ama bir randevum var, o yüzden bunu çabucak halletmemiz gerekecek."

"Benim de acelem var." Saçlarını omzunun üzerinden atarak en yakındaki sandalyeye geçti ve bacak bacak üstüne atarak görmek istediğinden daha fazla kalçasını gösterdi. Büyük çantasını karıştırmaya başladı.

Cebimden akıllı telefonumu çıkardım, saati kontrol ettim ve Angus'u aradım. "On dakika içinde hazır oluruz," dedim cevap verdiğinde.

"Arabayı getireceğim."

Görüşmeyi sonlandırırken Deanna'ya baktım, konuya girmesi için sabırsızlanıyordum.

"Eva nasıl?" diye sordu.

"Birkaç dakika içinde burada olacak. Ona kendiniz sorabilirsiniz."

"Ah." Başını kaldırıp bana baktı, bir gözü saçlarının arkasına saklanmıştı. "O buraya gelmeden gitsem iyi olacak. Sanırım geçmişimiz onu rahatsız ediyor."

"Eskiden nasıl olduğumu biliyor," dedim sertçe, "ve şimdi öyle olmadığımı da biliyor."

Deanna başını salladı. "Elbette öyle ve elbette sen de değilsin, ama hiçbir kadın erkeğinin geçmişinin yüzüne vurulmasından hoşlanmaz."

"O zaman bunu yapmadığınızdan emin olmalısınız."

Başka bir uyarı.

Çantasından ince bir dosya çıkardı. Ayağa kalkarak bana doğru yürüdü.

"Yapmazdım. Özrünüzü kabul ettim ve minnettarım."

"Güzel."

"Endişelenmeniz gereken Corinne Giroux."

Ne kadar sabrım varsa hepsi yok oldu. "Corinne kocasını ilgilendirir, beni değil."

Deanna dosyayı bana uzattı. Aldım ve açtım, içinde bir basın bülteni buldum. Okudukça, kenarlarını buruşturana kadar sıkıca kavradım.

"İlişkiniz hakkında her şeyi anlatan bir kitap sattı," dedi gereksiz bir şekilde.

"Pazartesi sabahı saat dokuzda resmi olarak yayınlanacak."

"O ÇİFTLER TANIŞIR, BİRBİRLERİNE YAKLAŞIR, ARKADAŞLARI BİRAZ DİKKAT ÇEKER AMA ÇOĞUNLUKLA DESTEK OLURLAR VE BİR SÜRE SADECE ÇİFT **OLARAK** KALIRLAR.

birbirimizden zevk alıyoruz." İçimi çektim ve kanepede yanımda oturan Gideon'a baktım. "Öte yandan biz bir türlü rahat edemiyoruz."

"Ne tür molalardan ?" Dr. Petersen bize ilgiyle bakarak sordu.

Bu sevgi bana umut verdi. Gideon ve ben gelir gelmez, onunla Dr. Petersen arasındaki dinamiğin değiştiğini fark etmiştim. Aralarında daha gevşek bir şey vardı, yeni bir rahatlık. Daha az ihtiyat.

"Birlikte olmamızı gerçekten isteyen tek insanlar, birbirimizi sevmemizin onun milyarları için bir bonus olduğunu düşünen annem ve üvey babası ile kız kardeşi."

"Bunun annen için adil bir değerlendirme olduğunu sanmıyorum," dedi Dr. Petersen, arkasına yaslanıp bakışlarını tutarak. "O senin mutlu olmanı istiyor."

"Evet, annem için mutlu olmanın büyük bir kısmı maddi olarak güvende olmaktır, ki ben bunu anlamıyorum. Para için hiç mücadele etmemiş gibi, o zaman neden hiç parası olmamasından bu kadar korkuyor? Her neyse..." Omuz silktim. "Şu anda sadece herkese sinirliyim. Gideon ve ben sadece ikimiz olduğumuzda çok iyi anlaşıyoruz. Yani bazen kavga ediyoruz ama her zaman üstesinden . Ve bunu başardığımızda her zaman daha güçlü olduğumuzu hissediyorum."

"Ne için kavga ediyorsunuz?"

Gideon'a tekrar baktım. Tamamen rahat bir şekilde yanımda oturuyor, güzelce dikilmiş takım elbisesi içinde muhteşem ve başarılı görünüyordu. Bir dahaki sefere gardırobunu yenilediğinde onunla birlikte gitmek yapılacaklar listemdeydi. Onu izlemek istiyordum.

çarpıcı vücudunu ölçüyorlar, malzemeleri ve stili seçtiklerini görüyorlar.

Onu kot pantolon ve tişört içinde günah kadar seksi, smokin içinde ise akıllara durgunluk verici bulurdum. Ama tercih ettiği üç parçalı takımlara her zaman özel bir düşkünlüğüm olmuştur. Bana onunla ilk tanıştığım zamanki halini hatırlatıyordu, o kadar güzel ve görünüşte ulaşılmaz, o kadar umutsuzca istediğim bir adamdı ki, bu ihtiyaç kendimi koruma duygumun bile önüne geçmişti.

Tekrar Dr. Petersen'e baktım. "Bana söylemediği şeyler hakkında hala tartışıyoruz. Ve beni dışlamaya çalıştığında da tartışıyoruz."

Bakışlarını Gideon'a çevirdi. "Eva ile aranızda belli bir mesafe bırakma ihtiyacı hissediyor musunuz?"

Kocamın ağzı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Aramızda mesafe yok, Doktor. Beni rahatsız eden her şeyi onun üzerine yıkmamı istiyor ve ben bunu yapmayacağım. Asla. İkimizden birinin bununla uğraşmak zorunda kalması yeterince kötü."

Gözlerimi ona diktim. "Bence bu saçmalık. İlişkinin bir parçası da yükü bir başkasıyla paylaşmaktır. Belki bazen sorun hakkında hiçbir şey yapamam ama bir danışma kurulu olabilirim. Bence bana bir şeyler söylemiyorsun çünkü onları görmezden gelebileceğin bir köşeye itmeyi tercih ediyorsun."

"İnsanlar bilgiyi farklı şekillerde işlerler, Eva."

Gideon'un küçümseyici cevabına inanmıyordum. "İşlemiyorsun, görmezden geliyorsun. Ve canın yandığında beni kendinden uzaklaştırmanı asla kabullenmeyeceğim."

"Sizi nasıl uzaklaştırıyor?" Dr. Petersen sordu.

Ona baktım. "Gideon ... kendini ayırıyor. Yalnız kalabileceği başka bir yere gidiyor. Ona yardım etmeme izin vermiyor."

"Başka bir yere gitmek' nasıl? Duygusal olarak geri mi çekiliyorsun, Gideon? Yoksa fiziksel olarak mı?"

"İkisi de," dedim. "Duygusal olarak kendini kapatıyor ve fiziksel olarak uzaklaşıyor."

Gideon uzanıp elimi içine aldı. "Seninleyken kapatamıyorum. Sorun da bu zaten."

"Bu bir sorun değil!"

Başımı salladım. Dr. Petersen'e, "Onun boşluğa ihtiyacı yok," dedim, "bana ihtiyacı var, ama bunu yapmazsa bana zarar vereceğinden korktuğu için beni engelliyor."

"Ona nasıl zarar verirsin, Gideon?"

"Bu ..." Sert bir şekilde nefes verdi. "Eva'nın tetikleyicileri var. Onları her zaman aklımda tutuyorum. Dikkatli davranıyorum. Ama bazen, sağlıklı düşünemediğim zamanlarda, çizgiyi aşmam mümkün olabiliyor."

Dr. Petersen bizi inceledi. "Hangi çizgileri aşmaktan endişe ediyorsunuz?"

Gideon'un elimi sıkıca kavraması, tedirgin olduğunu gösteren tek işaretti. "Ona çok fazla ihtiyaç duyduğum zamanlar oluyor. Sert ve talepkâr olabiliyorum. Bazen ihtiyacım olan kontrolü sağlayamıyorum."

"Cinsel ilişkinizden mi bahsediyorsunuz?" Gideon'un başını sallamasına karşılık verdi. "Bu konuya daha önce kısaca değinmiştik. Her gün, günde birkaç kez seks yaptığınızı söylemiştin. Bu hâlâ geçerli mi?"

Yüzümün ısındığını hissettim.

Gideon'un başparmağı elimin arkasını okşadı. "Evet."

Dr. Petersen tabletini bir kenara bıraktı. "Endişelenmekte haklısınız. Gideon, Eva'yı duygusal olarak uzak tutmak için seksi kullanıyor olabilirsin. Sevişirken o konuşmuyor, sen cevap vermiyorsun. Düşünmediğiniz bir nokta var, vücudunuz sorumlu ve beyniniz sadece endorfin yolculuğu için birlikte. Tersine, Eva gibi cinsel istismardan kurtulanlar genellikle seksi duygusal bir bağ kurmanın bir yolu olarak kullanırlar. Buradaki sorunu görebiliyor musunuz? Eva yakınlaşmaya çalışırken siz seks yoluyla mesafe koymaya çalışıyor olabilirsiniz."

"Sana mesafe olmadığını zaten söyledim." Gideon öne doğru eğildi ve elimi kucağına çekti. "Eva'yla olmaz."

"Peki söyle bana, duygusal olarak zorlandığında ve Eva ile seks yapmaya başladığında, aradığın şey nedir?"

Gideon'a bakmak için biraz döndüm, tamamen onun cevabına odaklanmıştım. *Neden* içimde olması gerektiğini hiç sorgulamamıştım, sadece *nasıl olduğunu*. Benim için bu, onun ihtiyaç duyması ve benim vermem kadar basitti.

Bakışları benimkilerle buluştu. Gözlerinin kalkan, o maskesi düştü. Oradaki özlemi, aşkı gördüm.

"Bağlantı," diye yanıtladı. "Bir an var. O açılıyor ve ben ... Ben açılıyorum ve oradayız. Birlikteyiz. Buna ihtiyacım var."

"Sert mi olsun istiyorsun?"

Gideon ona baktı. "Bazen. Kendini tuttuğu zamanlar oluyor. Ama onu oraya götürebilirim. Onu oraya götürmemi istiyor, benim gibi buna ihtiyacı var. Onu zorlamalıyım. Dikkatlice. Kontrollü bir şekilde. Kontrol bende olmadığında, geri çekilmem gerekir."

"Nasıl itiyorsun?" Dr. Petersen sessizce sordu.

"Kendi yöntemlerim var."

Dr. Petersen dikkatini bana çevirdi. "Gideon hiç çok ileri gitti mi?" Başımı salladım.

"Olabileceğinden hiç endişeleniyor musun?" "Hayır."

Bakışları yumuşaktı ve kaşlarını çatmıştı. "Yapmalısın Eva. İkiniz de yapmalısınız."

—

Ön kapının açıldığını duyduğumda ocakta köri karışımına sebze ve kuşbaşı tavuk karıştırıyordum. Merakla kimin geldiğini görmek için bekledim, Cary'nin eve yalnız gelmiş olmasını umuyordum.

"Güzel kokuyor," dedi, beni izlemek için kahvaltı barına doğru yürürken. Büyük boy beyaz V yaka tişörtü ve haki şortuyla havalı ve rahat görünüyordu. Güneş gözlükleri yakasından sarkıyordu ve geniş kahverengi deri manşetleri her iki kolunu sararak bir gece önce fark ettiğim ipliksi kesikleri gizliyordu.

"Bana yetecek kadar var mı?" diye sordu. "Sadece sana mı?"

Kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi ama ağzının etrafındaki gerginliği gördüm. "Evet."

"O zaman şarabı sen koyarsan bana yeter."

"Anlaştık."

Mutfakta bana katılarak omzumun üzerinden tencereye baktı. "Beyaz mı kırmızı mı?"

"Tavuk."

"Beyaz o zaman. Cross nerede?"

Şarap dolabına doğru gidişini izledim. "birlikte çalışıyor. Günün nasıl geçti?"

Omuz silkti. "Her zamanki gibi aynı bok."

"Cary." Ateşi düşürdüm ve ona döndüm. "Daha birkaç hafta önce burada, New York'ta olmaktan ve iş bulmaktan çok mutluydun. Şimdi ise çok mutsuzsun."

Bir şişe çıkararak tekrar omuz silkti. "Etrafta dolanırsam böyle olur."

"olamadığım için özür dilerim."

Şişe açacağını çıkarırken bana baktı. "Ama . . . ?"

Başımı salladım. "Aması yok. Özür dilerim. Evde olduğum çoğu gece misafirin olduğunu söyleyebilirim, bu yüzden bu kadar çok konuşmadığımı anladım, ama bu zor bir dönemden geçtiğini bildiğimde sana ulaşmamamı mazur göstermez."

Cary içini çekti, başını öne eğdi. "Dün gece her şeyi senin üzerine yıkmak adil değildi. Cross'un kendi derdine düştüğünü ve senin de bununla uğraştığını biliyorum."

"Bu senin için burada olmadığım anlamına gelmez." Elimi omzuna koydum. "Bana ne zaman ihtiyacın olursa haber ver, orada olacağım."

Aniden dönerek beni güçlü bir şekilde kucakladı ve içimdeki havayı sıkarak çıkardı. İşin geri kalanını sempati yaptı, kalbimi sıktı.

Ben de ona sarıldım, bir elimle başının arkasını okşadım. Koyu kahverengi saçları ipek kadar yumuşak, omuzları ise granit kadar sertti. Taşıdığı stresin ağırlığını taşımak için öyle olmaları gerektiğini tahmin ediyordum. Suçluluk duygusu ona daha da sıkı sarılmama neden oldu.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Her şeyin ettim." "Neler oluyor?"

Beni yere bıraktı, sonra açmak için şişeye döndü. "Hormonlardan mıdır nedir bilmiyorum ama Tat şu anda tam bir orospu.

Hiçbir şey yeterince iyi değil. Hiçbir şey onu mutlu etmiyor, özellikle de hamile olmak. Benim gibi bir baba ve ondan nefret eden, kendini beğenmiş bir diva gibi bir anne varken zavallı çocuğun ne şansı olabilir ki?"

"Belki de bir kızdır," dedim ve dolaptan çıkardığım şarap kadehlerini uzattım.

"Tanrım. Böyle söyleme. Zaten yeterince panikliyorum." İki büyük bardak doldurdu, birini bana uzattı ve kendi bardağından derin derin içti. "Bebeğimin annesi hakkında böyle konuştuğum için kendimi bir pislik gibi hissediyorum ama gerçek bu. Tanrı yardımcımız olsun, lanet olası gerçek bu."

"Eminim sadece hormonlar yüzündendir. Her şey yoluna girecek ve sonra o parıltıyı alacak ve mutlu olacak." Bir yudum aldım, söylediğim her şeyin gerçekleşmesini umuyordum. "Trey'e söyledin mi?"

Cary başını salladı. "Şu anda sahip olduğum tek akli başında şey o. Onu kaybedersem aklımı kaybederim."

"Şimdiye kadar seninle kaldı."

"Ve bunun için çalışmak zorundayım Eva. Her gün. Hiç bu kadar çok çalışmamıştım. Ve sevişmekten bahsetmiyorum."

"Öyle olduğunu düşünmemiştim." Bulaşık makinesinden kaşıklarla birlikte iki temiz kase çıkardım. "Düşündüğüm şey senin harika bir adam olduğun ve sana sahip olan herkesin şanslı olacağı. Trey'in de aynı şekilde hissettiğinden eminim."

"Yapma. Lütfen." Bakışları benimkilerle buluştu. "Burada gerçek olmaya çalışıyorum. Bana duman üfleme ihtiyacım yok."

"Ben . Belki söylediklerim derin değildi ama doğru." Pilav tenceresinin önünde durakladım. "Gideon çoğu zaman bana neler olup bittiğini anlatmıyor. Beni korumaya çalıştığını söylüyor ama aslında yaptığı şey kendini korumak."

Kelimeleri gerçekten içime sindirebilmem için yüksek sesle söylemem gerekti. "Bana ne kadar çok şey anlatırsa, bana o kadar çok sebep vereceğinden korkuyor.

çekip gitmek. Ama tam tersi, Cary. O söylemedikçe ben de bana güvendiğini hissetmiyorum ve bu da bize zarar veriyor. Sen ve Trey en az Gideon ve benim kadar uzun süredir birliktesiniz." Uzandım ve koluna dokundum. "Ona söylemek zorundasın. Eğer bebeği başka bir şekilde öğrenirse -ki öğrenecek- seni affetmeyebilir."

Cary adaya doğru sarktı, birden daha yaşlı ve yorgun görünmeye başladı. "Sanki işleri yoluna koymak için biraz daha zamanım olsa Trey'le başa çıkabilirmişim gibi geliyor."

"Beklemenin bir faydası olmuyor," dedim nazıkçe, kâselere pirinç doldururken. "Geriye gidiyorsun."

"Başka neyim var ki?" Sesi öfkeyle sertleşmişti. "Artık dalga geçmiyorum. Bir keşiş benden daha çok zevk alıyor."

Cary'nin Dr. Petersen'in şeyi örnekleyen bir adam olduğunu bildiğim için içim burkuldu. Cary seks yaptığında beynini kapatabiliyor ve vücudunun kendisini iyi hissettirmesine izin veriyordu, sadece bir süreliğine. Duyusal olanın ötesinde düşünmesi ya da hissetmesi gerekmiyordu. Bu, becerilenin kendisi olduğu zamanlarda, bunu isteyecek kadar büyümeden çok önce mükemmelleştirmek zorunda kaldığı bir başa çıkma mekanizmasıydı.

"Beni yakaladınız," diye verdim.

"Bebeğim, seni seviyorum ama geçinmek için her zaman ihtiyacım olan şey sen değilsin." "Kendini kesmek ve sana izin veren herkesi becermek seni tarafından da. Kendinizi iyi hissetmenize kesinlikle yardımcı olmazlar."

"Bir şey olmalı."

Pilavın üzerine köri döktüm ve bir kaşıkla birlikte kâseyi uzattım. "Kendinize iyi bakmanız bunu sağlayacaktır. Sevdiğiniz insanlara güvenmek de yardımcı olacaktır. Kendinize ve onlara karşı dürüst olmak. Kulağa basit geliyor ama ikimiz de öyle olmadığını biliyoruz. Yine de tek yol bu, Cary."

Bana hızlı ve hüzünlü bir gülümseme fırlattı ve ona uzattığım yemeği aldı. "Korkuyorum."

"İşte," dedim usulca, gülümsemesine karşılık vererek. "Bu dürüstçe oldu. Trey'le konuşurken yanında olmamın bir faydası olur mu?"

"Evet. yalnız yapmadığım için kendimi korkak gibi hissedeceğim ama evet, yardımı olur." "O zaman orada olacağım."

Cary beni arkamdan kucakladı, yanağını omzuma dayadı. "Gerçekten her zaman yanımdasın. Bunun için seni seviyorum."

Arkama uzanıp parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Ben de seni seviyorum."

—

Yorgan tenimden kalkarak beni uyandırdı ve ardından yatağıma kayan adamın ağırlığı altında şilte kaydı.

"Gideon."

Gözlerimi kapatıp ona döndüm. Derin nefes alarak teninin kokusunu içime çektim. Ellerim vücudunun serin gücünü buldu, üzerinde kaydı, onu ısıtmak için yakınına çekti.

Derin ve acil bir öpücükle ağzımı aldı. Açlığının şoku beni yolun geri kalanında uyandırdı; dokunuşundaki açgözlülük kalbimi hızlandırdı. Üzerimden aşağı kaydı, sonra ağzı meme uçlarımı, sonra karnımı, sonra da seksimi yaktı.

Nefes nefese kaldım ve . Klitorisimi talepkar bir odaklanmayla dilledi, beni daha yükseğe çıkardı, ben dilinin kırbaçları altında kıvrılırken elleri kalçalarımı sabitledi.

Sertçe boşaldım, haykırdım. Dudaklarını uyluğumun iç kısmına sildi ve gecenin karanlığında baştan çıkarıcı bir gölge gibi yükseldi. çıktı, sertçe içime girdi.

İnlememin üzerine, sanki beni almanın zevki dayanılamayacak kadar büyükmüş gibi adımı mırıldandığını duydum. Ben onun belini kavradım; o da çarşafları. Kalçaları kabardı ve yuvarlandı, o muhteşem penisi içimde derin ve yorulmak bilmeden okşadı.

Tekrar uyandığımda güneş doğmuştı ve yatakta yanımdaki yer soğuk ve boştu.

(Ertesi sabah Eva için bir fincan kahve hazırlıyordum ki akıllı telefonum çalmaya başladı. Yarım buçukluğu tezgahın üzerinde bırakarak

Paltomu astığım bar taburesine oturdum ve telefonumu cebimden çıkardım.

Kendimi toparlayarak, "Günaydın anne," diye cevap verdim.

"Gideon. Bu kadar kısa iptal ettiğim için üzgünüm" -titrek bir nefes aldı-
"ama öğleden sonra yemeğe gelemeyeceğim."

Önümdeki uzun gün için ihtiyacım olacağını kahveme döndüm. "Sorun değil."

"Eminim rahatlamışsındır," dedi acı bir sesle.

Saat sekizi ancak geçmiş olmasına rağmen daha sert bir şey olmasını dileyerek bir içki aldım. "Yapma. Seninle öğle yemeği yemek istemeseydim, iptal ederdim."

Bir dakika sessiz kaldıktan sonra "Son zamanlarda Chris'i gördün mü?" diye sordu.

Bir yudum daha aldım, Eva'yı beklerken bakışlarım koridordaydı. "Onu Salı günü gördüm."

"O kadar uzun zaman önce mi?" Sesinde bir korku notası vardı. Bunu duymak bana hiç zevk vermedi.

Eva çıplak ayaklarla oturma odasına koştu, vücudu tüm kıvrımlarını sararken profesyonel olmayı başaran soluk bej bir kılıf elbiseyle kaplıydı. Renginin teninin rengini ve saçlarının solgunluğunu çıkaracağını bilerek onun için bu elbiseyi seçmiştim.

Onu gördüğümde duyduğum haz, kahvemde olmasını dilediğim likör gibi damarlarımda dolaştı. Bana bunu yapabiliirdi, beni sarhoş edebilir ve büyüleyebilirdi.

"Gitmem gerek," dedim. "Seni sonra ararım."

"Asla yapmazsın."

Eva'nın bardağını almak için kendi bardağımı bıraktım. "Ciddi olmasaydım söylemezdim o."

Görüşmeyi sonlandırıp telefonu cebime soktum ve kahveyi uzattım. Karıma. "görünüyorsun," diye mırıldandım ve eğilerek yanağına bir öpücük kondurdum.

"Kadınlar hakkında hiçbir şey bilmediğini iddia eden bir adam için, kadını nasıl giydireceğini çok iyi biliyorsun," dedi ve bir yudum alırken bardağının ağzından beni süzdü.

Yutkunurken alçak sesle bir zevk iniltisi çıkardı; bu, sikimi içine soktuğumda çıkardığı sese çok benziyordu. Kahvenin Eva'nın bağımlılıklarından biri olduğunu öğrenmiştim.

"Hatalar yaptım ama öğreniyorum." Tezgâha yaslandım ve onu iki yana açılmış bacaklarımın arasına çektim. Dolapta bir Vera Wang elbisenin eksildiğini fark etmiş miydi? Tatlı göğüslerinin ne kadarını açıkta bıraktığını fark ettikten sonra onu gardırobundan çıkarmıştım.

Kupayı havaya kaldırdı. "Bunun için teşekkür ederim."

"Benim için zevkti." Parmak uçlarımı yanağında gezdirdim. "Seninle konuşmam gereken bir şey var."

"Oh? Ne , as?"

"Benim hakkımda hala Google alarmı var mı?"

Kupasına baktı. "Beşinci maddeyi savunmam gereken zaman bu mu?"

"Buna gerek yok." Bana tekrar bakana kadar bekledim.

"Corinne birlikte geçirdiğimiz zaman hakkında bir kitap sattı."

"Ne?" Gözleri soluk griden kayrak taşına dönüştü.

Ensesini kavradım ve başparmağımla hızla atan nabzını okşadım. "Basın açıklamasında okuduğum kadarıyla, bu süre zarfında bir günlük tutmuş. Kişisel fotoğraflarını da paylaşıyor."

"Neden? Neden bu şeyleri insanların karıştırması için satsın ki?"

Kupasını tutan eli titriyordu, ben de kupayı ondan aldım ve tekrar tezgâhın üzerine koydum. "Nedenini bildiğini sanmıyorum."

"Şunu durdurabilir misin?"

"Hayır. Ancak, açıkça yalan söylerse ve bunu kanıtlayabilirsem, bunun için peşine düşebilirim."

"Ama sadece serbest bırakıldıktan sonra." Elleri göğsümün üzerine geldi. "Okumak zorunda kalacağınızı biliyor. Tüm fotoğrafları görmem ve

seni ne kadar sevdiğini anlatacak. Yaptığın ama şimdi hatırlamadığın şeyleri ."

"Ve bunun bir önemi olmayacak." Dudaklarımı alnına bastırdım. "Onu asla sevmedim, seni sevdiğim gibi değil. Geriye dönüp birdenbire seninle değil de onunla birlikte olmayı dileyecek değilim."

"Seni zorlamadı," diye fısıldadı. "Benim yaptığım gibi değil."

Tenine karşı konuştum, kelimeleri asla şüphe duymayacağı şekilde zihnine yerleştirebilmeyi diledim. "Ayrıca beni yakmadı. Beni senin gibi aç bırakmadı, umutlandırmadı ve hayal kurdurmadı. Karşılaştırma yok meleğim, geri dönüş de yok. Bunu asla istemezdim."

Güzel gözleri kapandı. Bana doğru eğildi. "Vuruşlar gelmeye devam ediyor, değil mi?"

Başının üzerinden pencerenin ötesine, dışarı çıktığımızda bizi bekleyen dünyaya baktım. "Bırakın gelsinler."

Kabaca nefes verdi. "Evet, bırak gelsinler."

—

Tableau One'a girdim ve Arnoldo'yu hemen fark ettim. Kusursuz beyaz şef ceketi ve siyah pantolonuyla arka tarafta iki kişilik küçük bir masanın yanında durmuş, görmeye geldiğim kadınla konuşuyordu.

Ben yaklaşırken başını bana doğru çevirdi, uzun siyah saçları omzunun üzerinden kayıyordu. Beni fark ettiğinde mavi gözleri bir an için parladı ve sonra bu ışık hızla söndü. Beni selamladığında gülümsemesi soğuktu ve biraz kendini beğenmişlikten de öteydi.

"Corinne." Arnoldo ile el sıkışmadan önce onu başımla selamladım. Onun işlettiği ve benim de desteklediğim restoran öğle yemeği için gelen misafirlerle doluydu, çok sayıdaki sohbetin uğultusu gömme hoparlörlerden gelen İtalyan temalı enstrümantal müziği bastırarak kadar yüksekti.

Arnoldo mutfağa gitmek için izin istedi ve Corinne'in elini dudaklarına götürerek veda etti. Uzaklaşmadan önce bana öyle bir bakış attı ki, bunun daha sonra konuşacağımız anlamına geldiğini anladım.

Corinne'in karşısındaki koltuğa oturdum. "Beni görmek için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Davetiniz hoş bir sürpriz oldu."

"Bunun beklenmedik bir şey olduğunu sanmıyorum." Corinne'in konuşmasındaki yumuşak tınıyı içime çekerek arkama yaslandım. Eva'nın gırtlaktan gelen sesi ise derin bir arzuyu harekete geçirdi,

Corinne'inki beni hep rahatlatmıştır.

Kırmızı elbisesinin yakasındaki görünmez bir lekeyi fırçalarken gülümsemesi . "Hayır, sanırım değil."

Oynadığı oyuna sinirlenerek sert bir şekilde konuştum. "Ne yapıyorsun sen? Sen de en az benim kadar mahremiyetine önem veriyorsun."

Corinne'in dudakları sert bir çizgi halinde düzleşti. "Eva ile parkta tartıştığınız videoyu ilk gördüğümde ben de aynı şeyi düşünmüştüm. Seni tanımadığımı ama ben tanıyorum ve özel hayatının magazin basınında yer alması normal şartlar altında asla izin vereceğın bir şey değil."

"Normal olan ne?" Eva'nın yanında farklı bir adam olduğumu inkâr edemeyerek karşılık verdim. Büyük bir jest beklentisiyle beni sınavan kadınlara asla müsamaha göstermezdim. Beni yeterince agresif bir şekilde takip ederlerse, bir geceliğine beni yakalamalarına izin verirdim. Eva'yla birlikteyken kovalayan hep ben olurdum.

"Demek istediğım de tam olarak bu - hatırlamıyorsun. Çünkü kendini tutkulu bir ilişkiye kaptırmışsın ve bunun ötesini göremiyorsun."

"Bunun ötesinde bir şey yok, Corinne. Ölene kadar onunla birlikte olacağım." İç çekti. "şimdi öyle düşünüyorsun ama fırtınalı ilişkiler uzun sürmez,

Gideon. Kendilerini yakarlar. Sen düzeni ve sakinliğı seviyorsun ve onunla bunu yapamayacaksın. Asla. İçinde bir yerlerde bunu biliyorsun."

Sözleri beni çok etkiledi. Farkında olmadan konuyla ilgili kendi düşüncelerimi yankılamıştı.

Masamıza bir garson geldi. Corinne bir salata, ben de bir duble içki sipariş ettim.

"Yani ne yapmak için her şeyi anlatan bir kitap sattınız?" Sunucu uzaklaştığında sordum. "Benden intikam almak için mi? Eva'yı incitmek mi?"

"Hayır. Hatırlamanı istiyorum." "Bu şekilde olmaz."

"Yol nedir?"

Bakışlarını tuttum. "Her şey bitti Corinne. Bizimle ilgili anılarını ifşa etmen bunu değiştirmeyecek."

"Belki de değil," diye kabul etti, sesi o kadar üzgün çıkıyordu ki içimde bir pişmanlık hissi uyandı. "Ama beni hiç sevmediğini söylemiştin. En azından bunun yanlış olduğunu kanıtlayacağım. Sana rahatlık verdim. Hoşnutluk. Benimle mutluydun. Onunlayken aynı huzuru göremiyorum. Bana bunu hissettiğini söyleyemezsin."

"Söylediğin her şey bana seninle olmamanın umurunda olmadığını söylüyor. Ama Giroux'yu terk ediyorsan, belki de parayı önemsiyorsundur. Benim için 'aşkını' pazarlaman için sana ne kadar ödediler?"

Çenesi kalktı. "Kitabı bu yüzden yazmıyorum." "Sadece sonumun Eva ile olmayacağından emin olmak istiyorsun."

"Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum, Gideon. Onunla tanıştığınan beri hiç de öyle olmadığını gördüm."

Eva kitabı okuduğunda nasıl karşılayacaktı? Benim "Altın "ı aldığımdan daha iyi almaz diye düşündüm.

Corinne'in bakışları masanın üzerinde duran sol elime kaydı. "Eva'ya annenin nişan yüzüğünü vermişsin."

"Uzun onun değildi."

gittiğimde masanın üzerinde duran şaraptan bir yudum aldı. "Sen ve ben birlikteyken de var mıydı?"

"Evet."

İrkildi.

"Kendine Eva ve benim uyumsuz olduğumuzu söyleyebilirsin," dedim sertçe, "ya kavga ediyoruz ya da sevişiyoruz, arada önemli bir şey yok. Ama gerçek şu ki, o benim diğer yarım ve yaptığın şey onu incitecek, bu da beni incitecek. Eğer kitabı geri çekersen seni yayın sözleşmesinden çıkarırım."

Uzun bir süre bana baktı. "I . . . Yapamam, Gideon." "Bana nedenini söyle."

"Benden gitmene izin vermemi istiyorsun. Bu benim için bunu yapmanın bir yolu."

Öne doğru eğildim. "Senden rica ediyorum Corinne, eğer bana karşı bir şeyler hissediyorsan, lütfen bu konuyu kapat."

"Gideon . . ."

"Eğer yapmazsan, benim için güzel olan anıları nefret ettiğim bir şeye dönüştüreceksin."

Turkuaz gözleri yaşlarla parlıyordu. "Özür dilerim."

Masadan kalktım ve ayağa kalktım. "Olacaksın."

Arkamı dönerek restorandan çıktım ve beni bekleyen Bentley'e doğru yürüdüm. Angus kapıyı açtı, bakışları benim öteme, Tableau One'ın devasa ön penceresine kaydı.

"Lanet olsun." Arkaya doğru kaydım. "Lanet olsun!"

Kendilerine bir şekilde haksızlık ettiğimi düşünen insanlar, Eva'nın hayatımdaki varlığıyla cezbedilmiş örümcekler gibi gölgelerden sürünerek çıkıyorlardı.

O benim en büyük zaafımdı ve bunu iyi saklayamıyordum. Ve bu, başa çıkmam gereken bir sorun haline geliyordu. Christopher, Anne, Landon, Corinne. . . onlar sadece başlangıçtı. Bana karşı kin besleyen başkaları da vardı. Babama kin besleyenler de vardı.

Uzun zamandır hepsine üzerime gelmeleri için meydan okumuş, meydan okumanın tadını çıkarmıştım. Şimdi, piçler karım aracılığıyla üzerime geliyorlardı. Hepsi birden. Ve bu yüzden çok . Eğer gardımı tamamen almazsam, dikkatimi tamamen ona vermezsem, Eva'yı açıkta ve korumasız bırakacaktım.

Ne yapmam gerekiyorsa yapmalıydım, bunu engellemeliydim.

—

"Seni hâlâ bu gece görmek istiyorum," dedi Eva, baştan çıkarıcı sesi telefon ahizesinden duman gibi süzülerek.

"Böyle bir şey söz konusu değil," dedim ona, masamdaki sandalyeye yaslanarak. Pencerelerin dışında güneş gökyüzünde alçalıyordu. İş günü sona ermişti. Haftanın çılgınlığı içinde bir yerlerde Ağustos yerini Eylül'e bırakmıştı. "Sen Cary ile ilgilen, ben Arnoldo ile oturayım, işimiz bittiğinde sen ve ben hafta sonuna başlarız."

"Tanrım, bu hafta çok çabuk geçti. Egzersiz yapmam lazım. Çok fazla gün atladım."

"Yarın benimle spar." Güldü.

"Evet, doğru."

"Şaka yapmıyorum." Eva'yı spor sütyeni ve vücudu saran pantolonuyla düşündüm ve aletim ilgiyle kıpırdandı.

"Seninle dövüşmem!" diye itiraz etti. "Tabii ki edebilirsin."

"Çok şey biliyorsun. Çok iyisin."

"Hadi şu kendini savunma becerilerini test edelim meleşim." Bir hevesle ortaya attığım bu fikir birdenbire bütün gün aklıma gelen en iyi fikir gibi göründü. "Olası bir durumda kendi başının çaresine bakabileceğini bilmek istiyorum."

Asla ama bir tehditten kaçabileceğini bilmek bana huzur verirdi.

"Yarın düğün işlerim var ama bunu düşüneneğim," dedi. "Bekle."

Arabanın kapısının açıldığını ve Eva'nın kapıcısını selamladığını duydum. Kapıcısına selam verdi ve sonra lobisine gelen asansörün sesini duydum.

"Biliyor musun?" -içini çekti- "Cary için cesur bir yüz ifadesi takınıyorum ama Trey'e ne olacağı konusunda endişeliyim. Eğer giderse, Cary'nin kendini tamamen yok edebileceğini düşünüyorum."

"Çok şey istiyor," diye uyardım onu, asansörden gelen bir başka ding sesini duyunca. "Cary bu adama hamile bir sevgilisi olduğunu ve onu elinde tutmaya niyetli olduğunu söylüyor. Hayır, onu geç. Trey'in yan parça olacağını söylüyor. Bunun kimsenin hoşuna gideceğini sanmıyorum."

"Biliyorum."

"Bütün gece telefonum yanımda olacak. İhtiyacın olursa ara."

"Sana her zaman ihtiyacım var. Ben geldim, gitmem gerek. Sonra görüşürüz. Seni seviyorum."

Bu sözler bana her zaman nefesimi kesecek kadar sert mi çarpacaktı?

Tam telefonu kapattık ki tanıdık bir figür ofisime giden köşeyi döndü. Mark Garrity açık kapıma ulaştığında ayağa kalktım ve elimi uzatarak onu yarı yolda karşıladım.

"Mark, bana zaman ayırdığın için teşekkür ederim."

Gülümsedi ve elimi sıkıca kavradı. "Minnettar olan benim, Bay Cross. Bu şehirde -aslında dünyada- şu anda benim bulunduğum yerde olmak için cinayet işleyecek çok sayıda insan var."

"Bana Gideon deyin lütfen." Oturma alanını işaret ettim. "Steven nasıl?"

"Harika gidiyor, teşekkür . Düğün planlayıcısı olarak bir çağrıyı kaçırdığını düşünmeye başlıyorum."

Gülümsedim. "Eva bu hafta sonu o konuya girecek."

Takım elbise ceketinin düğmelerini açan Mark, pantolonunun paçalarını yukarı çekti ve kanepeye oturdu. Gri takım elbisesi, koyu teni ve çizgili kravatıyla iyi bir tezat oluşturuyor, yükselişte olan bir şehirli profesyonel görünümünü bir araya getiriyordu.

"Eğer Steven'ın yarısı kadar eğlenirse," dedi, "hayatının en güzel zamanını geçirecek."

"Umalım da çok fazla eğlenmesin," diye , ayaklarımın üzerinde durmaya devam ederek. "Planlama aşamasını geçip gerçek düğüne geçmek istiyorum."

Mark güldü.

"Sana içecek bir şey getireyim mi?" diye sordum. "Böyle iyiyim, teşekkürler."

"Tamam. Çabucak halledeceğim." Oturdum. "Benimle işten sonra buluşmanı istedim, çünkü Waters Field ve Leaman'ın zamanında sana Cross Industries'de bir iş teklif etmem uygun olmaz."

Kaşları havaya kalktı.

Bir iki saniye düşündüm. "Cross Industries'in gayrimenkul, eğlence ve premium markalar üzerinde yoğunlaşan dizi çeşitli uluslararası varlığı var - ya da bu statüye yükseltebileceğimize inandığımız varlıklar."

"Kingsman Votka gibi."

"Kesinlikle. , reklam ve pazarlama kampanyaları temel düzeyde yönetilir, ancak marka revizyonları veya mesajlardaki ayarlamalar burada onaylanır. Bahsettiğim çeşitlilik nedeniyle, her zaman yeniden markalaşmak veya yerleşik bir markayı güçlendirmek için yeni stratejileri gözden geçiriyoruz. Sizi kullanabiliriz."

"Vay canına." Mark avuçlarını dizlerinin üzerinde ovuşturdu. "Ne beklediğimden emin değilim ama bu beni hazırlıksız yakaladı."

"Başlangıç olarak kazandığının iki katını öderim." "Bu çok iyi bir teklif."

"Ben *hayır* kelimesini seven bir adam değilim."

Sırıtişı parladı. "Bunu çok sık duyduğundan şüpheliyim. Sanırım bu Eva'nın Waters Field ve Leaman'dan ayrılacağı anlamına geliyor?"

"Henüz bu kararı vermedi."

"Hayır mı?" Kaşları tekrar havaya kalktı. "Eğer , işini kaybedecek."

"Ve tabii ki burada bir tane daha kazan." Cevaplarımı mümkün olduğunca kısa ve açıklayıcı tuttum. Onun işbirliğini istiyordum, cevaplarını beğenmeyeceği sorular değil.

"Herhangi bir adım atmadan önce benim kabul etmemi mi bekliyor?" "Senin kararın bir katalizör olacak."

Mark elini kravatının üzerinde gezdirdi. "Hem gururlandım hem de heyecanlandım ama-" "Bunun yapmayı planladığınız bir hareket olmadığını anlıyorum."

yumuşak bir şekilde araya girdi. "Bulunduğunuz yerde mutlusunuz ve iş güvencesi hissediyorsunuz. Bu nedenle, herhangi bir suiistimalde bulunmamanız koşuluyla, önümüzdeki üç yıl boyunca size pozisyonunuzu ve makul ikramiyeler ile yıllık zamları garanti etmeye hazırım."

Öne doğru eğilerek parmaklarımı Scott'ın masanın üzerine bıraktığı dosyanın üzerine koydum. Mark'a doğru ittim. "Tüm bilgiler ayrıntılı olarak bunun içinde yer alıyor. Bunu eve götür, Steven'la tartış ve Pazartesi günü kararını bana bildir."

"Pazartesi mi?"

Ayağa kalktım. "Waters Field ve Leaman'a yeterince haber vermek isteyeceğinizi umuyorum ve bununla ilgili bir sorunum yok, ancak mümkün olan en kısa sürede taahhüdünüzü almam gerekiyor."

Dosyayı aldı ve ayağa kalktı. "Ya sorularım olursa?" "Beni arayın. Kartım dosyanın içinde." Bileğimdeki saate baktım.

"Özür dilerim. Başka bir randevum var."

"Oh, evet, elbette." Mark uzattığım eli kabul etti. "Özür dilerim. Her şey o kadar hızlı gelişti ki henüz her şeyi tam olarak sindirebilmiş değilim. Yine de bana harika bir fırsat sunduğunuzu anlıyorum ve bunu takdir ediyorum."

"Yaptığın işte iyisin," dedim ona dürüstçe. "Buna değmeyecek olsaydın bu teklifi yapmazdım. Bunu düşün, sonra evet de."

Güldü. "Ciddi bir şekilde düşünceğim ve Pazartesi günü benden haber alacaksınız."

O giderken başımı LanCorp'un merkezinin bulunduğu binaya doğru çevirdim. Landon arkamı döndüğümde beni bir daha bulamazdı.

—

"Sen anda ağlamaya başladı."

İçinde iki parmak viski bulunan kenarından Arnoldo'ya baktım. Yutkundum ve sonra "Bunun için kendimi suçlu hissetmemi mi istiyorsun?" diye sordum.

"Hayır. Ben de onun için üzülmezdim. Ama Corinne'in tamamen kalpsiz olmadığını bilmen gerektiğini düşündüm."

"Öyle olduğunu hiç düşünmedim. Sadece o kalbi kocasına verdiğini düşünmüştüm."

Arnoldo bir omzunu silkerek kaldırdı. Yıpranmış kot pantolonu ve yakası açık, paçaları kıvrılmış beyaz gömleğiyle kadınların büyük ilgisini çekiyordu.

Bar tıka basa doluydu ama VIP balkonun bizim bölümünü iyi korumuşlar, diğer müşterileri uzak tutmuşlardı. Arnoldo, Eva'yla dışarıda buluştuğum ilk gece Cary'nin oturduğu hilal şeklindeki kanepeye oturdu.

Crossfire. Burası onun sayesinde her zaman güçlü anılara sahip olacaktı. Her şeyi değiştirdiğini o gece fark ettim.

"Yorgun görünüyorsun," dedi Arnoldo.

"O haftalardan biriydi." Bakışını yakaladım. "Hayır, Eva değil." "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Söyleyecek bir şey yok, gerçekten. Daha akıllı davranmalıyıldım. Dünyanın onun benim için ne kadar önemli olduğunu görmesine izin verdim."

"Sokakta tutkulu öpüşmeler, parkta daha da tutkulu kavgalar." Acı acı gülümsedi. "Ne derler? Kalbini koluna takmak mı?"

"Kapıyı ben açtım, şimdi herkes o kapıdan geçmek istiyor. Kafamı karıştırmamanın en doğrudan yolu o ve bunu herkes biliyor."

"Brett Kline da dahil mi?" "O

artık bir sorun değil."

Arnoldo beni inceledi ve her şeyi görmüş olmalı. Başını salladı.

"Sevindim dostum."

"Ben de öyle." Bir içki daha aldım. "Neyin var senin?"

Soruyu elinin umursamaz bir hareketiyle geçiştirdi, bakışları etrafımızda Lana Del Rey'in müziğiyle salınan kadınlara kaydı. "Bildiğiniz gibi restoran iyi gidiyor."

"Evet, çok memnunum. Her şekilde kâr tahminlerini aştı."

"Bu hafta başında yeni sezon için bazı tanıtım fragmanları çektik. Food Network bunları ve yeni bölümleri yayınlamaya başladığında, işlerimizde güzel bir artış göreceğiz."

"Seni ne zaman tanıdığımı her zaman söyleyebilirim."

Güldü ve kadehimi kaldırdığımı kadehini benimkiyle tokuşturdu.

Yolumuza geri dönmüştük, bu da hissettiğim huzursuzluğun bir kısmını yatıştırmıştı. Arnoldo'ya Eva'nın arkadaşlarına ya da Cary'nin ona yaslandığı gibi yaslanmıyordum ama Arnoldo benim için yine de önemliydi. Hayatımda bana yakın olan çok fazla insan yoktu. Onunla kaybettiğimiz ritmi bulmak, kaybedilmiş bir savaş gibi görünen bir haftada en azından büyük bir zaferdi.

"OH TANRIM," diye inledim çikolatalı ekerlemeli kekten bir ısırık alırken, "bu harika."

Düğün organizatörü Kristin'in yüzü gülüyordu. "Bu benim de favorilerimden biri. Yine de bekleyin. Tereyağı vanilya daha da iyi."

"Vanilya mı, çikolata mı?" Bakışlarım sehpanın üzerindeki nefis yiyeceklere kaydı. "Asla olmaz."

"Genelde aynı fikirde olurdum," dedi Kristin, bir not düşerek, "ama bu fırın beni din değıştirmeye zorladı. Limonu da çok güzel."

Öğleden sonra ışığı annemin özel oturma odasının bir tarafını oluşturan büyük pencerelerden içeri süzölüyor, soluk altın rengi buklelerini ve porselen tenini aydınlatıyordu. Yakın zamanda yeniden dekore etmiş, mekâna yeni bir enerji katan ve onu çok iyi tamamlayan yumuşak gri-mavi duvarları tercih etmişti.

Bu onun yeteneklerinden biriydi, kendini en iyi şekilde sergilemek. Bence bu aynı zamanda onun en büyük kusurlarından biriydi. Görünüşe çok önem verirdi.

Stanton'ın altı bin metrekarelik çatı katındaki her odayı ve koridoru dolaşmak bir yıldan fazla sürse bile, annemin en son trendlere dekorasyon yapmaktan nasıl sıkılmadığını anlamıyordum.

Blaire Ash ile yaptığım tek görüşme, dekorasyon geninin benim kuşağıma atladığını söylemem için yeterli olmuştu. Fikirleri ilgimi çekmişti ama ayrıntılar üzerinde duramamıştım.

Ben parmaklarımla bir mini keki daha ağzıma atarken, annem de bozuk para büyüklüğündeki keklerden birini çatalıyla zarifçe mızrakladı.

"Çiçek aranjmanı tercihleriniz nelerdir?" Kristin uzun, kahve rengi bacaklarını açıp tekrar kapatarak sordu. Jimmy Choo topuklu ayakkabıları zarif ama yine de seksiydi; Diane von Furstenberg şal elbisesi vintage ve klasikti. Omuz hizasındaki siyah saçlarını, dar yüzünü çerçeveleyen ve pohpohlayan sıkı bukleler halinde toplamıştı ve soluk pembe parlatıcı dolgun, geniş dudaklarını vurguluyordu.

Vahşi ve muhteşem görünüyordu ve tanıştığımız anda ondan hoşlanmıştım. "Kırmızı," dedim ağzımın kenarındaki buzlanmayı silerken. "Herhangi bir şey kırmızı."

"Kırmızı mı?" Annem başını sertçe salladı. "Ne kadar cafcaflı, Eva. Bu senin ilk düğünün. Beyaz, krem ve altın rengi tercih et."

Gözlerimi ona diktim. "Kaç tane düğün yapmamı bekliyorsun?"

"Kastettiğim bu değildi. Sen ilk kez gelin oluyorsun."

"Kırmızı bir elbise giymekten bahsetmiyorum," diye karşı çıktım. "Sadece ana vurgu renginin kırmızı olması gerektiğini söylüyorum."

"Bunun nasıl işe yarayacağını anlamıyorum, tatlım. Bunu bilecek kadar çok düğün yaptım."

Annemin daha önce de düğün planlama sürecinden geçtiğini hatırlıyordum, birbirini izleyen her nikâh bir öncekinden daha özenli ve unutulmazdı. Asla abartılı değil ve her zaman zevkli. Genç ve güzel bir gelin için güzel düğünler. Umarım ben de yarısı kadar zarafetle yaşlanırım, çünkü Gideon zaman geçtikçe daha da ateşli olacaktı. O tam da böyle bir adamdı.

"Sana kırmızının nasıl görünebileceğini göstereyim Monica," dedi Kristin çantasından deri bir portföy çıkararak. "Kırmızı özellikle akşam düğünlerinde harika olabilir. Önemli olan tören ve resepsiyonun hem gelini hem de damadı temsil etmesidir. Gerçekten unutulmaz bir gün geçirmek için onların tarzını, geçmişini ve geleceğe dair umutlarını görsel olarak aktarmamız önemli."

Annem uzatılan portföyü aldı ve sayfadaki fotoğraf kolajına göz attı. "Eva. . . ciddi olamazsın."

Kristin'e arkamı kolladığı için minnettar bir bakış attım, özellikle de annemin faturayı ödemesini beklerken. Tabii ki Gideon Cross'la evleniyor olmam da muhtemelen onu benim tarafıma çekmeye yardımcı olmuştu. Onu gelecekte referans olarak kullanmak kesinlikle yeni müşteriler kazanmasına yardımcı olacaktı.

"Eminim bir uzlaşma yolu vardır, anne." En azından ben öyle umuyordum. Henüz ona en büyük bombayı atmamıştım.

"Bütçe hakkında bir fikrimiz var mı?" Kristin sordu. Ve işte oradaydı.

Annemin ağzının ağır çekimde açıldığını gördüm ve kalbim yarı hızlı bir şekilde çarpmaya başladı. "Törenin kendisi için elli bin," diye ağzımdan kaçırdım. "Elbisenin maliyeti hariç."

Her iki kadın da gözlerini bana doğru çevirdi.

Annem inanmaz bir kahkaha attı, eli göğüslerinin arasında asılı duran Cartier üçlü kolyesine dokunmak için kalktı. "Tanrım, Eva. Şaka yapmak için ne zaman ama!"

"Düğün masraflarını babam karşılıyor anne," dedim, korktuğum an geçtiği için sesim daha da güçlenmişti.

Bana göz kırptı, mavi gözleri -sadece bir anlığına- tatlı bir yumuşama gösterdi. Sonra çenesi gerildi. "Sadece elbisen bile bundan daha pahalıya mal olacak. Çiçekler, mekan. . ."

"Sahilde evleniyoruz," dedim, bu fikir yeni gelmişti. "Kuzey Carolina. Outer Banks. Gideon ve benim yeni aldığımız evde. Sadece düğüne katılacaklara yetecek kadar çiçeğe ihtiyacımız olacak."

"Anlamıyorsun." Annem destek için Kristin'e baktı. "Bunun işe yaramasına imkân yok. Kontrol edemezsin."

Yani yapmazdı.

"Tahmin edilemeyen hava," diye devam etti, "her yerde kum . . . Ayrıca, herkesten şehirden o kadar uzağa seyahat etmesini istemek, bazılarının katılamama olasılığını artıracaktır. Peki herkes nerede kalacak?"

"Herkes kim? Sana söyledim, tören küçük olacak, sadece arkadaşlar ve aile için. Gideon seyahat işleriyle ilgileniyor. Eminim kalacak yer ayarlamalarıyla da ilgilenmekten mutluluk duyacaktır."

"Bu konuda yardımcı olabilirim," dedi Kristin.

"Onu cesaretlendirme!" diye tersledi annem.

"Kaba olma!" Ben de karşılık verdim. "Sanırım *benim* olduğunu unutuyorsun Düğün. Bir reklam operasyonu değil."

Annem derin ve sakın bir nefes aldı. "Eva, bence babanı bu şekilde ağırlamak istemen çok hoş, ama bunu isteyerek sana nasıl bir yük yüklediğini anlamıyor. Onunla dolar dolar eşleşsem bile bu yeterli olmaz-"

"var." Ellerim kucağında birbirine sıkıca kenetlenmiş, parmaklarımdaki yüzükleri rahatsız edici bir şekilde kemiğe bastırıyordu. "Ve bu bir yük değil."

"İnsanları gücendireceksiniz. Gideon'un konumundaki bir adamın ağını sağlamlaştırmak için her fırsatı değerlendirmesi gerektiğini anlamalısınız. O isteyecek-"

"-kaçmak için," diye ısırdım, bakış açılarımızın çok tanıdık çatışmasından dolayı hayal kırıklığına uğramıştım. "Ona kalsa bir yerlere kaçarsa, ücra bir kumsalda birkaç şahit ve harika bir manzarayla evlenirdik."

"Bunu söyleyebilir-"

"Hayır, anne. Güven bana. O da *tam olarak* bunu yapardı."

"İzin verirseniz." Kristin öne doğru eğildi. "Bu işi halledebiliriz Monica. Birçok ünlü düğünü . Sınırlı bir bütçe ayrıntılara odaklanmamızı sağlayacaktır. Ve eğer Gideon ve Eva buna sıcak bakarlarsa, seçtiğimiz fotoğrafların ünlülerin yaşam tarzını yansıtan dergilere satılmasını sağlayabiliriz, geliri de hayır kurumlarına gider."

"Oh, bunu sevdim!" Gideon'un Deanna Johnson'a teklif ettiği kırk sekiz saatlik özel anlaşmayla bunun nasıl yürüyebileceğini merak ederken bile, "Bu hoşuma gitti," dedim.

Annem perişan görünüyordu. "Doğduğun günden beri düğününün hayalini kuruyorum," dedi sessizce. "Her zaman bir prensese yakışır bir düğünün olsun istedim."

"Anne." Uzandım ve elini aldım. "Resepsiyonda çılgınca davranabilirsin, tamam mı? Ne istersen yap. Kırmızıyı atla, dünyayı davet , her neyse. Düğüne gelince, prensimi bulmuş olmam yeterli değil mi?"

Eli elimde sıkılaştı ve mavi gözlerinde yaşlarla bana baktı. "Sanırım öyle olmak zorunda."

—

Benz'in arkasına henüz geçmiştim ki akıllı telefonum çalmaya başladı. Çantamdan çıkarıp ekrana baktım ve arayanın Trey olduğunu gördüm. Midem biraz bulandı.

Dün gece yüzündeki paramparça ifadeyi aklımdan çıkaramıyordum. Cary oturma odasında Trey'le oturup ona Tatiana ve bebekten bahsederken ben mutfakta bir köşeye çekilmiştim. Fırına bir rosto koydum ve kahvaltı barında tabletimle oturup bir yandan kitap okurken bir yandan da

Cary'nin görüş alanında kalmak. Profilden bile Trey'in haberi ne kadar zor aldığını görebiliyordum.

Yine de akşam yemeğine ve ardından geceye kalmıştı, bu yüzden sonunda işlerin yoluna gireceğini umuyordum. En azından çekip gitmemişti.

"Merhaba Trey," diye cevap verdim. "?"

"Hey, Eva." Derin bir iç çekti. "Nasıl olduğum hakkında hiçbir fikrim yok. Sen nasılsın?"

"Düğün hakkında saatlerce konuştuktan sonra annemin evinden çıkıyorum. Olabileceği kadar kötü gitmedi ama daha sorunsuz olabilirdi. Ama annemle uğraşırken bu oldukça olağan bir durum."

"Ah ... şey, tabağınızda çok şey var. Rahatsız ettiğim için özür dilerim."

"Trey. Sorun değil. Aradığına sevindim. Konuşmak istersen ben buradayım."

"Belki bir araya gelebiliriz? Senin için ne zaman uygun olursa?" "Şimdi nasıl?"

"Gerçekten mi? Batı yakasında bir panayırdım. Kız kardeşim beni dışarı sürükledi ve berbat bir arkadaşlığım vardı. Birkaç dakika önce beni terk etti ve şimdi burada ne halt ettiğimi merak ediyorum."

"Seninle buluşabilirim."

"Seksen ikinci ile Seksen üçüncü arasında, Amsterdam'a yakın bir yerdeyim. Burası çok kalabalık, bilginiz olsun."

"Tamam, sıkı dur. Birazdan görüşürüz."

"Teşekkürler, Eva."

Telefonu kapattık ve dikiz aynasında Raúl'ün bakışlarını yakaladım.

"Amsterdam ve Seksen ikinci. Olabildiğince yakın."

Başını salladı.

"Teşekkürler." Bir köşeyi dönerken pencereden dışarı baktım, güneşli bir Cumartesi öğleden sonrasında şehri seyreliyordum.

Hafta sonları Manhattan'ın temposu daha yavaş, kıyafetler daha rahat ve sokak satıcıları daha boldu. Sandaletli ve hafif yazlık elbiseli kadınlar yavaşça vitrin alışverişi yaparken, şortlu ve tişörtlü erkekler gruplar halinde gezinir, kadınlara bakar ve erkekler ne konuşuyorsa onu tartışırlardı. Her boydan köpek tasmalarının ucunda hoplayıp zıplarken, bebek arabalarındaki çocuklar topuklarını tekmeliyor ya da uyukluyorlardı. Yaşlı bir çift, yıllar süren aşinalığın ardından hala birbirlerinin şaşkınlığı içinde kaybolmuş bir halde el ele ilerliyordu.

Bunu düşündüğümü fark etmeden önce Gideon'u hızlı arıyordum.

"Angel," diye cevap verdi. "Eve mi gidiyorsun?"

"Pek sayılmaz. İşim bitti ama Trey'le buluşacağım." "Bu ne kadar sürer?"

"Emin değilim. Sanırım bir saatten fazla değil. Tanrım, umarım bana Cary ile işinin bittiğini söylemez."

"Annenle nasıl gitti?"

"Ona Outer Banks evinin yanındaki sahilde evleneceğimizi söyledim." Durakladım. "Özür dilerim. Önce sana sormalıyım."

"Bence bu mükemmel bir fikir." Kısık sesi, duygulandığını belli eden özel bir tınıya büründü.

"Bana herkesi nasıl ağırlamayı planladığınızı sordu. Ben de bunu sana ve düşün planlayıcısına bıraktım."

"değil. Bir şeyler."

Ona duyduğum sevgi içime ılık bir telaşla yayıldı. "Teşekkür."

"Yani büyük engel geride kaldı," dedi, sık sık yaptığı gibi anlayışla.

"Şey, onu bilemiyorum. Bu konuda çok gözyaşı döktü. Bilirsiniz, gerçekleşmeyen büyük hayalleri vardı. Umarım onları bırakır ve gemiye biner."

"Peki ya ailesi? Onların gelmesi için gerekli düzenlemeleri yapmaktan bahsetmedik."

Omuz silktim, sonra beni göremediğini hatırladım. "Davetli değiller. Onlar hakkında bildiğim tek şey bir Google aramasında bulduklarımız. Annem bana hamile kaldığında onu evlatlıktan reddetmişler, bu yüzden hiçbir zaman hayatımın bir parçası olmadılar."

"Tamam o zaman," dedi yumuşak bir sesle. "Eve döndüğünde senin için bir sürprizim var."

"Oh?" Ruh halim anında. "Bana bir ipucu verecek misin?" "Tabii ki hayır. Merak ediyorsan eve acele etmen gerekecek."

Surat astım. "Dalga geç."

"Alaycılar teslim etmez. Ben yaparım."

Sesinin kaba kadifesi karşısında ayak parmaklarım kıvrıldı. "Elimden çabuk eve geleceğim."

"Bekliyor olacağım," diye mırıldandı.

—

Fuarın yakınındaki trafik imkânsızdı. Raúl Benz'i apartmanımın altındaki garaja bıraktı, sonra da benimle sokak fuarına kadar yürüdü.

Yarım blok öteye gittiğimizde yemek kokusu almaya başladım ve ağzım sulandı. Müzik havada süzülüyordu ve Amsterdam Caddesi'ne ulaştığımızda, müziğin küçük bir sahnede tıklım tıklım dolu bir seyirci kitlesine şarkı söyleyen bir kadından geldiğini gördüm.

Satıcılar dolup taşan caddenin her iki yanında sıralanmış, mallarını ve başlarını beyaz çadırlarla güneşten korumuşlardı. Eşarplardan şapkalara, mücevherlerden sanat eserlerine, taze ürünlerden çok uluslu yiyeceklere kadar insanın isteyip de bulamayacağı hiçbir şey yoktu.

Kalabalığın içinde Trey'i fark etmem birkaç dakikamı aldı. Onu kararlaştırdığımız köşeden çok da uzak olmayan bir yerde, merdivenlerde otururken buldum. Bol bir kot pantolon ve zeytin rengi bir tişört giymişti, bir zamanlar kırık olan burnunun eğri köprüsüne güneş gözlüğü takmıştı. Sarı saçları her zamanki gibi asiydi, çekici ağzı sert bir çizgi halinde gerilmişti.

Beni görünce ayağa kalktı ve tokalaşmam için elini uzattı. Bunun yerine onu kucakladım, rahatladığını ve bana sarıldığını hissedene kadar ona sarıldım. Etrafımızda hayat akıp gidiyordu -New Yorklular her türlü kamusal gösteride rahattı. Raúl belli belirsiz bir mesafe uzaklaştı.

Trey omzuma doğru, " durumdayım," diye mırıldandı.

"Sen normalsin." Geri çekildim ve onu bulduğum merdivenleri işaret . "Kim olsa şu anda sersemlemiş olurdu."

Orta basamağa oturdu. Ben de yanına tünedim.

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum Eva. Bence yapmamalıyım. Hayatımda tam zamanlı birini istiyorum, okulu beni destekleyecek, sonra da işimi kurmaya çalışacak birini. Cary onun yerine bu modeli destekleyecek ve fırsat buldukça beni de dahil edecek. Buna nasıl içermeyeceğim?"

"Bu geçerli bir soru," dedim bacaklarımı önüme uzatarak. "Babalık testi yapılana kadar Cary'nin bebeğin kendisinden olduğundan emin olamayacağını biliyorsun."

Trey başını salladı. "Fark edeceğini sanmıyorum. Yatırım yapmış gibi görünüyor." "Bence önemli olacak. Belki öylece çekip gitmez, belki de Amca ya da öyle bir şey. Bilmiyorum. Şimdilik babası olduğunu varsaymak zorundayız ama belki de değildir. Bu da bir olasılık."

"Yani bana altı ay daha dayanmamı mı söylüyorsunuz?"

"Hayır. Sana cevap vermemi istiyorsan, verecek cevabım yok. Sana kesin olarak söyleyebileceğim tek şey Cary'nin seni sevdiği, şimdiye kadar kimseyi sevdiğini görmediğim kadar çok sevdiği. Eğer seni kaybederse, bu onu yıkar. Onunla kalman için seni suçlamaya çalışmıyorum. Sadece eğer ayrılırsan, acı çekecek tek kişinin sen olmadığını bilmen gerektiğini düşünüyorum."

"Bunun ne faydası var?"

"Belki de değildir." Elimi dizine koydum. "Belki de bunu rahatlatıcı bulacak kadar küçüğümdür. Eğer Gideon'la ilişkimiz, onun da benim kadar mutsuz olduğunu bilmek isterdim."

Trey'in ağzı hüzünlü bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Evet, istediğini anlıyorum. Başka birini hamile öğrenseydin onunla kalır mıydın? Seninle çıkarken yattığı birini?"

"Bunu düşündüm. Gideon'la birlikte olmamayı hayal etmek benim için çok zor. Eğer o sırada özel bir ilişkimiz olmasaydı ve o kadın geçmişinde kalsaydı, o kadınla değil de benimle birlikte olsaydı, belki bununla başa çıkabilirdim."

Bir kadının, çocuğunun bebek arabasının aşırı yüklü sapına bir başka alışveriş poşeti asmasını izledim. "Ama çoğunlukla onunla birlikte olsaydı ve beni kenarda görseydi ... Sanırım yürürdüm."

Gerçek, Cary'nin söylememi isteyeceği şeyin tam tersi olduğunda dürüst olmak zordu, ama yapılması gereken doğru şeyin bu olduğunu hissettim.

"Teşekkürler, Eva."

"Ne olursa olsun, Cary'yle olan ilişkini sürdürürsen senin için daha azını düşünmem. Sevdiğin kişi büyük bir hatayı düzeltmeye çalışırken onun yanında durmak zayıflık değildir ve kendini ilk sıraya koymaya karar vermek de zayıflık değildir.

Ne karar verirsen ver, senin harika bir adam olduğunu düşünmeye devam edeceğim." Bana doğru eğilerek başını omzuma yasladı. "Teşekkürler Eva." Parmaklarımı onunkilerle birleştirdim. "Bir şey değil."

—

Apartmanımın lobisine girdiğimizde Raúl, "Ben gidip arabayı," dedi.

"Tamam. Ben sadece postaları kontrol edeceğim." Masanın önünden geçerken kapıcıya el salladım. Raúl asansöre yönelirken ben posta odasına döndüm.

Anahtarımı kilide sokarak pirinç kapıyı açtım ve içeri bakmak için eğ. Birkaç kartpostal ilanından başka bir şey yoktu,

Bu da beni üst kata çıkmaktan kurtardı. Onları dışarı çıkardım, yakındaki çöp kutusuna attım, sonra posta kutusunu kapatıp kilitledim.

Binadan çıkan bir kadını yakalamak için tam zamanında lobiye geri döndüm. Dikenli kızıl saçları dikkatimi çekti ve tuttu. Gözlerimi , caddeye dönmesini bekledim ve profilini görebileceğimi umdum.

Nefesim kesildi. Saçlar Google görsel aramasından tanıdık geliyordu. Gideon'la birkaç hafta önce katıldığımız barınak bağış toplama etkinliğinden hatırladığım yüz.

Sonra da gitti.

Peşinden koştum ama kaldırıma ulaştığımda çoktan siyah bir şehir arabasının arkasına doğru kaymaya başlamıştı.

"Hey!" diye bağırdım.

Araba hızla uzaklaştı ve beni bakakaldı. "Her şey yolunda mı?"

Hafta sonu kapıcısı Louie'ye döndüm. "Onun kim olduğunu biliyor musun?"

Başını iki yana salladı. "O burada yaşamıyor."

İçeri dönüp kapıcıya aynı soruyu sordum.

"Kızıl saçlı mı?" diye sordu şaşkın bir ifadeyle. "Bugün kiracısı olmadan gelen bir ziyaretçimiz olmadı, o yüzden pek dikkat etmedim."

"Hmm. Tamam, teşekkür ."

Louie kapı aralığından, "Araban geldi Eva," dedi.

Kapıcıya teşekkür ettim ve Raul'e doğru yola çıktım. Evimle Gideon'un evi arasındaki yolculuğu Anne Lucas'ı düşünerek geçirdim. Özel asansörden çıkıp çatı katının fuayesine adım attığımda, dönüp duran düşüncelerim dikkatimi dağıtmıştı.

Gideon beni bekliyordu. Yıpranmış bir kot pantolon ve Columbia marka bir tişört giymişti, çok genç ve yakışıklı görünüyordu. Sonra bana bir gülümseme attı ve neredeyse dünyayı tamamen unuttum.

"Angel," diye mırıldandı, siyah-beyaz dama tahtası döşemeyi çıplak ayaklarıyla geçerken. Gözlerinde iyi tanıdığım o bakış vardı. "Buraya gel."

Açık kollarına doğru yürüdüm, sert vücuduna sıkıca sarıldım. Onu içime çektim. "Deli olduğumu düşüneceksin," diye mırıldandım

"Ama az önce Anne Lucas'ı binamın lobisinde gördüğüme yemin edebilirim."

Sertleşti. Psikiyatristin onun en sevdiği kişi olmadığını biliyordum. "Ne zaman?" diye sordu sıkıca.

"Belki yirmi dakika önce. Ben buraya gelmeden hemen önce."

Beni bırakarak arka cebine uzandı ve akıllı telefonunu çıkardı. Diğer eliyle benimkini yakaladı ve beni oturma odasına çekti.

"Bayan Cross az önce Anne Lucas'ı görmüş," dedi telefonu açan kişiye.

"*Sanırım* yaptım," diye düzelttim, sert ses tonuna kaşlarımı çatarak.

Ama beni dinlemiyordu. "" diye emretti, telefonu kapatmadan önce.

Yukarı.

"Gideon. oluyor?"

Bizi kanepeye götürdü ve oturdu. yerleştim, çantamı üzerine bıraktım.

"Geçen gün Anne'i gördüm," diye açıkladı elimi tutarak. "Raúl bağış gecesinde seninle konuşan kadının o olduğunu doğruladı. Bunu itiraf etti ve ben de onu senden uzak durması için uyardım ama yapmadı. Bana zarar vermek istiyor ve sana zarar verirse bunu yapabileceğini biliyor."

"Tamam." Bunu işledim.

"Onu herhangi bir yerde gördüğün anda Raúl'e söylemelisin. Sadece o olduğunu *düşünsen* bile."

"Bir dakika bekle, as. Geçen gün onu görmeye gittin ve bana söylemedin mi?"

"Sana şimdi söylüyorum."

"O zaman neden bana söylemedin?"

Kabaca nefes verdi. "Chris' geldiği gündü." "Oh."

"Evet."

Bir an alt dudağımı kemirdim. "Bana nasıl zarar verebilir ki?"

"Bilmiyorum. Bunu istemesi benim için yeterli."

"Mesela bacağımı kırar mı? Burnumu mu?"

"Şiddete başvuracağından şüpheliyim," dedi kuru bir sesle. "Akıl oyunları oynamak onun için daha eğlenceli olurdu. Senin olduğun yerde ortaya çıkmak. Onu görmene izin vermek."

Hangisi daha sinsiydi. "Böylece ona gideceksin. Onun asıl istediği de bu," diye mırıldandım. "Seni görmek istiyor."

"Onu zorlamayacağım. söyledim."

Birleştirdiğimiz ellerimize bakarak alyansıyla oynadım. "Anne, Corinne, Deanna ... Bu biraz çılgınca, Gideon. Yani, bunun çoğu erkek için normal olduğunu sanmıyorum. Daha kaç kadın senin için aklını kaçıracak?"

Bana hiç de eğlenmediği belli olan bir bakış fırlattı. "Corinne'e ne oldu bilmiyorum. New York'a döndüğünden beri yaptıklarının hiçbiri ona benzemiyor. Kullandığı ilaçlardan mı, düşükten mi, boşanmasından mı bilmiyorum ..."

"Boşanıyor mu?"

"Bu tonda konuşma Eva. Evli ya da bekar olması benim için zerre kadar fark etmez. *Ben evliyim*. Bu asla değişmeyecek ve ben aldatan bir adam değilim. Sana ve kendime böyle bir koca olmaktan daha fazla saygı duyuyorum."

Öne doğru eğilip ağzımı uzattım ve o da yumuşak, tatlı bir öpücükle ağzımı aldı. Tam da duymak istediğim şeyi söylemişti.

Gideon geri çekildi ve burnunu benimkine dayadı. "Diğer ikisine gelince... Deanna'nın ikincil hasar olduğunu anlamalısın. Hay sikeyim. Tüm hayatım bir savaş ve bazı insanlar ateş hattında kaldı."

Çenesini kavradım ve başparmağımın yatıştırıcı fırçalarıyla gerginliğini azaltmaya çalıştım. Ne demek istediğini biliyordum.

Sertçe yutkundum. "Anne'e aramızdaki kapının kapandığına dair bir mesaj göndermek için Deanna'yı kullanmasaydım, o sadece tek gecelik bir ilişki olacaktı. Biter ve giderdi."

"Ama şimdi iyi mi?"

"Sanırım öyle." Parmak uçları yanağımı okşadı, dokunuşu benim ona yaptığım dokunuşu yansıtıyordu. "Madem paylaşıyorum, biriyle takılmaya çalışsam beni geri çevireceğini sanmadığımı söyleyeceğim -ki çevirmeyeceğim- ama artık hor görülen kadın kategorisine girdiğini de sanmıyorum."

"Evet, gelse yine seninle yatacağın biliyordum. Onu suçladığımdan değil. Yatakta bu kadar iyi olmak zorunda mısın? Ateşli olman, harika bir vücuda ve kocaman bir alete sahip olman yeterli değil mi?"

Başını salladı, bıkkın olduğu belliydi. "O kadar da *büyük* değil."

"Her neyse. Asılmıştın. Ve onu nasıl kullanacağını biliyorsun. Ve kadınlar çok sık harika seks yapmazlar, bu yüzden yaptığımızda biraz çıldırabiliriz. Sanırım bu Anne hakkındaki sorumu cevaplıyor, çünkü seni defalarca becerdi."

"Bana hiç sahip olmadı." Gideon arkasına yaslandı, kambur duruyordu. Kaşlarını çatı. "Bir noktada benim nasıl bir pislik olduğumu duymaktan bıkacaksın."

Yanına kıvrıldım ve başımı omzuna yasladım. "Gezegende kadınları kullanan ilk deli gibi seksi adam sen değilsin. Sonuncusu da olmayacaksın."

"Anne ile durum farklıydı," diye . "Sadece kocasıyla ilgili değildi."

Kıpırdamadım, sonra onu zaten olduğundan daha fazla germek için kendimi rahatlamaya zorladım.

Hızlı ve derin bir nefes çekti. "Bana bazen Hugh'yu hatırlatıyor," dedi aceleyle. "Hareket tarzı, söylediği bazı şeyler... Ailevi bir benzerlik var. Ve daha fazlası. Bunu açıklayamıyorum."

"O zaman yapma."

"Bazen aralarındaki çizgi zihnimde bulanıklaşıyordu. Sanki Anne aracılığıyla Hugh'u cezalandırıyordum. Ona başka hiç kimseye yapmadığım şeyler yaptım. Daha sonra düşündüğümde midemi bulandıran şeyler."

"Gideon." Kolumu beline doladım.

Bunu bana söylememiştı. Daha önce cezalandırdığı kişinin Dr. Terrence Lucas olduğunu söylemişti ve bunun bir parçası olduğundan emindim. Ama şimdi hepsinin bu olmadığını biliyordum.

Gideon arkasına yaslandı. "Anne ve benim aramda bir çarpıklık vardı. Onu çarpıttım. Eğer geriye dönüp her şeyi farklı yapabilseydim-"

"Bunu halledeceğiz. Bana söylediğine sevindim."

"Mecburdum. Dinle meleğim, onu bir yerde gördüğün an Raúl'e söylemelisin. Emin olmasan bile. Ve hiçbir yere yalnız gitme. Onunla nasıl başa çıkacağımı bulacağım. Bu arada, senin güvende olduğunu bilmem gerek."

"Tamam." Bu planın uzun vadede nasıl işleyeceğinden emin değildim. Kadın ve kocasıyla aynı şehirde yaşıyorduk ve Lucas daha önce de bana gelmişti. Onlar bir sorundu ve bir çözüme ihtiyacımız vardı.

Ama bunu bugün bulamayacaktık. Cumartesi. Haftanın en çok iple çektiğim iki gününden biriydi çünkü

kocamla özel zaman.

"Ee," diye başladım, elimi Gideon'un altından yukarı kaydırıp sıcak tenine dokundum. "Sürprizim nerede?"

"Şey ..." Sesindeki seksi törpü derinleşti. "Ondan önce biraz bekleyelim. Biraz şarapla başlamaya ne dersin?"

Başımı arkaya yatırarak ona baktım. "Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun, as?"

Burnumu öptü. "Her zaman."

"Umm . . . Devam et."

—

Gideon duşta bana katılmadığında bir şeyler olduğunu anlamıştım. Sırılsıklam haldeyken ellerini üzerime sürme fırsatını kaçırdığı tek zaman sabahları, benimle çoktan ilişkiye girdikten sonraydı.

Sütyensiz bir şort ve atletle salona geri döndüğümde, elinde bir kadeh kırmızı şarapla beni bekliyordu. Kanepeye yerleşip *3 Days to Kill*'i izlemeye başladık ki bu da kocamın beni ne kadar iyi tanıdığını kanıtlıyordu. Tam da hoşlandığım türden bir filmdi; biraz komik, çokça abartılı. Ve Kevin Costner vardı, ki bu benim için her zaman bir kazançtır.

Yine de, Gideon'la tembellik etmekten ne kadar keyif alsam da, saatler geçtikçe bu beklenti beni tedirgin etmeye başlamıştı. Ve Gideon, sinsî adam, bunu biliyordu. Bunun üzerine inşa etti. Şarap kadehimi dolu tuttu ve ellerini üzerimde gezdirdi.

-Saçlarımı karıştırdı, omzumun üzerinden fırçaladı, boyunca ilerledi.

Saat dokuzda, onun üzerinde sürünüyordum. Kucağına kaydım ve dudaklarımı boğazına bastırdım, dilim nabzını okşamak için dışarı fırladı. Nabzının önce sıçradığını, sonra hızlandığını hissettim ama karşılık olarak hiçbir hareket yapmadı. Film bittikten sonra kanal değiştirerek izlediğimiz dizinin tekrarına dalmış gibi oturuyordu.

"Gideon?" Beni beceren sesimle fısıldadım, elim bacaklarının arasından kayarak onu her zamanki gibi sert ve hazır buldu.

"Hmm?"

Kulağının lobunu dişlerimin arasına aldım ve hafifçe çektim. "Sen televizyon izlerken kendimi senin koca sikinin üzerinde becersem sorun olur mu?"

Elini dalgınca sırtımda gezdirdi. "göremeyebilirim," dedi dikkati dağılmış bir sesle. "Belki de bunun yerine dizlerinin üzerine çöküp emsen daha iyi olur."

Geri çekilip ona baktım. Gözleri bana gülüyordu.

Omzunu ittim. "!"

"Benim zavallı meleğim," diye mırıldandı. "Azdın mı?"

"Ne düşünüyorsun?" Elimle göğsümü işaret ettim. Meme uçlarım sert ve gergindi, ince pamuğa karşı onun dikkatini çekmek için sessiz bir talepte bulunuyorlardı.

Omuzlarımı kavrayarak beni kendine çekti ve göğsümün ucunu dişlerinin arasına aldı, dili usulca okşadı. İnledim.

Beni serbest bıraktı, gözleri artık safır gibi koyu renkti. "Islandın mı?"

Hızla oraya varıyordum. Gideon bana ne zaman böyle baksa, bedenim onun için yumuşuyor, nemleniyor ve istekleniyordu. "Neden ?" Alay ettim.

"Göster bana."

Emrindeki otoriter ısırk beni daha da ateşlendirdi. Açıklanamayacak kadar utangaç hissederek dikkatlice üzerinden kaydım. Tek ayağıyla sehpayı geriye iterek önünde durmam için bana daha fazla alan açtı. Bakışları üzerimde gezindi, yüzü ifadesizdi. Teşvik etmemesi beni daha da endişelendirdi, niyetinin de bu olduğunu tahmin ediyordum.

Sahip olduğu şekilde zorluyordu.

Omuzlarımı geriye atarak bakışlarını kendi bakışlarımla yakaladım ve dilimi alt dudağımda gezdirdim. Gözleri ağırlaştı. Başparmaklarımı atletik şortumun elastik bel bandının altına kaydırđım ve onları aşağı doğru ittim, kalçalarımı biraz kıvrarak daha çok striptiz gibi görünmesini ve daha az garip hissetmemi sağladım.

"Külot yok," diye mırıldandı, bakışları seksimdeydi. "Sen kötü bir kızsın, meleğim."

Surat astım. "İyi olmaya çalışıyorum."

"Bana kendini aç," diye mırıldandı. "Seni görmeme izin ver."

"Gideon . . ."

Sabırla bekledi ve bu sabrın devam edeceğini biliyordum. Beş dakika da sürse, beş saat de sürse beni beklerdi. İşte bu yüzden ona güveniyordum. Çünkü mesele asla boyun eğip eğmeyeceğim değil, *ne zaman* boyun eğmeye hazır olduğumdu ve bu kararı çoğunlukla bana bırakırdı.

Duruşumu genişlettim ve nefes alış verişimin hızını yavaşlatmaya çalıştım. İki elimle aşağıya uzanarak seksimin dudaklarına dokundum ve onları açarak klitorisimi acıyan adama gösterdim.

Gideon yavaşça doğruldu. "Çok güzel bir amın var Eva."

Yaklaştığında nefesimi tuttum. Elleri uyluklarından kalktı ve beni sabit tutmak için benimkilere uzandı. "Kımıldama," diye emretti.

Sonra yavaşça süzülerek beni yaladı. "Oh Tanrım," diye inledim, bacaklarım titriyordu.

", " dedi kısık sesle, ben itaat ederken yerde dizlerinin üzerine çöktü.

Cam çıplak kalçalarım karşı serindi, tenimin sıcaklığıyla keskin bir tezat oluşturuyordu. Avuç içleriyle kalçalarımı bastırıp beni açarken kollarım geriye doğru uzandı, denge için masanın uzak kenarını kavradı.

Nefesi nemli sıcaktı, odağı tamamen seksimdeydi. "Daha ıslak olabilirdin."

Başını eğip dudaklarını klitorisimin etrafına sarmasını nefes nefese izledim. Sıcaklık yakıcıydı, dilinin kırbacı yıkıcıydı. , kıvrınmak istiyordum ama onun tutuşuyla sıkıca tutulmuştum. Başım geriye düştü, kulaklarım kan hücumuyla ve Gideon'un iniltisiyle çınladı. Dili sıkı sinir yığınının üzerinde çırpınarak beni durmaksızın orgazma doğru sürükledi. Zevk arttıkça midem kasılıyor, saçlarının yumuşak ipeği hassas iç uyluklarımı okşuyordu.

Düşük bir inilti benden kaçtı. "Boşalacağım," diye nefes nefese kaldım. "Gideon . . . Tanrım. Geleceğim."

Dilini içime soktu. Dirseklerim zayıfladı ve beni aşağıya indirdi. Dili, hassas dokularımı okşayarak, gerçekten arzuladığım penetrasyon vaadiyle beni kızdırarak, seksimin kavrayan açıklığını becerdi.

"Becer beni," diye yalvardım.

Gideon dudaklarını yalayarak geri çekildi. "Burada olmaz."

Ayağa kalkarken itiraz eder gibi bir ses , orgazma o kadar yakındım ki tadını alabiliyordum.

Elini bana uzattı, doğrulmama ve sonra ayağa kalkmama yardım etti.

Yalpaladığımda beni yakaladı ve omzunun üzerinden attı.

"Gideon!"

Ama sonra eli bacaklarımın arasındaydı, ıslak, şişmiş seksime masaj yapıyordu ve beni nasıl taşıdığı umurunda değildi, yeter ki beni götüreceği bir yere götürsün.

Koridora ulaştık ve döndük, sonra yatak odasına ulaşamayacak kadar hızlı durduk. Kapı kolunun döndüğünü duydum ve sonra ışık yandı.

üzerinde.

Bana ait olan yatak odasıındaydık. Beni ayaklarımın üzerine yatırdı, onunla yüzleşmek.

"Neden burası?" diye sordum. Belki bazı erkekler en yakın yatağa giderdi ama Gideon bundan daha fazla kontrol sahibiydi. Eğer beni ikinci yatak odasında istiyorsa, bunun için bir nedeni vardı.

"Arkanı dön," dedi sessizce.

Sesindeki bir şey... bana bakışı... Omzumun üzerinden baktım.

Ve salıncağı gördüm.

—

Beklediğim gibi değildi.

Gideon ilk bahsettiğinde internette seks salıncaklarını araştırmıştım. Bulduklarım kapı çerçevelerine asılan cılız şeyler, dört ayaklı çerçevelere asılan o kadar da cılız olmayan ve tavandaki bir cıvataya asılanlardı. Hepsi de çeşitli vücut parçaları için askı görevi gören zincir ve/veya kayışların bir kombinasyonundan oluşuyordu. Bu lanet şeylere gerçekten bağlanmış kadınların resimleri rahatsız edici görünüyordu.

Dürüst olmak gerekirse, orgazm olmak bir yana, bu garipliği ve çökme korkusunu nasıl atlatabileceklerini bile anlayamıyordum.

Gideon'un aklında başka bir şey olduğunu bilmeliydim.

Dönüp salıncakla yüz yüze . Gideon bir ara yatak odasını boşaltmıştı. Yatak ve mobilyalar gitmişti. Odadaki tek nesne, sağlam bir kafes benzeri yapıya asılı duran salıncağın kendisiydi. Geniş, sağlam bir metal platform, çelik yanları ve tavanı sabitliyor, bu da yastıklı metal bir sandalyenin ve zincirlerin ağırlığını destekliyordu. El ve ayak bilekleri için kırmızı deri kelepçeler uygun yerlere asılmıştı.

Kolları arkamdan beni sardı, bir eli gömleğimin altından yukarı kayarak göğsümü kavradı, diğeri ise bacaklarımın arasından geçerek iki parmağını içime soktu.

Saçlarımı yolumdan çekerek boğazımı öptü. "Buna bakınca nasıl hissediyorsun?"

Bunu düşündüm. "Merak ettim. Biraz da endişeli."

Dudakları tenime doğru kıvrıldı. "Bakalım içine girdiğinde nasıl ?
o."

bir beklenti ve endişe ürpertisi kapladı. Yapabilirdim
Kelepçelerin pozisyonundan çaresiz olduğumu, hareket edemeyeceğimi ya da
çekip gidemeyeceğimi anladım. Başıma gelebilecekler üzerinde herhangi bir
kontrol uygulayamayacaktım.

"Bunu doğru yapmak istiyorum Eva. Asansördeki o gece gibi değil. Kontrol
bendeyken ve birlikte olduğumuzda bunu hissetmeni istiyorum."

Başım ona doğru düştü. Her nasılsa, istediği rızayı vermek daha zordu.
Sadece kontrolü ele aldığı anda daha az sorumluluk hissediyordum.

Ama bu bir kaçış oldu.

"Güvenli kelimen nedir meleğim?" diye mırıldandı, dişleri boğazımda hafifçe
geziniyordu. Elleri sihirliydi, parmakları içimde sık bir şekilde kayıyordu.

"Çapraz Ateş."

"O kelimeyi söylersin ve her şey durur. Tekrar söyle."

"Çapraz Ateş."

Hünerli parmakları meme ucumu çekiştiriyor, ustalıkla sağıyordu. "Korkacak
bir şey yok. Sadece arkana yaslan ve sıkıma içine al. Hiçbir şey yapmana gerek
kalmadan seni boşaltacağım."

Derin bir nefes aldım. "Sanki aramız hep böyle olacakmış gibi
hissediyorum." "Bu şekilde dene," diye ikna etti, elleri gömleğimi çıkarmak
için hareket ediyordu. "Eğer
hoşuna gitmezse, onun yerine yatağa gideriz."

Bir an için ertelemek, her şeyin için daha fazla zaman ayırmak istedim.
Salıncak için söz vermiştim ama o bunu bana karşı kullanmıyordu.

"Crossfire," diye nefes aldı ve beni arkamdan kucakladı.

Bana güvenli kelimemi mi hatırlatıyordu yoksa beni o kadar çok sevdiğini
söylüyordu ki hislerini anlatacak kelime bulamıyordum. Her iki durumda da
üzerimdeki etkisi aynıydı. Kendimi güvende hissediyordum.

Heyecanını da hissettim. Salıncığı fark ettiğim anda nefes alış veriş
hızlanmıştı. Ereksiyonu kalçalarımın karşı çelik gibiydi ve beni benimkine karşı
sıcaktı. Onun arzusu benimkini teşvik etti, ona dayanabileceği kadar zevk
vermek için ne gerekiyorsa yapmak istememe neden oldu.

Eğer bir şeye ihtiyacı varsa, bunu ona veren kadın olmak istiyordum.
Bana çok şey verdi. Her şeyini.

"Tamam," dedim usulca. "Tamam."

Omzumu öptü, sonra geldi ve elimi aldı.

Onu salıncağa kadar takip ettim ve dikkatle inceledim. Dar koltuk Gideon'un bel hizasındaydı, bu da beni kendisine doğru çevirip sandalyeye oturtması gerektiği anlamına geliyordu. Çıplak kığım soğuk deriye değdiğinde ağzı ağzıma değdi, dili dudaklarımın kenarıyla oynadı. Titredim. Soğuktan mı, öpücüğünden mi, yoksa endişeden mi, bilmiyordum.

Gideon çekildi, bakışları ağır ve sıcaktı. Beni yerime oturttu, ben koltuğun arkılığına yaslanırken zincirleri sabit tuttu, koltuğun açısı ondan uzaktaydı ve denge için bacaklarımı uzatmak istememe neden oldu.

"Yerleştin mi?" diye sordu, dikkatle beni izliyordu.

Sorunun fiziksel rahatlığımdan daha fazlasıyla ilgili olduğunu biliyordum. Başımı salladım.

Geri adım attı, bakışları yüzümden hiç ayrılmadı. "Ayak bileklerini sabit. Doğru hissetmediğin bir şey olursa bana söyle."

". " Sesim soluk soluğaydı, nabzım hızla atıyordu.

Eli bacağımdan aşağı kaydı, sıcak ve kışkırtıcı bir hareketti. Kıpırmızı deriyi ayak bileğimin etrafına sarıp metal tokayı sıkarken başka tarafa bakamıyordum. Kelepçe sıkıca oturmuştu ama çok sıkı değildi.

Gideon hızlı ve kendinden emin bir şekilde hareket etti. Bir an sonra diğer bacağım da askıya alındı.

Bana baktı. "Buraya tamam mı?"

"Bunu daha önce de yapmıştın." Surat astım. Hareketleri acemi birinin hareketleri olamayacak kadar pratik görünüyordu.

Cevap vermedi. Onun yerine beni zapt ettiği gibi yavaş ve metodik bir şekilde soyunmaya başladı.

Büyülenmiş bir şekilde, ortaya çıkardığı her santimlik teni açgözlülükle içtim. Kocamın inanılmaz bir vücudu vardı. Çok sert ve sıkı, çok erkeksiydi. Onu çıplak görünce tahrik olmamak mümkün değildi.

Dili ağzının alt kıvrımı boyunca yavaşça, erotik bir okşamayla kaydı. "Hâlâ iyi misin meleğim?"

Gideon onu görmenin beni nasıl etkilediğini çok iyi biliyordu ve bu zayıflığımı bana karşı kullanacak kadar kibirli olması beni daha da tahrik ediyordu. Tanrı biliyordu ki elimden geldiğince ben de ona aynısını yapıyordum.

"Çok ateşlisin," dedim ona, dudaklarımı yalayarak.

Gülümsedi ve bana doğru geldi, kalın, uzun siki göbeğine kıvrılıyordu. "Sanırım bundan gerçekten keyif alacaksın."

Neden böyle söylediğini sormama gerek yoktu, çünkü bana ulaşip ellerimi ellerinin arasına aldığında bu açıkça belliydi. Salıncak koltuğundan onu görüşüm tamamen engellenmemişti. Kalçalarımın yukarıya doğru, bacaklarımın arasında tamamen açıktaydı.

Eğildi ve beni tekrar öptü. Yumuşakça. Tatlı tatlı. Beklenmedik şefkati ve lezzetinin gürlüğü inledim.

Ellerimden birini bırakarak aramıza uzandı, sikini kavradı ve seksimin dudakları arasında okşamak için aşağı doğru eğdi. Geniş başı arzusun kayganlığı boyunca kayd, sonra açıktaki klitorisime süründü. Zevk içimde dalgalandı ve ne kadar savunmasız olduğumu keşfettim. Kalçalarımı kamburlaştıramıyordum. Bu hissi kovalamak için iç kaslarımı sıkamadım.

Düşük bir inilti benden kaçtı. Daha fazlasına ihtiyacım vardı ama sadece bana vermesini bekleyebilirdim.

"Bana güveniyorsun," diye fısıldadı ağzıma karşı.

Bu bir soru değildi ama de cevapladım. "Evet." Gideon başıyla onayladı. "Zincirleri tut."

Başımın üstünde bileklerimi bağlayan kelepçeler vardı. Neden onları kullanmadığını merak ediyordum ama en iyisini bildiğine güveniyordum. Eğer hazır olmadığımı düşünüyorsa, bunun nedeni beni çok iyi tanımasıydı. Bazı , beni daha iyi tanıyordu.

Ona duyduğum sevgi göğsümde beni dolduruncaya kadar kabardı ve zihnimin karanlık köşelerinde gezinen korku kalıntılarını bir kenara itti. Ona hiç bu kadar yakın hissetmemiştim, birine bu kadar tamamen inanmanın mümkün olduğunu hiç bilmiyordum.

Gideon'un emrettiği gibi yaptım ve zincirleri kavradım. Tekrar yaklaştı, karın kasları terin ilk buğusuyla parlıyordu. Nabzının boynunda, kollarında ve penisinde attığını görebiliyordum. Kalbi benimki gibi hızla atıyordu. Aletin başı benim seksim kadar heyecandan ıslanmıştı. Aramızdaki açlık odada yaşayan bir şeydi, etrafımızda sinsice kayıyor, dünyayı sadece ikimize daraltıyordu.

"Sakın ," diye emretti ve devam etmeden önce başımla onaylamamı bekledi.

Koltuğun birleştiği yerdeki zinciri kavradı. Diğer eliyle sikini yarığıma doğru yönlendirdi. Kalın taç bana karşı alaycı bir şekilde bastırıyor, zevk vaadiyle benimle alay ediyordu. Nefes nefese kalmıştım.

Onu sokmak bir adım öne çıktım, içim doldurulma ihtiyacıyla ağrıyordu.

Bunun yerine iki eliyle sandalyenin oturağını kavradı ve beni sikinin üzerine çekti.

Boğazımdan kopan ses insanlık dışıydı, bu kadar derine nüfuz etmenin verdiği erotik his beni çılgına çevirdi. Tek bir kolay kayışla derinlere daldı, bedenim herhangi bir direnç gösteremedi.

Gideon hırladı, güçlü bedeninden bir titreme geçti. "Siktir," tısladı. "Amin çok güzel."

Ona uzanmaya başladım ama salıncağı geri iterek beni kaya gibi sert ereksiyonundan kaydırıldı. Boşalmış olma hissi beni sıkıntıyla inletti.

"Lütfen," diye yalvardım usulca.

"Sana demiştim," dedi gözlerinde hınzır bir parıltıyla.

"Bırakmayacağım," diye söz verdim, zincirleri canımı acıtacak kadar sıkı kavırıyordum.

Beni geri çekerken kolları büküldü ve beni sikinin üzerine kaydırıldı. Ayak parmaklarım kıvrıldı. Ağırlıksızlık, tam teslimiyet hissi tarif edilemezdi.

"Konuş benimle," diye . "Bana bundan hoşlandığını söyle."

", " diye soludum, terin ensemden aşağı kaydığını hissediyordum. "Sakın durma."

Bir an hareketsiz kaldım, sonra akıcı bir şekilde sallanıyordum, seksim Gideon'un sert horozuna nefes kesici bir hızla girip çıkıyordu. Vücudu iyi yağlanmış bir makine gibi çalışıyor, kolları, göğsü, karın kasları ve kalçaları salıncağı ustalıklıca idare etmenin verdiği eforla geriliyordu. Güçlü hareketlerinin , ikimizi de memnun etmeye odaklanmasının yoğunluğu, içime bu kadar derin ve hızlı pompalamasının hissi ... .

Bir çılgınlıkla orgazm oldum, içimde kabaaran coşkuyu kontrol edemiyordum. Beni becerdi, kabaca hırladı, yüzü kızardı ve şehvetle kazındı. Hiç bu kadar sert ve hızlı boşalmamıştım. Sonsuz bir an boyunca göremedim ya da nefes alamadım, vücudum daha önce hiç hissetmediğim kadar vahşi bir zevkle sarsıldı.

Salıncak yavaşladı, sonra durdu. Gideon bana doğru fazladan bir adım atarak onu gömdü. Çökmüş, ilkel kokuyordu. Saf günah ve seks.

Elleri yüzümü kavradı. Parmakları nemli yanaklarımdaki saç tutamlarını fırçaladı. Hâlâ ne kadar sert ve kalın olduğunun fazlasıyla farkında olan seksim onun etrafında kasıldı.

"," suçladım, orgazmımın çılgınlığından sonra kendimi çok savunmasız hissediyordum.

Gideon sert ve talepkâr bir öpücükle ağzımı aldı. "Bileklerini . Sonra da içine boşalacağım."

Meme uçlarım acı veren noktalara doğru gerildi. "Oh Tanrım."

"Bana güveniyorsun," dedi tekrar, bakışları yüzümü tarıyordu.

Hâlâ yapabiliyorken ona dokundum, ellerim terden kayganlaşmış göğsünün üzerinde kayıyor, kalbinin umutsuz atışını hissediyordum. "Her şeyden çok."

("GÜNAYDIN, AS."

Eva'nın sesini duyunca omzumun üzerinden baktım ve gülümsedim. kahve makinesine giderken adanın etrafında dönmesini izledi. Saçları dağınıktı, giydiği tişörtün eteklerinin altındaki bacakları seksiydi.

Dikkatimi ocağa ve tavada kızarttığım yumurtalı ekmeğe vererek, "Nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

"Umm . . "

Ona tekrar baktım ve kızardığını gördüm.

"Ağrım var," dedi makineye bir kahve kapsülü yerleştirirken.

"Derinlerde."

Sırıttım. Salıncak onu mükemmel bir şekilde konumlandırmış, optimum penetrasyona izin vermişti. Daha önce hiç bu kadar içine girmemiştim. Bütün sabah bunu düşündüm ve Ash'le tadilat planları hakkında konuşmaya karar verdim. Yatak odalarından birinde iki dolap olması gerekiyordu; biri giysiler için, diğeri de salıncak için.

"Tanrım," diye mırıldandı, "Şu ukala sırtışa bak. Erkekler domuzdur."

"Ve işte buradayım, senin için sıcak bir sobanın üzerinde köle gibi çalışıyorum."

"Evet, evet." Elinde dumanı tüten bir fincan kahveyle yanımdan geçerken kıcıma vurdu.

Çok uzaklaşmadan onu belinden yakaladım ve yanağına hızlı ve sert bir öpücük kondurdum. "Dün gece harikaydın."

Aramızda bir şeylerin yerine oturduğunu o kadar güçlü bir şekilde hissetmişim ki, bu değişim parmaklarıma taktığım yüzükler kadar somuttu ve ona çok değer veriyordum.

Bana göz kamaştırıcı bir gülümseme fırlattı, sonra buzdolabını açıp bir kutu yarım buçuk çıkardı. O bununla ilgilenirken, ben de bitmiş Fransız tostunu tabağa koydum.

"Ben de seninle bir şey konuşmak istiyordum," diyerek adada bana katıldı ve bir bar taburesine kıvrıldı.

Kaşlarım kalktı. "Tamam."

"Crossroads Vakfı'na mali ve idari olarak dahil olmak istiyorum."

"Bu pek çok şeyi kapsayabilir meleğim. Bana aklında ne olduğunu söyle."

Omuz silkerek çatalını aldı. "Nathan'ın babasından aldığım tazminat parasını düşünüyordum. Bankada öylece duruyor ve Megumi'nin yaşadıklarından sonra ... . O parayı işe koymam gerektiğini ve beklemek istemediğimi fark ettim. Crossroads tarafından sunulan programların finanse edilmesine ve bu programların genişletilmesi için beyin fırtınası yapılmasına yardımcı olmak istiyorum."

Doğru yönde ilerlediğini görmekten memnun olarak içten içe gülümsedim. "Pekâlâ. Bir şeyler ayarlarız."

"Öyle mi?" Güneş gibi parladı, dünyamda parlayan ışık. "Tabii ki. Ben de buna daha fazla zaman ayırmak isterim."

"Birlikte çalışabiliriz!" Bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Bunun için heyecanlıyım, Gideon."

Gülümsememe izin . "Anlayabiliyorum."

"Bu bizim için doğal bir ilerleme gibi geliyor. *Bizim* bir uzantımız, gerçekten." Yemeğini kesti ve ağzına bir lokma attı. Beğenisini mırıldandı. "Nefis," diye mırıldandı.

"Beğendiğine sevindim."

"Seksisin ve yemek yapabiliyorsun. Ben şanslı bir kıyım."

Ona tarifi o sabah indirdiğimi söylememeye karar verdim. Onun yerine, söylediklerini düşündüm.

Mark'la çok hızlı hareket ederek taktiksel bir hata mı yapmışım? Bu işi biraz daha kendi haline bıraksaydım, Eva Cross Industries'de kendi başına çalışmaya başlayabilirdi.

Ama Landon yaklaşırken ona daha fazla zaman verme lüksüm var mıydı? Şimdi bile öyle düşünmüyorum.

Olası sonuçları hafifletmek için Mark'ın Cross Industries'e geçişi konusunu şimdi mi yoksa daha sonra mı açmam gerektiğini tartıştım.

Eva birlikte çalışmamızdan bahsederek kapıyı açmıştı. Eğer bu kapıdan geçmezsem, onun başka bir yol bulma riskiyle karşı karşıya kalacaktım.

Eva ve Mark'ın iş dışında da görüşen iki arkadaş olduğunu bildiğim için Cumartesi günü bu riski göze almıştım. Onu her an arayabilirdi ama ben önce düşüneneğine, ortağıyla tartışacağına ve Waters Field & Leaman'dan ayrılmayı kabul edeneğine güvenmiştim.

"Benim de seninle konuşmam gereken bir konu var meleşim." "Can kulağıyla dinliyorum."

Soğukkanlılığımı koruyarak akçaağaç şurubunu aldım ve tabağıma biraz döktüm. "Mark Garrity'ye bir iş teklif ettim."

Bir anlık şaşkın bir sessizlik oldu ve ardından "Ne yaptın?" diye sordu.

Sesinin tonu, bir an önce açık olmakta haklı olduğumu doğruluyordu. Ona baktım. O da bana bakıyordu.

"Mark'tan Cross Industries için çalışmasını istedim," diye tekrarladım. Yüzü soldu. "Ne zaman?"

"Cuma."

"Cuma," diye papağan gibi tekrarladı. "Bugün Pazar. Bu konuyu şimdi mi açıyorsun?"

Soru retorik olduğu için cevap vermedim, muhtemelen işleri daha da kötüleştirmeden önce durumun daha net bir değerlendirmesini beklemeyi tercih ettim.

"Neden, Gideon?"

Mark'a karşı kullandığım yöntemin aynısını kullandım - gerçeğin kabul edilmesi en muhtemel kısımlarını söyledim. "O sağlam bir çalışan. Takıma çok şey katacaktır."

"Saçmalık." Yüzünün rengi öfkeli bir telaşla geri geldi. "Bana patronluk taslama. Beni işimden ediyorsun ve bunu önce benimle konuşman gerektiğini düşünmedin mi?"

Taktik değiştirdim. "LanCorp doğrudan Mark'ı istedi, değil mi?"

Bir dakika sessiz kaldı. "bu mu? PhazeOne sistemi mi? Ciddi misin lan sen?"

Ryan Landon'ın Eva'ya yaklaşmak için hangi ürünü bahane olarak kullanacağını merak ediyordum. Kar hanesi için bu kadar hayati bir ürünü seçmesine şaşırılmış, sonra da bunu beklemediğim için kendimi azarlamıştım. "Soruma cevap vermedin Eva."

"Ne fark eder ki?" diye tersledi. "Evet, Mark'ı . Ne olmuş yani? Rakiplerinizin onu kullanmasını istemiyor musunuz? Bunun bir iş kararı olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun?"

"Hayır, bu kişiseldi." Mutfak eşyalarımı yere bıraktım. "Ryan Landon'ın babası Eric Landon, babama büyük yatırımlar yaptı ve her şeyini kaybetti. Ryan Landon o zamandan beri benim peşimde."

Kaşlarının arasındaki boşlukta bir çatıklık belirdi. "Yani onun için herhangi bir kampanyada çalışmamızı istemediniz mi? Bunu mu demek istiyorsunuz?"

"Ryan Landon'ın Mark'ı sana ulaşmanın bir yolu olarak istediğini söylüyorum." "Ne? Neden?" Yüzünde öfkeyle karışık bir kızgınlık vardı.

"Tanrı aşkına, o evli. Geçen gün karısını bizimle yemeğe getirdi. Sen de kıskanmak için bir neden yok."

"Seninle bu şekilde ilgilenmezdi," diye kabul ettim. "Onun için çalışmanı daha çok bir zafer olarak görüyor. Bir emir verebileceğini ve senin de bunu yerine getirmek için zıplamak zorunda kalacağını bilmenin tatminini yaşamak istiyor."

"Bu çok saçma."

"Her şeyi bilmiyorsun Eva. Kaç yılını beni mümkün olan her şekilde alt etmeye çalışarak geçirdi. Aldığı her iş kararı, Landon ve Cross isimleri arasındaki bağlantıyı yeniden yazma ihtiyacından kaynaklanıyor. Elde ettiği her başarıya, babasının babamı bir sahtekâr olarak görmedeki başarısızlığından ve bunun Landon'lara neye mal olduğundan bahsetmesi eşlik etti."

"Tabii ki bilmiyorum," dedi soğuk bir sesle. "Çünkü bana söylemeyi uygun görmediniz."

"Sana şimdi söylüyorum."

"Artık bir önemi kalmadığında!" Bar taburesinden kaydı ve mutfaktan dışarı çıktı.

Her zaman yaptığım gibi onun peşinden gittim. "Eva."

Onu dirseğinden yakaladım, ama o kurtuldu ve bana doğru döndü.

"Dokunma bana!"

"Benden uzaklaşma," diye hırladım. "Eğer kavga edeceksek, bu işi bitirelim."

"Sen de buna güveniyordun, değil mi? İstedğin her şeyi yapabileceğini, da tatlı dille ya da düzüşerek bunu halledebileceğini düşündün. Ama bunu düzeltemezsin, Gideon. Birkaç kelime söyleyip ya da beni beyinsiz bırakıp bu sefer paçayı kurtaramazsın."

"Neyi düzelteceksin? Birinin senden faydalanmak için manevra yaptığını gördüm ve icabına baktım."

"Sen böyle mi görüyorsun?" Elleri kalçalarına gitti. "Ben hiç de öyle görmüyorum. Landon risk alıyor. Ya Mark ve ben berbat bir iş çıkarırsak?"

PhazeOne'a çok şey borçlu."

"Aynen öyle. O da tıpkı benim gibi kendi bünyesinde reklam, pazarlama ve tanıtım yapıyor. Neden benim standartlarıma göre bile bir servet harcadığı bir şeyi alıp kendini sızıntılara ya da büyük bir başarısızlığa hazırlasın?"

Bir ellerini havaya kaldırdı.

"Doğru," diye ısırdım. "Buna cevap veremezsin çünkü iyi bir cevap yok. Bu gereksiz bir kumar. Yeni nesil GenTen' lansmanı ile ilgilenen tek kişi, ruhlarına sahip olduğum insanlardır."

"Ne sen?"

"Landon, Cross'un etinden pay almak için uzun süre bekledi. Belki de senin bu isimle evlenmen umurunda değildir. Aklında ne bilmiyorum. En azından bizi birbirimizle bilgi paylaşamayacağımız bir yere zorluyor."

Kaşları çatıldı. "Bunun ilişkimizin normal işleyişinden ne farkı var?"

"Yapma." İnatçılığı karşısında hayal kırıklığına uğrayarak ellerimi iki yanımda kenetledim. "Onunla ilgiliyken bunu bizimle ilgili hale getirme. Landon benim yüzümden seni cehenneme sürüklerse lanetleneceğim."

"Hatalı olduğunu söylemiyorum! Eğer bana bundan bahsetseydin, kendi başıma doğru kararı verirdim. Bunun yerine, beni sevdiğim bir işten ayrılmaya zorladın!"

"Geri . Bu nasıl bir karar ?"

"Bilmiyorum." Bana kanımı donduran soğuk, sert bir gülümseme verdi. "Ve şimdi asla öğrenemeyeceğiz."

Tekrar bana sırtını döndü. "Dur."

"Hayır," diye omzunun üzerinden savurdu. "Giyineceğim. Sonra da gideceğim."

"Cehennem gibi." Onu yatak odasına kadar takip ettim.

"Şu anda senin yanında olamam, Gideon. Sana bakmak bile istemiyorum."

Zihnini onu sakinleştirecek bir şeyler söylemeye çalışıyordu. "Mark işi kabul etmedi."

Başını salladı ve çekmeceyi açarak bir çift şort çıkardı. "Giyecek. Eminim ona reddedemeyeceği bir teklif yapmışsınızdır."

"Geri çekeceğim." Tanrım. Geri adım atıyordum ve bu beni kızdırıyordu ama o kadar öfkeliydi ki ona ulaşamıyordum. Onu hiç görmediğim kadar mesafeliydi.

Uzak ve dokunulmaz. Her zamanki gibi yakın olduğumuz o çılgın erotik geceden sonra, onun bu tavrı dayanılmazdı.

"Zahmet etme, Gideon. Olan oldu. Ama ekibinize çok şey katacak sağlam bir çalışanınız olacak." Şortunu çekiştirerek giydi ve dolaba gitti.

Tam arkasıdaydım, ayaklarını parmak arası terliklere sokarken kapının önünü kapatıyordum. "Beni dinle, lanet . geliyorlar. Herkesin. Senin üzerinden bana ulaşmak istiyorlar. Elimden geleni yapıyorum Eva. Bildiğim tek yolla bizi korumaya çalışıyorum."

Yüzü bana dönük bir şekilde durakladı. "Bu bir sorun. Çünkü bu yol benim için işe yaramıyor. Benim için *asla* işe yaramayacak."

"Lanet , *deniyorum!* "

"Tek yapman gereken benimle konuşmaktı, Gideon. Kendi başıma yolu yarılardım. Crossroads'ta seninle çalışmak sadece ilk adımdı. Seninle çalışma kararını ben ve sen bunu elimden aldın. İkimizin de elinden aldın. Ve bunu asla geri alamayacağız."

Ses tonundaki buz gibi kesinlik beni çılgına çevirdi. Tartışmalar gittiğinde başa çıkabilirdim. Anında strateji değiştirebilirdim. Başa çıkamadığım şey Eva'ya olan hakimiyetimin kaybolmasıydı. Yeminlerimizi ettiğimizde, ona tutunmak için her şeyi - hırsımı, gururumu, kalbimi - bırakmaya geri dönülmez bir karar vermiştim. Eğer bunu yapamazsam, hiçbir şeyim kalmazdı.

"Bunu bana şimdi söyleme meleğim," diye uyardım. "Ne zaman birlikte çalışma konusunu açsam beni susturuyorsun."

"Yani beni öylece buldozer gibi ezip geçiyor musun?"

"Sana zaman vermeye hazırdım! Bir planım vardı. Seni olasılıklarla baştan çıkaracak, potansiyelini geliştirmenin en iyi yolunun benimle birlikte olduğuna karar vermeni sağlayacaktım."

"Plana sadık kalmalıydın. Çekil yolumdan."

tuttum. "Son birkaç haftadır herhangi bir plana nasıl sadık kalabildim? Kendini haklı hissederken, nelerle uğraştığımı bir düşün. Brett, onunla olan lanet olası kasetin, Chris, kardeşim, terapi, İrlanda, annem, Anne, Corinne, lanet olası Landon-"

Eva kollarını kavuşturdu. "Her şeyi kendin hallediyorsun, değil mi? Ben gerçekten senin karın mıyım, Gideon? Arkadaşın bile değilim. Eminim Angus ve Raúl senin hayatın hakkında daha çok şey biliyorlardır. Arash da öyle. Ben sadece siktiğin güzel bir amcığım."

"Kapa çenenini."

"İşler daha da çirkinleşmeden yolumdan çekilmelisin." "Gitmene izin veremem. Veremeyeceğimi biliyorsun. Bu şekilde olmaz."

Çenesi gerildi. "Benden şu anda sahip olmadığım bir şeyi sana vermeme istiyorsun. İçim boşaldı, Gideon."

"Angel . . ." Ona doğru uzandım, göğsüm o kadar sıkıydı ki nefes almakta zorlanıyordum. Yüzündeki yıkım beni öldürüyordu. Yüzüne o ifadeyi veren herkesi yok ederdim, ama bu kez bunu ben yapmıştım. "Yine de aynı kararı verecek olsaydın ne fark ederdi?"

"Konuşmayı kesmelisin," dedi kısık sesle. "Çünkü ağzından çıkan her kelime bu konuda birbirimizden o kadar uzaklaştığımızı düşündürüyor ki evlenmeye hiç niyetimiz yok."

Eğer beni göğsümden bıçaklasaydı, daha fazla acıtamazdı. Dolabın içindeki hava ısındı ve bayatladı, boğazımı kuruttu ve gözlerimi yaktı. Zemin ayaklarımın altında eğiliyor gibiydi, Eva gittikçe uzaklaşırken hayatımın temeli kayıyordu.

"Bana ne yapacağımı söyle," diye fısıldadım.

Gözleri parlıyordu. "Şimdilik gitmeme izin ver. Düşünmem için bana biraz zaman ver. Birkaç gün-"

"Hayır. *Hayır!*" Panik, dik durmak için kapı çerçevesine tutunmak zorunda kalana kadar arttı.

"Belki birkaç hafta. Ne de olsa yeni bir iş bulmam gerekiyor."

"Yapamam," diye nefes nefese kaldım. Eva tek ışık noktası olana kadar siyah bir halka görüş alanımı kapladı. "Tanrı aşkına, başka bir şey yap Eva!"

"Şimdi ne yapacağıma karar vermeliyim." Sert parmaklarıyla alnını ovuşturdu. "Ve sen bana öyle bakarken düşünemiyorum. Düşünemiyorum..."

Beni geçmek için hareket etti ve ben de onu kollarından tutup öptüm, bir anlığına yumuşadığını hissettiğimde inledim. Onun tadına baktım, gözyaşlarının tadına baktım. Ya da belki de benimkilerdi.

Elleri saçlarıma gitti, yumruk yaptı ve sertçe çekti. Başını çevirerek ağzımın mührünü kırdı.

"Çapraz ateş," diye hıçkırdı, kelime bir silah sesi gibi çatırdıyordu.

Onu aniden serbest bıraktım, aklım bana dayanmam için bağırsa bile tökezleyerek geri .

Gitmesine izin verdim, o da beni terk etti.

—

Deniz meltemi saçlarımin arasından esiyor ve ben gözlerimi kapatıp bu hissi içime çekiyorum. Dalgaların sahile vuran ritmik itişi ve çekişi ile martıların gürültülü çığlıkları beni o ana, o yere bağlıyor.

Burada bir avuç günden daha az zaman geçirmiş olmama rağmen, burası uzun zamandır bilmediğim bir şekilde evim. Burası sadece Eva ile paylaştığım bir yer, bu yüzden burayla ilgili tüm anılarım, kumun güneş ışınlarıyla sırlıslıkla olduğu kadar onunla da sırlıslıkla. Kum gibi, etrafımdaki güçler tarafından ince, küçük parçalara ayrıldım. Ve güneş gibi, Eva da varlığıma neşe ve sıcaklık getirdi.

Güvertede bana katılıyor, korkulukta arkamda duruyor. Elini omzumda hissediyorum, sonra yanağını çıplak sırtıma bastırıyor.

"Angel," diye mırıldanıyorum ve elimi onunkinin üzerine koyuyorum.

Buraya geri dönmek için ihtiyacımız olan şey buydu. Dünya üzerimize kapanıp bizi ayırmaya çalıştığında burası bizim inzivamız. Burada birbirimizi iyileştiriyoruz.

bir rahatlama kapladı. O geri döndü. Birlikteyiz. Yaptığım şeyi neden yaptığımı şimdi anlıyor. Çok kızgındı, çok incinmişti. Bir an için, hayatımın en değerli parçasını yok ettiğim için felç edici bir korku hissettim.

"Gideon," diye nefes alıyor, o boğuk siren sesiyle. Bir kolu beni arkamdan tutmak için belime dolanıyor.

Başımı arkaya eğiyorum ve aşkının gücünün akmasına izin veriyorum. Parmakları kalçamın üzerinde kayıyor ve sonra sikimi elinde tutuyor. Kökten uca okşayarak. Sertleşiyorum ve kalınlaşıyorum, onun için hazırım. Ona hizmet etmek, onu memnun etmek için yaşıyorum. Bundan nasıl şüphe edebilir ki?

Ruhumun derinliklerinden bir inilti yükseliyor, ona karşı her zaman hissettiğim arzu içimde tırmanıyor. Aletimin şişmiş başından ön sperm sızıyor, taşaklarım ağırlaşıyor ve doluyor.

Omzumdaki eli sırtımdan aşağı kayıyor, hafifçe bastırarak beni öne doğru eğilmeye zorluyor.

İtaat ediyorum çünkü bana nasıl sahip olduğunu görmesini istiyorum. Onu güvende ve mutlu kılmak için her şeyi yapabileceğimi, her şeyi verebileceğimi anlamasını istiyorum.

Eli omurgamda geziniyor, hafifçe yoğuruyor. Güverteyi çevreleyen ahşap tırabzanı kavriyorum ve onun ısrarıyla bacaklarımı açıyorum.

Şimdi her iki eli de kalçalarımın arasında, nefesi sıcak ve nefes nefese sırtıma vuruyor. Sıkı ve pratik bir tutuşla sikimi pompalıyor. Ondan alışık olduğumdan daha sert. Talepkar. Diğer eli keseme masaj yapıyor, içimdeki aciliyeti artırıyor.

Pre-cum aletimin ucundaki yarıktan düzenli olarak akarken tutuşu kayganlaşıyor. Tuzlu hava geçerek tenimi ıslatan teri serinletiyor.

"Eva. ." Adını soluk soluğa söylüyorum, için çok zor, çok umutsuzca aşığım.

Artık kremse ve her zaman zekice çevik olan parmakları geriye kayıyor ve anüsümün koyu renkli rozetini okşuyor. de iyi hissettiriyor. Penisimin okşanması nefes almamı, düşünmemi, savaşmamı zorlaştırıyor.

" bu," diye ikna ediyor.

Eğilerek uzaklaşmaya çalışıyorum ama beni elinde sikimle kısırmış durumda. "Yapma," diyorum ona, kıvrınarak.

"Hoşuna gidiyor," diye mırıldanıyor, sikimi okşuyor, dokunuşu arzuladığım ve karşı koyamadığım bir şey. "Beni ne kadar istediğini göster bana."

İki kaygan parmağını kıcıma sokuyor. , kıvraniyorum, ama o bana sürtünüyor ve içime giriyor, her şeyden daha çok boşalmayı istememe neden olan noktaya vuruyor. Gözlerimi yakan yaşlara rağmen zevk artıyor.

Başım öne düşüyor. Çenem kabaran göğsüme geliyor. Geliyor. Geliyorum. Bunu durduramam. Onunla olmaz.

İçimdeki parmaklar kalınlaşıyor, uzuyor. İtiş kakış çılgınlaşıyor, etin ete çarpması okyanusun sesini bastırıyor. Sert, şehvetli bir hırıltı duyuyorum ama bu benim değil. İçimde bir sik var, beni beceriyor. Canım yanıyor ama yine de acıya hastalıklı, istenmeyen bir zevk karışıyor.

"Okşamaya devam ," diye pantolonunu indiriyor. "Neredeyse ."

Acı göğsümde patlıyor. Eva burada değil. Gitti. Beni terk etti.

Kusmuk boğazıma doluyor. Onu şiddetle fırlatıyorum, arkamızdaki sürgülü kapiya çarptığını ve camın kırıldığını duyuyorum. Hugh gülüyor

Histerik bir şekilde ona doğru döndüm ve onu parlayan şeritlerin arasına yayılmış, saçları kanı kadar kırmızı, gözleri o iğrenç şehvet dolu hırsla parlarken buldum.

"Seni isteyeceğini mi sanıyorsun?" diye alay ederek ayağa fırlar. "Ona her şeyi anlattın. Bundan sonra seni kim ister ki?"

"Siktir git!" Hamle yaptım ve onu yere serdim. Yumruğum tekrar tekrar yüzüne çarpıyor.

Cam parçaları beni delip geçiyor, içimi kesiyor ama içimde hissettiklerimin yanında bu acı hiçbir şey.

Eva gitti. Gideceğini, onu tutamayacağımı biliyordum. Biliyordum ama umut etmişim. Umudumla savaşamadım.

Hugh gülmeyi bırakmıyor. Burnunun kırıldığını hissediyorum. Elmacık kemiği, çenesi. Kahkahası hırıltıya dönüşüyor ama yine de .

Kolum ona tekrar vurmak için geri çekiliyor-

Anne yatıyor, yüzü neredeyse tanınmayacak kadar hırpalanmış. Yaptığım şeyden dehşete düşmüş bir halde sarsılarak ayağa kalkmaya çalışıyorum. Cam, ayaklarımın tabanlarına derinlemesine batıyor.

Anne, burnundan ve ağzından fokurdayan kan akarken gülüyor ve bir zamanlar sığınak olan eve yayılıyor. Her şeyi lekeleyen bu leke, geriye sadece kanlı bir ay kalana dek güneşi silip süpürüyor.

Boğazımda bir çığlıkla uyandım. Ter saçlarımı ve tenimi ıslatmıştı. Karanlık beni boğdu.

Gözlerimi ovuşturarak ellerimin ve dizlerimin üzerine yuvarlandım, hıçkırarak ağladım. Görebildiğim tek ışığa, tek rehberim olan zayıf gümüş parıltıya doğru süründüm.

Yatak odası. Tanrım. Gözyaşları içinde yere yığıldım. Dolapta uyuyakalmıştım, Eva beni terk ettikten sonra hareket edememişim, onsuz bir hayata doğru gerçek bir adım atmaktan korkmuştum.

Saatın yüzü karanlık odada ıslıl ıslıl parlıyordu. Saat sabahın biriydi.

Yeni bir gün. Ve Eva hala yoktu.

—

"Erken geldin."

Scott'ın neşeli sesi bakışlarımı masamın üzerindeki Eva'nın fotoğrafından çekti. "Günaydın," diye selamladım onu, sanki hâlâ bir kâbusun içindeymişim gibi hissediyordum.

Sabah üçten kısa bir süre sonra işe geldim, artık uyuyamıyordum ve Eva'ya gidemiyordum. İstedim, isterdim -hiçbir şey beni ondan uzak tutamazdı- ama telefonunu takip ettiğimde onu Stanton'ın çatı katında, ulaşamadığım bir yerde buldum. Bunun verdiği ıstırap, kendini benden kasten uzak tuttuğunu bilmek, içimi dışımı asit gibi kemirdi.

Evde kalamaz ve Eva olmadan sabah işe hazırlanma rutinimi sürdüremezdim. Ondan önce sık sık uyguladığım programa geri dönmek, ay yükselirken işe gelmek, tüm kontrolü elimde tuttuğum yerde huzur bulmak daha kolaydı.

Ama bugün huzur yoktu. Sadece onun da benimle aynı binada olduğunu bilmenin verdiği azap vardı, hem çok yakın hem de hiç olmadığı kadar uzakta.

"Ben içeri girdiğimde Mark Garrity resepsiyonda bekliyordu," diye devam etti Scott. "Onun bugün gelmesini tartıştığınızı söyledi. ?"

Midem düğümlendi. "Onu göreceğim."

Masamdan kalktım ve ayağa kalktım. Eva'dan ve Mark'a yaptığım tekliften başka bir şey düşünmüyor, nasıl farklı bir şey yapabileceğimi anlamaya çalışıyordum. Eva'yı çok iyi tanıyordum. Ona Ryan Landon'dan bahsetmek Waters Field & Leaman'dan ayrılmasına neden olmayacağı gibi, Anne'den bahsetmek de daha temkinli davranmasına neden olmazdı.

Eva bunun yerine onlarla yüzleşir, beni savunmak için dişi bir aslan gibi hırlar ve kendisine yönelik tehlikeyi göremezdi. Bu onun tarzıydı ve bu yüzden onu seviyordum ama durum gerektirdiğinde onu da koruyordum.

"Mark." İçeri elimi uzattım, evet diyeceğini hemen anlamıştım. Üzerinden enerji yayılıyordu ve koyu renk gözleri beklentiyle parlıyordu.

Waters Field & Leaman'a yaklaşık bir ay önceden haber vererek Ekim ayında işe başlaması konusunda anlaştık. Eva'yı da yanında götürmek istiyordu ve kabul edeceğinden şüphe etsem de bu teklifi yapması için onu cesaretlendirdim. Bazı şartlarıma karşı çıktı ve ben de içgüdüsel olarak pazarlık yaptım, kalbim bu işe karışmadan onu kontrol altında tuttum.

Sonunda, değişen durumundan memnun ve mutlu bir şekilde ayrıldı. Ben ise Eva'nın beni affetmeyeceği korkusuyla baş başa kaldım.

—

Pazartesi, Salı'ya karıştı. Günde sadece üç kez hayat olduğunu hissediyordum: Eva'nın işe geldiğini bildiğim saat dokuzda, öğle yemeğinde ve yine saat beşte mesaisi bittiğinde. Sonsuz bir umutla bana ulaşmasını bekledim. Aramasını ya da herhangi bir şekilde iletişim kurmasını. Bir başka korkunç kavga, acı veren sessizlikten daha iyi olabilirdi.

Gelmedi. Onu sadece güvenlik monitörlerinden izleyebiliyordum, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi gelip gidişini yutarcasına izliyordum, ona yaklaşmaktan ve aramızdaki uçurumu genişletme riskini almaktan korkuyordum.

Gece boyunca ofiste kaldım, eve gitmekten korktum. Onunla paylaştığım konutlardan herhangi birine girersem ne yapacağımdan korkuyordum. Ofisim bile bir eziyetti, onu becerdiğim kanepe sadece birkaç gün önce yaşadıklarımın kaçınılmaz bir hatırlatıcısıydı. Ofisimin tuvaletinde duş aldım ve iş yerimde bulundurduğum çok sayıdaki takım elbiseden birini giydim.

Daha önce iş için yaşamının tuhaf olduğunu hiç düşünmemiştim. Şimdi, Eva'nın hayatımın ne kadar bir kısmını doldurmaya başladığını kavrayarak ifade edemediğim duygulara boğuluyordum.

Yine Stanton'da kaldı. Benimle uğraşmaktansa annesiyle vakit geçirmeyi tercih ettiği gözümünden kaçmadı.

Ona sürekli mesaj attım. Beni araması için yalvardım. *Sadece sesini duymaya ihtiyacım var.* Hiçbir şey hakkında notlar. *Bugün daha serin, değil mi?* İşle ilgili yorumlar. *Scott'ın hep mavi giydiğini hiç fark etmemiştim.* Ve en önemlisi, *seni seviyorum.* Nedense bu üç kelimeyi yazmak söylemekten daha kolaydı. Onları çok yazdım. Tekrar tekrar. Bunu unutmasını istemedim. Hatalarım ve beceriksizliklerim ne olursa olsun, yaptığım, düşündüğüm ya da hissettiğim her şey ona olan sevgimdi.

Bazen sinirleniyordum, bana yaptıklarından nefret ediyordum. Bize yaptıklarından. *Lanet olsun sana! Ara beni. Bana bunu yapmayı kes!*

"Berbat görünüyorsun," dedi Arash, masama koyduğu sözleşmeleri gözden geçirirken bana bakarak. "Yine mi hastalanıyorsun?"

"Ben iyiyim."

"Adamım, sen iyi olmaktan başka bir şey değilsin." Ona ters ters bakarak çenesini kapattım.

—

Eva nihayet bana ulaştığında saat neredeyse altı olmuştu ve ben Dr. Petersen'in ofisine gidiyordum.

Ben de seni seviyorum.

Gözlerim yanarken kelimeler dalgalandı. Titreyen parmaklarımla cevap yazdım, rahatlamaktan neredeyse başım dönüyordu. Seni çok özledim. Konuşamaz mıyız, lütfen? Seni görmeye ihtiyacım var.

Ben Dr. Petersen'e ulaşmadan önce cevap vermedi, bu da ruh halimi şiddet noktasına kadar kararttı. Beni olabilecek en kötü şekilde cezalandırıyordu. Bir keş kadar gergindim, işlevimi yerine getirebilmek için ondan bir fırt almak istiyordum. Düşünmek için.

"Gideon." Dr. Petersen ofisinin kapısında beni görünce çabucak solan bir gülümsemeyle karşıladı. Endişeyle kaşlarını indirdi. "İyi görünmüyorsun."

"Değilim," diye tersledim.

Sakince oturmamı işaret etti. Ayakta kaldım, içim içimi yiyor, oradan ayrılmayı ve karımı aramayı düşünüyordum. Artık öylece durup bekleyemezdim. Benden istenen çok fazlaydı.

"Belki de tekrar yürümeliyiz," dedi. "Bacaklarımı esnetmeye dayanabilirim."

"Eva'yı ara," diye emrettim. "Buraya gelmesini söyle. Seni dinleyecektir."

Bana göz kırptı. "Eva'yla sorun yaşıyorsun."

Takım elbisemin ceketini çıkarıp koltuğa fırlattım. "Mantıksız davranıyor! Benimle görüşmüyor... Benimle konuşmuyor. Konuşmazsak aramızdaki sorunları nasıl çözebiliriz ki?"

"Bu makul bir soru."

"Çok doğru! Ben makul bir adamım. Ancak o aklını . Bunu yapmaya devam edemez. Onu buraya getirmelisin. Onu benimle konuşturmalısın."

". Ama önce ne anlamam gerekiyor." Sandalyesine oturdu. "Neler olup bittiğini bilmezsem size pek bir faydam dokunmaz."

Parmağımla onu işaret ettim. "Benimle kafa oyunları oynama, Doktor. Bugün olmaz."

"Sanırım ben en az senin kadar makul davranıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Ben de Eva ile aranızı düzeltmenizi istiyorum. Sanırım bunu biliyorsun."

Aceleyle nefes vererek kanepenin kenarına çöktüm, sonra başımı ellerimin arasına aldım. Başım şiddetle zonkluyor, bir öne bir arkaya çarpıyordu.

"Eva'yla kavga ediyorsun," dedi.

"Evet."

"Onunla en son ne zaman konuştun?" Sertçe yutkundum. "Pazar günü."

"Pazar günü ne oldu?"

Ona söyledim. Öyle bir telaşla söyledi ki, tabletine çılgınca bir şeyler . Kelimeler öfkeli bir şekilde kusuldu ve beni bitkin ve tükenmiş hissettirdi.

Ben bitirdikten sonra birkaç dakika daha yazmaya devam etti ve sonra bakışları yüzüme kaydı. Merhamet gördüm ve bu boğazımı sıktı.

"Eva'şine mal ," dedi, "ikimize de çok sevdiğini söylediği bir iş. Sana neden kızgın olduğunu anlayabiliyorsun, değil mi?"

"Evet, anlıyorum. Ama geçerli sebeplerim vardı. Onun anlayacağı sebepler. Anlamadığım şey de bu. Anlıyor ama yine de benimle ilişkisini kesiyor."

"Bunu neden Eva ile önceden konuşmadığınızı anlamış değilim. Bunu bana açıklayabilir misiniz?"

Gerginliğin çelik kablolar gibi hissettirdiği enseme ovuşturdum. "Bunun için çok üzülürdüm," diye mırıldandım. "Kendine gelmesi zaman alacaktır. Bu arada ben de bir sürü başka şeyi idare etmeye çalışıyorum. Her taraftan darbe alıyoruz."

"Corinne Giroux'nun senin hakkındaki kitabıyla ilgili haberleri gördüm."

"Oh, evet." Ağzım acımasızca kıvrıldı. "Muhtemelen bu fikri Six-Ninth'in 'Golden' videosundan almıştır. Landon korumamdaki bir delikten Eva'ya ulaştı. Eva ve benim şu anda uğraştığımız diğer şeylerle dikkatim dağılmışken ona başka bir açık verme riskini göze alamazdım."

Dr. Petersen başını salladı. "Çok fazla baskıyla karşı karşıyasınız. Aldığınız kararlarda size yardımcı olması için Eva'ya güvenmiyor musunuz? Bilmelisiniz ki annesiyle yaşadığı çatışmalar genellikle bir şey yapılmadan önce kendisine danışılmamasından kaynaklanıyor."

"Bunu biliyorum." Karmakarışık düşüncelerimi ifade etmeye çalıştım. "Ama onunla ilgilenmem gerekiyor. Yaşadıklarından sonra ..."

Gözlerim sıkıca kapandı. Onun neler çektiğini bilmek bazen benim için düşünmesi bile çok zor oluyordu. "Onun için güçlü olmalıyım. Zor kararları vermeliyim."

"Gideon, sen tanıdığım en güçlü adamlardan birisin," dedi sessizce.

Gözlerimi açtım ve ona baktım. "Beni onun gördüğü gibi görmedin."

Bir çocuk gibi ağlıyor. Anılar tarafından vahşileştirilmiş. Bilincim yerinde değilken mastürbasyon yapıyorum. Uykumda şiddet. Zayıf, çok zayıf. Çaresizim.

"savunmasız görmesine izin verdiğin için senden şüphe ettiğini mi ? Bu bana Eva'nın yapacağı bir şeymiş gibi gelmiyor."

Gözlerim acıdı. "Her şeyi bilmiyorsun. Sadece . . . Bilmiyorsun."

"Ama Eva biliyor. Ve yine de seninle evlendi. Seni her halükarda çok seviyor." Bir şekilde bıçak gibi kesen, içimi deşen nazik bir gülümseme sundu. "Bir keresinde bana ilişkilerin uzlaşmayla ilgili olup olmadığını sormuştun. Bunu hatırlıyor musun?"

Başımı salladım.

"Bu uzlaşma, her zaman güçlü olanın sen olmak zorunda olmadığı anlamına geliyor, Gideon. Bazen ağır işleri sen yapabilirsin, bazen de Eva'nın yapmasına izin verebilirsin. Evlilik, birey olarak yeterince güçlü olup olmamanızla ilgili değildir. Birlikte ne kadar güçlü olduğunuzla ve yükü sırayla taşıma lüksünüzle ilgilidir."

"I . . ." Başım tekrar öne eğildi. Eva da aynı şeyi söylemişti. "Deniyorum. ederim deniyorum."

"Biliyorum deniyorsun."

"Beni geri götürmek zorunda. Geri gelmek zorunda. Ona ihtiyacım var. Şu anda beni öldürüyor. Beni parçalara ayırıyor." Ellerime, bana verdiği ve beni onun yapan yüzüklere baktım. "Ne yapmalıyım? Bana ne yapacağımı söyle."

"Eva değişmeye istekli olduğunuzu bilmek isteyecektir. Bunu göstermek için adımlar attığınızı görmek isteyecektir. Bu büyük kararlarla çok sık karşılaşmayacaksınız, bu yüzden bekle ve gör tavrını benimseyebilir. Bence bu sizin için zor olacak. Çok zor."

Yavaşça başımı salladım ama daha fazla bekleyemezdim. Eva'nın onu elimde tutmak için her şeyi yapacağıma dair bir kanıtı ihtiyacı varsa, bunu ona verebilirdim.

Ellerim yumruk oldu. Bakışlarım ayaklarımın arasındaki halıda kaldı. "Ben-" Boğazımı temizledim. "Terapist. Çocukken gittiğim terapist."

"Evet?"

"O ... beni taciz etti. Neredeyse bir yıl boyunca. Bana tecavüz etti."

Seni çok özledim. Konuşamaz mıyız, lütfen? Seni görmeye ihtiyacım var.

"Hâlâ o metne mi bakıyorsun?" Cary yanımdaki yatağa sırt üstü uzanıp şakağını benimkine bastırarak sordu.

"Uyuyamıyorum." Gideon'dan uzak kalmak işkence gibiydi. Uykuda ve uyanık geçirdiğim her dakika, sanki biri kalbimi sökmüş ve göğsümde kocaman bir delik açmış gibi hissediyordum.

Annemin misafir yatağının üzerindeki gölgeliğe baktım. Oturma odası gibi beni yerleştirdiği yatak odası da yeni dekore edilmişti. Krem ve yosun yeşilinden oluşan paletiyle oda rahatlatıcı ve zevkli bir şekilde zarifti. Cary'nin oturduğu misafir yatak odası ise griler ve lacivertlerle daha erkeksi bir tarzda döşenmişti ve ceviz mobilyalar benim odamdaki beyaz yaldızlı parçaların tam zıttıydı.

"Onunla ne zaman konuşacaksın, bebeğim?"

"Yakında. Ben sadece ..." Telefonu göğsüme doğru indirdim ve kalbime bastırdım. "Sanırım ikimizin de biraz zamana ihtiyacı var."

Gideon ve ben kavga ederken düşünmek çok zordu. Bundan nefret ederdim.

Ve bu daha da kötüydü çünkü her şeyi berbat eden oydu ve yaptığı her şey gibi bunu da olağanüstü bir şekilde yapmıştı. Onu nasıl affedebileceğimi ve kendimle nasıl yaşayabileceğimi hayal bile edemiyordum. Öte yandan, onsuz nasıl ilerleyebileceğimi ve yaşayabileceğimi de hayal edemiyordum. Kendimi ölü gibi hissediyordum. Beni ayakta tutan tek şey, bir şekilde işleri yoluna koyup birlikte olacağımıza olan inancımdı. Nasıl olmazdık ki? Birine kendimden bu kadar çok şey verip sonra da o kişinin gitmesine nasıl izin verebilirdim?

Trey'e verdiğim tavsiyeyi ve ikimizin de aynı kararlar karşışya olduğumuzu düşündüm - aşkı mı yoksa kendimizi mi seçecektik?

Beni zorlayan kişi olduğu için Gideon'a çok kızmıştım. Bazı durumların beni bu noktaya ittiğini fark ama kocamın bunu yapacağını hiç düşünmemiştim.

Ve neden bu iki seçenek birbirini dışlamak zorundaydı ki? Bu adil değildi.

Cary gereksiz yere, "Onu çok ," dedi.

"Bunu o yaptı, ben değil." Gideon benden değerli bir şey almıştı, ama daha da kötüsü, *bizden* değerli bir şey almıştı - özgür irademi ve buna saygı duyması için ona verdiğim güveni. Yaşadığımız o son geceden sonra ona ne kadar güvenmiş ve kendimi ona ne kadar açmış olsam da. Ve o çoktan Mark'la konuşmuştu. İhanete uğramışlık hissi yürek paralayıcıydı. "Benimle kaldığın için teşekkürler."

Omuz silkti. "Stanton'ı severim. Birkaç gün onun evinde kalmak zor değil. Eninde sonunda eve döneceğiz, değil mi?"

"Sonsuza kadar saklanamam."

"Hep öyle derdin," diye mırıldandı. "şahsen ben saklanmayı seviyorum. Sadece biraz ara verip tüm bu saçmalıkları unutmak."

"Ama saçmalıklar her zaman dışarıda seni bekliyor." Ve bunu bildiğim için, her zaman onunla yüzleşmeyi tercih ettim. Yoldan çekilmeyi ve arkamda bırakmayı.

"Bırak beklesin," dedi, saçlarımı karıştırmak için uzanarak.

Başımı çevirerek yanağına bir öpücük kondurdum. Son üç gün boyunca ona sarılarak ağlamış ve geceleri ona sarılmıştım. Bazen beni bir arada tutan tek şey onun kollarıymış gibi hissediyordum.

Tanrım. Her ağrıyordu. Berbat bir haldeydim, New York gibi canlı bir şehirde bir zombi .

Gideon şimdi neredeydi? Ayrılığımızın acısı hafiflemeye başlamış mıydı? Yoksa o da benim kadar yıkılmış ?

"Mark onunla birlikte Cross Industries'e taşınmamı istedi," dedim, aklımı başka bir şeye zorlamak için.

"Bunun biliyordun."

"Sanırım, ama yine de bu konuyu açtığında gereküstüydü." İçimi çektim. "ok heyecanlı, Cary. Yüklü bir zam alacak ve bu Steven'la onun için pek çok şeyi değiştirecek. Gerçekten gösterişli bir düğün ve uzun bir balayını karşılayabilecekler ve şimdi bir apartman dairesi arıyorlar. Bu onun için bu kadar iyi bir şeyken kızgınlığımı sürdürmek zor."

"Gideon için mi çalışacaksın?"

"Bilmiyorum. Ona bu kararı kendi başıma vermek üzere olduğumu söylediğimde şaka yapmıyordum. Ama şimdi . . . Sırf ona inat başka bir yere başvurmak istiyorum."

Cary yumruklarını kaldırdı ve gölge boksı yaptı. "senin patronun olmadığını göster."

"Evet." Kendime biraz moral vermek için ben de birkaç yumruk attım. "Ama bu aptalca. Kendim için mi yoksa onun adı için mi işe alındığımı, bunun iyi ya da kötü bir şey olup olmadığını asla bilemeyeceğim. Her neyse, Mark taşınmadan önce bir ayım var. Bunu düşünmek için zamanım var."

"Belki Waters Field ve Leaman seni tutar. Bunu hiç düşündün mü?"

"Bu bir olasılık. Nasıl yanıt vereceğimden emin değilim. Bu beni iş aramaktan kurtarırdı ama Mark olmazdı ve işimi sevmemin nedeni o. O olmadan da orada olmak ister miydim?" "Hâlâ

Megumi ve Will'e sahip olacaksın." "O da var," diye kabul ettim.

Orada bir süre arkadaşça bir sessizlik içinde yattık.

Sonra dedi ki, "Görünüşe göre sen ve ben, eğer biliyorsam cehennem teknesinde yüzüyoruz."

"Trey arayacak," diye onu temin ettim, her ne kadar aradığında Trey'in ne diyeceği hakkında hâlâ hiçbir fikrim olmasa da.

"Elbette. O iyi bir adam. Beni yüzüstü bırakmaz." Cary'nin sesi çok yorgun geliyordu. "Önemli olan *ne zaman* değil, *ne* söyleyeceği."

"Biliyorum. Aşk bundan daha kolay olmalı," diye yakındım.

"Eğer bu bir romantik komedi olsaydı, adı *Love Actually Sucks* olurdu."

"Belki de *Sex and the City* ile devam etmeliydik."

"Bunu denedim. Sonunda *Knocked Up* oldu. Being a 40- Year-Old *Virgin*'i seçmeliydim ama çok erken başlamıştım."

"Bir erkeği 10 haftada nasıl kaybedeceğimizi anlatan bir el kitabı yazabiliriz." Cary bana baktı. "Mükemmel."

—

ÇARŞAMBA sabahı beni akşamdan kalma gibi vurdu.

Annemin evinde işe hazırlanmak Gideon'u çok özlemememe yardımcı oldu ama beni annemden ayırmadığı kesin.

durmadan düğün hakkında konuşarak beni deli ediyordu. Stanton bile, annemin nevrozunu şımartmak için sonsuz kapasitesiyle, etrafta olduğu zaman bana sempatik bakışlar attı.

Artık düğünü düşünemiyordum. Günün her bir saatinin ötesini düşünemiyordum. Bu şekilde ilerliyordum seferinde bir saat.

Lobiden caddeye çıktığımda, Raúl'un Benz'i yerine Angus'un Bentley ile beni beklediğini gördüm. Gülümsemeyi başardım, onu gördüğüme gerçekten memnun olmuştum ama aynı zamanda temkinliydim de.

"Günaydın, Angus." Çenemi arabaya doğru salladım ve "İçeride mi?" diye fısıldadım.

Başını salladı, sonra da eski model şoför şapkasının kenarına dokundu. "Günaydın, Bayan Cross."

Açtığı kapıdan geçip arka koltuğa kaymadan önce kısa bir süre omzunu sıktım. Kısa süre içinde sabah trafiğinin keşmekeşine karıştık ve şehir merkezine doğru ilerlemeye başladık.

Öne doğru eğilerek, "O nasıl?" diye sordum.

"Sanırım senden daha kötü." Dikkatini trafiğe önce kısa bir süre bana baktı. "Acı çekiyor, genç kız. Dün gece en zoruydu."

"Tanrım." Ne yapacağımı şaşırmış bir halde koltuğa geri çöktüm.

Gideon'un incinmesini istemedim. Zaten çok fazla incinmişti. Akıllı telefonumu çıkarıp ona mesaj attım. Seni seviyorum.

Cevabı neredeyse anında geldi. Arıyorum. Lütfen cevap verin.

Bir an sonra telefon elimde titredi ve onun resmi ekranımda belirdi. Son birkaç günü onun herhangi bir görüntüsünden kaçınarak geçirdikten sonra yüzünü görmek kalbime hızlı bir bıçak saplamak gibiydi. Sesini duymaktan da aynı derecede korkuyordum. Güçlü olup olamayacağımı bilmiyordum. Ve benden istediği cevaplara sahip değildim.

Sesli mesajım devreye girdi ve telefon . Hemen tekrar titremeye başladı.

Konuşmadan telefonu kulağıma götürerek cevap verdim.

Hatta uzun, soluksuz bir süre sessizlik oldu. "Eva?" Gideon'un sesini duyunca gözlerim yaşardı, sesi o kadar derindi ki, Sanki boğazı sertleşmiş gibiydi. Daha da kötüsü, adımı söyleme biçiminde duyduğum umut, umutsuz özlem.

"Konuşmaman sorun değil," dedi huysuzca. "Ben sadece ..." Titrek bir nefes verdi. "Özür dilerim Eva. Üzgün olduğumu ve ne istersen yapacağımı bilmeni istiyorum. Sadece bunu düzeltmek istiyorum."

"Gideon ..." Adını söylediğimde keskin bir nefes aldığımı duydum. "Şu anda birlikte olmadığımız için üzgün olduğuna inanıyorum. Ama aynı zamanda böyle bir şeyi tekrar yapabileceğine de inanıyorum. Bununla yaşayıp yaşayamayacağımı anlamaya çalışıyorum."

Sessizlik hatta asılı kaldı.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu sonunda. "Alternatif ne olabilir?"

İçimi çektim, birden kendimi çok yorgun hissettim. "Hiçbir cevabım yok. Bu yüzden uzak durdum. Sana her şeyimi vermek istiyorum, Gideon. Sana asla hayır demek istemiyorum, bu benim için çok zor. Ama şu anda, bu ödünü verirsem, nasıl olduğunu ve değişmeyeceğini seninle kalırsam, sana kızacağım ve sonunda sana olan sevgimi kaybedeceğimden korkuyorum."

"Eva. . . Tanrım. Böyle söyleme!" Nefesi kesildi. "Doktor'a söyledim. Petersen. Hugh hakkında."

"Ne?" Başımı kaldırdım. "Ne zaman?"

"Dün gece. Ona her şeyi anlattım. Hugh hakkında. Anne hakkında. Bana yardım edecek, Eva. Bazı şeyler söyledi ..." Durakladı. "Bana mantıklı . Benim hakkımda ve seninle olan ilişkim hakkında."

"Ah, Gideon." Bunun onun için ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyordum. Bu itirafı de yaşamıştım. "Seninle çok gurur duyuyorum. Kolay olmadığını biliyorum."

"Benimle kalmalısın. Söz vermiştin. Sana her şeyi berbat edeceğimi söylemiştim. Yine batıracağım. Ne halt ettiğimi bilmiyorum ama Tanrım. *Seni seviyorum*. Seni o kadar çok seviyorum ki. Bunu sensiz yapamam. Sensiz yaşayamam. Beni mahvediyorsun, Eva. Yapamam..." Alçak, acı dolu bir ses çıkardı. "Sana ihtiyacım var."

"Ah Tanrım, Gideon." Gözyaşlarım yüzümden aşağı dökülüp göğsüme sıçradı ve elbisemin yakasının altından aşağı kaydı. "Ben de ne yapacağımı bilmiyorum."

"Bunu birlikte çözemez miyiz? Birlikte daha iyi -daha *güçlü*- değil miyiz?"

Makyajımın mahvolduğunu bildiğim halde umursamadan yüzümü sildim. "Olmamızı istiyorum. Bunu her şeyden çok istiyorum. Sadece oraya ulaşabilir miyiz bilmiyorum. Seninle bir şeyleri çözmeme izin verdiğin tek bir an bile olmadı. Bir kere bile."

"Eğer yaparsam -ve *yapacağım*- bana geri dönecek misin?"

"Seni terk etmedim, Gideon. Nasıl oldu bilmiyorum." Pencereden dışarı baktım, adam kaçmadan önce döner kapının önünde birbirlerine veda öpücüğü veren genç çift gördüm. "Ama evet, eğer gerçekten bir takım olabilseydik, hiçbir şey beni uzak tutamazdı."

—

"PhazeOne kampanyasını başlattığınızı duydum."

Kaşlarımı kaldırmak için tatlandırduğım kahveden Will'e çevirdim.

"Bunu hiç duymadım."

Gözlüklerinin arkasından gözleri parlayarak sıırttı. Çok mutlu bir adamdı, yürüyen bir ilişkiye sağlam bir şekilde demir atmıştı. Bu dinginliği çok kıskanıyordum. Gideon'la birlikte olduğumdan beri bunu sadece birkaç kez hissetmişim ve her seferinde mutluluktan uçuyordum. Oraya ulaşabilsek ve orada *kalabilsek* ne kadar harika olurdu?

"Duyduğum bu yönde," dedi.

"Adamım." Abartılı bir iç geçirdim. "Her zaman en son öğrenen ben oluyorum." Bütün hafta Oscar'a layık bir performans sergiledim. Arada Mark'ın heyecanı, iş durumumun yakında değişecek olması, regl dönemimin başlaması ve özel hayatımdaki karmaşayla uğraşırken, kalan tüm enerjimi sakın davranmaya odaklıyordum. Sonuç olarak, insanlarla iletişimimi sınırlandırmak için ofis dedikodu gruplarından uzak durdum. Sahte bir mutluluk/neşe/huzur ancak bu kadar olabilirdi.

"Mark sana söylediğim için beni öldürecek." Will hiç özür dilememiş gibi görünüyordu. "Seni ilk tebrik eden ben olmak istedim."

"Tamam. Teşekkür . Belki."

"O sistemi elime almak için can atıyorum, biliyorsun. Teknoloji blogları PhazeOne'ın özellikleriyle ilgili dedikodularla çılgına dönmüş durumda." Yanımdaki tezgâha yaslandı ve bana umutlu bir bakış attı.

Ona parmağımı salladım. "Benden herhangi bir sızıntı duymayacaksın."

"Lanet olsun. Bir erkek umut etmeli." Omuz silkti. "Muhtemelen serbest kadar seni tek başına bir yere kilitlemek için."

"LanCorp'un bunu neden dışarıdan bir ajansa götürdüğünü merak ediyorsunuz, değil mi?"

Kaşlarını çattı. "Evet. Sanırım. Bunu hiç düşünmemiştim."

Ben de düşünmemiştim. Ama Gideon düşünmüştü.

Tekrar kupama baktım, dalgınca karıştırıyordum. "Yakında yeni bir GenTen çıkacak."

"Duydum. Gerçi bu hiç akıllıca değil. Herkes bunu satın alacak."

Parmaklarımı esneterek evlilik yüzüğümü inceledim ve onu kabul ederken ettiğim yeminleri düşündüm.

"Ögle yemeği için planın var mı?" diye sordu.

Kupamı aldım ve onunla yüzleştirdim. "Evet, Mark ve ortağıyla dışarı çıkıyorum."

"Ah, doğru." Ben yoldan çekilince kahve makinesine doğru ilerledi. "Belki bu hafta bir ara işten sonra bir şeyler içebiliriz. Sevgililerimizi de götürürüz. Tabii Gideon da isterse. Meşgul bir adam olduğunu biliyorum."

Ağzımı açtım. Tekrar kapattım. Will bana Gideon'u mazur göstermem için mükemmel bir fırsat vermişti. Bunu kabul edebilirdim ama hayatımın sosyal kısımlarını kocamla paylaşmak istiyordum. Onu yanımda istiyordum. Onu hayatımdan dışlamaya başlarsam, bu sonun başlangıcı olmaz mıydı?

"Kulağa eğlenceli geliyor," diye yalan söyledim, gerilim dolu bir akşam hayal ederek. "Onunla bu konuyu konuşacağım. Bakalım ne yapabiliriz."

Will başını salladı. "Güzel. Bana haber ver."

—

"Bir sorunum var."

"Oh?" Masanın karşısındaki Mark'a baktım. Steven'ın seçtiği Küba restoranı hem büyük hem de popülerdi. Güneş ışığı devasa bir tavan penceresinden içeri süzülürken, renkli duvar resimleri mekânı papağanlar ve palmiye yapraklarıyla süslüyordu. Şenlikli müzik bana egzotik bir yere tatile gitmişim gibi hissettirirken, zengin baharat kokusu günlerdir ilk kez midemin neden oldu.

Ellerimi birbirine sürttüm. "Hadi düzeltelim."

Steven başını salladı. "Eva haklı. Bize bırak."

Mark menüyü bir kenara itti ve dirseklerini masaya koydu. "Peki Bay Waters bu sabah bana LanCorp özeti üzerinde çalışmaya başlamamı söyledi." "Yaşasın!" Alkışladım.

"O kadar çabuk değil. Bunun ışığında, ona haber vermek zorunda kaldım. Cuma gününe kadar beklemeyi umuyordum ama müşteriyle sadece ilk ay değil, başından sonuna kadar ilgilenebilecek birine ihtiyaçları var."

", " diye kabul ettim, gülümsemem soldu. "Yine de ne yazık."

"Berbattı ama ..." Omuz silkti. "Olan oldu. Sonra diğer ortakları çağırdı. Bana LanCorp ajansa ilk başvurduklarında kampanyayı benim ynetmem konusunda ısrarcı olduklarını söylediler, öyle ki ortaklar ben ynetmezsem hesabı kaybedeceklerinden endişe ediyorlarmış."

Steven sırtıttı ve omzuna bir tokat attı. "İşte duymak istediğimiz şey bu!"

Mark mahcup bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Evet, kesinlikle bir destek oldu. Her neyse, eğer kalırsam bana terfi ve zam teklif ettiler."

"Vay be." Arkama yaslandım. "Bu *ciddi* bir destek."

"Cross'un teklif teklif edemezler. Yarisını bile, ama dürüst olalım, bana fazla para ödüyor."

" yle diyorsun," diye alay etti Steven. "Her kuruşuna değersin."

Gideon'un masaya ne koyduğu hakkında sadece belli belirsiz bir fikrim olmasına rağmen başımı salladım. "Buna katılıyorum."

"Ama Waters Field ve Leaman'a biraz sadakat borluymuşum gibi hissediyorum." Mark çenesini ovuşturdu. "Bana iyi davrandılar ve başkası tarafından avlanabileceğimi bilseler bile beni tutmak istiyorlar."

Steven, "Yıllardır onlara iyi iş çıkardın," diye karşı ıktı. "Senden çok şey aldılar. Onlara iyilik borçlu değilsin."

"Bunu biliyorum. Arkamda boş bir ofis bırakmakta bir sakınca görmüyordum, çünkü orayı yeterince hızlı doldurabilirlerdi. Ama gittiğimde LanCorp kampanyasına mal olma ihtimalim beni zorluyor."

"Ama bu kararı vermek size düşmez," diye . "Eğer LanCorp ajansı elinde tutmazsa, bu onlara kalmış bir şey."

"Ben de bu şekilde çevirmeyi denedim. Ancak bu yine de gerçekleşmesini istediğim bir şey değil."

Servis görevlisi siparişimizi almaya geldi. Steven'a baktım. "Bu şerefe nail olabilir misin?"

"Elbette." Mark'a baktı, o da aynı isteği belirtmek için hızlıca başını salladı. Steven hepimiz için sipariş verdi.

Konuşmak için tekrar yalnız kalana kadar bekledim, söylenmesi gerekeni nasıl söyleyeceğimden emin değildim. Sonunda, açık sözlü olmayı seçtim. "PhazeOne kampanyasında çalışamam."

Mark ve Steven bana baktılar.

"Bakın, Landonlar ve Haçlar çok eskiye dayanıyor," diye açıkladım, "ve husumet var. Gideon'un bazı endişeleri var ve ne demek istediğini anlıyorum. Bu benim temkinli olmam için yeterince güçlü."

Mark kaşlarını çattı. "Landon senin kim olduğunu biliyor. Bununla ilgili bir sorunu yok."

"Biliyorum. Ama PhazeOne sistemi oldukça büyük bir olay. Ona erişmenin getirdiği bir risk var ve benim buna hiçbir şekilde katkıda bulunmam gerekmiyor." Gideon'un haklı olduğunu kabul etmek zordu, çünkü ben de haklı olduğumu biliyordum. Bu da bizi nasıl aşacağımı bilmediğim bir çıkmaza soktu.

Steven daha yakına eğildi ve beni inceledi. "Sen ciddisin."

"Korkarım öyle. Kararın benden etkilendiğinden değil Mark, ama bunu belirtmem gerektiğini düşündüm."

"Anladığımdan emin değilim," dedi Mark.

Steven, "Sana işinde kalırsan hem parayı hem de asistanını kaybedeceğini söylüyor," diye açıkladı. "Ya da daha önce kabul ettiğin gibi Cross Industries'e geçebilir, parayı alabilir ve Eva'yı elinde tutabilirsin."

"Şey . . ." Tanrım. Bu düşündüğümde daha zordu. duymuştum ama şimdi yaşıyordum: Bir erkek yüzünden sevdiği bir işi kaybeden ya da bırakan kadın buna içerleyecektir. Bir şekilde bundan muaf olacağımı düşündüren neydi? "Henüz seninle birlikte hareket edeceğimi söyleyemem."

Mark bordo vinil kabine yaslandı. "Bu durum gittikçe kötüleşiyor."

"Kesin olarak yapmayacağımı söylemiyorum." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkmeye çalıştım. "Sadece Gideon'la birlikte çalışmamız gerektiğinden emin değilim. Yani onun benim patronum olması gerektiğinden emin değilim ... ya da her neyse. Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Bunu söylemekten nefret ediyorum," dedi Steven, "ama ."

"Bu benim sorunuma yardımcı olmuyor," diye mırıldandı

Mark.

"Özür dilerim." Onlara gerçekten ne kadar üzgün olduğumu söyleyemedim. Tavsiye verebilecekmişim gibi bile hissetmiyordum. Mark'ın seçenekleri konusunda nasıl tarafsız olabilirdim ki?

"İyi tarafından bakarsak," diye teklif ettim, "sen kesinlikle sıcak bir malsın."

Steven sırtarak Mark'a dirsek attı. "Bunu zaten biliyordum."

—

"Yani"-Cary, ben onun yanına kıvrıldığımda kolunu bana doladı-"işte yine buradayız."

Annemde bir gece daha. Onun evinde üst üste dördüncü gecemiz olduğu için sonunda başlamıştı. Gideon'la tartıştığımı itiraf ettim ama nedenini söylemedim. Anlayacağını sanmıyordum. Eminim Gideon'un konumundaki bir adamın tüm sinir bozucu küçük ayrıntılarla ilgilenmesinin son derece normal olduğunu düşünecekti. Peki ya işimi kaybetme ihtimalime gelince? Maddi bir nedenim yokken neden çalışmak isteyeyim ki?

O anlamadı. Bazı kız çocukları büyüyünce anneleri gibi olmak isterdi; ben ise tam tersini istiyordum. Anti-Monica olma ihtiyacım, Gideon'un yaptıklarıyla bu kadar çok mücadele etmemin ana nedeniydi. Ondan gelecek herhangi bir tavsiye işleri daha da kötüleştirecekti. Neredeyse ona da Gideon'a kızdığım kadar kızıyordum.

"Yarın eve gideriz," dedim.

Ne de olsa Gideon'u en azından Dr. Petersen'in muayenehanesinde görecektim. Bunun nasıl gideceğini çok merak ediyordum. Elimde olmadan Gideon'un terapiyle önemli bir virajı dönmüş olmasını umuyordum. Eğer öyleyse, belki dönebileceğimiz başka köşeler de vardı. Birlikte.

Parmaklarımı çapraz yaptım.

Ve gerçekten de Gideon'un bana istediğim alanı sağlamak için elinden geleni yaptığı için hakkını vermeliydim. Beni bir asansörde ya da Crossfire'ın lobisinde yakalayabilirdi. Raúl'e beni yönlendirdiğim yer yerine ona götürmesini söyleyebilirdi. Gideon deniyordu.

"Trey'den haber aldın mı?" Ben sordum.

Cary ve benim aynı anda aynı yerde bulunmamız mucizevi bir şeydi. Belki de bu ortak bir lanetti.

"Beni düşündüğünü ama henüz konuşmaya hazır olmadığını söyleyen bir mesaj gönderdi."

"Bu da bir şeydir."

Eli sırtımda bir aşağı bir yukarı gezindi. " mi?"

"Evet," dedim. "Ben de Gideon'la aynı durumdayım. Sürekli onu düşünüyorum ama şu anda ona söyleyecek bir şeyim yok."

"Peki sırada ne var? sonra nereye gideceksin? Söyleyecek daha çok şeyin olduğuna ne zaman karar vereceksin?"

Bunu bir an düşündüm, dalgın dalgın Harrison Ford'un *The Fugitive* filmindeki cevapları arayışını izliyordum. "Bir şeyler değiştiğinde, sanırım."

"Değiştiğinde demek istiyorsun. Ya ?"

Henüz bu cevabı bilmiyordum ve bunu düşünmeye çalıştığımda biraz çıldırdım.

Ben de bunun yerine Cary'ye bir soru sordum. "Bebeğe öncelik vermek istediğini biliyorum ve yapılacak en doğru şey de bu. Ama Tatiana mutlu değil. Sen de değilsin. Trey kesinlikle değil. Bu iş hiçbiriniz için yürümüyor. Trey ile birlikte olmayı ve ikinizin Tatiana'ya bebek konusunda yardım etmeyi düşündünüz mü?"

Homurdandı. "Bunu kabul etmeyecektir. Eğer o mutsuzsa, diğer herkes de öyle olmak zorunda."

"Bunun onun olması gerektiğini düşünmüyorum. Hamile kalmaktan en az senin kadar o da sorumlu. Bir tür kefaret ödemek zorunda değilsin, Cary." Elimi kucağında yatan kolunun üzerine koydum, başparmağım ön kolunun iç kısmındaki taze yara izlerinin üzerinde dikkatle gezindi. "Trey'le mutlu ol. Onu mutlu et. Ve eğer Tatiana kendisine bakan iki seksi adamla mutlu olamıyorsa, o zaman bir şeyleri doğru yapmıyor demektir."

Cary usulca güldü ve dudaklarını başımın tepesine bastırdı. "Kendi sorununu bu kadar kolay çözebilirsin."

"Keşke yapabilsen." Bunu her şeyden çok diledim. Ama bunun kolay olmayacağını biliyordum.

Ve bunun imkansız olmasından korktum.

—

Akıllı telefonumun titreşimi beni uyandırdı.

Vızıltının ne olduğunu anladığımda, telefonumu bulana kadar ellerim yatakta kayarak körü körüne aramaya başladım. O zamana kadar aramayı kaçırmıştım.

Gözlerimi kısarak parlak ekrana baktığımda saatin sabah üçü biraz geçtiğini gördüm. ve Gideon aramıştı. Endişe uykuyu kovalarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bir kez

Yine telefonumu kucaklayarak yatağa girmiş, bana gönderdiği birçok mesajı okumadan duramamıştım.

Onu geri aradım.

"Angel," diye cevap verdi ilk zilde, sesi kısıktı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Hayır." Nefesini dışarı üfledi. "Bir kabus gördüm."

"Oh." Karanlıkta göremediğim tenteye gözlerimi kırıştıtararak baktım. Annem karartma perdelerinin hayranıydı, hiçbir zaman tam anlamıyla karanlık olmayan bir şehirde gerekli olduklarını söylerdi. "Özür dilerim."

Kötü bir cevaptı ama başka ne diyebilirdim ki? Bu konuda konuşmak isteyip istemediğini sormak anlamsız olurdu. Hiç istemedi zaten.

"Son zamanlarda çok sık görüyorum," dedi bitkin bir şekilde. "Her uykuya daldığımda."

Kalbim biraz daha acıdı. Bu kadar acıya dayanması imkânsız görünüyordu ama her zaman daha fazlası vardı. Bunu uzun zaman önce öğrenmiştim.

"Streslisin, Gideon. Ben iyi uyuyamıyorum." Ve sonra, çünkü söylenmesi gerekiyordu, "Seni özledim."

"Eva. ."

"Özür dilerim." Gözlerimi ovuşturdum. "Belki de bunu söylememeliydim."

Belki de bu onun için işleri daha da kötüleştirecek karışık bir sinyaldi. İyi bir nedenim olduğunu bilmeme rağmen uzak durduğum için kendimi suçlu hissettim. "Hayır, bunu duymam gerek. Korkuyorum Eva. Hiç bir korku hissetmemiştim. Korkuyorum.

Geri dönmeyeceğinden, bana bir şans daha vermeyeceğinden korkuyorum."

"Gideon-"

"İlk başta rüyamda babamı gördüm. Sahilde yürüyorduk ve o benim elimi tutuyordu. Son zamanlarda sahille ilgili çok rüya görüyorum."

Sertçe yutkundum, göğsüm ağrıyordu. "Belki bunun bir anlamı vardır."

"Belki. Rüyamda küçüktüm. Babamı görmek için başımı kaldırıp uzun uzun bakmam gerekti.

Babamın yüzünü. Gülümsüyordu ama ben onu hep hatırlıyorum. Sonlara doğru annemle çok kavga ettiğini duysam da yüzünde gülümsemeden başka bir ifade hatırlamıyorum."

"Eminim onu mutlu etmişsinizdir. Ve gururlandırınız. Muhtemelen sana baktığında hep gülümsemiştir."

Bir dakika sessiz kaldı ve ben de belki de bu olduğunu düşündüm. Sonra devam etti. "Seni sahilde bizden uzaklaşırken gördüm."

Yan döndüm ve dikkatle dinlemeye başladım.

"Saçların rüzgârda dalgalanıyordu ve güneş onları aydınlatıyordu. Çok güzel olduğunu düşündüm. Seni babama gösterdim. Yüzünü görebilmemiz için başını çevirmeni istedim. Muhteşem olduğunu biliyordum. Onun da seni görmesini istedim."

Gözlerimden yaşlar süzüldü ve yastığımı ıslatmak için aşağı kaydı.

"koşmaya çalıştım. Elini çekiyordum ve o da beni tutuyordu, benim yaşımdaki güzel kızları kovalamakla ilgili gülüyordu."

Sahneyi zihnimde çok net canlandırabiliyordum. Neredeyse saçlarımı savuran sert esintiyi hissedebiliyor ve martıların duyabiliyordum. Bana verdiği resimdeki genç Gideon'u ve yakışıklı, karizmatik Geoffrey Cross'u görebiliyordum.

Ben de bir gelecek istiyordum. Gideon tıpkı ona benzeyen oğlumuzla sahilde yürürken, kocam gülüyordu çünkü sorunlarımız geride kalmıştı ve önümüzde parlak, mutlu bir gelecek uzanıyordu.

Ama o buna kabus demişti, bu yüzden hayal ettiğim geleceğin onun gördüğü bir gelecek olmadığını biliyordum.

"Elini çok sert çekiyordum," diye devam etti, "çıplak ayaklarımı çekebilmek için kuma gömüyordum. Ama o benden çok daha güçlüydü. Gittikçe daha yürüyordun. Yine güldü. Ama sefer onun gülüşü değildi. Hugh'unkiydi. Ve tekrar kafamı kaldırdığımda, artık babam değildi."

"Ah, Gideon." Adını hıçkırığa hıçkırığa söyledim, sempati ve kederimi tutamadım. Ve sonunda benimle konuştuğu için rahatlardım.

"Beni istemediğini, her şeyi bildiğin için gittiğini ve bunun seni hasta ettiğini söyledi. "Yeterince hızlı uzaklaşmadığını söyledi."

"Bu doğru değil!" Yatakta doğruldum. "Bunun doğru olmadığını biliyorsun. Seni seviyorum. Seni çok sevdiğim için bu konuda bu kadar çok düşünüyorum. Bizi."

"Seni rahat bırakmaya çalışıyorum. Ama ayrı düşmemizin çok kolay olacağını hissediyorum. Bir gün , sonra bir başkası. İçinde ben olmadan yeni bir rutin bulacaksın. Tanrım, Eva, beni unutmanı istemiyorum."

Düşüncelerim ağızımdan dökülürken aceleyle konuştum. "Bunu atlatmanın bir yolu var Gideon, olduğunu biliyorum. Ama seninleyken kendimi sana kaptırıyorum. Sadece seninle olmak ve mutlu olmak istiyorum, bu yüzden her şeyi oluruna bırakıyorum ve erteliyorum. Sevişiyoruz ve bence iyi olacağız, çünkü buna sahibiz ve bu mükemmel."

"Bu mükemmel. Her şeyiyle."

"Sen içimdeyken, bana bakarken, her şeyi fethedebileceğimizi hissediyorum. Ama bunun üzerinde gerçekten çalışmalıyız! Birbirimizi kaybetmek istemediğimiz için yüklerimizle başa çıkmaktan korkamayız."

Yumuşak bir şekilde homurdandı. "Sadece birlikte vakit geçirmemizi istiyorum, diğer tüm bu saçmalıklarla uğraşmak istemiyorum!"

"Biliyorum." Göğsümdeki ağrıyı ovuşturdum. "Ama bence bunu hak etmeliyiz. Bir hafta sonu ya da bir hafta kaçarak bunu üretemeyiz."

"Nasıl kazanacağız?"

Yanaklarımda kuruyan gözyaşlarımı sildim. "Bu gece güzeldi. Beni arayıp rüyayı anlatman. Bu iyi bir adım, Gideon."

"O halde adım atmaya devam edeceğiz. Birlikte hareket etmeye devam etmeliyiz yoksa sonunda birbirimizden uzaklaşacağız. Bunun olmasına izin vermeyin! Ben burada her şeyimle savaşıyorum. Sen de benim için savaş."

Gözlerim taze yaşlarla doldu. Bir süre oturup ağladım, beni duyabildiğini ve bunun onu incittiğini biliyordum.

Sonunda acımı bastırdım ve ani bir karar verdim. "Kahve ve kruvasan için Broadway ve Seksen Beşinci Cadde' bütün gece açık olan kafeye gidiyorum."

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Ne oldu? *Şimdi mi?*"

"Hemen şimdi." Yatağın üzerindeki örtüleri geriye attım ve yere kaydım. Sonra o anladı. "Tamam."

Telefonu kapattıktan sonra yatağın üzerine bıraktım ve el yordamıyla ışığı aradım. Spor çantama koştum, paketlemesi kolay ve giymesi rahat olduğu için içine tıktırdığım tereyağı sarısı maksi elbiseyi çıkardım.

Artık Gideon'u görmeye karar vermiştim, ona ulaşmak için sabırsızlanıyordum ama benim kibrim vardı. Saçımı taramak ve biraz makyaj yapmak için zaman ayırdım. Dört gün sonra beni görmesini ve neden benden bu kadar vazgeçtiğini merak etmesini istemiştim.

Telefonum bir mesaj bildirimi yaptı ve hemen ona doğru koştum, Raúl'den bir not gördüm: Arabayla dışarıdayım.

İçimden bir şeyler geçti. Gideon da beni görmek için sabırsızlanıyordu. Yine de hiçbir numarayı kaçırmazdı.

Telefonumu çantama, ayaklarımı sandaletlerime ve aceleyle asansöre yöneldim.

Raúl kaldırıma yanaştığında GIDEON caddede bekliyordu. Broadway'deki vitrinlerin çoğu kapalı ve karanlıktı, ancak caddenin kendisi iyi aydınlatılmıştı. Kocam kafenin tentesinin yaydığı ışıktaydı duruyordu, ellerini koyu renk kot pantolonunun ceplerine sokmuş ve Yankees şapkasını alnına doğru çekmişti.

Gece geç saatlerde dışarıda olan herhangi bir genç adam olabilirdi. Sert vücudunun giysilerini doldurması ve kendine olan güveniyle çekici olduğu açıktı. Ona ikinci ve üçüncü kez bakardım. Çok iyi giydiği üç parçalı takım elbisesinin dışında o kadar korkutucu değildi, ama yine de beni en yıkıcı yakışıklı erkeklerin ilham verdiği gönülsüz flörtten alıkoyacak kadar karanlık ve tehlikeliydi.

Kot pantolon ya da Fioravanti giyen Gideon Cross hafife alınacak bir adam değildi.

Raúl arabayı durdurmadan hemen önce arabaya varmıştı, kapıyı çekerek açtı ve olduğu yerde donup kaldı, bana öyle yakıcı bir açlık ve sahiplenmeyle bakıyordu ki nefes almakta zorlanıyordum.

Boğazımdaki yumruyu yutkularak geçiştirdim, aynı derecede aç bakışlarım onun üzerinde kayıyordu. İnanılmaz derecede güzeldi, yüzünün ustalıklarla yontulmuş düzlemleri çektiği eziyetle daha da keskinleşmişti. Son birkaç gündür bu yüzü görmeden nasıl yaşamıştım?

Elini bana doğru uzattı ve ben de ona uzandım, dokunuşunu beklerken kendi elim titriyordu. Teninin benimkine değmesi bir farkındalık hissi uyandırdı, zedelenmiş kalbim onunla tekrar temas halinde olduğum için hayatla dolup taşıtı.

Çıkmama yardım etti, sonra kapıyı iterek kapattı ve Raúl'ü göndermek için tavana iki kez vurdu. Benz bizi terk ederken, aramızdaki gerginlikle çatırdayan havada, birbirimizden ancak bir adım uzakta durduk. Bir taksi korna çalarak hızla geçerken, başka bir araba bakmadan Broadway'e döndü. Sert ses Gideon'u da beni de sarstı.

Bana doğru bir adım attı, şapkasının siperliği altındaki gözleri karanlık ve sıcaktı. "Seni öpeceğim," dedi kabaca.

Sonra çenemi kavradı ve başını eğerek ağzını benimkinin üzerine yerleştirdi. Yumuşak, sert ve kuru dudakları benimkini bastırarak açtı. Dili derinlere kayd ve ovuşturdu, geri çekildi, tekrar derinlere kayd. Sanki çok büyük bir acı çekiyormuş gibi inledi. Ya da zevkten. Benim için her ikisiydi. Dilinin sıcak darbeleri

Ağzımın içinde tatlı, yavaş bir sikiş gibiydi. Yumuşak ritmik, yetenekli, tasmalı tutkunun mükemmel alayıyla.

Coşku içimde şampanya gibi parlarken inledim, ayaklarımın altındaki zemin kaydı, böylece denge için ona sarıldım, ellerim bileklerine dolandı.

Çekildiğinde itiraz ederek inledim, dudaklarım ağrıyor ve şişiyordu, seksim arzuyla ıslanmıştı.

"Beni ," diye mırıldandı, dudaklarını son bir kez benimkilerin üzerinde gezdirmekten kendini alamadı. "Tam oradayım."

"Umurumda değil."

Ağzı ve gölgeleri kovaladı. "Bir dahaki sefere senin içine boşalacağım."

Bu düşünce karşısında titrek bir nefes aldım. Bunu istiyordum ama yine de bunun çok erken olacağını biliyordum. Kurduğumuz sağlıklı düzene çok kolay bir şekilde geri dönecektik. "Gideon ..."

Gülümsemesi hüzne dönüştü. "Sanırım şimdilik kahve ve kruvasanla yetineceğiz."

O anda onu çok sevdim. Düşüncesizce şapkasını çıkardım ve dudaklarına kocaman bir öpücük kondurdum.

"Tanrım," diye nefes aldı, bakışları o kadar şefkatliydi ki tekrar ağlayacakmışım gibi hissettim. "Seni o kadar çok özledim ki."

Şapkayı kafasına geri geçirdim ve elini tutarak onu dışarıdaki oturma alanını yaya trafiğinden ayıran küçük metal çitlerin etrafından dolaştırdım. Kafeye girdik ve pencere kenarındaki bir masaya yerleştik, Gideon bir tarafa, ben diğer tarafa. Ama el ele tutuşmaktan, parmaklarımızı okşayıp sürtmekten, her birimiz diğerinin alyansına dokunmaktan vazgeçemedik.

Sunucu menülerle yanımıza geldiğinde siparişlerimizi verdik, sonra dikkatimizi tekrar birbirimize verdik.

"Aç bile değilim," dedim ona. " azından yemek için değil," diye karşılık verdi.

Ona sahte bir bakış attım ve bu onu gülümsetti. Sonra ona Waters Field & Leaman'ın Mark'a yaptığı tazminat teklifinden .

Kalbim sevgi ve rahatlamayla sersemlemişken bu kadar pratik, bu kadar sıradan bir şey hakkında konuşmak yanlış geliyordu ama konuşmaya devam etmeliydik.

Yeniden bağlanmak yeterli değildi; tam ve eksiksiz bir uzlaşma istiyordum. I

Onunla birlikte yenilenmiş çatı katına taşınmak, hayatımıza birlikte başlamak istiyorduk. Bunu yapmak için, ilişkimizi kaçınarak geçirdiğimiz şeyler hakkında iletişim kurmaya devam .

Sözlerimi bitirdiğimde Gideon sertçe başını salladı. "Hiç şaşırmadım. Böyle bir hesap ortaklardan biri tarafından ele alınmalı. Mark iyi biri ama daha kıdemsiz bir yönetici. LanCorp onu almak için zorlamak zorunda kalacaktı. Ve seni de. Bu talep ortakları endişelendirecek kadar sıra dışı."

Kingsman Votka'yı düşündüm. "Sen de aynı şeyi yaptın."

"Yaptım, evet."

"Ne yapacağınızı bilmiyorum." Birbirine kenetlenmiş ellerimize baktım. "Ama ona PhazeOne kampanyasını yönetmek için kalsa bile bu kampanyada çalışamayacağımı söyledim."

Gideon'un tutuşu benimkini sıkılaştırdı.

"Yaptığın şeyleri yapmak için iyi nedenlerin var," dedim sessizce, "hoşuma gitmeseler bile."

Yavaş ve derin bir nefes aldı. "Hareket ederse onunla Cross Industries'e gelir misin?"

"Henüz emin değilim. Şu anda oldukça kırgın hissediyorum. Bu durum değişmediği sürece, ikimiz için de sağlıklı bir çalışma ilişkisi olmayacaktır."

Başını salladı. "Yeterince adil."

Servis görevlisi siparişlerimizle birlikte geri geldi. Gideon ve ben, tabakları ayarlarımıza koyması için ona yer açmak amacıyla birbirimizi zorunlu olarak serbest bıraktık. O uzaklaştığında aramıza ağır bir sessizlik çöktü. Söylenecek çok şey vardı ama önce çözülmesi gereken çok şey vardı.

Boğazını temizledi. "Bu gece -Dr. Petersen'den sonra- seni yemeğe çıkarabilir miyim?"

"Evet." Hevesle kabul ettim, garipliği geride harekete geçtiğim için minnettardım. "Bu hoşuma gider."

Benzer bir rahatlamanın omuzlarındaki sert çizgiyi yumuşattığını görebiliyordum ve bunu oluşturmak için kendi payıma düşeni yapmak istedim. "Will bu hafta Natalie ve onunla bir şeyler içmek isteyip istemediğimizi sordu."

Gideon'un ağzında bir gülümseme belirdi. "Bence bu harika olur."

Küçük adımlar. Bunlarla başlayıp bizi nereye götüreceklerini görecektik.

Masadan kalktım ve ayağa kalktım. Gideon hızla ayağa kalktı ve bana temkinli bir şekilde baktı. Masanın etrafında döndüm ve yanına oturdum, tekrar oturana kadar bekledim, böylece ona doğru eğilebilirdim.

Kolunu bana doladı ve beni boynunun kıvrımına yerleştirdi. Ben ona sokulduğumda yumuşak bir ses çıkardı.

"Sana hâlâ kızgınım," dedim ona.

"Biliyorum."

"Ve hala sana aşığım."

"Tanrı'ya şükür." Yanağını başımın üstüne yasladı. "Gerisini hallededeğiz. Yolumuza devam ededeğiz."

Birlikte oturduk ve şehrin uykudan uyanışını izledik. Gökyüzü aydınlandı. Hayatın temposu hızlandı.

Yeni bir gündü ve beraberinde yeniden denemek için yeni bir şans getiriyordu.

GIDEON VE EVA'NIN HİKAYESİ DEVAM EDİYOR

SENİNLE BİRLİKTE

Berkley Books'tan çok yakında!

YAZAR HAKKINDA

Sylvia Day, 40'tan fazla ÷lkede satılan 20'den fazla ödüllü romanın 1 *numaralı New York Times* ve 1 numaralı uluslararası çok satan yazarıdır. Kitaplarının on milyonlarca baskısı ile 23 ÷lkede 1 numaralı çok satan yazardır. Crossfire serisi Lionsgate tarafından televizyon için seçilmiştir. Sylvia'yı sylviaday.com, [Facebook.com/AuthorSylviaDay](https://www.facebook.com/AuthorSylviaDay) ve Twitter [@SylDay](https://twitter.com/SylDay) adreslerinde ziyaret edebilirsiniz.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

